

36. 18. B. 20.

52-F-99

CCCLXXXV
26. 18. B. 20

100. Rom. 800. 100. 100. 100.

ECCLIESIA.

ESAI. 38.

Ecce in pace amaritudo mea
amarissima.

Ex Lev.

Card. 100.

Per V. Michaëlem Buechingerum
Colmariensem.

Cum gratia & priuilegio Imperiali.

Anno M. D. LVI.

B. S.

52. 2. 51

ECCLIA

THE
LIBRARY
OF THE
MUSEUM
OF
COMPARATIVE ZOOLOGY
AND ANATOMY
OF THE
MUSEUM OF
COMPARATIVE ZOOLOGY
AND ANATOMY

THE
LIBRARY
OF THE
MUSEUM
OF
COMPARATIVE ZOOLOGY
AND ANATOMY
OF THE
MUSEUM OF
COMPARATIVE ZOOLOGY
AND ANATOMY

THE
LIBRARY
OF THE
MUSEUM
OF
COMPARATIVE ZOOLOGY
AND ANATOMY
OF THE
MUSEUM OF
COMPARATIVE ZOOLOGY
AND ANATOMY

AD DEVM PRECA-
catio pro Ecclesia san-
cta Catholica.

EST unum corpus uarijs Ecclesiis terris,
Per Christum miris consociata modis:
Qui caput illius, nos uiuida membra uocamur;
Quos eadem casto iungit amore fides.
O caput, o nostræ reparator Christe salutis,
Quem dominū nouit Christiadum ora suum:
Qui quodcunq; uoles uel nutu perficis ipso,
Cuius ut hæc rerum est machina tota manu:
Collige nos uarijs sparsos tot sensibus, unū
Quos hic diuersos Vis inimica facit.
Fac, ut qui loti sacra baptismatis unda,
Ac per te geniti, turba nouata sumus;
Concordes uerè corpus coeamus in unum;
Cælitus unitum cuius es ipse caput.
Ceu propria humanam reparasti morte salutē;
Deniq; & immensi totius orbis opus:
Sic eadem nobis Da sit doctrina fidesq;
Grataq; plebs celebret nomen in orbe tuum.
Tot fluctus passim, rapidas tot uerte procellas,
Hæc tua quæis uariè uoluitur ipsa ratis.
Naufragiū siquidē præsens minitatur et urget,
Et prope iam sæuis præda rotamur aquis.

Vllæ nec uires hominum, sapientia nulla,
Iam nec opes poterunt ferre salutis opem,
Hos rerum fluctus, tempestatesq; malignas
Sola serenabunt lumina, Christe, tua.

ALIA PRECATIVNCULA
pro pace.

Omnipotens æterne Deus, rerumq; creator,
Qui mare, qui terras, summaq; regna tenes:
Huc oculos aduerte tuos, auresq; benignas,
Et clemens populi suscipe uota tui.
Temporibus, quæ sunt longè tristissima, nostris
Pacis, te petimus, munera redde tuæ:
Per Christum, uera quem uoce fatemur, Iesum,
Tecum cum sacro Flamine Numen idem.

SEBASTIANVS
SOLIDVS scripsit
7. calend. Maias, Anno
Christi, 1556.

REVERENDISSIMO in Christo pa-
tri, ac pientissimo principi & Domino, D.
Iohanni Rudolpho Abbati Muerbacensi
et Lutrensi, Domino suo clementi,
Michael Buechingerus.

S. D.

Tſi Chriſtus ſaluator.
Princeps, glorioſiſſima
& triumphali ſua paſſi-
one ſerpētis antiqui ca-
put ita contriuerit, ut
iam nihil uirium ſeu po-
teſtatis in unctos et ele-

ctos domini habeat teneatq;: niſi quantū à deo
incrementū ipſi cōceditur. Tamē nō quieſcit ſty-
gius ille ueterator millicies execrandus (qui ſcui
leontis inſtar nobis imminet totos abſorbeat) ſub
inde ſuperciliū erigere, et uenenoſo ſuo Circeō
poculo humanū genus, quōd primitus exercuit,
demētare, hominūq; ſaluti nunq nō inſidiari. Nū-
quam inquā capit ſomnū, ſomnificus ille et an-
tiquus amuleti diſſuaſor, uerū omnē (quod aiūt),
mouet lapidē, id unū die noctūq; curās, ut quos-
cūq; poteſt à tramite ſalutis in cacoethes et in-
uiū adducat. Atq; id quidē nō ſolū per ſe, ſed per
cacoangelos ſpiritus impoſtores: ſupercilioſos

et uafros heresiotaſ ministros ſuos, Quorū quā
dē inſtinctui etiā noſtro tēpore deploratiſſimo
ferē, cheu, nouiſſimo, nimiū plures aures præbēt
Hoc ego cū conſiderarē, Princeps et Columē Ec
cleſiæ, tēperare mihi nequiui quin cruētiſſimorū
pſeudomiſtarū (qui ſua uota ſecant) panurgiam
et ſucū detegerē, ut ſi qui boni Chriſtiani ophio
machi, ex illius inſidijs nondū circūuenti et illa
queati ſint, à nequiſſimis hoſtib⁹ pſeudoangelicis
ſibi cauēdū eſſe intelligāt. Si qui uerò lethifero il
lo phyltro inebriati, et illorū laqueis irretiti ſint
ut quū cōpedes ſuos intellexerint profundā ſum
mi opificis miſericordiam ſupplices imploran
tes uinculorū ſuorū diſſolutionē impetrēt. Quē
ad, uerò hoſtis, tū demū periculoſiſſimus et dirus
eſt quū amicū ſe ſimulat, et latrones peſſimi ſunt
qui amplexādo ſtrāgulāt. Ita eccleſiæ ſpurij, cū
maximē nobile inferorū ſpoliū (animas) ad inte
ritū ducūt, dū nō ſe ſanguinarios hoſtes, ſed ami
cos: Non cacoangelos ſed angelicos, ſimulant et
oſtendunt. Qua ratione impuſus Claſſicos et
grauiſſimos pietatis authores, (ex quibus tan
quā ex ameniſſimo prato ſelectiſſimos ſoſcua
los gnomas et iudicia decerpiſi, et in hunc libel
lum contraxi; Et ſicut Lucretius canit,
Floriferis ut apes in ſaltibus omnia libant.
Omnia nos itidē decerpiſimus aurea dicta, etc.)

Et religionis orthodoxæ assertores præcipu-
 os, quos θεολόγους vocamus, quanta potui
 diligentia, cura, & attētionē animi perlegi, ut
 ipsorū et consilio adiutus, et auctoritate firmas-
 tus me recētiore hostibus S. R. E. opponerē.
 Nō quidem ad effundendū sanguinem, sed ad iu-
 gulandū errores. Has ergo primitiolas & the-
 ses, quū uidiſſent amici haudquaquā indocti &
 Nominis R. D. T. studiosissimi, omni ope conmiſ-
 ſi sunt efficere, ne ſupprimeretur: At ego, omnium
 doctiſſimorū abortiuus humilē dicendi filiū ſti-
 liq; tenuitatē perpendens, id prorsus reſuſauī,
 (ſolēt nāq; primi ſetus horriduli eſſe & inſua-
 uiores) mihi ipſi enim ea, memoriæ cōſulturus,
 cōſcripſerā, addēs præterea me nudius atq; incul-
 tius ſcripſiſſe q̄ pro hoc noſtro ſeculo politiſſi-
 mo: Nā qui Icari in modū aſūptis pennis, altius
 q̄ par eſt uolare cōtendunt, ſcilicet glutino ſo-
 laribus radijs diſſoluto, uno motu ad imū ē ſuper-
 nis deturbātur. Cū enim tāgo abuſus, mox futu-
 ros obmurmuratores ſcio, fucis ſimiles ignauis
 omnia caninis riſtibus mordētes, qui dicturi ſunt
 ſupercilioſus eſt, aliena à noſtris moribus prædi-
 cat. Si aut ſciſmaticos pūgo, mox adulator ſum,
 hypocrita, ſic raultis innatū eſt calūniari, et neſ-
 cio, an nunq̄ Λιανικὰ Lucianica, ualidior, repre-

Ruht. 2.

Ignoti nul
la cupido.

Cic. 1. off.
in Apo. 11.
1. de Orat.

hēdebatur à pseudoapostolīs D. Pauli studiū, in-
terim tamen ipse ἀνεπίληπτῳ erat. Hic illi,
ob unam hanc causam in publicū dabis, (cum &
mulier Moabitida spicas collegerit) nā hac in re
iunioribus mystis ansa dabitur, & imperiti nō
dū emūctæ narīs quibus cortice natare opus est,
quibusq; nō uacat grādia herōū uolumina, spissi-
tudine Commentariorū deterriti, reuoluere, in-
prōptu, & breui (ut aiūt) manu summariū habe-
būt cōtra dicaculos Anomistas: Sic ergo persua-
sus uētis uela cōmisimus, cū tota uirtutis laus, ut
præclare scriptū est à Cic. in ipsa tantū actione
cōsistat: & Isocrates, εἰς ἡς φιλομαθῆς ἦσιν
πολυμαθῆς. Præstat Penelopes telas texere,
q̄ ocio et delitijs diffluere. Non nobis solū nati
sumus, sed quisq; ad id quod facere pōtest, detru-
dendus est, inquit Cic. Merces interim nostras nul-
lis præferētes, nec gloriolæ choragiū ambiēs (id
bona numina testor) Christi gloriā quero nō ma-
ior lectorū applausum: cessurus libēter meliora
afferētibus, quorū etiā nō recuso limā. Quū huc
aut atq; illuc multū diūq; circūspicerē, cui hosce
meos ardores, et gratū animū nominatim dedi-
carem (priscis enim mos fuit scriptoribus, sua
studia consecrare Principibus) nemo mihi te,
princeps ter maxime, cum dignior, tum aptior
occur-

occurrit: Primum enim, frigescat adulatio,
norūt pleriq; R. D. T. et pietate & eruditione
multijuga insignē esse, ideoq; amabilē. Itaq; ple-
riq; tuā nobilitatē nō ex maiōrū imaginibus, quas
clarissimas accepisti, Nō diuitijs qbus uel Cræso
equiparandus es, sed ex uirtute dimetiūtur: Νο-
uimus τοὺς αὐτοὺς εὐγενεῖς τοὺς καὶ ἐναγέ-
τους Recte igitur διδακτικὸς uocaris: Rectē
φιλαγαθός, qui uere bonis rebus studes, & bo-
nos adamas & promoues, à quo mala ita sunt a-
liena, quàm quæ alienissima. At non commodum
uidetur esse, Princeps optime, nunc tuas omneis
laudes recensere, probe sciens, et tenuitatem meā
id digne & pro merito non posse, & aures
tuas ad laudes proprias plusquàm Catoniana gra-
uitate ac seueritate rigidas & occlusas esse, &
multis alijs nexibus irretitum, omittam itaq; atq;
in aliud tēpus differam. Accipiat ergo R. D. T.
hunc exiguū libellū (quod ex multis præclarissi-
mis S. Paginae scriptoribus iā ferē per 183. dies,
non sine uigilijs & laboribus maximis collegi, cō-
geſsi, & quantum ingenio, atq; industria potui,
augmētauī) à me obuijs manibus ac serena frōte,
pro magnis in me collatis beneficijs, malui enim
tenuia hæc, quam nulla dare: & minime dubito,
quin hæc mediocria (nihil enim obscure & spha-
gicōs

gicōs traditur) animo latissimo sis accepturus:
Artaxerxes Persarū rex, cognomento Memor,
non tam donum, quā donantis animum exoscu-
latus est, donamus ergo et nos parui agelli fru-
ctum, sed ut T. R. D. auxilio larga copia crescat.
Maximè præterea laborem T. R. D. placitum
spero, cum non ignorem, quantum illa delectetur
S. matris ecclesiæ Statutis, et Patrū in eadē scri-
ptis. Longiorem Iliāda ad te, Princeps optime,
scripsisse, nisi pro me apud T. R. D. materia ipsa
loqueretur. Tu me, ut facis, opera, cōsilio, gratia
iuvā. Deus Op. Max. tuam amplitudinem ad pu-
blicū orbi christiani commodum quā diutissime
servare dignetur, tueatur et dirigat. Cui me uni-
cè commendatum iri cupio. Dilingæ in Rhetia
ex officina Sebaldi Maioris, Anno redempti or-
bis 1556. die uerò 9. mensis Maij.

T. R. D.

Obsequentissimus.

Michael Buechingerus
Colmariensis, presby-
ter indignus.

Pera

PERORATIO AVTHORIS

Ad Lectorem.

HAbes candidissime Lector, quisquis es, introductiões has nostras, paucis ac ceu subcisiuis horis absolutas, in quibus nō spectabis uerborū corticem, sed medullā, non carnē sed spiritū, non uerborū duritiem ac incōcinnitatem, sed materiæ ac rei maiestātē, est enim causa fidei, in qua non uerbis, (nemo enim læditur nec dāatur, uerūm uel uirtutes commendantur, uel uitia taxantur) non prudentia carnis certandum, sed spiritu, sed ueritate, quæ olim triūphabit, utcūq; iā ab hominibus cōculcetur, utcūq; iacturam patiat: uincit tamen si quādo diligētius examinata fuerit. Vita breuis est, inquit Cicero pro Sestio, gloriæ cursus sempiternus. Inueniet hic ingenuus nō pauca ad bene, beateq; uiuendū hortamenta. Discet hic hæreticorū terriculamenta esse fugienda, & uoluptatum fugam, ad sanctiorem uitā q̄ maximē conducere. Nec ista scripsimus, ut extolleremus ecclesiam (cui omnia submittimus) seu huius fidē quæ nullius cōmendatiōe aut præconijs indiget: tantū abest, ut nostris egere uideatur: sed ad fratres cōfirmādos, et externos quoq; perducēdos ad tāti boni cōmunionē. At iā nūc quosdā criticos

ticos exaudire uideor, meis lucubrationibus ob-
strepentes. Hui: Quid mihi Buechingere cū istis
tuis frigidis exercitationibus? Scio ego, haud il-
las esse, quæ præclaris ac maximis ingenijs respo-
deat, (mihi enim non tam propitius Mercurius,
nec tam dulces camenæ. Daui non Oedipi sumus)
sed ut authoritate sua paruo pedi magnos calceos
circudent. Quapropter amicissime lector rogo,
ut hoc studium quod tam innumera secum adfert
commoda studiosè amplectaris, pariter ac pronā
beneficiendi uoluntatem æquo animo suscipias,
quæ ad promouenda piorum studia edita sunt.
Hæc si placuisse cognouero, omnibus ingenij cor-
porisq; neruulis conabor maiora quæ postea Deo
auspicante condonabuntur: Quicquid autem est
operis in hoc tibi inscribitur, ut arbitrio stetq;
cadatq; tuo. Verum ne te optime lector longis
ambagibus circumducam, & ne compen-
dium nostrum titulum breuitatis amit-
tat, paucissimis uerbis compre-
hendam capita tractan-
dorum.

Index

INDEX LOCORVM NA

ximè insignium.

Ecclesia qui d.
Ecclesia ex pluribus constat. folio 1.
Vna ecclesia.

Ecclesie unitas unde. 1.

Ecclesia ubi. 6.

Ecclesia monstrosa distracta. 9.

Distortores scripturae qui. 10.

Septem ordines in ecclesia. 14.

Conuentiones in ecclesia. 21.

Prima ecclesia & huius incrementa. 24. &c.

Eccl. Sion. 28.

E. Stella. 28.

E. terribilis demonibus. 28.

Ecclesie arma. 28.

Duo gladij in ecclesia. 29.

Ecclesie typus uinea. 29.

E. coelum electorum. 30.

E. ciuitas supra montem. 30.

E. ardens rubus. 30.

E. turris fortissima. 31.

E. Nauicula Petri. 31.

E. Macrocheira inconsutilis. 33.

E. Mulier uirginitatis. 34.

Cause remanendi in ecclesia. 35.

Caput

Caput ecclesiæ cur Christus	35.
Ecclesiæ loquitur Christus	37.
Quomodo Christus in medio ecclesiæ.	38.
Tria hominum genera in ecclesiæ.	39.
Excommunicationis uis & censura.	41.
E. supplicat pro infidelibus.	42.
Credere ecclesiæ.	42.
Multa commoda ecclesiæ.	42.
Duplex status ecclesiæ.	43.
Martyres qui.	43.
3. Species iustorum in ecclesiæ.	52.
Vasa ecclesiæ.	53.
S. R. E. Authoritas.	53.
Contra negantes S. R. E.	59.
Primatus S. A.	60.
Ordo episcoporum succedentium.	66. &c.
Traditiones ecclesiasticæ obseruandæ sunt.	153.
Bona temporalia ecclesiæ unde.	164.
Munus pastorale & didiscalie.	166.
Paraclesis.	168.
Ad sponsum Christum oratio intensa.	169.
Triplex ecclesiæ persecutio.	170.
Tyrannis in ecclesiæ.	171.
Vulpeculæ uincæ dñicæ deuastatrices.	fol. 176.
Ad 2. orbis lumina paraclesis.	fol. 214.
Oratio ecclesiæ ad sponsum.	fol. 223.

FINIS.

HAec sunt amice lector in eū (quem uides)
ordinem paucissimis sanè mensibus à nobis
cōgesta, quo piorum animi corroboraren-
tur. Neq; est quod mihi impudenter ex hoc li-
bello ausim asserere, præter insignem ignorantia,
& breuem laborem (si modo labor est gratifica-
ri pijs) siquidem uniuersa fermè quæ hic offendis,
ab alijs sunt tractata, licet diffusius: Nos aliò pro-
perantes breuitati studuimus. Tuum autem fue-
rit hoc qualecunq; est numeris æqui boniq; con-
sulere. Vale candido, & tu Inuidia uale longum,
macresce, κρόμμυα ὀσφραίινος, κλαίε ὀιμόζε.

Nil aliud nisi se ualet ardens Ethna cremare.
Sic se: non alios inuidus igne coquit.

17
H
The first thing that I saw
when I came to the
city was a great
many people
coming out to meet
me. They were
all very friendly
and they showed
me to the best
place to stay.
I was very
happy to see
them and I
was very
glad to be
there.

18
The second thing that I saw
was a great many
people coming out to
meet me. They were
all very friendly
and they showed
me to the best
place to stay.

19
The third thing that I saw
was a great many
people coming out to
meet me. They were
all very friendly
and they showed
me to the best
place to stay.

20
The fourth thing that I saw
was a great many
people coming out to
meet me. They were
all very friendly
and they showed
me to the best
place to stay.

21
The fifth thing that I saw
was a great many
people coming out to
meet me. They were
all very friendly
and they showed
me to the best
place to stay.

22
The sixth thing that I saw
was a great many
people coming out to
meet me. They were
all very friendly
and they showed
me to the best
place to stay.

23
The seventh thing that I saw
was a great many
people coming out to
meet me. They were
all very friendly
and they showed
me to the best
place to stay.

24
The eighth thing that I saw
was a great many
people coming out to
meet me. They were
all very friendly
and they showed
me to the best
place to stay.

ECCLESIA Quid.

CCLESIA
CATHOLI
CA MILI
TANS. Est
sanctorum com
munio s. u. con
gregatio, (uide
Hieronym: ad
Gerontiam de

mono:) complectens tam bonos quàm malos: De In Ecclesia
monstrat parabola Euangelica de arca, Matth. boni pari
13. tritico & palea: item altera de sagena missa ter & ma
in mare. Est autem duplex uerriculum, unum, li.
prædicationem Euangelicam designat, quod tra
xerunt Apostoli & poster, de quibus Hier. 16.
Alterum calumniatoris est, de quo habacuck
cap. 1. Et Ecclesiast. 7. &c. Vel aliter, EC
CLESIA est multitudo uel collectio fi
delium fide & charitate unita, pro qua unione
Christus orauit Ioan. 17. Dicens: Pater rogo
ut omnes unum sint, sicut tu pater in me, & ego
in te. &c. Vel ut Lactantij uerbis utar, lib. 4.
diuinarum institutionum cap. ultimo. EC
CLESIA catholica est, quæ uerum cultum re

B tinct

rinet, & in qua uera religio est, scilicet confessio & penitentia, quæ peccata, et uulnera delinquentiū salubriter curare potest &c. Hac hæc ætenuſ inconcuſſa ſtetit propter conſtantiam fidei in Chriſtum, unde non immeritò dicitur peccata offenſionis & ſcandali, quando ad eam quàm plurimi hæc ætenuſ colluſi.

ECCLESIA EX PLVRIBUS conſtat.

Conſtat autem Eccleſia, (in qua à bonis deus colitur 1. Theſſal. 2. 1. Timothe. 3. Acto. 12. 1. Pet. 5. &c.) Vt latius diſcutiemus deo annuente, ex pluribus, Barbaris puta: Græcis, Latinis, Hebrais, pueris, ſenibus, dominis, ſeruis, masculis, foeminis, non genus, non conditio aditum regni calorum obſtruit.

Breuiter, tenetur quilibet Chriſtianus firmiter credere, VNAM eſſe in terris VNIVERSALEM ECCLESIAM VISIBILEM, ut paulo poſt dicetur, in fide & moribus errare non ualentem: Cui omnes fideles, in iſis quæ ſunt fidei, & morum, obedire adſtringuntur.

VNA ECCLESIA.

Eſt autem VNA ECCLESIA cum illa ueteri Eccleſia Chriſti, (utrang; connectit lapis angularis) habet immobile ac ſolidum

dum fundamentum usq; ad nos deriuatam, firma
 mentum atq; inuicta ueritatis columna, nō con-
 fusa atq; indigesta congeries, sed ordinatissima
 Christianorum compages. Nec alia, inquam, est
 Ecclesia Christiana ab illa ueteri, utraq; enim,
 ueluti ciuitas magna, fundata est super fundamē-
 tum prophetarum & Apostolorum, Christum:
 quem patres expectauerunt, prophetae prae-
 xerunt, Apostoli aduenisse praedicauerunt. &c.
 HANC ECCLESIAE unitatem Solomon
 indicauit, canticō 6. perfecta mea, una est matri
 suae, Electa genitrici suae. Eadem inculcat fortis
 fidei agonista Paulus ephesijs, ca. 4. Vnū cor-
 pus, inquit, unus spiritus, sicut uocati estis in una
 spe uocationis uestrae. Vnus dominus, una fides,
 unū baptisma. Et idē. 1. Co. 12. caput uiri Chri-
 stus, caput uerō Christi, deus, etc. Vna ergo quā-
 quam 4. 5. pneumate paraclete regatur inuisi-
 biliter, EST tamen & in manifesto pa-
 lamq; cognoscibilis: de hac hymnidicus psalter e-
 gregius, Psalm. 21. Apud te, inquit, laus mea in
 Ecclesia magna, &c. Et idem Psalmographus,
 Psal. 67. In Ecclesijs benedicite domino, Rur-
 susq; psal. 106. Exaltent eum in Ecclesia plebis,
 & in cathedra seniorum laudent eum, &c. Vni-
 tatis Ecclesiae meminit D. Cyprianus martyr,

Vnitas
 Ecclesiae
 Christianae cum ue-
 teri.

Vide Cy-
 prianum 2.
 li. Epist. 6.

Ephes. 1.

Ecclesia
 cognosci-
 bilis.

Cyprianus anno
160.

Ecclesia
atomos
id est indi-
uisibilis.

libro 2. capite 12. Ecclesia catholica, inquit,
una esse potest, scindi uel diuidi non potest. Et
Augustinus de utilitate creden: cap. 7. ait. Vna
est catholica Ecclesia, cui hereses alie, diuersa
nomina imponunt, cum ipse singula proprijs uo-
cabulis, quæ negare non audeant, appellentur: et
Cyprianus ad magnum filium li. 1. Epistolarum,
ait: Quod una Ecclesia sit, declarat in canticis
spiritus sanctus, Vna Ecclesia est, ebuccinat
idem Cyprianus in tracta: de simpli: Præla: Quæ
in multitudinem latius incremento fecunditatis
extenditur, quomodo solis radij multi, sed ro-
bur unum tenaci radice fundatum. Et cum de
fonte uno riui plurimi defluunt, numerositas
licet diffusa uideatur exundantis copie largita-
te, unitas tamen seruetur in origine. Et idem
Epistol. 8. libro 1. Deus unus est. Et Christus
unus est, una Ecclesia, & cathedra una, super
petram domini uoce fundata. Aliud altare con-
stitui, aut sacerdotium nouum fieri, præter
unum altare, & unum sacerdotium, non potest.
Quisquis alibi collegerit, spargit, &c.

ECCLESIAE unitas unde.

Sed unde Ecclesie ea unitas, et sibi per omnia
secula consentiense R. Ex spiritu unica ue-
ritatis unico, spiritum cum Christus (qui idoneos

nos fecit ad participationē sortis sanctorū in lumine Colloss. 1. qui eripuit nos à potestate tenebrarum, qui est imago dei inconspicui, primogenitus uniuersæ creaturæ, &c.) suæ Ecclesiæ non solum consolatorem, sed & rectorem, & omnigenæ ueritatis doctorem promisit: Hic est ille spiritus, qui charitates neclit, affectiones constringit, sectas repellit, regulam ueritatis expedit, hæreticos reuincit, improbos foras expuit, Euangelia custodit, &c. Et cui liberum est diffingere & destruere pro arbitratu, quod arbitrio suo finxit. Vnde in peruersorum conuenticulis spiritus talis esse nō potest, quia distracti sunt in Sion habitat dominus, Psa. 73. Hi. 8. Io. 3. Christus ueritas est, Io. 14. Spiritus sanctus nusquam sibi dissidet, sui ubiq; similis est, Hæmagedon ille infernalis mille artifex est, & cuncticeps bestia, mendax: exite de illo pij.

Tertullia.
de trinita.

Vnitatis Excellentia.

VNitas autem omnem numerū simplicissime penetrat, omniumq; numerorū cōmuni mensura, fons & origo, omnem numerum in se unicè coniunctum continet, multitudinis omnis in sors, semper eadem & immutabilis

lis & indiuisibilis est, partium omnium expers,
 non secatur, sed multiplicatur in unitates. Sic
 unum rerum omnium principium est, unus Deus,
 sui ubique similis, cuius uiribus nihil obstat: Deu-
 tero. 6. ADONAI EHAD, hoc est. Vnus
 est deus. Vnius dei unus mundus, & rector illius
 unus: Vnius mundi unus Sol. Vnus quoque in mun-
 do phoenix. Vnum est clementum vincens & om-
 nia penetrans, ignis. Ab uno homine Adamo,
 omnes producti sunt: Ab uno illo omnes mortui
 sunt: ab uno IHESV CHRISTO, quo ni-
 hil sapientius, nihil melius, rursus regenerati
 sunt. Vnus deus & pater omnium, unus media-
 tor dei & hominum, cuius cognitioni nulla in-
 terponitur nubecula: Vnus altissimus creator
 qui super omnes, per omnia & in omnibus no-
 bis: Vnus enim Pater deus, à quo omnia, & nos
 in illo, unus deus IHESVS CHRISTVS
 σωτηρ, per quem omnia, & nos per ipsum,
 quem & D. August. de gra. no. Testa. epistol.
 120. sacrificium noui testamēti uocat, &c. Vnus
 deus spiritus sanctus, in quem omnia, & nos in
 ipsum: Sed ad institutum. Sic una ciuitas, ut re-
 petam, unum uerriculū: una petri nauis hippa-
 gona, &c. Que omnia monadem exigunt: Sic
 etiam una sancta catholica Ecclesia, Sponsa
 Christi,

Trinitas
 ratione no-
 minum &
 propieta-
 tis perso-
 nalis.
 Monas ra-
 tione sim-
 plicissima
 unitatis.

Arca 'avri-
 tun &
 Ecclesix.

Christi, Mater omnium. Hæc est Arca illa patris Noë, Genesios 7. quæ in toto orbe terrarum unica fluctuat in aquis horum temporum, extra quam nemo saluus esse poterit. Hæc in Arca, inquam, Nobemi, qui delitescit, securus erit, Gen. 7. 1. Pet. 3. Firmissime tene, Arcam dei esse catholicam ecclesiam, inquit Augustin: in libro de fide ad Petrum, cap. 43. &c. Egressus Noë vineam plantavit, & bibens de ea inebriatus est: natus quoque in carne Christus ecclesiam plantavit, & passus est. Nudatum patrem irrisit Cham, at uero Sem & Iaphet operuerunt uerenda patris sui, Genesios 9. & deum crucifixum illuserunt pharisei, Psalm. 21. Et honorauerunt gentiles, &c. Qui ergo extra Arcam est marcescet, obruetur undis: Quando & Sacramenta extra ecclesiam suscepta non ualent, ap-
 Extra ecclesiam Sacramenta non ualent.

probante D. August. contra donatistas de Baptismo, lib. 3. cap. 17. Sacramenti, inquit, integritas ubique cognoscitur, sed ad peccatorum illam irreuocabilem remissionem, extra ciuitatem ecclesie non ualebit, Hic est hortus ille conclusus, soror mea et sponsa: Cuius maceriam nemini attentare licet. Magna uis est unitatis ecclesiasticæ, magna arctissimaque coniunctio: quam qui uiolat, non unum hominem, sed totam fidem

lium congregationem, neq; hanc solam, sed Chri-
stum ipsum, qui caput eius est, uiolat.

HEPTADESMVLTÆ LE

guntur in libro Apocalypseos: &
quid sibi uelint.

Licet autem in Apocalypseos libro, cap. 1.
Septem scribantur Ecclesiæ: Ephesus 1.
Smyrna: 2. Bergamus: 3. Thyatira: 4. (de
qua erat illa puella Lydia Porphyropolis seu
purpuraria, actio. 16. quæ per Apostolum pau-
lum in Philippis urbe Macedonia, uerbum uite
suscepit.) Sardis. 5. (ὁ ἄρσενος pluraliter urbs
Lydia caput, regia Cræsi: apud quam Aliacis tu-
mulus super excelsa crepidine: Huius ciuitatis
Episcopus fuit Melito, uir celeberrimus & do-
ctor insignis, cuius multa extant passim uulgata
opa:) Philadelphia 6. (urbs quondã Mysiæ ter-
ræ motibus concussa: iuxta quam orientem uer-
sus, exusta regio patet stadijs longa quingentis,
quadringentis lata &c.) Et Laodicea. 7.
una tamen in Canticks, cap. 6. est columba: Nam
sapientia edificauit sibi domum, prouer. 9. Ex-
edit columnas 7. una est ergo Ecclesia septem
ordinibus distributa, uel 7. charismatibus, Esa.

11. insig-

Vide Hero-
dotum.

11. insignita: quam ille pacificat, & adunat, cus-
todit & regit, &c. In hisce septem Iohannes De Iohāne
prædicans, Episcopus & pastor horum fuit an- Apostolo.
tequā in Patmū à domitiano relegaretur. Exu D. Hiero.
lans in Patmo, officio suo Episcopali, pastorali, lib. 3. Epi.
Euangelistico & Apostolico fungi non poterat: ad Gal. ca.
scripsit itaq; prophetiam eam sibi reuelatam, cō 6. Tertul.
tra Hebionitas, Cerinthum, atq; contra omnes li. in libro
hæreticos & scismatarchas, pacem Ecclesiæ con de præscri
turbātes, corpus bestię infernalis. Ecclesias ptionibus
7. rum.
ponit, inquit Cyprianus, ut seruetur septenari-
us numerus: ut dies septem, quibus dominus mun-
dum fecit, ut angeli septem qui assistunt ante fa-
ciem Dei. Et lucerna septiformis in tabernacu-
lo testimonij, & spiritus septem, ac candelabra
septem, & columnæ septem, super quas ædifica-
uit domum S A P I E N T I A.

Obijcitur Lemma.

Hic uideo adesse quosdam multis quæstioni-
bus, tanquā tendiculis instructos: tamen
Ecclesiarum, blaterant, numero plurali
meminit Paulus 2. Corinth. 11. Et 12. &c. Res-
pon. Quod hic dicit Ecclesiōn, nemo Christia-
nus accipiat de mollibus honoribus Cellarum & Cauilli re-
motio.

Basilicarum, sed de fidelium cōtionibus. In plurali loquitur etiam. Ro. 16. act. 14. 1. Thessalo. 2. Gala. 1. 1. Cor. 14. &c. sed neq; hoc fit abs re.

VNA ideo sola Ecclesia catholica, quam nos olim propheta, & posthac Christus Deus et homo docuit, in qua per I H E S V M Christum apertissimè, & citra omnem ambiguitatē aeterna felicitas seruatoribus promittitur (positus enim in resurrectionem & ruinā multorum in Israel,

Sola fides
nō sufficit,
ad absolu-
tam iustifi-
cationem.

Lu. 2.) Numeri 15. Psal. 102. Exec. 33. Math. 23. Mat. 5. 6. Lu. 11. Ro. 2. &c. Et incredulis cō-
tēptoribus sempiterna incēdia interminātur. Er-
go, inquit Ambrosius offi. li. 3. ca. 16. Qui facit
mandatū Dei, eius amicus est, & hoc honorabi-
tur nomine. De bonis fidelium operib⁹ uide Orig.
in caput Ro. 4. et li. 3. in caput Rom. 3. Chrys-
hom. 29. in Rom. ca. 15. Item: Hom. 31. in Rom.
cap. 16. Augustinū in Psal. 94. Chryso. Homil.
12. in Genesim. Et Hom. 1. in cap. Ephe. 1. Eundē
in 1. Timot. 1. August. in Psal. 89. &c. uerū ad
institutum. H A E C ergo unica ecclesia catholica
omnes in uniuersum orthodoxos, cum uiuos tum
mortuos continet, qui eadem fidei sacramenta,
ēdem baptisma, eūdem seruatorem Christū, ean-
dem ecclesie auctoritatem profitentur. Summa:
Ex hac unica ecclesia multae constantur ecclesie,
hoc

hoc est, cōgregationes, una in omnibus fidēs doc-
cet̃ur, unum Euangelion. Hīsdem omnes sacra-
mentis utuntur. Nulla ceremonijs certis caret:
Nihil dispar in tanta potest esse unitate. Ex hac
ergo concordia, atq; consensu ex omnibus resula-
tante, nascitur manifestum argumentum uerā
ecclesię dinoscendę.

ECCLESIA VBI

AT reclamant dicaculi Anomystę (quos
Gręci uocāt ἀνομῆς) stentorea uoce: pe-
nes nos ista catholica ecclesiā est, nos illi
filioli, si credere fas est, & cohæredes Christi,
Rom. 8. Et quid nō audent argutuli? Quibus re-
spondemus & quidem paucis, nō enim commen-
tarios, sed tantum breues theses, primitiolas, &
curtam Πρωτοκωνικήν tractamus & offerimus:
si ueritas iam primum, uti actanter gloriari sole-
tis, uobis authoribus reuelata est, ubi quęso, spi-
ritus illę Dei intra 1500. annos sese cōtinuit eū
sponsus manifestē dicat, uos cognoscetis eū, quia
apud uos manebit, et in uobis erit. Quod autē il-
la pollicitatio non ad solū apostolicū sena-
tum pertineat, sed ad uniuersos ecclesię mys-
tas, omnibus catholicis planē cognitum &
pera

tinet palmamq; præcipit. Sed blaterant Christū
 quidem, qui uere ἀναμάρτητος & impeccā-
 bilis est, perpetuū adistere concioni suæ, sed nō
 esse eam, quam nos dicimus, ueram Eccle-
 siam: dicant ergo nobis ubi prius uera Ecclesia
 fuerit, in oriente ne, an in occidente? Imò dicant
 nobis si Romana Ecclesia Catholica, quam anti-
 quam, ut infra docebimus, Et catholicam uoca-
 mus, & in qua Hæretici baptizati sunt, à qua
 Biblia & sacramenta acceperunt, & absq; cuius
 suppetijs, nec suam synagogam conseruare pos-
 sunt Anabaptisticam: Si, inquam, hæc non est: di-
 cant nobis certò, ubi nam illa sit, & qui nam ad
 ipsam pertineant? miseri suæ Ecclesiæ nullam
 possunt ostendere traducem. Acephali, audent se
 opponere uniuersali cōsensui Christianitatis &
 Christo, qui Ecclesiæ caput est. At gannūt Chri-
 stum suum esse caput, certè cauda fœda, tradua-
 cem colli, pectoris, & aliorum Christi corporis
 membrorum, ostendere non possunt: catholici ue-
 rò possunt suam fidem ostendere traducis esse cō-
 munionis sanctorum, uniuersorum seculorum & Psalm. 1.
 omnium nationū: postula à me, inquit dominus,
 & dabo tibi gētes hereditatem tuam, possessiones
 tuas, terminos terræ, &c. Sinant igitur nō-
 bis nostram ecclesiam, habea ut illi suam Eristi-

Abusus
nō tollit in
stitutionē.

eam & spinosam, donec ipsi nobis demonstrare
possint certio rem. Non enim ideo ecclesia non
est, quia in ipsa sunt multi mali, paucis bonis
admixti, nam & in horreo dominico sunt tritica
& paleae: in rete Evangelico boni & mali
piscis: ad nuptias uocantur & prudentes & fa-
tua uirgunculae. (abusus reformandos cōsemus,
ipsam autem ecclesiam matricem minime abolē-
dam.) Augustin. ille maximus, eruditioe et pie-
tate clarissimus antistes, hoc negotium contra
Parmenianum Donatistam tractans lib. 2. ca. 11.
inter cetera sic scribit. Spiritus sanctus in eccle-
sia praeposito uel ministro sic inest, ut si fictus
non est, operetur per eum spiritus sanctus, &
ad eius mercedē in salutem sempiternam, & eo-
rum regenerationem uel adificationem, qui per
eum siue consecrātur siue euangelizātur. Si au-
tem fictus est, quoniam uerissimē scriptum est,
Spiritus sanctus disciplinae effugiet fictum, deest
quidē saluti eius, ut auferat se à cogitationibus,
quae sunt siue intellectu, ministerium tamen eius
non deserit, quo per eam salutem operatur alio-
rum, haec ille. De hac materia uide Theophyla-
ctum in cap. Lu. 19. & Augustinū in omnibus li-
bris contra Donatistas. Et D. Chry. Ho. 8. in 1.
Corint. 3. &c. ergo promissio facta hic Aposto-
lis

lis non ad Hufitas & dibaphos: sed ad pastores
 ecclesie legitimos pertinet. At gannūt, Quidē
 annē Spiritus sanctus operatur per tam impios
 prothomystas Christicidas, Hipparchos? Ego
 nullius impietati suffragium ferā & patrocina-
 bor, nec mea ipsa delicta excusare conabor: sed
 hoc plenis buccis intono: si Spiritus sanctus, qui
 digitus Dei est, Luc. 11. non nisi per bonos mini-
 stros operatur, in maximo discrimine certē uer-
 satur ecclesia. Si enim septiformis ille gratia spi-
 ritus per solos bonos operatur, ergo soli boni
 prædicant, nullus apostata: soli boni Eucharis-
 tiam, & alia ecclesie sacramenta administrant:
 certē qui hoc olim in ecclesia approbarunt,
 cum Donatistis anathemate percussi sunt. Euan-
 gelion prædicauit haud dubiē sine detrimento
 catholicorum, miser ille & nulli miserabilis, tri-
 fur Iudas & magistri sui proditor. Et qui tincti
 sunt à Iudā nō minus baptizati sunt, quā quos
 baptizauit Cephas: in hoc tamen differunt, quòd
 ministerium ipsum, Iudæ in perniciem: Petro
 uerò ad felicitatem cesserit. Ea propter non
 est existimandum, à spiritu ueritatis dereli-
 ctum gregem 1300 annos fuisse, (ubi enim eccle-
 sia, ibi & Spiritus Dei, & ubi spiritus Dei,
 ibi & ecclesia, & omnis gratia, spiritus
 autem

Esai. 11.

Hiero. in
Mat. ca. 6.

Irenæus lib.
3. ca. 40.

Incredibi-
le est Chri-
stum tam
diu Eccles.
in errore
dereliquisse.

autem ueritas) ac nūc primum funesti cuiusdam
impudentissimis, flagitiosissimisque scriptis, spiri-
tum illum elicitum nos reuifere uoluisse. Eum e-
nim benignissimum & mitissimum IESVM,
Nympham suam tot seculis dereliquisse, nullus
est, nisi malo impiorum morbo infectus, qui non
credat. Breuiter: Eradicabitur certè & magnū
fragorem suis horis faciet omnis abusus, pater
enim non plantauit: Rursus autem plantatio
Christi, & huius pollicitatio Ecclesiæ facta, sem-
per uigebit, & in æternum efflorescet. Non po-
terit petridos nauicula submergi: Nihil efficient
aduersus eam fluctus, acto. 14. Nihil tempesta-
tes opinionum, Titum 3. 1. Cori. 11. manet quod
domino semel placuit, & quod dominus semel fe-
cit. ECCLESIA uerò VBISIT, inquit
Augustinus contra petiliani Donatistæ epistolā,
cap. 2. quæstio certe inter nos uersatur, utrum
apud nos, an apud illos (donatistas) quæ utiq; ut
ex ipso nomine ostenderent, quia per totum est,
secundum enim totum καθολῶν græcè dicitur.
Ecclesia ca-
tholica. Hæc autem ecclesia corpus est, sicut dicit Apo-
stolus pro corpore eius, quæ est Ecclesia. Vnde
utiq; manifestum est, eum qui non in membris
Christi est, Christianam salutē habere non posse.
Membra uerò Christi, per unitatis charitatem
sibi

sibi copulantur, et per eandē capiti suo cohæret,
 quod est Christus IESVS, hæc ille. Catholicum
 autē esse, est ueritatem sensus cōmunis tenere. Catholicū
 Apertius: ille uerē & germane catholicus est, esse quid
 qui ueritatem Dei, qui ecclesiā, qui Christi cor= sit. Et uerē
 pus diligit, qui diuinæ religioni, qui catholicæ fi= catholicus
 dei nihil præponit: non hominis cuiuspiam au= quis.
 thoritatem, non amorem, nō ingenium, non elo= quentiam, non philosophiam, &c. sed cuncta hæc
 despiciēs, in fide fixus ac stabilis permanēs quic= quid
 quid uniuersaliter antiquitus ecclesiam Catholi= cam
 tenuisse cognouerit, id solum sibi tenendum credendumq; decernit, hæc parergōs. Lactantius
 lib. 4. cap. 30. de ecclesiā sic loquitur. Sed ta= men,
 inquit, quia singuli cœtus hæreticorum se potissimum
 Christianos & suam esse ecclesiā ca= tholicam
 putant, sciēdum est illam esse ueram in Vbi uera
 qua est religio, confessio, & pœnitentia: que ecclesia.
 peccata & uulnera, quibus est subiecta imbecil= litas
 carnis, salubriter curat, hætenus Lactan= tius.
 Magna ergo insania est Christo Neonym= pho & huius sponse, ecclesiæ, nō credere, (assu= metur
 illa, relinquetur synagoga, Ambrosius de Insania ecc
 Cain & Abel, lib. 1. cap. 8.) cuius ueritatem credere. clesie non
 sanguis martyrum clamat, Apostolica resonant
 uoces, prodigia probāt, ratio cōfirmat, mundus
 C testas

testatur, clementa loquuntur, demones confitentur. Sed longè altior magera seu insania de huius ueritate addubitare, maxima uerò & extrema dementia est, ibi nos nolle collaborare ubi à labore itur ad mercedem, quàm ubi à labore itur ad supplicium.

ECCLESIA MONSTRO sa, distracta & diuisa est in uerbo.

DE ANTIChristi uerò mabhela seu synagoga (quæ & Iudæorū & priscorū, tum nouissimorum corū, qui Christum et huius sponsam persequuntur corona est) loquitur dominus, Psal. 25. Odiui ecclesiā malignantiū, & cū impijs non sedebo, &c. At obijcitur: prædixit

Obiectio. Christus suis Apostolis, dicens: Multi dicent uobis, ecce hic est Christus, ecce illic est, magna erunt dissidia dogmatum, & quælibet pars gloriabitur se habere ecclesiā. Quid tali tempore faciendum erit? quis poterit iudicare quæ pars adhæreat ecclesiæ Dei? nam alteram partem errare ratio efflagitat. **SCIENDV** Mitaq; ueram

Quæ pars
adhæreat
Ecclesiæ
dei.

Euangelij doctrinam, & ueram sacramentorum administrationē, non esse nouā, sed peruetustam, perpetuoq; ab Apostolis et successoribus in ecclesia

ſua uſitatā. Igitur, qui probauerit ſe eandem ha-
 bere doctrinam, & eadem ſacramēta, quæ habuit
 uetus eccleſia, ille ueriſſimè catholicus cēſendus;
 & militiæ Chriſti adſcriptus eſt, extra Anti-
 chriſti Synagoga & *ἑτεροδοξοῦντος* uiuit.
 Quod ſi dixerint aduerſarij noſtri, ut repetam;
 (lectio enim repetita tenacius hæret,) nos nō ha-
 bere eccleſiā, agē dicant nobis, ubi illi baptizati
 ſint, et unde Euangelion acceperint: dicant item;
 ipſi ne à nobis, an nos ab illis deſciuerimus?
 Quod ſi iſta doctrina ueſtra, Huſitæ, & hæc ec-
 cleſia Chriſti eſt, neceſſe eſt primitiuam eccle-
 ſiam & Apoſtolicam doctrinam Chriſti non eſſe;
 nam ex Diametro diſſident.

DI Stortores ſcripturæ po- tiſſimum qui.

Ecclēſiæ uerò ſpurij quomodò diſtracti ſint;
 teſtantur partium ſcripta, Deus enim eos
 cōfundit in ſua pertinacia. De incarnatiōe
 uerbi, an non crudeliter alter in alterum inuehi-
 tur. Legant pij Partium ſcripta, & iudicabunt;
 me certè hic nihil conſinxiſſe. De paranym-
 pho, ipſo CHRISTO IESV, quid mula-
 ti friuolè tradiderint, hoc eſt, quàm impie.

scripta testantur, nisi prudēter à quodā sit scriptum, Christum, ut alium sanctum, non uidisse, nec audisse, nec sensisse semper omnia: & nisi pie scripserit collega huius, & uolatile ingenium, Christum in cruce desperasse. Confessio fidei nostræ est, Christū descendisse ad inferos, quod una pars negat. An cognitio peccati Originis, leuicula res est? Certè in eo dissentiunt partes ab inuicem. Quomodo conueniant de Baptismo inter se partium commentarij testantur. De Eucharistia notius est quàm illi ipsi uelint, utrisq; discor-
dant dibaphi.

Verba Zuinglianorum contra Lutherum.

Propheta (inquiūt) et Apostoli, Dei gloriæ, non priuato honori, non suæ pertinaciæ & superbiæ studebāt, sed & peccatorum salutem quærebant unicè: Adeò, ut, licet acrius non nūquàm uerbis inueherentur, in ipsa tamē acrimonia, paterni spiritus ingeniū elucesceret. Lutherus sua quærit, pertinax est, insolentia nimia offertur, & confestim sathanæ tradit, quotquot illius sententiæ non illico subscribere uelint. Et in omnibus correptionibus suis, plurimū maligni
spirio

spiritus, quàm minimum uerò amici & paterni ingenij deprehēditur. Et paulò post: Magna enim & plus satis magna eorum cōcionatorum est copia, qui ex Lutheri libris, ladorijs & mordacijs, ingentem maledictorum uim colligētes, eandem illam postea in publico suggestu, in miserum domini gregem exonerant, &c.

Antea negarūt iustificare sacramenta, nūc uerò affirmant, Antea scripserūt quidā, non licere Christianis forēses sectari lites, nūc reducto calculo affirmant licere, extant libri eorum.

Antea scripserunt, Eucharistiam non debere in promiscuā turbam temerè communicari, Papæ more, nunc ipsi omnibus ex æquo dant.

Antea scripserunt, nō esse nephas, si is ab Eucharistia abstineat, qui non satis de ea instructus sit in ista cōtrouersia. At nunc scribunt tyrannicissimè, eum neq; hominem, neq; Christianū esse. sed diabolum, qui pedem subtrahit.

Antea scripserunt, liberam esse accessionem ad sacra, nunc faciunt legem.

Antea dicebant, neminem soluere posse, nisi habētem spiritum sanctum: Nunc huius dicti nullo la ratio, & quilibet Iouinianista, Giezita, Deomas absoluit, &c.

Quid mouerit Andreas Oslander, anno 1551. Osiādriste

stantur noui theologiſtæ ſcripta, (ſcripſit inter
alia Oſlander, Lutherum & Melanchthonem cō-
feciffe theologiā quandā Ariſtotelicā, carnē
potius quā ſpiritum redolentem) quem impu-
gnat Lutherus: Finxit Lutherus præcentor &
magiſter ſui uerbi, ſolam fidem iuſtificare: Oſlan-
der uerò contra Lutherum, homini non fide, ſed
iuſtitia Chriſti, quæ in nobis, ſufficientē eſſe con-
tendit: in Chriſti ſanguine atq; morte non conſi-
ſtere iuſtitiam fidei, qua redempti ſumus, ebuc-
ci-
nat, &c. Quale nouū dogma publicariſ Seruētus
in ſanctam Trinitatem, Allobroges norūt. Vuica-
cleſus, Huſſita, & Lutherus Berengarij errorē
reſuscitarunt, ſed non ex integro. Oecolampadius
uerò, aliās Huſſchin, cōtra illos, reſuscitauiſ uni-
uerſum. Oecolampadius, anno 1524. mēſe Iulio,
indignabatur ſanguinem Chriſti denegatum fide-
libus in Synaxi: Et anno nondū euoluto, ipſe cū
cōplicibus conſectaneis denegat fidelibus & cor-
pus & ſanguinem Chriſti. Sic Carolſtadius &
Zuinglius, in Pronominibus HIC & HOC di-
uiſi ſunt: Carolſtadius uerba Chriſti ſic interpre-
tatur. Hoc eſt corpus meū, id eſt, hic ſedet cor-
pus meū. Zuingler uerò ſic. Hoc eſt corpus meū,
id eſt, hoc ſignificat corpus meū: tã Albiſ non di-
ſtat à Tiberi, atq; hæc interpretatio à ueritate.

Nota.

te. Oecolāpadius uerò sic: Hoc est corpus meum: interpretatur, hoc est corporis mei signū, sic Akobitæ Albicola ex suo affectu omnia interpretatur, &c. Quomodo anno 1526. Zuinglius τρεῖς λόγους, uocatus à septē pagis Heluetiorū ad publicū cōgressum, pedem subtraxerit, ceteros cachinno excipiēs, ac si solus esset αὐτοσχεδιακτοῦς, καὶ ἐργαστοῦτος, apologia & frigida ipsius excusatio indicat. Sic Bugēhagi⁹ in epistola ad Vratislauiensis ecclesiæ pastorem, ridet magnū illū theologū (Zuingliū) cū suo Carolstadio. Eūdem Ionā nūc scripsisse super Lucā, Bullingerus clamat. Sic Heibmannus anomalū opponit Luthero. Sic Lutherus toties omnes in unū prouocans, ab uno CŌCHLAEO liberaliter prouocatus, in suorū cōspectu, cōgredi recusauit. Sacramētū Cōfirmatiōis, Calvinus reputat inter maximē exitiales Sathanae pręstigijs, aitq; sacrilegiū esse execrandis blasphemijs refertum: quod tamen Luther mutō mitius taxauit, sic enim ait Lutherus saxo cūcullatus: Quare satis est, pro ritu quodā ecclesiastico seu cæremonia sacramentali cōfirmationem habere, similē cæteris cæremonijs cōsecrādæ aquæ aliarūq; rerum. Nā si omnis alia creatura sanctificatur per uerbū et oratiōem, cur nō multō magis hominē liceat sanctificari eiisdē? hæc ille. Eadē

Luther de
capti. Ba-
bylo.

Artículo
37. assert.

Digressio

Chara-
cter.

peruersitate negatur à rabulis purgatoriū: quod
tamē cerebricosus ille disputator Lutherus, con-
cessit. Ego credo, inquit, purgatoriū esse, & cō-
sulo suadeoq; credēdū, sed neminē uolo cogi, etc.
Sic pios magistratus uocat schlauius Matthias Il-
lyricus Magdēburgēsis ecclesiastes, ironicōs: Ad-
iaphoristas: interimistas. Hodie sunt qui infernū
negāt, Græcis infernum uocatur ᾠδης, Hebræis
[chol], & quando illa uocula hebraica & sepul-
chrū et infernū significat, sepulchrū esse garriūt
nostris temporibus quidam ᾠδικοί. Sic & latinis
cælū dicitur aër: non sequitur tamen, præter aë-
rem nullum esse cælum. Hodie quidā blaterāt, sa-
cramenta propter solam fidem nutriēdam insti-
tuta fuisse. Hodie quidā garriunt in tribus sacra-
mentis, Baptismo scilicet, Cōfirmatione et ordi-
ne, non imprimi characterē (character in anima,
est signum quoddā spirituale & indelebile) in ani-
ma. Hodie quidam Baptismum Ioānis eandē uim
cum Baptismo CHR. Isti habuisse futiliter gan-
niunt. Hodie quidā dogmatizant, aquam natura-
lem nō esse de necessitate baptismi, atq; ideo uer-
ba illa domini IESV CHRISTI, Ioā. 3. Ni-
si quis renatus fuerit ex aqua et spiritu sancto, ad
metaphoram aliquam detorquent. Hodie multi
blaterant iniurios esse spiritui sancto eos, qui
sacro

sacro confirmationis Chrismati uirtutem aliam
 quam tribuunt, &c. Sic & de multis alijs mater Sadducæi
 rijs friuolè obijciunt nostrates Saducæi recenti quid con-
 ores: Negabant hi Liberum arbitrium, negant firmarint.
 & hoc Acutuli nostrates. Sadducæi negabant
 carnis resurrectionem, act. 23. Matth. 22. Luc.
 20. Marc. 4. Nostrates negant meritum, cuius
 causa resurgere habemus. Cum Phariseis & pla-
 tonicis somniant resurrectionem, &c. et quid
 est superbius quàm sibi omnem sensum scri-
 pturarum arrogare? Non credo maiorem arro-
 gantiam, à condito mundo auditam, quàm ea
 est, qua nostrates etiam ipsos beatos omnium
 retrò temporum, ad unum ferè omnes, ignauia
 & errorum insimulant. Sed nimium esset singu-
 la ad uiuum rescare, ad institutum. VBI igitur
 claritas illa S. literarum, de qua supercilio-
 si Hussitæ tam gloriose scribunt? Vbi spiritus
 Qualem huius Ecclesiæ sponsum esse credis?
 Certè illis ambitiosulorum exoticis opinionibus,
 litium & rixarum seminarijs, nunquàm
 edificabitur Synagoga illa, (Lya lippientibus
 oculis factose synagoge formam monstrat, in-
 quit Ambrosius lib. 3. de uirginibus) semper
 erit misera plebecula in Chenoboscio, Chen-
 trophio & Nessotropheio. Scismaticorum ergo

conuenticula non minus auersanda sunt, quam
 inferni præsens faux & chasma, sicuti fœda &
 tabifica leprodochia seu nosocomia, &c. Hæc
 autem non scribo Lutheri aut Zuinglij causa,
 (quos Antesignanos fuisse omnibus compertum
 est) quibus iam nihil hæc nostra prodesse po-
 terunt, ut qui iamdudum apud iustissimum &
 districtum iudicem suorum hic commissorum ra-
 tionem reddiderunt. Non ullo odio, ita mihi op-
 to Christum in suo de me iudicio propitium fie-
 ri: sed tua causa Christiane lector, reliquum
 probe intelligis.

DE NOUIS autem Scismaticorum fabulis,
 monstruosa illa Scylla, loquitur Epipha-
 nius contra hæreses, lib. 1. Tomo. 1. Ter-
 mini nobis positi sunt, inquit, & fundamenta, &
 ædificatio fidei, & Apostolorum traditiones, &
 scripturæ sanctæ, & successiones doctrinæ, &
 undequaq; ueritas dei munita est. Nemo igitur
 decipiatur nouis fabulis: hæc ille. Est eti-
 am, ne & hoc omittamus, differentia inter
 Synagogam & Ecclesiam. Synagoga est con-
 gregatio: Ecclesia uocatio, possunt quidem
 irrationabilia congregari, uocari nequaquam,
 inquit Rabanus super Matthæum. Summa sy-
 nagoga uox est, dies ecclesia, unde & Paulus di-
 cit,

cit, Ro. 13. Nox præcessit, dies autē appropin-
 quauit, Bona lux, quæ perfidiæ excussit caligi-
 nem, fidei diem fecit, inquit Ambrosius de Vir-
 gin. lib. 3. Verum ut tandem pensum absolua-
 m, o theomachi, societatem inite, at inferiores
 eritis. Inite consilium & fiet irritum: loquimi-
 ni sermonem (in uestris latibulis) sed non sta-
 bit, quoniam Immanu el nobiscum deus. Specula-
 tores uestri, Thaboritæ zythobibuli, auari
 sunt, bona enim aliena diripiunt: superbi sunt,
 plus enim eruditionis & iudicij sibi tribuunt,
 quàm uniuersis Cœcilijs, sanctis patribus, & toti
 ecclesiæ catholicæ. Blasphemi sunt in Christum
 & suum Sacramentū, in sanctos omnes ac ima-
 gines eorum. Inobedientes sunt, Pontificios
 enim ac Cæsareos iussus cachinno excipiunt
 Democriti. Cæci sunt, non solum superstitione,
 sed odio & rabie contra nos: inde execratio-
 nes illæ diræ uestre in nos acerbissimæ, quæ
 sunt à bonis & pijs uiris multo alienissimæ, &
 ab ingenio Dei, quem uos existimatis solos uos
 colere &c. Semper fœnum habent in cornu.
 Canes muti obiitrare nō possunt ueritatē, tor-
 pent, iacēt, somno indulgent: horas Canonicas,
 preces Ecclesiasticas negligunt. Et canes uehe-
 menter auidi: & pastores ipsi zythobibuli
 nihil

Esai. 9.

Esai. 56.

Esai. 7.

Esaï. 56.

nihil uolūt intelligere, quia ipsi met nutant in fide sua, diuisi sunt, distracti sunt: Quisq; uiam suam spectat: Quisq; à termino suo ad emolumentum suum propensus est, uenite aiunt, sumamus uinum & impleamur ebrietate, & erit sicut hodie sic & cras, & multò amplius exite de illa societate, ô Christifideles, ne de plagis eius accipitis, Apocalypscos 18. &c.

SEPTEM ORDINES, MA iores & Minores in Ecclesia, & quæ singulorum munera.

Varios esse gradus in uinea Zebaoth sc3 ecclesia, probat Hesaias cap. 54. Ecce ego, inquit dominus, sternam per ordinem lapides tuos, & fundabo te in saphyris & ponā Iassidē propugnacula tua, & portas tuas in lapides sculptos, & oēs terminos tuos in lapides desiderabiles, &c. Ostēdens ecclesiā multa bona habiturā munitiones, diuitias, (quæ sunt Christi & filiorū eius uidelicet pauperū) Artificia: sapientiam, Pacem, iustitiā, mansuetudinem, destructionē hostium eius, & quāmplurimos Cathecumenos, sternens per ordinem lapides, alios Prophetas, &c. 1. Cor. 12. Et Hiobus Vxita cap. 5. Cum lapidibus

Vide Ire-
næū lib. 3.
cap. 40.

pidibus regionum erit pactum tuum, ad illos re-
 uertar ad Hierusalem in misericordijs, & re-
 edificabitur domus mea, inquit dominus. Instituit
 olim sanctus ille legislator, qui non semel in dei
 colloquium admissus est, ministros: Numeri 4.
 1. par. 25. 2. pa. 8. Instituit, imò auxit & Hym-
 nidicus ille Psalter, & ministrorum numerum,
 & officia. Hos imitati sunt sacratissimi quique
 imperatores. Iam uerò plures esse in hac domo,
 in ECCLESIA, ordine & officio distinctos
 ministros, uberrimè testantur sacræ literæ. Hi-
 ob inquit, ca. 26. Spiritus eius ornauit celos: ut
 enim celum sideribus: Ita ecclesiam ornauit
 & præfulgidam reddidit ministris. Idem
 Psalmographus corroborat, Psalm. 44.
 Adstitit regina à dextris tuis in uestitu deau-
 rato circumdata uarietate. Proinde cum lex
 umbra sit futurorum bonorum, lege autem Hebræo.
 multi erant ministri sacrorum uasorum admi-
 nistratores, operæ precium, ne ueritas obscu-
 rior sit umbra, & nox luce ipsa, & in Euange-
 lio quosdā esse officio, ordine, ac dignitate distin-
 ctos. Omnia enim, inquit fortis fidei agonista, 1. Cor. 14.
 secundum ordinem, & honestè fiant in uobis. Et
 Aggeus ca. 2. Magna erit gloria domus istius no-
 uissimæ, plusquàm primæ, dicit dominus exerci-
 tuum.

Theophy
lactus.

tuū, & Paulus Ro. 12. Nunc autem multa membra, idem autem corpus, omnia autem membra non eundem actum habent: et quosdam quidem dedit deus in ecclesia, primò Apostolos, secundo prophetas, tertio doctores, deinde uirtutes, exinde gratias curationū, opitulationes, genera linguarum, &c. De hac re copiose Theophylactus in cap. Luc. 19. Tria, inquit, uidemus in ecclesia esse: purgationem, illuminationē, & perfectionē. Tres enim operationes illas sortiti sunt ordines: Diaconi purgant, per instructionem & doctrinam. Presbyteri illuminent per Baptismum: (de illis uide locos. 1. Timot. 4. 2. Ti. 1. Tit. 1.) Episcopi & sacerdotales ordines constituāt, perficiant, ordinant. Vides ordines cum operationibus, & neq; plures neq; pauciores ordines. Illis ergo seruis distribuit nomina, hoc est, dona, quæ unicuiq; data sunt in utilitatem, hæc ille. Hieronymus ad Rusticum Monachum, (secundum Epiphanium) inquit, Singuli ecclesiarum Episcopi, singuli Archipresbyteri, singuli Archidiaconi, & omnis ordo ecclesiasticus suis rectoribus nititur. Vide eundem Hieronymum contra Rufinum: Episcopus, inquit, & presbyter & omnis gradus ecclesiasticus habeat ordinem suum. Et idem D. Hieronymus in epistaphio

taphio Nepotiani, inquit: Fit clericus, & per solitos gradus presbyter ordinatur &c. De ini- tiandi delectu uide Apostolum ad Timotheum & Titum, & Cyprianum Epistol. 6. ad Mag- num lib. 1. & Hier. in Esai. cap. 19. De gradibus Ecclesiasticis, Arnobius Psalm. 135.

Vocantur EPISCOPI, id est superintenden- tes, ab ἐπισκοπέω quod est considero, uel ἐπισ- κέπτομαι, quod est uisitare: illorum enim est superintendere, uigilare, gerere curam su- per eos, quibus præsiciuntur. Dicuntur ANTI- STITES, ut qui quanto cæteris antestant authoritate & dignitate, tantò etiam debent suis subiectis antestare uirtutibus & discipli- nis: Antistes græcè prophetam significat: Fau- lus Hebræo. 13. illos egumenos, id est, duces an- tesignanos uocat. Vocantur etiam Episcopi, Hy- peretæ, id est, apparitores. Alio nomine epita- cteres, id est, præsides: Alio nomine pontifices, à posse & facio, ut Scauola affirmat: ut autem Var- roni placet, à ponte, &c. Videant ut sint rosæ: Cui multum datum est, multum quæretur ab eo. Bonū ergo opus desiderat, qui Episcopatum ritè desiderat, Matthiæ is, & aliorum Apostolorum est collega. Qui fastum, luxum, inanem glo- riam mundi (fucata meretricis) quarit;

Episcopi
nomē cla-
tura.

Iudæ

Iude confors, domino deo pœnas dabit aliquando, Matth. 25. Dæmonium mutum (scribit D. Gerardus Loriccius Hadamarien.) est Episcopus indoctus, non docens, non exhortans non arguens, hæreticis os non obstruens, atq; reuincens, &c. Episcopos instituit Paulus, Act. 20. Phil. 1. Tit. 1. De episcoporum moribus, 2. Cor. 2. 1. Tim. 1. 2. 4. Timot. 12. 4. Titum 2. Acto. 20. Episcopatum an desiderare liceat, 1. Timoth. 3. &c. Qualiter debeant Episcopi ordinari, uide Canones cõcilij Carthagineñ. 4. cui interfuerunt 214. Episcopi. De officio episcoporum, quod est prædicare populo, curare infirmos: prospicere miseris: Item de prædicatoribus instituendis, uide canones concil. Lateranenñ. Can. 10. &c. De constituendi potestate, Titum 1. Episcopos humiles esse debere tota scriptura diuina testatur, unde ecclesiast. 3. Quanto maior es, tanto magis te humilia, & in conspectu domini inuenies gratiam. Et iterum, cap. 32. ducem te constituerunt ne eleueris, sed esto inter eos, quasi unus ex illis. Et Hieron. ad Nepotianum: Episcopi sacerdotes se esse nouerint, non dominos, &c. Desidia Episcoporum reprehendit in decretis Damasus PP. de Insulis uide Ambros. Epistol. 59. Mitra autem bicor-

nis

nis noui pariter ac ueteris instrumenti scientiam designat. Dux fimbria spiritus & litera. Chyroteca, purum manuum officium indicant. Pedum, populi uitia castigandi potestatem attribuit: debent enim Episcopi incolumitatem gregis sibi crediti præcipue curare: Sanguinem eius requiram de manu tua, dicit dominus. Ezech. 3. Baculus est acutus in fine, rectus in medio, reuolutus in summo. Sic pontifex debet per eam pun gere pigros, regere debiles, colligere uagos, &c. Annulus Christi & ecclesie copulationis, ut pignus & fidei sacramentum, habetur. Linea uestis summa, quæ niueo candore insignis uitam undiq; puram admonet, Pol. Breuiter: Nouem sunt ornamenta pontificum specialia, uidelicet caligæ, Sandalia, Succinctorium, tunica, Dalmatica, Mitra & Chirotheca, annulus et Baculus. Quia munia nouem sunt in quibus specialis Episcoporum potestas consistit: uidelicet clericos ordinare, uirgines benedicere, pontifices consecrare, manus imponere, Basilicas dedicare, degradandos deponere, synodos celebrare, Christum conficere, uestes et uasa consecrare, &c. Vide Innocenti. 3. lib. de altaris mysterio 1. ca. 10.

Nouē ornamenta specialia pontificum.

Sequitur ordo presbyterorum, id est, seniorum: unde non propter decrepitam senectutem, D sed

sed propter sapientiā sacerdotes presbyteri nominantur, Vide 2. Epist. Anacleti ad Episcopos Italiae. De ordinatione horum Actor. 6. 1. Timot. 3. sint pudici, nō bilingues, clemens Epi. 1. Anacle. Epist. 1. &c, Dicti à sacris, sacrificant enim dant & docent: Ipsis datum encharistiae synaxisue sacrum litare. Si plebs hominibus orationis causa, inquit Ambros. super locum 1. Tim. 3. &c. ad tempus se abstinere precipit Paulus, ut uacet orationi, quantomagis Leuitis & sacerdotibus, quos die noctuq; pro plebe sibi commissā oportet orare: Mundiores ergo debent esse ceteris, quia actores dei sunt, haecenus ille. Septuaginta duos, Lu. 10. designauit dominus. Qui praefigurarunt presbyteros, sicut Apostoli sancti Episcopos, inquit Hieron. ibidem. Sacerdotium uocat Epiphanius Hagiam Hierosynen, &c.

DIACONI sacrosancti ministerij ministratores, (dionys. Arcopagita, in Epist. ad Hieronem diaconum) sequuntur. Quibus censura morum commissā est, Verbum dei i gentibus praedicare debent, & in sacris ecclesiae actibus sacerdoti deferuire: praenauaricationes cum clero tū laicorū Episcopis significare. Hos conuenit esse μαρτυροῦμεν &c. id est, boni testimonij

Et spectata probitatis. Constat diaconatus ordinem ab ipsis celebratum Apostolis (ut in Actis & libro praxeon legitur.) Septem uiros plenos spiritu sancto, adhuc elegerunt gradum ministerij, & oratione premissa manus eis imposuerunt, consecrationis eorundem formam tradentes & relinquentes posteris. Quocirca diaconus, corde purum, ore mundum, opere castum se studeat exhibere. Euangelion enim, puteus aquarum uiuentium, non fluit impetu, id est, liberè, nisi de libano, id est de corde casto, & ore candido. Non enim est speciosa laus in ore peccatoris, dicente domino, eccles. 15. Psal. 49. Quare tu enarras iustitias meas, & quare assumis testamētum meum per os tuum? De diaconorum ordinatione, 1. Corinth. 4. 2. Corint. 3. 11. 2. Timoth. 4. Actor. 1. Protodiaconus fuit S. Stéphanus: Hunc uocat Damascenus taxiarchon, id est, antesignanum: & Athanas. lib. 11. contra Arria. primitias martyrum, hæc parergos. Diaconatum prophanum ministerium facit Lutherus excucullatus cum incircumspecto Card. Caietano, &c, Pigh. lib. 2. cap. 4.

Diaconis adiumento dati sunt ministri qui apud hebreos Nathinnei appellantur dati uel donati, Esdræ 2. nunc. SVBDIA

D 2 CONI

COMI, quòd Diaconis subsint. Horum munus oblationes percipere, calicem, patenamq; attrectare, & ad sacrificiũ deferre.

Delegit & alios nonnullos ordines Ecclesia. ACOLYTOS, id est, Ceroferarios seu sequentes, sequebantur semper Episcopum, unde & nomen habent: Nam acoluthos græce, sequentem latine sonat: Candelabra, luminaria, urceolos ad aram disponebant, atq; portabant.

OSTIARIOS, hos uocat Ignatius in Epist. 12. ad Antiocheneses, custodes sanctarum portarum (ianitores epiphania sunt thyrori.) Horum munus est ostijs basilicarum adstare, indignos aspectu & communione sacramentorũ, è templorum foribus excludere, uide Ambros. Epist. 33. lib. 9. Auba: lib. 2. cap. 12. &c.

LECTORES, horum munus est lectione seu recitatione scripturarum populum in ecclesia instituere, fidem sanctis uocibus pascere. Vide Tertullia. in Apologetico cap. 59. de disciplina Christiana. Hos uocat Epiphanius Anagnostas.

EXORZISATORES, (hos Epiphanius exorcistas, latine eiuratores uocat) E= adiuro. nergumænis manus imponebant, & solennibus ἐφορκιστῆς, coniurationibus inquietos in ecclesia compe= adiurator. bant,

bant, uide Ambros. in capite 4. ad ephes, &c.

Nemo ergo se Christo dignum putet seruuum citra operam. Opera exemplum habet Episcopus in Apostolo & eius discipulis Timotheo & Tito: Sacerdotes in sacerdotum exemplo, Acto. 14. 1. Tim. 5. Diaconus in diaconorum Act. 6. 7. &c. Viderit quisq; ut suæ respondeat uocationi: Si cum seculo gaudemus, uerendum est ne cum seculo & lugeamus, de idololatria, & seculo postea lugente gaudebimus. Sic Eleazar alias Lazarus, apud inferos in sinu Abrahamæ refrigerium consecutus, contra diues in tormentis ignis constitutus, hæc Tertul. Doceant igitur inquam, non in friuola garrulitate, sed in doctrina, secus facientes condemnantur. Nec hoc interim reticendum, ordines conferre cum signo sensibili gratiam, scripturæ loci sunt testes ueracissimi, Math. 10. Marc. 6. Luc. 10. Luc. 22. Ioan. 20. Acto. 13. Titum 1. 1. Timot. 5. 2. Timot. 4. Phil. 2. 1. Thef. 5. Heb. 5. 1. Pet. 5. Act. 20. Act. 6. Phil. 1. 1. Tim. 3. &c.

Ignatius sancti Ioannis discipulus ad Trallianos, extollit dignitatem prothomistarum, scilicet Episcoporum, presbyterorum: Et diaconorum. Et ad Antiocenses inquit, Saluto sancto presbyterum uestrum, saluto sanctos

diaconos. saluto subdiaconos, Lectores, Cantores: Hostiarios. Laborantes: Exorcistas, atq; confessores, &c. Cyprianus lib. 1. Epist. 3. ab initio meminit Acolythi. Gradun cathedra sacerdotals meminit D. Cyprian. lib. 2. Episto. 5. Et Ambros. in 1. Timot. 3.

Habent & puri spiritus in suis choris ordinem, ut apertissime gentium doctor ad Ephes. 4. alijsq; locis manifestat. Etiam longe decãtati superstitiosi & miseri gentiles suos flamines. Archiflamines: & protoflamines habuerunt. At nunc, eheu, barbatos apertissimis calceis ad aras stare decorum est, sæculo isto iudice. Coronula uerò tonsa & terete pilcolo cum calari ueste, ἀχιμᾶτον: Hodie certè multi insinuant fidem & nullam habent: Ministros creant & non sunt. Promittunt libertatem ipsi corruptionis serui. Qui iusiurandum uiolat, fidem uiolat, inquit Cicero, Chorea cum suis, nihil interesse inter sacerdotes & leuitas præsumens, deo iudice, hiatu terræ absorptus est. Et Osius rex cū opus sacerdotale præsumeret, lepra percussus est: sed ad institutum. Nunc inquam qui forsitan sacerdotio dignissimi, sunt ciues, & contra alij seplasiarij fiunt sacerdotes,

Nume. 16.

dores, qui uix suis pascendis idonei sunt: & nisi uigilauerit magistratus semper in ecclesia sal erit infatuatum, & terra falsa. Mirum: execrantur nunc Angelici, ut schematicè loquar, ceu toxicum ecclesiasticos gradus: At illorum bona temporalia, rapacissime in sua auaritia auerunt.

CHRISTIANÆ PLEBIS gradus.

Habet & reliqua plebs Christiana suos Digressio.
gradus, primus est audire uerbum: Intel-
ligere, secundus. In memoria retinere,
tertius: corde credere uerbo est quartus: Verbo
fidere, est quintus: Verbi præscripta fideliter re-
ipsa complere, sextus est & summus gradus.
Non auditor legis, sed factor iustificatur inquit
Paulus Roman. 2. Eadem loci scripturæ confir-
mant, Matthe. 23. 1. Corinth. 4. Psalm. 44.
Ezech. 33. Matth. 7. Et scitum est hoc Iustini Fides per
martyris. Non in uerbis, sed in factis sita est no- charitatē
stra religio. Et Seneca facere docet philoso- operatur.
phus, non dicere tantum, philoxenus erat
Loth, Tobias, φιλόξενος, id est, hos- Id est, Na-
pitalis, Ναζιρ καὶ λειτουργός Samuel, &c. zareus &
D 4 Audis sacerdos.

Audiamus igitur tonantem buccis plenis fratrem
 domini: Iacob. 2. Vis scire o homo inanis, quoni-
 am fides sine operibus mortua est: Abraham pa-
 ter noster, nonne ex operibus iustificatus est, of-
 ferens Isaac filium suum super altare: uiden' fi-
 dem consummatam esse ex operibus: & Phineas,
 Numer. 25. pro opere quodam, quod ingen-
 ti zelo patrauit, audiuit. Ecce do ei pacem
 foederis mei: & erit tam ipsi, quam semini
 eius pactum sacerdotij sempiternum, quia ze-
 latus est pro deo suo. Sic & Dynastes credidit
 quidem uerbo Christi, sed & obedientiam
 prestitit: Est enim fides, qui per charitatem
 operatur, donum dei quam omnibus adauge-
 re solet deus liberalissimus. Similiter & Raab
 meretrix nonne ex operibus iustificata est sus-
 cipiens exploratores & Fatuis uirginibus, in-
 quit D. Chrysostom. in 6. cap. Zach. non in-
 fidelitatis, aut peruersae fidei crimen muni-
 tur, sed olci tantum defectus. quia scilicet mise-
 ricordiam non exercuerant, neq; eleemosynas
 fecerant. &c. De fidelium operibus, uide
 eundem Chrysostomum Homil. 7. in Hebre.
 cap. 4. Nazianze. Oratione 26. Ambros.
 in 2. Corinthior. 3. & in 1. Corinthior. 7. Aus-
 gust. contra Iulianum pelagianum li. 6. ca. 117.

Fides

Vide deu-
 tero. 13.
 1. Ioan. 3.

Iosue. 2.

Fides impetrat, quod lex imperat. Et eūdem Auguſti. Pſal. 91. Gregorium lib. 6. epistoliarum ca. 179. Damascenum lib. 4. ca. 10. Baſilium in Pſa. 114. Auguſti. Epistola 157. Eundem in præſa. Pſal. 31. & in Pſal. 52. Hilarium in Pſal. 2. & in Pſal. 51. &c. Sicut ergo corpus ſine ſpiritu cadauer & truncus eſt: ita & fides ſine operibus cadauerofa, et effigies in ſpeculo euanida: Sciēdum autem merita noſtra eſſe dona Chriſti, palme enim non fert fructum à ſemetipſo, niſi manſerit in uite, hæc parergôs.

CONVENTIONES IN eccleſia.

Si eccleſiam non audierit, inquit Agonotheta ſiue Choregus Chriſtus, Matth. 18. ſit tibi ſicut Ethnicus et publicanus. Vnde S. Gregorius: Vbi ſunt, inquit, qui Eccleſiæ cōuentū præſumunt contemnere, & uenerandæ congregationis preces ſolitarias anteferre? Si duobus uel tribus ſimul poſitis, I E S V S medium ſe promiſit, quid non dabit plurimis? Legimus Moysen Exo. 18. Deutero, 17. & 18. Seruum domini, uoliſſe ſynagogam populi eſſe iudicium: etiam eidem ſacerdotes præſcit, qui nō tantum de lege, ſed etiā

Sedulius
Tripar. hi
sto. lib. 7.
cap. 12.

de causis prophanis cognoscerent, peiorene loco
erit ecclesia? Sic, inquit Sozomenes, Valentinia-
nus imperator dixit. Mibi quidem cum unus de
populo sum fas non est talia perscrutari, (de
haereticorum dogma loquitur) uerum sacerdo-
tes: Labia enim sacerdotis custodiunt scientiam,
& legem requirunt ex ore eius, Malac. 2. Ephc.
4. Quibus dixit Valentinianus, haec cura est, apud
semetipsos congregentur, ubi uoluerint, etc.
Grauis enim est ueterum authoritas, inquit Hi-
larius de synodis contra Arrianos. Et Irenaeus
lib. 4. cap. 45. ait. Vbi chrisinata domini posi-
ta sunt, ibi discere oportet ueritatem, apud
quos, est ea, ab Apostolis successio, & id quod
est sanum & irreprobabile sermonis constat,
haec ille. Quemadmodum ergo apiculae, leuibus
pennis arborum & herbarum floribus insi-
dent, latentemq; in flosculis liquorculum, inno-
tua depredatione auehunt, ut tandem dulcissi-
mos mellis fauos, nido confectos hominibus
praestent. Ita & ecclesiae catholicae doctores su-
per amena, uernantiaq; scripturarum uiri-
daria, leui mentis ala residentes, insite lite-
rae, succum spiritus sancti haurientes, solici-
ti sunt, ut dulcissimum mel fidei, auditorum
Cordibus placide instillent. Concilio Gangrensi
sic

sic decretum legimus: si quis docet domum Dei
 contemptibilem esse, & conuentus qui in ea ce-
 lebrantur, Anathema sit. Item: Si quis extra ec-
 clesiam seorsum conuentus celebrat, & despi-
 cius ecclesiam, ea quæ sunt ecclesiæ uoluerit u-
 surpare non conueniente presbytero iuxta de-
 cretum Episcopi, Anathema sit, &c. Non de-
 struent ecclesiam, qui edificauerunt eam. Non se-
 ducent ecclesiam, qui pro ecclesia animas suas
 posuerunt.

Docet pa-
 ter p pro-
 phetas: Fi-
 lius per a-
 postolos:
 Spiritus
 sanctus
 per apo-
 stolicos.

Tria genera conciliorum eccle-
 siasticorum enumerat Albertus Pi-
 ghius lib. 6. cap. 2.

VNIVERSALE & Oecumenicum,
 οἰκουμένη enim orbem terrarum appel-
 lant Græci, ubi totius ecclesiæ negoti-
 um uentilatur, ex omnibus totius orbis pro-
 uincijs conuocatis Orthodoxis Episcopis. Sic
 Nicænum i. extitit, authore Constantino im-
 perat.

PROVINCIALE, & ipsum quale sit,
 æquè indicat eius nominis ratio, nempe in quo
 sub uno metropolitano unius tantum prouinciæ
 Epi-

Episcopi conuenientes, eiusdem, consulunt proaspiciuntq; negotijs.

ME Dij uero generis concilia sunt, in quibus causa quidem quæ tractatur uniuersalis est, hoc est, fidem aut ecclesiasticam obseruationem concernens: sed conuocatio aut congregatio nequaquam. Cuius generis sunt uerè uniuersa, quæ ante Nicænum celebrata reperiuntur concilia, in illa primitiua ecclesia, & inprimis illud omnium primum Hierosolymis habitum. Quod uniuersale dici nō potuit, ut in quo ex 12. tres tantum interfuisse legantur Apostoli, Petrus, Iacobus & Ioannes, &c.

Idcirco autem inchoantur concilia Oecumenica: ut lapsa morum disciplina, & penè collapsa ecclesia erigatur, & instauratur: & uetus populus post diuturnam captiuitatem apud externos reges redeat Hierosolymam ad instaurandum templum.

Qui ergo sic legitime congregantur, dominus alloquitur Deutero. cap. 20. uos, dixit Moyses, hodie contra inimicos uestros pugnam committitis, non pertimescat cor uestrum, nolite metueret, nolite cedere, nec formidetis eos, (scismatarchas) quia dominus Deus uester IN MEDIO VESTRI EST & pro uobis contra aduersarios

Deus in
medio ecclesie.

sarios (Hæretistas) dimicabit, ut eruat uos de periculo, &c. Talis legitimus confessus dicit cum Psalmographo, Psal. 26. Non sedi cum hominibus uanis, & ad fucatos nō ingredior. Coetū malorum odi, & cum impijs (hæreticis) nō sedebo. Lauabo in innocentia manus meas & circumdabo altare tuum domine, ut edam uocem laudis, (sponso meo) & enarrem omnia mirabilia tua, &c. uide quātō præniteat fides ecclesiæ fidei synagoga, & ueritas, atq; res ipsa ab Enigmate discrepet?

Tria expectantur à
 generali confesso. } 1. Hæresum extirpatio.
 2. Disciplinæ Ecclesiasticæ,
 & morum reformatio.
 3. Pax totius ecclesiæ.

Pereant itaq; qui audent tam salubrem et necessariam Aposto. traditionem spernere & sacrilega lingua sacratiss. concilijs quæ nobis fidei mysteria tradiderunt contradicere & detrahere. Hinc etiam apparet quā pestifera illorum nostris temporibus sit Archisecta, qui usq; adeo sibi placent sua Φιλαυτία. ut suū iudiciū in interpretandis literis uniuersali ecclesiæ præferāt. Miramur: Cur non & concilium illud per Apostolos

stolos & ecclesiam, actio. 15. celebratum errasse
dicunt, aut D. Paulum dementia simul & impie-
tatis arguunt? Quam iniurius contumeliosusq;
& blasphemus in sacra concilia fuerit Zythobi-
bulus, nouerunt sane omnes, qui excucullati in-
sanias, in Babylone, in abroganda Missa, in ui-
sione Danielis, (in septicipite cap. 34.) legerunt.
Sic anno domini 1521. cum personaliter uocatus
Vuormatiam seu Borbetomagum, Lutherus sa-
xo cucullatus nigellus, in caesarea Maestatis a-
liorumq; imperij principum ac procerum con-
spectum, clementer admonitus fuisset, ut futuri
concilij determinationi causam suam submitte-
ret, pertinacissime recusauit, sicut ipsemet
iactitauit in suis actis. Sic in sermone 11. su-
per illud Christi, Attendite à falsis prophetis,
Matth. 7. nititur funditus, radicitus stirpitusq;
Papatum & omnia concilia subuertere, Eadem
corroborauit ipse articulo 39. assertionum, his
uerbis: Via nobis facta est eneruandi authorita-
tem conciliorum & libere contradicendi eorum
gestis, & iudicandi eorum decreta, & confiden-
ter confitendi quicquid uerum uidetur, siue
probatum, siue reprobatum fuerit à quocunque
cōcilio, hæc ille. Verum paulò post ultra uallum
progressus, sese repressit. At obijciunt nasutu-
li,

li, scripturam uolumus esse iudicem Concilio-
 rum: & nos scripturam non recusamus, sed or-
 thodoxam non peruersam requirimus, &c. Mi-
 rum: frangitur marmor, mollescit Adamas san-
 guine hircino, at zythobybulus ille perstitit in-
 exorabilis, (sicut leæna raptis catulis, ita ille in-
 canduit) non parcens nec saluti animæ, nec età-
 ti, nec imperijs, (qui mentis est duræ, corruiet in
 malum, prouerb. 28.) Proh dolor, quàm precio-
 so munere mundum spoliasti? quàm citò placidam
 pacem, nec inopinantibus, orbi eripuisti? pro-
 misit olim Caluinus, &c. se uelle acquiescere Cō-
 cilio generali sed mutato animo, contra acta cō-
 cilij Tridentini, scurriliter, atrociter atque ca-
 lumniose & scribit & prædicat. Mirum in-
 quàm, concilia, Constitutiones patrum, &c. re-
 spuunt: At suas conuentiones omnibus obtru-
 dunt. De concilijs plura uide actor. 15. Gregor.
 Epistol. 23. lib. 1. Euseb. lib. 20. cap. 6. Histo.
 Trip. lib. 1. cap. 21. & lib. 2. cap. 5. & lib. 4. ca.
 9. & lib. 7. cap. 12. lib. 2. cap. 7. Leo. in Episto.
 11. Orige. Matth. 24. Euseb. lib. 7. cap. 22. Irea-
 næ. lib. 4. cap. 43. & 45. & 61. de concilio ge-
 nerali latissime conscripsit sex libros, D. Contra-
 dus Brun iuriconsultus.

Obiectio-
 nis confu-
 ratio.

Pietas.
 In Deum.
 In patriā.
 In parētes.

Vide Co-
 chlæum.

PRIMA ECCLESIA; ET

*huius incrementa, Quando instituta : &
in quot plagas mundi se extendat
Christianismus.*

P R I M A E C C L E S I A corpus est u-
num, cuius plurima membra, inque membris
iam augetur iā minuitur, iam enim multi,
Ecclesia iam pauci Christicolæ sunt. Legimus ab ascēſio-
paruis in ne domini Hierosolymis 120. fidelium fuisse, acto.
tñs creuit. 1. 2. 4. Ea q; prima ecclesia fuit. Nemo enim gen-
tes ante saluatoris aduentum in Dei cognitionē
uocauit, inquit Cyrillus in Gen. lib. 3. &c. De-
Quæ sint / inde aucta trium ac quinq; milium fuit, quos Ce-
rates ec- / phas duobus sermonibus suis ad fidem Christi cō-
clesiæ ca- / uertit : protinus pari ratione subinde aucta est,
tholicę, in- / per eos, qui uerbum in Samaria receperunt, Lu-
crementa / cas in libro praxeôn 8. 9. 10. per Paulum, Ana-
atq; pro- / nam, Cornelium Romanum, &c. Et in omnem
gressus, in- / terram exiuit sonus eorum, Psal. 18. Mar. 16. Et
pensis lib. / in fines orbis terræ uerba eorum, Breuiter. Ex
1. ca. 1. ecc. /
hier. /
Osee 11. / Aegypto translata est uinea solymis, inde ex-
pullulauit in nationes, acto. 11. 14, &c. H A N C
igitur ecclesiam nos cum ueteribus matrem ad-
pellamus, filioli enim eius sumus, nos antiquos
seu polychronious habemus quos sequimur, quos
non

non puduit lauare stolas in sanguine agni. Et me-
 cum sequuntur Christi fideles Germaniæ: regno-
 rum Hispaniæ, Galliæ, Angliæ, Hungariæ, Polo-
 niæ, Neapolis, Italiæ, &c. Quibus etiam se
 coniunxerunt ferè communi uoto, proximis an-
 nis & nostra ætate, qui 35. annum Dei nutu at-
 tigitus, Indi Cinpualenses Tascaltcalenses: Gentium
 Temistitani: Aculuacenses: Tuxtebequenses uocatarū
 (olim Anthropophagi & humanæ carnis come- numerus
 stores) Churultcalenses, &c. item: Ophira, de infinitus.
 qua 3. Regum, Iucatana. Fernandina, Cuba prius
 dicta. Cozumella, Colluacana, &c. Canonoren-
 ses, Cambaienses, Guzeratenses, &c. item Ca-
 nariarum Insulæ. America, quam uocant Atlan-
 ticam aut Brasilijs. Tepeacenses, Matenira, Do-
 minica, ubi Episcopum agit frater Garfias de Pa-
 dilla; Quodoluppa, Mandasseret S. Christopho.
 S. Martha, S. Bartholo. S. Maria Della rotundo,
 S. Crux. S. Iohannes, Episcopum ibi agit Alpho-
 sus Mansus: Dariennensibus præest Ioannes Ca-
 bedus Episcopus ibidem. In conceptione oppido
 fungitur officio pastoralis Petrus Xuaretz Do-
 ctor: Cubensis hodie Episcopus, F. Bernardus de
 Mesa, nobilis Toletanus, &c. Item, Sciana, Ia-
 mica, Antillæ, Medera, insul. Hesperidū, hæ sunt
 regis Portugalliæ, Insul. Tortucarum, &c. Qui

E omnes

omnes indies ardentem Christum agnoscere docent, & suis in terris uiuificum Dei uerbum cum sanctorum patrum decretis & traditionibus, nō sine admiratiōe ueneranter cū gratiarum actiōe diuino impulsu puncti, prędicare permittunt, et religionem Christianam complectuntur: sanę memoria nostra, quod dictu mirandum, cum Cle-
mens 7. Romanus pontifex, & Carolus V. Imperator Bononiam negocij causa conuenissent, PRETO IAN seu Belulgian maximus Abyssinorum rex (cuius fines seu limites in 40. amplius regna distinguuntur, Mediterraneam enim Africę partem tenet, hodiernum ipsorum idiomate Atanadidinghel uocant, nos Claudiū:) cum ABVMA, qui his in terris patriarcham agit & cum suo purpureo senatu sedem patriarchalem habet in urbe Barrara, &c. Anno reparate salutis 1533. fidei suę rationem & propęsum animum erga occidentalem S. Romanam ecclesiam uniuersalem, quę nunc radios claritatis suę in Orientales, Occidentales, Meridionales, Septentrionales occiduas plagas mittere consueuit, per Legatos suos pontifici Maximo & Carolo V. Augusto Cesari Maximo, exposuit mense Februario: Qui & Clementi 7. Romano pontifici per Petrum Alugren Indicę clas-
sis

classis præfectum, aureâ crucem in signum per-
 petui fœderis transmisit. Taceo regem Muleasæ Vide Ioã.
 Tunetanum qui eandem spem certam ecclesiæ de Etrobiũ.
 se promissit, anno 1537 etc. Sic anno domini 1543 Et Io. Chri-
 S. Roma. ecclesiæ obedientiam iurarunt, Cupen- sto Calue-
 sis: & Scianus, ambo reges in Moluccarum insu- tum stellâ
 lis. Eodem etiam anno Frãcisus Caberius Apo- Hiberum
 stolice professionis homo, 10000. hominum uno &c.
 mense in aurea Chersoneso (quæ gens olim de-
 monum cultrix fuerat) catechizavit, ubi & Mia-
 chael Vassus Lusitanus homo Episcopum agit.
 Sic anno domini 1544. à prorege Lusitaniæ in
 Malacha aureæ Chersonesi emporio, præter
 felicem rerum externarũ successum supra quin-
 genta hominum milia dedisse nomen Christo si-
 gnificatum est, publice signatis literis, & ci-
 Innumeros populos transeo. Excutite ergo la-
 chrymas pij, nolite desperare illis miseris tem-
 poribus, meliora uobis promittit ecclesia:
 Oportet esse scandala, hæreses, &c. sed uæ per
 quem scandala fiunt. Hæc autem omnia indu-
 ratis (qui mentem suam supremam hominis spe-
 culam à Deo abalienarunt) in confusionem
 summa ueritas prædixit, alio loco dicens: Deute. 32:
 Auferetur à uobis regnum, & dabitur gen-
 ti facienti fructus eius, putasne Iudeis illa

tantum dicta fuisse & minime . Nam & Ethni-
 cos quoque opus manuum suarum plastes a-
 gnoscit : Quapropter dicit , Habeo alias oues
 & illas adducam . Et Psalm. 17. populus quem
 non cognoui seruiuit mihi , in auditu auris obe-
 diuit mihi . Et Esai. 65. Ecce ego , ecce ego
 ad gentem quæ nesciebat me , & quæ non in-
 uocabat nomen meum . Et ecclesia canit : Te per
 orbem terrarum sancta confitetur ecclesia . A-
 pertius : prius uocati sunt Pharisei , sed quan-
 do noluerunt (est enim peccatum uoluntatis)
 deuolutum est sceptrum Iuda , gratia uerbi &
 uirtus ad omnes gentes , Apocalyp. 7. Statim nas-
 tus , Orientales reges sibi conciuuit , Matth. 2.
 Idem etiam Romanorum præsidēs & tetrarchas
 non repulit , Matth. 8. Actor. 10. Cananaeos ite-
 dem recepit , Matth. 25 . pastoris quoque uox
 est : Amen dico uobis , quod multi uenient ab O-
 riente & occidente , & discumbent cum Abra-
 ham , Isaac & Iacob in regno cælorum , Matth.
 8. Lucas addit cap. 13. à Meridie , & septen-
 trione . Huius meminit Diuus Augustinus con-
 tra Epistolam Parmeniani libr. 1. cap. 2. dicens .
 Sedit in cathedra (ecclesiæ Romanæ) totus
 orbis Christianus in transmarinis , & longe re-
 motis terris subiectus est , &c. De uocatione
 genti

Ecclesiæ
 auctus nō
 definit.

gentium mentionem facit, Actuum Apostolorum liber cap. 6. item: Matth. 28. Romano. 3. Ephe. 3. Galat. 1. Colloss. 1. Acto. 9. 11. 13. 18. 28. 1. Pet. 4. Romano. 10. 15. &c. Sic etiam se typus habet ecclesie. Respice, dixit dominus Abrahe, *stellas cœli*, Coh *ij* heie zarecha, hoc est, sic erit semen tuum. Summa: Filiorum Ecclesie numerus arenam superat maris, Romano. 4. Psalm. 138. Nos ergo ecclesiam illam magnam diffusam non in unico & eo frigido orbis angulo, ô Zythobibuli Hussite, ubi nihil nisi crapula, atque adeo libido & cetera hoc genus uitia dominantur, querimus. Non, inquàm, apud unicam natiunculam lingue inexpeditæ, inuestigamus: sed & homines Latinos, Græcos, Indos. Fortes Christiani Ecclesiam esse per omnes gentes & linguas, uide August. in Epist. Ioh. Tracta. 1. deles Germanos, Orientales, Occidentales, Meridionales, Septentrionales, tot Chiliades singulas Myriades sanctorum triumphantium & militantium, merito uobis nugiuendulis præferimus. Eant ergo nunc *ὁμοῦ δέ ται*, & iactitent se habere multos fautores dogmatum, ingentes Thyle seu acceßiones (habuit autem etiam immensum sodalitiū Samaritanus, Catilina, Arrius) & ultimum Thule, quid uerò Thyle quantilæ Thyle inestimanda ad ecclesie catholice collationem? sularum

ultima,
quæ circū
Britanniā
iacent in
oceanō Or
cadico.
Nota,
Zach. 2.
Catholica
ueritas re-
fulget in
uniuersa
ecclesia.
Ecclesia
domus
ampla.

Sed nolo ulterius fundere sermones, quid uelim,
candide lector nosti: ualeant itaq; homines, Et
cælo & terræ inuisti: Caterum non existimādum
est amplitudinem ecclesiæ ex copia populorum
innumerabili, & ex terræ climatibus seu oris
multis pendere, sed ex fidei, spei & charitatis
sinceritate & ardore, tot enim ecclesias seu ac-
cessionibus tantis locorum & temporum interual-
lis sibi distantes, docuit hætenus unus Spiritus
sanctus paracletus, Nam uniuersæ ecclesiæ con-
sentiunt sibi: Domus certe ampla est ecclesia, o-
mnium capax est, omnes peccatores uere pœ-
nitentes recipit, de qua domo Genes. 28. 2. Reg.
7. 3. Reg. 8. Psalm. 25. 83. Esai. 5. 56. Agg. 1. 2.
&c. Cum interim tumultuaria ecclesia hypocri-
tica sit, idcirco platonica, Belua tricornis, chimæ-
ra, scylla latrās, ex dentibus serpētinis nata, non
diffusa sed in angulo, sed in multas partes distra-
cta, ferro flammaq; omnia miscens, sanguine ple-
na, defectuosa, diuisa, &c.

SION mons, ecclesiæ catho-
licæ habet significationem.

Allegoricōs SION har Kodes, hoc
est mons sanctus, ecclesiā significat. Rur-
sus

*fus illa eadem militās ecclesia, Sion, id est. specula-
la: Quia ab ea gloriam domini à longe specula-
mur, dicente Paulo 2. Cor. 3. Nos uerò omnes
reuelata facie gloriam domini speculantes, in
eandem imaginem transformamur à claritate in
claritatem tanquam à domini spiritu. 2. Quòd
ab ea insultus hostium praeuidere debeamus, tes-
tante Hiesia cap. 21. Super speculam domini
ego sum stans totis noctibus scilicet in prosperi-
tate & in aduersitate seu supremis miserijs: 3.
Quia paranymphus, qui θεαυτοπῶς, & δι-
voμῆς (hoc est potestas & uirtus altissimi) est,
à longe ueniens ab ea speculatur: Et Baruch. 5.
exurge Hierusalem & sta in excelsu, & circun-
spice ad orientem.*

ECCLESIA STELLA.

E*S. T. hęc eadem S. ecclesia asteriscus, unde
Iohannes in Apocalypseo libro cap. 2.
Hęc dicit, inquit, qui tenet. 7. stellas in
dextera sua, id est, sanctam ecclesiam septifor-
mis gratiæ dei prælucentem.*

ECCLESIA TERRIBI- lis demonibus.

Vide Hu-
gonē Car-
dinalē,

Est terribilis ecclesia demonibus (satan he-
braeis dicitur Sched) propter terribilem
insignitionem, dicente domino per He-
saia cap. 22. figam vexillum in loco fidei. Et
idem cap. 30. panebit Assur uirga percussas.
Terribilis est etiā propter mirabilem con-
seruationem sacramentorum, & suauem iubi-
lationem, unde Hierem. cap. 30. uocem terro-
ris audiuius, &c.

Ecclesiæ arma.

Ecclēsia autem non armis secularibus uin-
cit aduersarias potestates, sed armis spiri-
tualibus, (doctrina & oratione) quæ sunt
fortia Deo ad destruendas munitiones & altitu-
dinem nequitie spiritualis, inquit Ambrosius
de uiduis, &c. Neque enim apud Ethnicos ma-
gni aestimatur, sanguine sibi laudem parare, unde
ait poëta.

Nolo uirum, facili redimit qui sanguine uitā:
Hunc uolo laudari, qui sine morte potest.

Duo gladij in ecclesia.

Dicens

Dicentibus Apostolis, Luc. 22. ecce duo
gladij hic, non respondisset dominus, satis
est, sed nimis est. Vterq; ergo ecclesie,
et spiritualis scilicet gladius, et materialis.
Sed is quidem pro ecclesia, ille uero et ab eccle-
sia exercendus est. Ille sacerdotis, is militis ma-
nus, sed sane ad nutum sacerdotis, et iussum im-
peratoris. Bernard. de conside. lib: 4. et c.

ECCLESIAE CATHOLI.
typus est uinea.

Dicitur ecclesia nouelletum domini, nun-
quam enim sterile scit, Malac. 3. Et psal.
79. dicit propheta regius: Vineā ex Ae-
gypto transtulisti, et plantasti: radices et arbu-
sta eius, et replesti terram, operuit montes um-
bra eius, et arbusa eius cedros dei, extendisti
palmites eius usq; ad mare, et usq; ad flumē pro-
pagines eius. Et Esai. ca. 5. uinea facta est dilecto
in cornu in loco uberi et macerie circūdedi et cir-
cūfodi uineā Soreth. Vinea illa dedit fructū suū in
copiā. Hāc subplātauit maschiah et Adonai
hoc est, Christus domini, et cruore suo irrigauit et
confirmauit. Vinea illa maximā copia fructuaria-
rum palmitum spem pollicetur certam, quamuis

De uinea
domini ui
de Au. de
uerbis do.
ser. 59. &c.

illis ferè nouissimis temporibus maligne successus
hactenus responderit. Vineam illam, inquam, do-
mini hactenus indissolubilis permansit, solida,
stabilitatis perpetuae, auctoritate fulcita est:
Quoniam uniuersae conditor creaturae tanta com-
plectitur charitate, ut nullus spiritus tempe-
statis neque procella aduersus eam praeualere
possit. Vineam illam exoticis ampellis uiticulisque
non conferitur, nullum peregrinum seminari-
um aliunde in hoc nouelletum infertur, respuit
peregrinas uites. Agricola nutu ($\gamma\iota\delta\omicron\gamma$
græce) per se huberes, pulchros, dulces, atque
perpetuos fructus profert: Illam elegit sponsus:
Hanc omnigenis charismatibus secundauit: Hæc
sterilis fit nunquam, &c. In hac uinea unani-
mi consensu prædicarunt Apostoli Christum
gentibus: Hanc fortis fidei agonista ecclesie
Christi primus antistes fideliter docuit: Quæ
omnia ab Apostolis accepta illibate custodie-
runt pii adusque sua tempora, id quod Irene-
us Lugdunensis, Anno 185. sub Commodò, Se-
uero: atque hunc secutus Augustinus, factum es-
se ingenue fatentur. De uinea domini Hierem.
2. 12. Matth. 10. Luc. 13. Marc. 12. &c.
Sed qui sunt agricola quibus uineam locat do-
minus excolendam nisi sacerdotes Ad gloriam
quidem

quidem, si diligenter uineam Dei, id est, populum eius tractauerint: ad periculum autem, si negligenter, inquit, D. Chrysosto: in Matth. homil. 40. &c.

ECCLESIA cœlum

Electorum.

Electorum cœlum ecclesia dicitur: Apocalyp. 8. & 12. Quod confirmat Gre. Moral. lib. 30. cap. 24. dicens. Cœlum ecclesia uocatur electorum, quæ ad æternam contemplationem sublimatur surgentesq; ab infimis cogitationum tumultus premit: atque intra se Deo quoddam silentium facit. Quod quidem silentium contemplationis, quia in hac uita non potest esse perfectum factum dimidia hora dicitur, &c. Eadem corroborat Diuus Augustinus, dicens. In ecclesia incarnationis Christi mysteria patefacta sunt, unde ostenditur ecclesia cœlum esse: hæc ille super locum Apocalypf. cap. 12. &c.

Ecclesia ciuitas supra

montem.

Sic ecclesia perpetuae pacis foedere per me-
 diatorem Christum (qui nulla temporis di-
 uturnitate mutatur, unde Malach. 3. Ani-
 Adonai uelo sanithi, hoc est, ego domi-
 nus qui non mutor, permanet enim Psal. 106, He-
 17. &c.) deo reconciliata, illuminata fide, & mi-
 sericordia redemptoris sanata, Ciuitas est supra
 montem posita, quae nequaquam potest abscondi, di-
 cente Psalmographo Psalm. 86. gloriosa dicta
 sunt de te ciuitas dei: promontorium Christus
 est, cuius ueritati, tanquam fundamento quod con-
 uelli non potest, ecclesiae fides innititur unde V.
 Beda. Ciuitas haec in monte oliueti posita esse re-
 fertur, ut ecclesiam per gratiam sui conditoris
 saluandam esse designet, qui nos unctione spiritu-
 alium charismatum & scientiae pietatisque per-
 petua luce refouet, &c. Babylon autem ciuitas
 est Diaboli toto orbe terrarum diffusa: in qua
 omnis immunditia in hominibus malis per totum
 orbem commoratur, inquit D. Augustinus.

ECCLESIA ARDENS rubus.

Hanc D. Hieronymus ardenti rubo &
 non comburenti comparat, in lib. de 24.
 mansis

mansionibus ad Fabiolam. De rubo exo. 3. deute.
33. Marc. 12. Luc. 6. 20. Act. 7. etc. inflamma-
tur persecutionibus, sed loquente domino non
perit.

ECCLESIA TVRRIS

fortissima.

HEc facit iudicium pupillo & uiduæ, amat
peregrinum (penitentem uere) & dat ei
nicium atq; uestitum, deuter. 10. Et
prouerb. 18. Turris fortissima, ad ipsam cur-
runt pij & exaltantur. Est inq; Arx, quæ impu-
gnari quidem potest, expugnari & deleri nun-
quam, geminæ enim gigas substantiæ turriger,
inuigilat.

ECCLESIA SCAPHA

ueliuola petridos.

NAuis seu stlata ecclesia dicitur, quæ Petri
est, Luc. 6. in qua Christus est. Licet in
huius mundi pelago hæretistarum passim
turbibus ita agitetur ut aliquoties penè uideat-
ur obrui, est enim ad miseras & labores ab æ-
terno prædestinata: (periclitata est arca in ca-
talyfo

*Ecclesia
cimba.*

tachysmo: & hodie pericitatur ecclesia in mun-
do) nunquam tamen supprimetur, uexabitur
quidem infestabitur per hereticos: per scisma-
ticos: per Turcas & iudeos: deniq; per caput
omnium hypocritarum ANTichristum impu-
gnabitur, sed non excindetur, Christus enim ue-
rus Nauarchus & Limenarcha inuigilat, manebit
in aeternum, quia regnum Christi perpetuum
est. Ecclesia uidetur, inquit Ambr. Hex. 4. cap.
2. Sicut luna deficere, sed non deficit, obumbrari
potest, deficere non potest. In hac Cymba abest
perfidia, fides adspirat: Huiusmodi prosumia &
phaselus mysticæ ecclesiæ est. Et sicut in ecclesia
triumphante deus regnat per gloriam, Sic in illa
naui rostrata ecclesia militante, regnat per gra-
tiam. Quæ omnes nauis species in se continet
& representat non absq; mysterio: omnes uere
pænitentes recipit, omnibus spem salutis pro-
mittit neminem excludens: prorsus omnes inui-
tās: Carpasso, hoc est, charitate omnibus tegumē-
tū prebens, charitas enim operit multitudinē pec-
catorū. Remiges (quos Veneti gagliardos uocāt)
sunt rectores: Remi, bona opera, &c. Sic ener-
giticē & intēse in hac naui orabat Dauid in spi-
ritu, Psal. 142. Spiritus tuus bonus deducet me
in terram rectā, &c. Fugiant igitur pī Christi fa-
deles

deles myoparones scismatarchas, Caccidiabolos Cymbula
 piratas: Qui exoticis opinionibus mentes mor- charonis
 taliū, animas, per ceca & canosa uada in eternū fugienda.
 abyssum auehunt. De huius stabilitate sanctus Ecclesia
 Ambrosius lib. de solomone cap. 4. inquit: Inse- stabilia
 statur fluctibus ecclesia sed nunquam submergi-
 tur, & Theophylactus super locum Luc. 21. in-
 quit, calum & terra quo ad generationes cessa-
 bunt, & mutabuntur, Fides autem non deficiet.
 Apparet autem hoc loco, quod ecclesiam omni
 creatura preferat. Ecclesia enim eius, et uerbū
 ac Euangelion nequaquā peribunt, hæc ille. Cum
 enim syrtēs, scyllas, & charibdes colligit, ad
 portum tendit salutis, ratio est: quia Christus
 nauta, sua caſteria optima queq; huic reſeruat, Syrtēs di-
 Marc. 4. Quomodo oporteat, te in domo dei etæ sunt
 conuerſari, ſcribit Paulus 1. Timoth. 3. ὅ quā ἀπὸ τοῦ
 celebris lembus quem celi calorū capere non οὐ γάρ,
 potuerunt. Nauis illa portauit, pudeat ergo id est, tra-
 poetas de cymba Deucalionis & de rate Argo ho.
 nautarum tempus conſumere: cedat & arca 1. Tim. 3.
 nobemi, Hanc unicam ſponſam electam, que eſt
 ecclesia dei uiui, columna ueritatis et firmamen-
 tum, elegit ſibi dilectus ſponſus CHRISTVS
 IESVS: Quā Sybilla erythraea πανταγεοφοῦ Sybilla di-
 id eſt, omnia paſcentē uocauit, &c. Nec hoc reti etæ a ſios,
 cendum qd lingua

Aeolica
 est deus, et
 68λκ
 quod con-
 filium.
 2. nauicu-
 lā unam
 ecclesiam
 faciunt.
 Eccles.uer
 bi dei ge-
 nuinum
 sensum he-
 reditat.
 Eccles.irre-
 prehensi-
 les.

cendum, ecclesiam constare ex Iudæis & genti-
 bus, Luc. 5. Idipsum enim adumbrant 2. nauicu-
 lā quæ petri sunt. In naui illa præcipua merx est
 uerbum dei, quod est panis uitæ, quod erē non
 uenit, Esai. 55. Matth. 10 prope est talis cibus
 omnibus Christi fidelibus, deuter. 30. Rom. 10.
 Nec est quod existimes ecclesiam esse authorem,
 & caput uerbi, sed quod sensus VERBI sit ue-
 rus & genuinus penes ecclesiam cuius efficacem
 dispensationem illa habet: Verum hæc prolixius,
 quam patitur prefixum tempus, &c.
 Irreprehensibilis illa est, omne irreprehensi-
 bile defendens, & ut inquit Marcellinus PP. Epi-
 scopus. 2. Omne quod contra Euangelicā, uel pro-
 pheticā, aut Apostolicā doctrinā constitutionem
 successorū uē eorum siue sanctorum patrum
 actum fuerit, non stabit, &c. De cuius dignitate
 etiam Hilarius lib. de trinitate 7. clauit anno
 371. ait. Hoc ecclesiæ proprium est ut tum uin-
 cat, cum leditur: tum intelligatur, cū arguitur:
 tum obtineat, cum deseritur: facilius enim celum
 exterminari potest ut cum D. Chrysosto: in Ho-
 melia pentecostes, loquar: quā aliquid mali pa-
 ti ecclesiam quo scilicet consumatur sed durabit
 usq; ad finem mundi Videtur. quidem in ecclesia
 lolium, xizania, &c. sed illa non impedire de-
 bent

debent aut fides aut charitas nostra, ut quoniam
 in ecclesia lolium esse cernimus, ipsi de ecclesia
 recedamus, sed nobis tantummodo laborandum,
 ut frumentum esse possimus, ut cum ceperit fru-
 mentum dominicis horreis condi, fructum pro
 opere nostro & labore capiamus. Matth. 25.
 Psal. 6. Errant ergo fide, ut iterum dicam, im-
 panatores xynthobibuli, qui solam fidem iustifi-
 care gannunt. Dicet, n. non signatis: ite in ignem
 eternum. Nudus fui, & non me contexistis: uas
 gus, & non me collegistis: Hic in proprio adipe
 frixæ libidines bullient, & inter sartagines flā-
 meas misera corpora cremabunt, &c. Nisi
 enim euangelion factis expresserimus, parum no-
 bis proderit, Mat. 5. 6. 7. Heb. 6. 10. Scriptum
 enim sur me Ra, Va Ase Tob. hoc est, de-
 clina à malo, & fac bonū. Duas tibi aures diuini-
 tus dedit dominus una fidē altera charitatē am-
 plectitur, 1. Ioan. 4. &c. Breuiter: iustitiam ex-
 pectandam esse ex operibus bonis, approbant
 scripturæ loci, Ioan. 4. Apoc. 1. 2. 3. Esai. 58.
 Facite iustitiam inquit dominus. Fides sine ope-
 ribus neminem saluat, ipsa enim est (non repro-
 ba fides) quæ per dilectionem operatur, inquit
 Augustinus contra 2. Epist. pelag. ad Bonifa. li. 3. ca. 5. uide eundem Aug. de spiritu & littera.

Iustitia ex
 opere bo-
 no æsti-
 matur.

Psal. 30:

Absoluta
 fides nulla
 fides.

Affectum
sequitur
effectus.

cap. 16. Et 18. Iustus ex fide uiuit, & Christus
iustificat impium, Quomodo autem iustificat im-
pium nisi credentem, et confitentem? inquit Au-
gust. in Psal. 34. Ille credit in Christum, ait idē
Aug. De uerb. domini in Euangel. Ioan. Sermo.
61. Qui & sperat in Christum, & diligit Chri-
stū. Nam si fidem sine spe habet, & sine dilecti-
one, Christū esse credit (sicuti et demones Chri-
stum crediderunt) nō in Christū credit. Et idem
August. prafa. in Psal. 31. inquit. Si fides sine di-
lectione fit sine opere erit, sed addatur opere fi-
dei spes & dilectio, dilectio enim non uacat, hæc
ille, &c. Verū quando hoc argumenti genus
non pertinet ad nostrum institutum ergo non
immorabor amplius.

ECCLÉSIA MACRO- cheira consutilis.

ALio in loco inconsutilis exomis seu lena
domini, ECCLÉSIA dicitur: pro qua
seruanda Christus corpus exposuit mor-
ti, unde August. in lib. de hæresibus lamentatur
dicens in persona Christi, caput meum spinis op-
posui, manus meas clauis obieci, lacea latus meū
aperuit, tot nō dico iniurijs, sed asperitatibus la-
ceratus sum, sanguinem meū fudi, animā meam
posui ut mihi cōiungere te, & tu diuidis me, &

paulo

paulo post: Erubescite tandem impij, tunicam
 hominis iam iudicati in cruce pendentis pilati
 Neopolemi non sunt ausi conscindere, & uos co-
 namini charitatem hominis in celo sedentis imò
 regnantis cum deo, diuidere: De mysterio autem
 quadripartitæ uestis loquitur idem S. August.
 tractatu. ii. in Ioannis Euangelion, dicens. **Mysteriū**
 Quadripartita uestis domini nostri IHESV **uestis qua**
 CHRISTI, quadripartitam figurauit eius **dripartite**
 ecclesiam, toto scilicet qua, quatuor partibus
 constat, terrarum orbe diffusam, & omnibus
 eiusdem partibus equaliter, id est, concordia-
 ter distributam, hæc ille. Numerum quater-
 narium pythagorici Tetraclin appellant, per-
 petuum naturæ fontem, hæc parergôs. &c.

ECCLESIA. GYNE PARTHENIAS,

hoc est, mulier uirginitatis.

Ecclēsiā esse uirginem & matrem imma- De matie
 culatam declarat Ambrosius lib. i. de uir- ecclesia to
 ginib. dicens. Virgo est castitate; mater est to orbe dif
 prole: parturit itaq; nos uirgo non uiro plena Aug. Epi-
 sed spiritu, parit nos uirgo non cum dolore mem 39.

broram sed cum gaudijs angelorum: nutrit nos
uirgo non corporis sed Apostoli, &c. Et Augu-
stinus lib. de sancta uirgine, ca. 2. Ecclesia uirgo
& mater est, inquit, cuius prolem alloquimur si
mater non est? Et Hier. lib. 2. aduersus Ioninia-
num, sic ait. Sponsa, soror, Mater, & quecunq;
alia putaueris uocabula unius ecclesie congre-
gatio est, quæ nunquam est sine sponso fratre, fia-
lio, unam habet fidem, nec constupratur dog-
matum uarietate, nec hæresibus scinditur, uirgo
permanet, quocunq; uadit agnus sequitur illum:
Sola nouit canticum Christi, (Breuiter. Hære-
sis scorto similis est, doctrina sana matri castæ.)

Merito igitur mater, quia compatiens Hier. 31.
Cuius nixus seu puerperium multiplex: Fit e-

**Multiplex
partus.**

nim aut per Baptismum: aut per penitentiam:
uel per uotum quæ ingressio religionis est: &
per ordinationem: per martyrium: Quæ omnia
nobis mystice sunt significata per sex filios Liæ
Et quæ olim ante aduentum Christi sterilis erat.

**Ecclesia
sterilis
quomodo**

iam refecans uitia, postquam iustitia de cælo
prospexit, fecunda reddita est, Galat. 4. ui-
de Ambrosium. libro. 2. de Abraham patriarcha
cap. 10. Cypri. in 1. libro aduersus iudeos, &c.
illa igitur mater naturali ad hoc adfectu insti-
gante alūnos suos ad bene beateq; uiuendū ducit
plerunq;

plerumq; semper sua beneficia & merita, præ-
 miatq; proponit, Et ut semel dicam: Filij eccle-
 siæ sunt omnes qui in ecclesiæ aluo sunt foti & liæ qui.
 inde nati. Habet enim illa uirtutem sacramen-
 torum, & ueritatem efficacem uerbi; quod dicitur
 aluus ecclesiæ: recte ergo mater & matrix
 ecclesiæ dicitur, cuius filioli, ut superius ostendimus,
 hic militant spe, triumphant re, utrunq; in
 ueritate possident, Rom. 8. &c. Sponsus, inquit,
 D. Hieronimus, Christus, sponsa ecclesiæ: De hoc
 sancto spiritali connubio, Apostoli sunt procre-
 ati, qui lugere non possunt quamdiu sponsam in
 thalamo uident, & sciunt sponsum esse cum spō-
 sa. Quando uerò transferint nuptiæ & passio-
 nis ac resurrectionis tempus aduenerit, tunc
 sponsi filij ieiunabunt, hæc D. Hieronymus. 9.

CAVSÆ REMANENDI in ecclesiæ.

SVnt autem multa quæ fidelem alumnū in
 ecclesiæ gremio iustissime tenere ualēt. Tenet
 me, inquit August. aduersus epistolam
 Manichæi, cap. 4. consensio populorum, atq;
 gentium: Authoritas miraculis inchoata. spe nu-
 trita, charitate aucta, &c. postremo ipsum ca-

tholica nomen, quod non sine causa, inter tam
multas hereses sola obtinuit.

CAPVT ECCLESIAE

cur Christus.

Mulieres uiris suis subditæ sint sicut do-
mino, inquit Paulus Ephes. 5. Quoniam
uir caput est mulieris: sicut Christus
κεφαλὴ ecclesiæ. Et idem 1. Corint. 11. uiri ca-
put Christus: caput autem mulieris uir: Caput
uerò Christi deus est. Hic est ille sar Salmon,
hoc est, princeps pacis: πατὴρ μελλωντων,
hoc est, pater futurorum rerum: Saluator, νεο-
γαμω, &c. Qui multis rationibus dicitur ca-
put ecclesiæ. 1. Quia eminentior can. 2. sicut ma-
lus inter ligna siluarū: & Psalmographus, Psal.
88. Et ego primogenitum ponam illum, &c. 2.
Quia speciosior sole Sapi. 7. & Psal. 44. speci-
osus forma præ filiis hominum. 3. Quia potenti-
or, cui data est omnis potestas, influit enim sen-
sum & motū. 4. Quia sine macula, 1. Pe. 1. unde
August. Episto. 30. ad Bonifacium de moderate
coercendis hæreticis, inquit: Ecclesia catholica
sola corporis Christi est, cuius ille caput est, sala-
uator corporis sui. Extra hoc corpus neminem
uiuificat spiritus sanctus, etc. Huius ergo ecclesiæ
caput Mosche l princeps et dux Christus est,

nos

nos autem eius membra, 1. Cor. 12. Eph. 2. & 4.
Col. 1. & 3. Sic etiā Thalmutista aliās Thalmu-
dicanisti seu kalmuserani, ex Hosea uocant Mes- Hosea 1.
siam caput populi sui, uerba prophetae sunt: ue-
sa mu lahē Rosch Ehad, hoc est, cōstituet
eū unicū caput. sic iterū: Messias caput in Isra-
hel est futurus: Et Eph. 1. Coll. 1. fortis fidei a-
gonista Christū uocat. caput ecclesiae. Breuiter:
ut prēmā sum cibū in os inferā, Christus praei-
puus est architectus, ca. et uerū fundamentū eccl.

VERECVND A ecclesia, deipara ues
recundiae insistsens, Lu. 1. & Ecclesia. ca. 26. Gra-
tia super gratiā mulier sancta & pudore plena.

VENUSTA & sudifica est, tota pulchra. Cā,
4. Sed quādo erit uenusta sine ruga & maculae
Nō quidē in praesenti, quādiu est in hac malitia,
quā diu stat in procinctu, in acie, nō solū aduere
suis carnē et sanguinē, sed aduersus principatus
& potestates, aduersus dominos mundi rectores
tenebrarū harum, aduersus spirituales astutias in-
coelestibus, hac saucia, illac cicatricosa, obsta su-
dore et puluere, malos una cum bonis intra sa-
genā suā permixtim inclusos retinens. Sed facta
tandem separatione in littore maris angelicū Vide Hie.
ministerio, accipiet illam uir suus gloriosus, nō in Hiere.
habentem maculam, aut rugā, sed immaculatam. cap. 31.

CVPIDA & amabilis, Helcanam quæ de-
ligeat Annam imitans.

Submittit **SVBDITA** per obedientiam quam ha-
bet ecclesia. **tenus** prestitit & prestabit sponso suo **IESV**
Christo, hinc geneleos libro cap. 3. Mulieri He-
ue exprobrans transgressionem dominus male-
dixit dicens, sub potestate uiri eris.

Ecclesie **SEDVLA** est, obseruans illud Sapientis
crebritas. cap. 26. gratia mulieris sedula delectabit uirum
suum, &c. Mollit herum ecclesia, quia Cardio-
gnosten orationibus fatigans, placat & propitiū
reddit. Et ergo quia prudens dispensatrix miſtē-
riorum dei est, S. Ambrosius lib. 3. de sacram.
cap. 1. Sanctam Rom. ecclesiam in omnibus sequi
iubet: Nā huic adſtitit Christus (in quo sapientia
doctrinæ, probitas uitæ, et diuinitas essentiæ) &
ſuggerit omnia ſeptiformis ille ſpiritus cuius
maxima dignitas est, ſumma potētia, immēſura-
bilis auctoritas, quæ neq; fallit neq; fallitur Quā
ſi quis docentem corripientemq; contempſerit
ut ethnicus & publicanus habendus est, atq; ut D.
Cypri. ſentētia conſonemus alienus est, prophe-
nus est hostis est: habere nō poteſt deū patrē qui
eccleſiā nō habet matrē. Hæc ergo, Chriſtiane le-
ctor, eccleſia, ſit nobis in queſtionibus illis hodie
controuerſis, in illa opinionum uarietate, ſacra
ancho-

anchora. Hæc sit nobis in corde, in ore, in omni
uita: Hanc penitus spiciamus, hanc loquamur, hæc
exprimamus, &c.

Ecclesiæ loquitur Stadiodro-
mus, Christus, multis modis.

Certum est eternā esse pacem, inter ama-
bilem Nymphum & huius dilectam spon-
sam ecclesiam, nunquam dissentiunt, nunc
enim laudat *Αἰὼς ὁ αἰὼς* (cuius cælum thronus
est, & cuius scabellum terra est, inquit Au-
gusti. de sermo. do. in mont. lib. 1. cap. 31. &c.)
genas sponsæ, labra, oculos, collum, totūq; adeo
corpus usq; ad capitis uerticem, nunc sororem,
nunc sponsam, nunc amicam, nunc unicam uocat:
Canti. 2. columbellam blandissima omnium ap-
pellatione compellat: monet huius in gremio &
sinu alumnos, ut obliuioni tradant patronos pe-
nates; Psalm. 44. uocat ad se, Matth. 11. uocat
ab omni idololatria, Ioan. 8. ut uerbum audiant,
Matth. 17. ut uerbum custodiant in hac nauī, Io-
an. 3. ut uestigijs suis insistant, & bonis operibus
studuant, Matth. 3. Luc. 1. ut ingenium Spiritus
sancti, per quem renati sunt referant, Ioann. 3.
Collo. 3. 1. Petr. 1. Breuiter monet & uocat do-

Vocamur
multipha-
siam,

minus Deus, qui de nube tonat inquit Sedultus,
suos in ecclesia varijs medijs & modis: per præ-
dicationes: per beneficij largitionem, per inspi-
rationes, per flagella, &c. de quibus omnibus in
proverbiorum libro cap. 1. Dominus: Vocati in-
quit, & renuistis: extendi manum meam & non
fuit qui aspiceret. Despexistis omne cōsiliū me-
um, & increpationes meas neglexistis, &c. Et
Hierem. 7. Misi ad eos omnes seruos meos, pro-
phetas per diem, consurgens diluculo, & mita-
tens. Et non audierunt me, nec inclinauerunt au-
rem suam, sed indurauerunt cervicem suam, &
peius operati sunt, quā patres eorum, &c. Sed
quæ nam causa tantæ induratiōis? parabola Euā-
gelica, Luc. 14. Gordij nodum soluit. Et alio in
loco idem dominus dissoluit, Hoseæ 15. Perdi-
tio tua ex te Israël. Quid ultra debuit facere
Xp̄s ille saluator: Et Thamim, i. per-
fectus, quod non fecit? Esai. 5. Audi ergo do-
minum, crede, charitatem exerce, spera in eo
sperantes in domino misericordia circunda-
bit, &c.

Hoc est,
angelus te-
stamenti,
Malach, 3.

Quomodo Maleach Ha Berith,
Christus, sit in medio ecclesie.

Dixit

Dixit Gamaliel Iudeis, acto. 5. Si ex hominibus consilium hoc aut opus, dissoluetur: si uero ex Deo est, non poteritis dissoluere illud, ne forte & Deo repugnare uideamini. Est ergo Christus (lux uera, ex cuius lumine illuminata ecclesia, inquit Orig. in 1. cap. Gen.) in medio sanctae ecclesiae tam defendens, sicut tecta seu lampas ad illuminandum, dicente Hiob cap. 12. deridetur iusti simplicitas, lampas contempta. Et Hesaias cap. 62. propter Sion non tacebo, inquit dominus, & propter Hierusalem non quiescam, donec egredietur sicut splendor ecclesia. Christus
lampas in
iustus, & saluator eius ut lampas accendatur, &c. Est ergo dominus in medio ecclesiae, quem admodum presbyter in medio templi ad erudendum, Eccles. 15. In medio ecclesiae aperui os eius & impleuit eum dominus spiritu sapientiae. Et sicut cor in medio corporis. Sic unicus omnium charismaton author & dux Christus, est cor totius ecclesiae, fons, scilicet caloris à quo distinguitur calor uitalis in membris, unde in prouerborum libro cap. 4. inquit dominus. Omni custodia serua cor tuum, quia ex ipso uita procedit. Sic fuit in medio latronum in cruce. Sic in medio suorum discipulorum, instruens modum & meditationis & orationis.

Sic

Sic in medio Doctorum, modū prescripsit, præ-
dicationis, disputationis, locutiōis, sermonis, &c.

Tria hominum genera in ecclesia.

Dixit Moyses populo Israelitico. Vos sta-
tis hodie cūcti coram domino Deo uestro,
principes uestri & tribus ac maiores na-
tu atq; doctores: Omnisq; populus Israël, liberi
& uxores uestre & aduene qui tecum moran-
tur in castris: Ex quibus emergit triplicē esse or-
dinem hominum in domo Dei, ecclesia.

Intellectus iactatissimæ sententiæ.

TV SVPPLEX ORA, TV PROTEGE, TV QVE LA- BORA.

Supremus locus clericorum est (ἀ κληρός, la-
tine fors uel hereditas, sunt enim de sorte
domini, & partem domini habent.) Horum
est illuminare ecclesiam, Psalm. 113. Reuela o-
culos meas & considerabo mirabilia de lege tua.
Hos alloquitur Dominus philaletes & philadela-
phus

phus. Esai. 58. Roma. 8. clama, inquit, ex guttore, ne parcas: exalta instar tubæ uocem tuam, & annuncia populo meo prauaricationem suā, & domui Iacob peccata sua. Et te quidem fili hominis institui speculatorem domui Israël, ut audias ex ore meo uerbum, et diserte moneas eos ex me. Cum dixero impio tu certissime morieris: Tu uerò non fueris locutus ut diserte moneas impium, ut discedat à uia sua, ipse impius in iniquitate sua morietur, & sanguinē eius de manu tua requiram: si uero tu diserte monueris impium à uia sua ut ab ea discedat, is autem à uia sua non conuersus fuerit, ipse in iniquitate sua morietur, tu uero liberaſti animam tuam, &c.

Alterum locum obtinet toparcha, (in principibus enim illustrior est Dei potentia, quàm in hominibus priuatis atque plebeis) Græca ueritas eos uocat satrapeias, respondens originali hebraico, quod habet sarnim siue Sarne, quod principem significat, &c. In hoc ordinatus à Deo est, ut insontes defendat, perfidos puniat, omnia ex præscripto faciat, Missus ad uindictā maleuolorum, laudem uerò bonorum: iuxta illud. Parcere subiectis & debellare superbos, etc. Iusto ergo non est imposita lex, sed iniusto, 1. Ti-

Magistra-
tus offici-
um.

moth.

mot. 1. Et non subditis, uerum impijs & transgressoribus, sceleratis, dissolutis etc. Sic Barrabas seditionem mouens in carceres coniectus est, Mat. 27. Sic Catilina, &c. Huius generis sunt hodie, qui nolunt Mystarum obedire imperio & uotis. ut Deuteronomius præcipit, cap. 17. Qui contumaces sunt ac apertissime scelerati: qui omnes catholicos pios magistratus cum illorum grauius edictis cachinno excipiunt, id quod palam domini mandato reluctatur, cum ait. Reddite quæ sunt cesaris cesari, & quæ sunt Dei Deo, Mat. 22. Marc. 12. Luc. 20. Numisma autem Dei, homo. Numisma uero cesaris, aurum: Præstiterunt se obediens Cesari, Ioseph & benedicta uirgo, & non reprehenduntur: nam & lex ipsa dicit, reges & regna Dei esse ordinatione: Eadem confirmant Apostoli, Roman. 13. 1. Petr. 2. Qui ergo sese magistratui in pijs negotijs subdit, Dei ordinationi sese submittit. Vsum igitur gladij nullo modo CHRISTVS (ad cuius comparationem summi monarchæ nihil aliud quam uermiculi sunt) ademit, sed permisit. Quod Iohannes Christi Prodromus, Luc. 3. satis aperte testatur, dicens. Neminem concutiatis, neque calumniam faciatis, & contenti estote stipendijs uestris. Sic & Centurioni. Eunuchis Canadacis

In quos animaduertendū sit. Deute. 21.

Deum time.
Regem honorate.

dactis reginae, Cornelio, Sergio, non subla-
 tus gladij usus, testatur Lucas, Act. 8. 10. et 13 Et
 Psalmographus, Psalmi. 143. Benedictus domi-
 nus Deus qui docet manus meas ad praelium,
 & digitos meos ad bellum, &c. De uindicta le-
 gitima in impios, uide Deuterono. 14. 18. Le-
 uiti. 24. 3. Reg. 18. 4. Reg. 2. Iohann. 2.
 1. Timoth. 2. Actor. 5. Galat. 4. 1. Corin-
 thior. 10. &c. Hieronymus refecare iubet
 putridas carnes. Sic Augustin. libr. 2. contra
 Episto. Gauden. de here. sed & LL. imperiales,
 & quidem antiquissime serio damnant, & da-
 mnatam perpetuo uolunt apostatarum memo-
 riam, L. quoniā C. de Episcopis & clericis, &c.
MAGISTRATVI autem quatenus obsequen-
 dum, uide Tertullia. in Apologe. cap. 30. 31. 32.
 &c. Et quando etiam confidenter resistendum;
 uide in Eusebio, ubi Polycarpi martyrium pro-
 sequitur: Item apud Basilium de institutione
 Monachorum cap. 14. &c. breuitatis enim gra-
 tia supersedeo. Hodie certē, ut cum piorum
 uenia loquar, rara est admodum grauitas & Hiero. 5.
 legum peritia in pratoribus pilatistis, qua-
 storibus, (Gozelite sunt qui uiuunt ex ra-
 ptu, qui nusquam non depradantur) prae-
 stis, & hoc genus magistratibus, predicari,
 pere-

3. Ab egre pergracari, lenocinari, deferre, adulari, deplu-
gio principi- mare, desquamare, & hoc genus facinora com-
pe expe- mittere nobilitat, ô impia & stulta panurgia, &
ctanda. cæcitas, &c.

1. Sãctitas domi. In Tertius plebeorũ est, (crassissima quidẽ hu-
armisforti- ius orbis pars, sed ita crassissima, ut tamen ad
tudo. Vtro Christi pertineat corpus) qui sunt pedes ecclesiæ
biq; prus- ad portandum eam, ait Hugo Cardinalis: De qui-
dentia. bus Psaltes regius, de quo dubium, an rex glori-
Promiscu- osior, an propheta sanctior fuerit, Psal. 17. Qui
um uulgus. posuit pedes meos quasi ceruorum, &c. Summa,
Subiecti subiecti debent præsidibus obedientiam, quasi iu-
debēt præ- dicibus à Deo constitutis in his quæ ad salutem
sidibus o- bedientiã.

Leuit. 19.

sunt enim à Deo præpositi, Hebre. 13. Ipsorum
autem est peruigilare & rationem pro animabus
reddere, Esai. 58. Nemo enim, inquit Ignatius ad
Smyrneñ: potior est Deo; neque similis, neque
Episcopo in ecclesia honorabilior. Qui enim ho-
norat Episcopum, honorabitur à Deo, & qui
inhonorauerit eum, à Deo inhonorabitur, &c.

1. Tim. 5.

Reuerentiam quoque debent & honorem tan-
quàm patribus suis spiritalibus. Victum deniq;
& sumptus, sine quibus ecclesiasticum ministeri-
um exerceri non potest: Dicit enim scriptura.
Non obligabis os boui trituranti, & dignus est
peccas

operarius mercede sua, &c. Humanā temeritatem in sacerdotes Dei non grassari debere, indicat concil. Matisconen. 2. ca. 9. & 15. &c.

Primi ergo duos ultimos ordines instruunt: Medij defendunt. Tertiij sustentant duos primos: De his tribus membris mentionē facit Apostolus ἀνεπιλάττειν. 1. Corinth. 12. ubi comparat ecclesiam corpori, τοῦ σώματος, &c. Qualiter uero mali persequantur illam, uide de 1. Corint. 11. 15. 2. Corin. 11. Gala. 1. Philip. 3. Acto. 8. 12. 19. &c.

Excommunicationis ecclesiasticæ

sticæ uis & censura, Quanta.

Sacris proditum est literis, eijci aliquem ab ecclesia militante duobus modis. Primo à merito per gratiæ subtractionem uel nō appositionem: Eijcit autem, id est, permittit eijci, Apocalyp. cap. ult. Huiusmodi canes sunt uenefici & impudici. Alio modo à numero per excommunicationem siue à consortio, secundum illud, Num. 5. Eijce omnem Elephantiacum extra castra. Et prouerb. 22. Eijce Derisorem & exibat cum eo iurgium. Et os ecclesiæ Paulus, prohibet 1. Corinth. 5. ne cum ipsis sumamus panem. & Ioan. 2. Nolite, inquit proreta Christus, eum communi-

Vide Hunc Car-
dinalem.

Derisor
Bullinger
rus qui ex
communi-

G recis

22
cationē ni- *recipere in domo, nec Aue ei dixeritis, etc. EX*
hil aliud *COMMUNICATIONIS* (quæ neruus ecclesie
esse blate- *sticæ disciplinæ dicitur) meminit D. Ambros. su*
rat quàm *sticæ disciplinæ dicitur) meminit D. Ambros. su*
betaceum *per Psalm. 118. Sermo. 8. dicens. Recte ergo*
telum, etc. *sacerdos uulnus, ne latius serpat à toto corpo*

Nota.
3. Species *re ecclesie, quasi bonus medicus debet abscin*
excōmu. *dere, & prodere uirus criminis quod latet,*
Suspētio. *&c. De excommunicationis effectu 1. Corinth.*
Anathe- *5. 1. Timoth. 1. 2. Thessalo. 3. De usu Matth.*
ma. *18. 1. Corinth. 16. Galat. 1. Ioan. 1. De abusu Io*
Interdi- *ann. 9. 16. &c. Petrus, Acto. 5. Ananiam & Sa*
ctum. *phiram pro defraudatione precij agri non solum*
Immedica *excommunicauit, sed sententia mortis damna*
bile uul- *uit. Et alio in loco scriptura, Hereticum homi*
nus Ense *nem post unam & secundam monitionem de*
refecandū *nita: Ecce Heresiota excommunicantur? Absq*
est. *synagogis facere, est tanquam hominem im*
pium & execrabilem igni & aqua interdicare,
nec publicis munijs solum, uerum etiam omni
um honestorum cōsortio indignum designare at
que censere. Et quod in ueteri lege interfectio,
idipsum in ecclesia excommunicatio, &c. Nō er
go parua excommunicationis censuræ pœna, iuste
irrogata, satius esset homini, mille mortis gene
ra subire, quam suapte culpa in excommunica
tionis pœnam incidere. Verum si ab iniquo fue

Augusti.
quæsti. 39
super Deu
teronom.
idipsum in ecclesia excommunicatio, &c. Nō er
go parua excommunicationis censuræ pœna, iuste
irrogata, satius esset homini, mille mortis gene
ra subire, quam suapte culpa in excommunica
tionis pœnam incidere. Verum si ab iniquo fue

rit illata iudice, nihil illa magis meritorium est:
 Maneat ergo lex imperialis, maneat uirga Ec-
 clesiae: Mater ecclesia filiolos inobedientis mi-
 tius corrigit, ac pater coelestis, Matth. 23. 22.
 &c. Sed alias obstinatis & pertinacibus non me-
 dicamen est, uerum potius gladius interimens.
 Nam hi contemnunt sponsam Christi, cui com-
 misit paranympheus & Christus, in proteruos &
 contumaces uerius spurios gladium exercere:
 Quod expertus est apud Florētiam Tusciae Hie-
 ronymus Sauonarola, qui in hac re se contuma-
 cem contra censuras ecclesiae praestitit: Huius
 peruersum propositum non ueretur defendere
 Sebastian Meier Bernensis, in suis commentarijs,
 scilicet, super Apo.

Vide Cy-
 pria. lib. 2.
 Episto. 11.

Eijcit etiā ab ecclesia triumphante, per extre-
 mam sententiam definitiuam & iudicialē, de qua
 Christus tyrannoctonus, Mat. 23. Suru mite
 ni Arurim el esch haolam, hoc est, disce-
 dite à me maledicti in ignem aeternum, &c.

Ecclesia supplicat pro infir- delibus.

Supplicat ubiq; ecclesia Deo non solum pro
 sanctis & in Christo iā regeneratis, sed etiā
 G 2 pro

Ambros.
de uocati.
gent. lib.
1. cap. 4.

pro omnibus infidelibus & inimicis crucis Christi, ut relictis erroribus suis conuertatur ad Deum, accipiant fidem, accipiant charitatem, pro quibus omnibus sibi uult dominus supplicari: unde subdit. Qui omnes homines uult saluos fieri, & ad agnitionem ueritatis uenire.

Credere ecclesiam non in ecclesiam.

CRedimus autem S. Catholicam ecclesiam, non tamen in ecclesiam credere debemus. Quia ecclesia non est Deus, sed domus Dei est, catholicam dicit toto orbe diffusam, quia diuersorum hereticorum ecclesie ideo catholice non dicuntur, quia per loca, atque per suas quasque provincias continentur. Hac uero à solis ortu usque ad occasum unius fidei splendore diffunditur, inquit D. Aug. de Tempo. Serm. 131.

Multa commoda ecclesie con- tulit paranympus.

Contulit autem cardiognostes Christus (qui uitam fecit ex morte, lucem creauit ex tenebris, Ambro. de uirgi. lib. 3.) sue sponsae

ſc multa bona: virtutibus, ſacramentis, ſcripturis, diuerſis ſanctorum generibus, eam ornans
 & decorans, paſcens eam ſimilagine, melculo &
 oleo, Ezech. 16, quod eſt fide S. Triadis, uel ſa-
 cra ſcriptura, uel ſacramentis eccleſiaſticis, &c.
 Que attendens Auguſti. in hæc uerba ebuccinat.
 Ego uero, inquit, Euangelio non crederem niſi **O**ſerua.
 me catholica eccleſia commoueret authoritas,
 quibus ergo obtemperaui, dicentibus, credite E-
 uangelio. Cur eis non obtemperem, dicentibus.
 Noli credere Manichæo: hæc Auguſt. cōtra Epi-
 ſtolam Manichæi, quam fundamenti uocāt, ca. 5.
 Simili modo Hiero. ad Minerium, plenis buccis
 intonat. Meum popoſitum eſt, antiquos legere,
 probare ſingula, retinere quæ bona ſunt, & à ſi- **A**rrige au-
 de catholica eccleſia nō recedere, &c. Breuiter: **r**es excu-
 Eccleſia fouet, orat, benefacit: At ingrata Sobo- **c**ullate.
 les ruruſus tribus modis ipſam matrē impugnat: **E**ccleſia
 tribus mo-
 Atrabili, uerbis, cruciatibus. **d**is impu-
 gnatur.

Duplex ſtatus eccleſiæ.

Eſt autem 2. ſtatus eccleſiæ, uterq; perpet-
 tuus, **C**ONTEmpłatiuorum, Qui omnibus
 temporalibus abrenunciantes holocauſtum
 protogono, id eſt, primogenito offerunt. **A**CTi-

VORVM, Qui uictimas cadūt seipſos per poenitentiam mortificantes: unde Ecclesiasticus, ca. 35. Salutare sacrificium eſt attendere mandatis, & diſcedere, ab iniquitate.

Martyres recentiores in ecclesia, Qui.

O inſenſati tardiſculi Galatæ, quis uos faſcinauit? Quis illam inobedientiam uobis incuſſit? Date Episcopos Huſita: adducite capulares ſenes prædeceſſores catholicos: ubi mitrati Episcopi ueſtri: ubi ſunt qui lauerunt, cum Lino, Cleto, Clementi, Alexandro, Sixto, Calisto, Urbano, Fabiano, Cornelio, Sixto 2. Pontific. Romæ. & cum quibus pari ſucceſſu fortiter pugnarunt, Laurentius, Cyprianus, Carthagineſ. Episcopus, Ignatius Antiochenus Episcopus, (qui ad beſtias damnatus, uide ſophonium, & lachrymas excutiet hiſtoria) Polycarpus (Iohannis Zebedæi diſcipulus, Smyrneorum Episcopus, Dionysius Alexandrinus: Athanaſius, Cyrillus, Chryſoſtomus, &c. Sanctiſſimis pontificibus, &c. Qui, inquam, lauerunt ſtolas ſuas cum illis in ſanguine agni? Quales fuerint authores, a quibus, hoc nouum dogma

Laurētius
Sixti PP.
Archidia-
conus an.
253.
S. Ignatius
anno do-
mini 101.
S. Cypria-
nus an. do.
254. alijs
260.

dogma edocuisſis, & quod nuper orbi inuexiſtis nobis oſtendite? Certè nullum poteſtis, molles ciniflones, niſi fortè unum & alterum uoti transgreſſorem, addo leues etiam & induratos pneumatomachos. Sed nos, nos inquam, facile, etiam deploratiſſimis illis temporibus, martyres ſeu teſtes ueritatis infinitos (ſumma enim gloria pro Chriſto ignominiam pati: & ueritas omnium rerum fortiſſima eſt) maximè Anglicanos uere Angelos dabimus. THOMAM ſcilicet MORVM Cancellarium regi & regij ſcrinij magiſtrum, anno Chriſti 1535. ſexto nonas Iulij, Helic ſecutus exemplum, qui cum Sidoniorum conſpiceret impietatem quotidie inualeſcentem, in montis Oreb ſpeluncam ſeceſſit. Eodem modo noſter Morus ſpretis omnibus, urbanos fugiens tumultus, magiſtratum ambitionem, &c. in melioris uitæ amorem exarſit. Addo IOHANNE MPHISCHERV M. Roſſenſem Episcopum, qui paſſus eſt anno Chriſti 1535. deaimoquinto Calendæ Iulij, de quo ſcriptura. Zelatus eſt pro Deo ſuo, & expiauit ſcelus filiorum Iſrahel, &c. Item D. Reginaldum, (anno uirginei partus 1535. die 15. Aprilis paſſus) & ſtrenuos athletas Chriſti. 18. Carthuſianos, & plures alios

Vide Ge-
or, Lil.

Christiane modestie columnas, scilicet Redin-
gium Glacofniensis canobij abbatem Clocestrē-
sem, Elizabetham Barthoniā. Item: Andreā Mes-
tonensem Episcopum, cuius nutratum caput lu-
nigeri Barbari Alfurcanistæ propter fidem anno
1500. Detruncarunt. Adhæc Hydrūtinum Epi-
scopum loci dignitate & etate uenerabilem, quē
etiam exquisitis supplicijs miserè excarnificauit
atrox & cruentus Barbarus, anno 1480. &c.

Qui omnes, ut innumeros transeam, pro eò
quod schismati adherere, & ab unitate S. Ro.
Eccle. segregare semetipsos nolebant, crudeli-
ter martyrizati sunt, (de diuersis tormentorum
generibus loquitur Eusebius Emisse: De Epipha.
homil. 4. dicens. Hic uerberibus dilaniatur,
hic candenti craticula sacrificij more torrea-
tur, hic abscisso capite eterno capiti iungitur:

Vide quor
certami-
na, & una
coronae
Amb. off.
lib. ca. 36.

Hic defecta lingua inuiolabilem fidem melius
loquitur & Christum dominum in silentio or-
bis clamore uulneris confitetur, &c.) Et in
ipso mundi iam senescentis occasu, quo omnia
uitia stant in præcipiti; adeo, ut nequeant
uel ulterius progredi, uel altius conscende-
re, ad immortalitatis lauream & desideratam
patriam (hodiepori & martyres, pos-
tremo Omologoeta) euocati & profecti sunt: c

sera

*seruitute in libertatem: de erumnis ad felicitatē
 de caligine in lucem: de periculis in tutum: de
 morte ad uitam: de morbis ad immortalitatem:
 de tot malis ad summum bonum: de caducis ad
 æterna: de terrenis ad cælestia: deniq; ab homi-
 num colluuiē ad angelorum contubernium sunt
 traducti. Hac autem lege nascimur omnes ut om-
 nibus fortunæ casibus subiaceamus. Neq; enim
 magni artificij est tranquillo mari, uentisq; se-
 rentibus, rectum tenere cursum, sed egregium
 nauclerum tempestas arguit aduersa. Non po-
 test quis præmium accipere, nisi legitime cæra-
 tauerit, nec est gloriosa uictoria. inquit Ambro. 2. Tim. 2.
 offi. lib. 1. cap. 15. nisi ubi fuerint gloriosa certæ-
 mina: tentatio domini probatio est, tentatio dæ-
 monis uel carnis deiectio. Masculam autem illam Euche.
 atq; inuictam uirtutem non natura, sed gratia quæst.
 dat: ubi enim minus succurrit natura, ibi mira-
 bilius operatur gratia, &c. Hi sunt quos habu-
 istis, ô hagioctoni & christicyde crudeles, in de-
 risum, & in similitudinem impropertij: uos in sen Sapiētia, s
 sati uitam illorum æstimabatis insaniam, & fi-
 nem illorum sine honore. Ecce quomodo com-
 putati sunt inter filios dei, & inter sanctos fors
 illorum est: Hi uero errore deposito in Christo
 baptizati sunt, effecti ciues sanctorum, domesti-
 ci dei,*

ci dei, coheredes Christi: comparticipes promissionis in Christo, membra Christi, templum domini, perfecti abrenunciatores mundi: in quibus mundicia cordis, decor uirtutum plurimum emicuit. Qui succrescentes haerese, uerbi dei saraculo fortiter suis scriptis radicitus stirpitusque euulserunt, et quasi Marpesia cautes maris exagitantibus fluctibus in obstinato ceptoque proposito, inalterabiles et inexorabiles steterunt: Exultabunt igitur in gloria uidebunt deum, et gaudebunt. letabuntur, et delectabuntur, et fruentur gloria, et in felicitate iocundabuntur aeterna. Nihil eis deerit, nihil oberit, omne desiderium eorum Christus praesens implebit. Non senescent, non tabescent non putrescent amplius. Non erit concupiscentia in membris, non ultra ulla exurget rebellio carnis, sed totus hominis status pudicus et pacificus, sana ex integro natura, sine omni macula et ruga deinceps permanebit. Sicut enim abundant afflictiones, ita per Christum abundat consolatio, etc. Legimus pro Roma Curtium: pro Thebis Meneotheum: pro Athenis Codrum: et alios multos nobilium urbium municipes, summo felicitatis loco duxisse, pro patria mortem oppetere. Tragoedi subinde crepant uerba Iphigeniae Agamemnonis filiae haec

Ὁ πατήρ παρείμι σοι τὸ θυμὸν ἅν' ὁ σῶμα τῆς
 ἐμῆς ὑπὲρ πατρίδος, καὶ τῆς ἀπάσης ἐλλά- Pulchrum
pro patria
mori.

δο γαίης, ὑπερβῦσαι δίδωμι ἐκδῶσαι, Hoc
 est, pater praesto sum, corpus meum libenter im-
 pendam in sacrificium pro patria & pro omni-
 bus graiugenis. Et alio in loco Homerus. εἰς οἶον
 τοῦ ἀριστοῦ αμυνέσθαι πατρίδος, id est, unum
 augurium optimum pugnare pro patria. Non er-
 go moritur quisquis pro patria mortem oppet-
 tit, ut palma contra impositū onus, ita masculus
 animus, contra fortunae difficultatē debet erigi,
 ultroq; insurgere. Virtus duris laboribus pasci-
 tur nō frangitur: uiri nihil habet, qui glorioso la-
 bori ullā uoluptatem anteponit, &c. Si glorios-
 sum nunc pro patria mortem oppetere, longe
 iustius certē homini Christiano pro regno dei, et
 pro patria caelesti se uoluntarium sacrificiū of-
 ferre: Cyprianus 2. martyria celebrat, in haec
 uerba. Non enim semper saeuunt Neronēs, Do-
 mitiani, Decij, ac Maximi: nunquam tamen ces-
 sat diabolus exercere Christi militiā, professos.
 Sufficit ergo esse confessorē, si deus nō uocauerit
 ad martirium uterq; Christi est Apostolus, tam-
 ille, Petrus, cui dicitur, sequere: quā ille, Io-
 hannes, cui dicitur, Si eū uolo manere, Ioan. 21.
 Nec hoc reticendū: Martyrū aliquos testificari

de Chris

Gelli. lib.
3. cap. 6.

2. Marty.
genera.

cor' ni p'p
obruat
est: non
non in
nulla q

**Triples
martyriū.**

de Christo, ipso facto; at nō uolūtate, sic innocē
tes bimuli Mat. 2. Quidā uerō uolūtate et opere
lumbos precingentes ad mortem properant, ta-
les extitere & Apostoli, & Apostolici in hodi-
ernum usq; diem, Matth. 5. Reliqui uoluntate
patiuntur at non re & opere, neq; enim senti-
unt martyriū, sic Iohannes Euangelista, confes-
sores, &c. Summa: propter puerū I H E S V M
mactantur pueri: propter uirum, uiri: propter
innocētem innocentes, &c. uerū ad institutum:
Quapropter quicunq; ab huius ecclesiæ obedi-
entia abducere tentauerit, sit nobis anathema.
Neq; horreamus cum ceco illuminato, Ioan. 9.
Exterminari ē Synagoga Baalitarum, millicies
moriendum potius quā ut manus polluamus
cum impijs: Sanctus Hermegildus, quem etiā
sacri canones celebrant, maluit à patre occidi
quā Arrianorum, forma noua sacrificantium,
sacris interesse. Et certum est pios in Ecclesia
nunquam improborum caruisse morsibus, sem-
per, inquam, redundarunt labores atq; erumne
capitis in membra, iuxta illud, Eccles. 27. Vasa
figuli probat fornax, & homines iustos tenta-
tio tribulationis: semper obsequium amicos, uer-
itas (summa sapientia) odium peperit: Exem-
plum est Iesaias, qui lignea ferra dissectus, &c.

**Pij in hoc
mundo
non tribu-
larī non
possunt.**

Amicis

Amicitia huius mundi, est inimicitia dei: *Ama-
ra est ueritas*, inquit D. Hiero. *aduersus Ioui-
nia: lib. 2.* Et qui eam prædicant, replentur
amaritudine: unde Beda. Sicut aurum in fornace
(1. Pet. 1.) clausum ignibus examinatur, prola-
tum uerò foras, cuius sit fulgoris apparebit, ita
fidelium constantia inter infidelium pressuras
contemptibilis uidetur ac stulta, sed ubi tempus
retributionis finito certamine tribulationum af-
fuerit. tunc quantæ fuerit gloriæ, quantum flam-
mis passionum profecerit eorum uirtus, osten-
ditur. Beda ibidem, &c. Euidens igitur testimo-
nium archihomicidam. quem græci antikimenoni
uocant, 2. Thess. 2. &c. Illic regnate, ubi Chri-
stiana pietas inuertitur, & iusti & innocentes
uiri partim crudeliter & publice: partim fla-
granti odio necantur, & contra pessimi quique
pneumatici nasutuli in honore & precio habentur.
Sic Dauidi non erat locus in regno Saulis, in
quo tamen Doeg primus post regem, admodum
sublimis, emicuit. Sic propheta & sacrifices Ba-
alim apud Achab regem obseruati, qui de mensa
Iezabelis cibum acceperunt, latitante interim
propheta in montium cauernis. 3. re. 18. Hinc
Hebræorum illa pontificum nefaria insectatio,
Christi regis acta & uitam infamantium, nihil
aliud

Hoc est,
eum qui
se alijs op-
ponit.

1. Reg. 19.

Regnum
behemoth
in terris
ubi.

Hierosoly
ma inter-
fectrix pro-
phetaru.

aliud fuit quàm inuidentia, quæ cecos & præce-
pites egit, ut quem uenerari debuerunt, cruci-
affixerint, & Barrabbam latronem libertatē
restituerint, nec impune autem uindicta est ea
iniuria non solum patriæ excidio, tantaq; homi-
num iactura, quantam nulla unquam uidit ætas
unum in locum & gentē coaceruatam, sed per-
petuò etiam posteritatis supplicio: Cuius memi-
nit Cyrillus in Genes. lib. 2. occiderunt, inquit,
omnium dominum, atq; præ nimia scelerositatē
ausi sunt dicere sanguis eius super nos, &c. At
sanguis Abelis contra duntaxat homicidam su-
um redundauit, Christi uerò sanguis præcio-
sissimus, Iudeorum immanitatem ingrati-
tudinēq; arguit, mundum tamen peccato rede-
mit, cuius gratia effusus est, hæc ille, Sic Ana-
tipas Iohannem persecutus, Math. 14. Mar.
6. Luc. 9. 13. Sic Agrippa Iacobum occidit
& Petrum inclusit, Actor. 12. Stephanus lapi-
dibus obrutus, Actor. 7. Quibus Paulum affe-
cerint malis, uide Actor, 16. 2. Corinth. 11. &c,
De Apostolorum maxime Petri & Pauli mar-
tyrio: uide Euseb. libro 3. De demonstra, Euang-
gelica. Tertullian: in Apologetico, cap. 21.
Chrysostomum super Timothe. 2. capite 2:
& cap. 4. Augustin. super Psalmo: 65.

140. &c. Sic nulla uirtus potuit euitare dentes
 liuoris: tentat autem deus, inquit Augustin.
 Ser. 72. de tempo. ut doceat, diabolus tentat
 ut decipiat, &c. Olim laudabiles antiquitas
 suos Dauidas, Solomones, Ezechias, Iosias: Phia-
 nees: Zacharias: Iesos & Onias: Augustinos:
 Ambrosios: Gregorios: Hieronymos: Chryso-
 stomos, &c. Breuiter, suos martyres, confes-
 sores: Virgines, &c. moderatis & condignis
 encomijs (charitas enim nunquam excidit) cele-
 brabat, Nunc Roboamos rudes, ophni et Phine-
 es delicatulos, molles pseudo angelicos, mundi
 calamitates, huiusmodi mancipia inquam illis
 (ô crudelitas crudelitatum) preponimus. Nouit
 quidam cosmeta in suis editis libris mangoni-
 zare (quos nec iudico, nec enim hæreseos te-
 mere quenquam insimulandum esse arbitror, nisi
 ab ecclesia prius declaratum & proscriptum.
 Nam deum offendit qui proximo maledicit.)
 Superstitionum colluuiem, Hopperum scilicet,
 Bratfordum: Sanderum: Taillerum: Io. Rogerū
 dauidensem: Petrum Flistedium: Adolphum cla-
 rebachū Merindolanos: Valdenses: Spieram: Fa-
 rellū: Robertum Barnū, &c. Quos omnes (ma-
 nifestū est & in propatulo) luisse penas condigna-
 nas & iurasse patriā iusto iudicio, & certis
 firmisq.

1. Reg. 22

Martyres
suspecti.

firmisq; legibus. At quid (ut hodierna exempla
 proferam) omni momento, imò in omnibus locis
 ferè, patiantur miseri Christicole S. Roman. ec-
 clesie obedientissimi pedissequi, Tam in utraq;
 Sarmatia (Europæa & Asiatica) maxime uero
 Solimis à Mahometistis: Quàm hinc inde à Chri-
 sticydis, hic omnino elinguis est, obmutescit. Nō
 pudet hodie Angelicos, scilicet, è suggestiolis ue-
 nefica lingua & uipereo sibilu, contra Φιλα-
 σελφίαν, cōscelerare, detrahere, proscindere
 et tantum nō ad furcas condemnare miseros Pa-
 pistas (sic enim probrose soliti sunt appellare ca-
 tholicos) Quibus tamen nos pepercimur hu-
 cusq; scriptis: Nūc enim sumus uiro dei, scilicet,
 (titulus libri est, **Das Bapstumb vom
 Teufel gestift.**) Lutherò excucullato, qui
 sic succum lolliginis effundit & euomit **Blat-
 tenhengst; Bapst Esel; Epicurische
 Sew; Teufels Apostel** (utor enim pitua-
 ost uerbis) **Spizbüeben: Rasende; tols-
 le/te.** Virū grauiissimū D. Ioannem Ecciiū, buca-
 sinat doctore Saxon dei creaturæ et imagini de-
 trahēs. Decreta S. Patrū predecessorū nostrorū,
 sibi sunt drecketa, Christianissimū principē
 Georgium ducem Saxonie Patruелеlectoris
 Friderici, Sathanae Apostolum blasphemauit,

ANNO

Anno 1526, Catholicos: Parricidas, caini progez γνώθι σεα
αὐτόν.
 niem & posteritatem blaterat. anno 1537. Lo
 uanicensis doctores, sanguinarios hereticos, ipse
 hereticus uerius, mendaciter ebuccinat, anno
 1545: Quo enim uita fuit longior, hoc magis ad
 creuit scelerum cumulus: (Sic irrisus est Athe
 nis Paulus, ab Epicureis & stoicis) Ecce Luth
 rus summus ille dissipator, dispensator inquam,
 et reformator, hæc prædicat, cum tamen scrip
 tum sit 1. Corinth. 2. Nolite ante tempus iudic
 care, & Exo. 20. Lo Thirtzah, hoc est, ne
 occidas. Nec osculum Iudæ respuit dominus: Ma
 ledicenti benedictio respondeat, inquit Lactant.
 lib. 6. cap. 18. Nunquam ipse maledicat, nec
 malum procedat ex ore hominis qui colit uer
 bum bonum. Quin etiam caueat diligenter ne
 quando inimicum sua culpa faciat: hæc Lactant.
 Et Roman. 14. Tu quis es qui iudicas alienum
 seruum: domino suo stat aut cadit, &c. In quem
 tamen & ego uerius ebuccinare & pyrobolaria
 orum more fulminare possem, si non obstaret
 charitas seu dilectio, his uerbis. Luth. pi
 etatis oppugnator: Scelerati dogmatis assertor:
 fraudis minister: Nouæ impietatis author: an
 tiquæ pietatis prædo: Libidinis præco: peccati
 manceps: Incircuncisus Nabuzardan: Lerneum

4. Reg. ult. imò stygium mōstrum: Tenebricosus Oniropola
ΑΥΤΡΩΝΙΟ ΟΥΟΣ, & quid aliud, ut adagium
sonat, quàm nullus magnus malus piscis & multa
supprimo, quæ me Christiana charitas deprome
re non sinit: ad institutum. Etiam profundus ille
& trilinguis eruditionis phœnix D. GEOR-
GIVS VVICELIVS politropus, in quem tamē
mecenatem (cuius scripta quoties lego, toties
pectus illud sacrum ac celeste mecū adoro, atq;
exosculor) natura omnes vires suas contulit: à
Gutelio pātinomo nihil nō iniuriarū passus est,
Scripta clarissimi viri illud clarè manifestante
Simili modo Calvinus, (qui ob hæreseos crimen
proscriptus, exul et infamis patriæ suæ deserta
tor, quem etiā rex Galliarum Franciscus è finibus
suis eiecit, sic scribit Cochleus) Ambros. Ca-
tharinū venerabilē senem istū, & episcopū Mino-
ricensem, putridū cadauer et filicerniū, blasphem-
at: cōtra Pauli Apostoli præceptū, 1. Tim. 5.
Idem calumniator propudiosissimis calūnijs, Trē-
dētinos patres uocat idola oleata. Cathedra Pe-
tri, illis rabulis, sedile Baalitarum est. S. Roma-
nam Ecclesiam, (quam non cessant proscindere,
quantū in ipsis est) Diaboli ecclesiam, Satanae sy-
nogā, meretricē Babylonicā, &c. garriūt men-
daciter. Ius Pontificium, quasi Antichristi
com-

commentum, Vulcano dicauerunt. Pontificatum Romanum, robusti uenatoris Nimrodi potentiam gannunt. Quid Papatus in uniuersum aliud est, blasphematur Bastian meier Zuinglicus buccinator, quàm demonicarum superstitionum fœda quædam colluies? Idem meier, S. Liberium Romanum pontificem Arrianistam friuolè & mendaciter blaterat, &c. Pios etiam obediētes magistratus Augustanæ Confessionis, uocant nugiuenduli ironicōs, Interimistas, Adiasphoristas, &c. Quis unquàm gnato, aut coelax seu gelasius, usq; adeò fuit impudens aut intantum esuriit, ut istiusmodi uerba matri suæ ausus sit in os dicere? Sed singula percurrere nimis longum arbitror. Hanc autem imaginem hodiernæ persecutionis prædixit Chrysost., ad Innocent. dicens: Ecclesiæ ad genua usq; humiliata, populi dispersi: clerus diuexatus, Episcopi exules: Constitutiones Patrum uiolata, Clerici fustibus caesi, Diaconi plumbo elisi, &c. Christianos uariæ delationi & proditori esse obnoxios, habes Math. 10. Subsannandos fideles scriptura sacra indicat, 2. Para. 30. 36. Nehem. 4. Psalm. 34. Hierem. 20. Acto. 2. & 17. Infamiae notae atq; stigmata Christianis inurenda, Christus ipse prædicit Ma. 5. &c.

Imago hodiernæ persecutionis.

Vide Bas. mag. epi. 70 ad epi. Italiæ ac Galliæ, &c.

Verberibus & flagris nos esse proscindendos,
Matth. 23. nobis pradicatur: Exempla extant
2. Cori. 11. Acto. 4. 22. 23. Math. 21. 23. &c.
Melius igitur est homini incidere in manus ho-
minum, quam impingere in legem dei, unde Eu-
seb. Emiss. de Epiphan. Hom. 4. Quos per cru-
entissimum persecutorem humiliauerat diabolus
exaltauit deus: quos ille damnauit, iste glorifica-
uit: Ille opprobrijs adimpleuit, hic præmijs: Ille
affecit flammis, refrigerijs hic refecit: Ille indu-
xit in mortem, hic ad uitam de morte perduxit:
Ille interfecit gladijs, hic dignos fecit coronis,
&c. & Prudentius.

Carcer Christicolis gradus corona est.

Carcer prouehit ad superna cæli,

Carcer conciliat deum beatiss.

Sed uideamus Angelicos illos martyres, scilicet,
cohortantur alios ad militiam sibi ipsi cauēt ma-
gistelli profugi, In scolis & latibulis suis sum-
mos prothomijstas satanæ tradunt, uocant An-
tichristū Rom. pontificem. At egregij illi marty-
res, extra periculum feroces quemad. canes iga-
naui, qui in domibus uel post sepes dominorum
allatrant pretereūtes, cur non Rhomam. Luteti-
am parisorum, Louaniū, &c. & ad alias aca-
demias

demias, ubi Antichristum esse blaterant, profisciscuntur, qui hæc non sapit certe τὸ φλόττει & τειρεῖς id: Antichristi. sunt docendi & increpandi tēpestiue & intēpestiue, facultatē impediētes. Antichristi sunt, inquam, qui facultatē administrandi remorātur. Qui sacerdotiū imperio subiiciunt, Ex emporio & Lyceō aliquo dicantur Antichriculorum, metropoles & dioceses facientes, Antichristus est, qui bonis operibus detrahit: die qui Antichristi sunt sibi ueritatem omnem uendispirent. cantes, & inter sese discordantes, quippe quorum alius hic, alius illic, hoc est, alius in illa secta, alius apud aliam, ueritatem certam esse contendunt, &c. In mundo iam est Antichristus, non corporaliter, sed propter eorum præsentiam, qui uiam illi præparant, Quid fiet in ipsius Antichristi sauitia, si ecclesia ab illius prodromis tanta patitur & Summa, Antichristus homo qui Sathanam circumfert elato animo. Sed sinamus illos in suis septis latrare, nobis erit ecclesia Vniuersalis ouile, ibi enim uidemus scaturire sanguinem uere Christianorum. Et ergo quando forte, ut schematicè loquar, percutiuntur, supplicium esse memento, non martyrium, Quando enim suas ostentant cicatrices, sua facinora manifestantur,

festantur, (de martyrio hereticorū uide Canones concilij Laodicen. can. 34.) scalesta qui patrarunt mala, decet pati inquit, Euripides. Phrygum filij, nisi plagis concisi, non emendantur, &c. Sic nec fortis Mutius Scaeuola, qui dexteram ad ignem torruit, quod non interemisset Por senam, martyr dicendus est: imò ueriùs martyr dicenda Appolonia, quæ corpus totum prunis obiecit. Sic nec martyr Sophronia dicenda, quæ sibi manum intulit, Lucretiæ animi robur æmulata, &c. Quia nō pro Christi nomine, sed partim ob meritum: partim erroribus inuoluti succubuerūt cum recentioribus illis martyribus pseudoangelicis. Exempli gratia: Anno domini 1550. Non. Decemb. Parysijs (distat Lutetia parisorum ab Argentorato miliar. 85. Et à Compostella ad sanctum Iacobum miliar. 350. &c.) in Basilica diuæ uirginis sacra, in liturgijs uestpertinis, cum pro more clerus in templo solenniter, ut in uigilia Conceptionis diuæ uirginis hymnum diuæ uirgini modularetur, Ioānes quidā, ab ipso pronai capite per mediū utrinq; adstantis chori, ense quo erat accinctus districto, quanto potuit impetu ad uirginis imaginem accurrens, ipsam cōcidere tentauit, &c. sed quinto post die execta prius lingua, uiuus pro æde uirginis

uirginis exurit^r, an propterea dicendus mar-
tyr: Sinamus itaq; delitiari Baalitas, Pij malunt
cum filijs Prophetarum & Heliseo in deserto
conuiuere, quàm in principū aulis: & cum Psal-
mista dicere. Elegi abiectus esse in domo dii, quā Psa
habitare in tabernaculis peccatorum: Pro pia
enim ueritate mortem constanter perferre, non
subterfugere, non dissimulare, institutū est quod
Christus e cælo ad nos detulit, &c Verū ut sol
uamus lora tandem, hæc enim fusi^us prosequi,
& infinitum et propemodum impossibile, quan-
doquidem & nos non commentarios seu hagio-
logium scribimus, sed locos aliquot indicamus,
nam sunt Catholici qui hac de re & locupletius
& eruditius pleraq; multa scriptitarunt.

TRES SPECIES IV.

storum in Ecclesia.

Tres sunt iustorū species in ecclesia, accipie-
tes triplicē fructū à domino deo: uidelicet,
30. 60. et centesimū, Christo testāte, Mat.
23. Hinc NOAH rector arcæ, significat rectores
seu primarios ecclesia mystas. DANIEL qui cōti-
nēs extitit et celestibus uisionibus uacauit, signifi-
cat cōtinētes et uirgines, qui uacāt contēplationi

& orationi. HIOB coniugatus & tribulatus,
 per quem boni coniugati, in summis tribulati-
 onibus ærumnis & miserijs stantes, significan-
 tur. Isti tres sunt Petrus, Iacobus, Iohan-
 nes. Qui intersunt resurrectioni puellæ, &
 transfigurationi diuinæ, Marc. 5. Math. 17.
 &c. Petrus enim seu Symeon Haccæ-
 phi, rector ecclesiæ & princeps Apostolorum.
 Iacobus seu Iahacobah, luctator in pugna
 tribulationum. Iohanah seu Iohannes Arch-
 igrammateus Christi, uirgo sublimatus ad intel-
 ligentiam cælestium uisionum. Petrus in agro
 dominico excolendo exercetur. Iohannes in
 lectulo contemplationis & quietis meditatur.
 Iacobus in mola tribulationum premitur, sicuti
 Math. 24. scriptum est, duo erunt in agro, unus assume-
 tur, & alter relinquetur: duæ erunt molentes in
 mola, una assumetur & altera relinquetur,
 Ezech. 13. duo in lectulo, &c. Vel per istos tres. Noë,
 Daniel, & Hiob, Significantur, Incipientes.
 Proficientes. Perfecti. Hi omnes uno nomine
 Ossa eccle ossa ecclesiæ dicuntur, debent enim sicci esse ca-
 sitate, Concaui humilitate. medullati charita-
 te, Fortes patientia: De huiusmodi ossibus E-
 zech capi. 37. Ossa arida audite uerbum domi-
 ni. Hec dicit dominus deus ossibus his, Ecce
 ego

Ossa eccle
 siæ.

ego immittā in uos spiritū et uiuetis, et dabo super uos neruos, et succrescere faciam super uos carnes, et super extendam in uobis cutem, et dabo uobis spiritum et uiuetis, &c.

Vasa ecclesiæ.

IN magna domo, inquit Paulus, 2. Timoth. 2. non solum sunt uasa aurea et argentea, sed et lignea et fictilia, et quædam quidem in honorem, quædam autem in contumeliam. Nostrum igitur erit operam dare, ut simus in ecclesia uas aureum et argenteum: uasa aurea sunt pii qui sunt aurei per sapientiam, et argentei per doctrinam sicut Paulus de quo in actis cap. 9. Vas electionis mihi est iste. Et Eccle. 51. Quasi uas auri solidum, ornatum omni lapide præcioso, &c. 2. Timoth. 2. In ecclesia tria sunt, inquit Hiero. super locum 1. Corinth. 3. genera bonorum. Est bonum, melius, optimum. Tria sunt et contrario genera malorum: malum, Peius, pessimum. Prima auro, argento, uel lapide præcioso. Secunda lignis, feno et stipulæ comparantur, &c. Vasa lignea autem et fictilia sunt impij incendijs apti et fictiles, fractionibus propinqui, 2. Corint. 4. 1. Thessal. 4. Vult ergo Epilogizare Agonista,

H 5 sicut

Sicut fictilia uasa profunt in domo, ita heretici
profunt bonis, 1. Cor. 11. Psal. 67. Apertius: Ma-
lum non est, lupos, leones, ursos esse: sic & expe-
dit ecclesiam ab hereticis sollicitari, oportet ut
fiat scandala, sed Va per quē. Breuiter: Vas au-
reū is est, inquit Basilius (claruit anno 380.) ho-
o. qui mente moribusq; simplex ac sine dolo est.
Argenteum item, qui illo paulo est inferior di-
gnitatis ac pretij estimatione. Testaceum est ac
figulinum qui terrestria sapit. Ligneum qui igni
eterno materiam præbet. Iræ uas est, qui omnem
in se diaboli operationem suscipit, &c.

S. ROMANÆ ECCLE-
SIAE, ET HVIVS EPI-
scopi quanta Authoritas.

Authoritatis S. Romanæ ecclesiæ memin-
it D. Hic. (uixit anno 422.) ad Theophy-
lum Episcopum Alexandrinum. Sed tamē
Scito, inquit, nobis nihil esse antiquius, quā Chri-
sti iura seruare, nec patrum transire terminos,
semperq; meminisse Romanam fidem, Apostolica
ore laudatam, cuius se esse participem Alexan-
drina ecclesia gloriatur.

14

Ecclesia Constantinopoli. Ces
dit R O M A N A E.

ROMANAM SEDEM esse primam omnia-
um ecclesiarum, declarāt Achatij episcopi
Constantinopolitani, et Timothei uiri do-
ctissimi scripta, quibus rogatur Simplicius pōti-
fex Max. ut Petrū Alexandrinū episcopū Euthi-
cetes imitatore hæreseos damnet, anno 471.

Sic anno domini 1433. D. Iohannes impera-
tor Græcorū: Iosephus patriarcha Cōstantinop.
Archiepiscopus Trapezōtinus, Ephesinus, Chi-
sitenſis, Heracliensſis, Monenbuſiensſis, Sardensſis,
Nicens, Nicomediensſis, Tornobensſis, Lacedæ-
moniensſis, Mitilenensſis, Noidebacensſis, Rho-
diensſis, Amentesiensſis, Suranensſis, Ne-
lausenensſis, Droniensſis, Atheniensſis, Co-
rinthius, Magnus Scacelarius, Magnus Carto-
philax, Magnus Ecclesiarcha, Protodicus, Ne-
merophilax, etc. (omnes partium Orientalis ec-

E. X. &
PER, Græ-
cos & La-
tinos di-
scereuit.

clesiæ, aliter enim senserunt de processione spiri-
tus sancti, ac S. Romana Ecclesia) se Occidentali
S. Roma. Ecclesiæ coniunxerunt: Verūm quan-
do soluerunt fidem, (Catholicos Azymitas pro-
brose & ironicos blasphemantes, ipsi Fermenta-
rij uerius) iusto Dei iudicio à uirga Assur in-
serui-

Anno 1452

*seruitutem Babylonicam protrahi sunt: ecce
quàm rectum iudicium Dei?*

**Orientis episcopi obseruant S.
Romanam ecclesiam.**

Sic & Orientis Episcopi fatentur et ebuc-
nant S. Roma. Ecclesiast. esse munificam:
& eandem matrem Apostolica cura re-
fertam, intonant. Tripar. Histo. libr. 4. ca. 16.
Ex extremo etiàm Oriente Episcopos obedi-
tiam præstare consueuisse sedi Apostolicæ, osten-
dit Campensis eccle. Hier. lib. 4. cap. 10. &c. Ex
quibus apertissime demonstratur etiàm ab initio
cõstituta iam Ecclesiasticæ hierarchiæ forma to-
tius ecclesiæ curam, omnesq; toto orbe difficilio-
res ecclesiasticas causas relatas fuisse ad S. Roma-
nam sedem, &c.

**Pontifices Aegyptiorum pro
S. Romana Ecclesia.**

S. R. E. matrem & caput esse omnium eccle-
siarum, confirmant scripta Pontificũ Aegy-
ptiorum ad Marcum PP. Sic ut enim car-
dine, inquit Anacletus, ostium regitur: Sic bu-
ius

*ius sanctæ sedis autoritate omnes ecclesiæ dispo-
nente domino reguntur, &c.*

**Iohannes Husz S. Romanam
Ecclesiam commendat.**

S. R. Ecclesiam esse uniuersalem, & alias ec-
clesias omnes excedere Iohannes Husz tri-
bus causis probat. 1. Quia gētes loco Iudæo-
rum adiūcti sunt Ecclesiæ sub Romano imperio.
2. Quia maior multitudo martyrum ibi trium-
phauit, quàm in alia ciuitate. 3. Vt innotescat,
quod non locus siue antiquitas, sed fides formata
fundat. Hæc ille.

**Verba M. Lutheri pro S.
R. Ecclesia.**

Lutherus etiam in plerisq; libris confessus
est, nemini licere à Romana ecclesia dis-
sentire aut discedere, id quod in resolutione
XIII. Propositio: Sex probauit rationibus.
Itidem fecit in declaratione quorundam articu-
lorum, maxime uero, in Commētario super Epi-
istolam Pauli ad Galatas, ubi sic ait circa sextum
caput. Consequens est, quòd Bohemorum dissi-
dium

dium à Romana ecclesia, nulla possit excusatione
defendi, quin sit impiū, & Christi omnibus legi-
bus contrarium, quia contra charitatem, in qua
omnes leges sumantur, perstat.

Anno do- Et idem Luther Protestatus presentibus Cæ-
mini 1518. sarianis Augusta Vindelicorū, coram Legato S.
Apostolicæ Thome Caietano T. T. S. Sixti Cardi-
nalem, his uerbis. EGO protestor me prorsus
nihil dicere aut tenere uelle, nisi quòd in & ex
sacris literis primo, deinde ecclesiasticis Pa-
tribus ab ecclesia Romana receptis, hucusq;
seruatis, & ex Canonibus ac Decretalibus ponti-
ficijs habetur, & haberi potest, &c. hæc Luther
excucullatus.

Luther se Luther se
submittit submittit
R. Ponti- R. Ponti-
fici. fici.

Et Idem Martin Luther, ad pontificem Leo-
nem decimum de indulgentijs scribens, in fine
præfationis sic se remissè submittit. Quare Bea-
tissime pater, prostratum me pedibus tuæ bea-
titudinis offero, cum omnibus quæ sum & ha-
beo. Viuifica, occide, uoca, reuoca, approba, ut
placuerit. Vocem tuā, uocem Christi, in te præ-
sidentis & loquentis agnoscam, hæc ille pro sum-
mo Romano Pontifice, Anno 1518. At P. Me-
lanchton Brettanus reluctatur, sic enim suum
calculum adiecit. Vindicare Germaniam, inquit,
à pontificia tyrannide, & pium & necessa-
rium

rium est hoc tempore, hæc ille. Ecce spiritus di-
uinus: Alio in loco affirmat Philippus Pontia-
ficem Romanum iure humano præcipuum Epi-
scopum, &c.

Verba Martin Luthers contra S. Romanam ecclesiam.

AT tamen paulò post, ubi fulgurator ille ac-
cepit se à LEONE 10. Damnatũ & ana-
themate percussũ, horum omniũ oblitus,
maximè cõmendauit discessionẽ à S. Romana eccle-
lesia, uocans Bohemos Euāgelicissimos, & dixit
generaliter: Beata Græcia: Beata Bohemia: Beati
oēs qui à Romana ecclesia sunt separati, &c.

Articulo 30. assertio: ait. Aliqui articuli Ioan-
nis Husz condēnati in Concilio Constantiẽsi, sunt
Christianissimi, uerissimi & euangelici, quos nec
uniuersalis ecclesia posset damnare. Et paulò
post idem in eodem articulo recantat Palinos-
diam Stefichori more, dicens. Erraui, & hunc Luther dis-
articulum reuocaui, & adhuc reuoco, in hoc cise erra-
quod dixi, aliquos Articulos Ioannis Husz esse
euangelicos, &c. & sequitur. Proinde non rea-
ctò faciunt, qui me Husitam uocant. Non enim
mecum ille sentit. Iohannem Husz (contra Lu-
thero

therum.) Bastian meier Zuinglista Bernensis cū
Bullingero, Euangelicæ ueritatis adsertorem uo-
cat, &c.

Hiere. 1.
Esaï. 14.
Zach. 2.
Ezech. 1.

Lutherus
anguilla
lubrica.

Vide obsecrò, candide lector, quomodo ut lu-
na mutatur Lutherus : intuerè subitam Pytha-
goricam μετεμψύχωσιν hominis, uersipellem
uersicoloris Polypi animum, qui quod ore palam
protestatus postmodū mire insequutus est, quā-
tum in ipso fuit : sed scriptum esse scimus. Ab
Aquilone pandetur omne malum super omnes
habitatores terræ. Et Iesaias. Ab Aquilone enim
fumus ueniet, & non est qui effugiat agmē eius.
Et alio in loco scriptura. Ventus turbinis uenie-
bat ab Aquilone, &c. Et sicut Hiæna seu ichneu-
mon, nunc mas est, nunc fœmina. Ita ille penta-
glottus (hircocærus & tragelaphos) sui dissimi-
lis, calidum et frigidum ex uno ore, satyri in mo-
dum, efflat Protheus, &c.

Ite nunc, & hunc uestrum Prophetam, scili-
cet (quem quidam credidere à λυτρον quod est
lauacrum, uocatum : Fuere nonnulli qui ipsum,
alytron seu prætium appellarunt : Alij dictum à
litrosi, perfectam liberationem significat, existi-
mauerunt, &c.) Laudibus efferte mendaciſsimis
in cœlum, credite eū uobis de cœlo lapsum, san-
cto spiritu eius obumbrate imaginem : Euangeli-
cum

cum uirum prædicate: diuinum hominem dicite: tanquam aheneum murum immotum constituisse ebuccinate: spargite flores, date lilia, ponite stas tuas, illi uestro duci, &c.

Ad hanc igitur S. Romanam ecclesiam (inquit Irenæus aduersus hæreses Valēt: & similium li. 3. cap. 3.) propter potentiorē principalitatē necesse est, omnem conuenire ecclesiam, hoc est omnes, qui sunt undiq; fideles, in qua semper ab ijs, conseruata est ea, quæ est ab Apostolis traditio, &c.

Cæterum de Romana sedis præstantia, uidē Anacletum in fine 1. Epistol. Et Zepherinum PP. ad Episcopos Sicilienses. Bonifaciū in Epistola ad Eulaliū, Alexandrinum Episcopum. Vigilium in epistola ad Eutherum, &c. Innumeros prudens transeo, sunt enim omnia diffusiori stilo et pinguiori Minerua, à doctioribus grauiſſimis uiris dudum conscripta, &c.

Hæc ergo S. R. E. Spiritus sancti discipula, & malis prohibita, Matth. 18. &c. Semper immaculata permansit: & domino præuidente, & B. Petro Apostolo opem ferente, in futuro manebit, & sine ulla impiorum insultatione, firma & immobilis, Marpesia cautes, omni tempore persistet. Referant Iudei suam fidem ad Abra-

ham, nos referimus fidem nostram ad D. Petrū.
Et sicut sani Iudæi non reijciunt Deum patrem,
dicentes: Patrem habemus Abrahamum: Ita &
nos non reijcimus Christum, (cum huius sponsa
unica.) dicentes. Patrem sive summum pastore ha-
bemus Petrum. Petrus enim, ecclesie primus an-
tistes, quoniam fide præstabat, inquit Basilius cō-
tra Eunomia: lib. 2. Ecclesie in seipso ædificationem
suscepit.

Eccles. à
domino
fundata.

HAEC, inquam, S. Romana ecclesia (Rachel
quam dilexit plurimum Iacob, Hiero. ca. 12. in
Ose. Et quæ est à domino fundata, Mat. 7. 16. 1.
Corint. 3. Ephes. 2. 1. Pet. 2. Act. 9. 14. 20. etc.)
mater est omnium ecclesiarum Christi, quæ per
omnipotentis Dei gratiam à trinitate Apostolica
traditionis nunquam errasse probatur, nec hæ-
resotarum novitatibus deprauanda succubuit,
sed ut in exordio normam fidei christianæ perce-
pit ab authoribus suis apostolorum Christi prin-
cipibus, illibetæ fide tenus manet, secundum ipsius
domini saluatoris diuinam pollicitationē, qui di-
scipulorum suorum principi in suis fatus est euā-
gelij, Petre, inquit, ecce Sathan expetiuit uos,
ut cribraret, sicut triticū, ego autem rogaui pro
te, ut non deficiat fides tua.

HAEC

HAEC illa uinea Zebaotb, Quam isch ze Id est, uir-
 mach in Canticis sponsam: columbā, etiam di- germen,
 lectam suam uocat, cap. 2. & 5. Cui qui detrax- Zach. 3.
 bunt, inquit Irenæus lib. 4. cap. 37. incusant &
 irrident, non erunt mundi, &c. Quæ ad omnes
 fortune incurfus, animum armare solet, opti-
 ma consolatrix: extra quam nulla fides, sed opi-
 nio & error. Quam etiam speciali priuilegio de- Matth. 24.
 corauit dicens. Amen dico uobis, quia non præ-
 teribit generatio hæc, Ecclesiam denotans, donec Matth. 16.
 ista omnia fiant. Adhæc, Querente, IESU quis
 esset, respondit Simon Petrus, & ait. Tu es
 Christus filius Dei uiui: Cui respondit & =
 τὸς: Beatus es Simon Bar iona, quia caro
 & sanguis non reuelauit tibi, sed pater meus
 qui in cælis est, et ego dico, quia tu es Petrus, &
 super hanc petram edificabo ecclesiam meam: &
 portæ inferi non præualebunt aduersus eam. A-
 lexandriam: Ephesum, Anthiochiam, &c. expu-
 gnauit aliquando hæreticorum furor. At S. Ro-
 mane Ecclesiæ (quā elegit præ participibus suis)
 inconcussam fidem nulla unquam uiolauit im-
 pietas, nullum de ea spoliū hæreticorum su-
 perbia seu motibonia reportauit, defecit Acha-
 ia, ubi Andreas. Asia, ubi Ioānes, India, ubi Tho-
 mas. Persia, ubi Simon & Iudas. Aethiopia, ubi
 Exitiū ec-
 clesiarum,
 quæ se se-
 parauerūt
 à Cache-
 dra Petri.

ubi *Matthæus*. Hierosolyma, ubi *Iacobus*. Græcia, ubi *Paulus*. Phrygia, ubi *Philippus*. &c. Vbi sunt ecclesiæ *Aegypti*, *Alexandriæ*: *Pentapolis*: *Syria*: *Cananæ*, *Astalonis*: *Cæsareæ*: *Gigibet*, *Edeffe*, *Nicopolis*, *Scitopolis*, *Ieropolis*, *Adrassonis*, *Sarreptæ*: *Beriti*, *Bosscia*, *Nilonis*, *Chalcedonis*, *Nicomediæ*: *Thessalonie*, *Athenarum*, *Selone*, *Bethsaide*: &c. ubi 100. Ille & 53. Cathedrales ecclesiæ, quæ olim sub *Antiocheno* fuisse commemorantur: S O L A immobilis stat CATHEDRA PETRI in ecclesia Romana, quæ uniuersalis est, et

Vide *Dionys.* ad *Stephanum* Episcopum *Rom.* &c. S. R. E. nūquam hæretica fuit. cui aliæ subiiciuntur: Machinamenta quidem contra eam præparantur, sed turris illa non eliditur: Hanc hæres non corruptio nunquam fermentauit. Hæc hæres archas nullos unquam produxit: Quod si mentior, argue mendacium meum. Quisquis itaq; hanc Christi sponsam in hijs quæ ad fidem pertinent: uel acceptandis uel reprobandis exorbitare posse impudenti ore asserere non ueretur, is fidei catholice principia demoliri conatur, &c.

Contra negantes S. Romam
nam ecclesiam.

S. R.

S. R. E. meminit D. Bernhardus super Can.
 Serm. 68. Tolle hanc ecclesiā, inquit sanctus
 uir, & frustra inferior illa creatura reuelas-
 tionem filiorum Dei expectat. Tolle hanc, & nec
 Patriarche, nec Prophete aliqui consumabun-
 tur, cum Paulus asserat Deum ita pro nobis pro-
 uidisse ne sine nobis consumerentur. Tolle hanc,
 & ipsa sanctorum angelorum pro imperfectione
 sui numeri gloria claudicabit, unde postremo da-
 bis mihi lactentes infantes, quorum ex ore laudē
 suam perficiat Deus. Cælum non habet infantes,
 habet Ecclesia, quibus dedit nobis lac. Potum de-
 di, non escam quos per lauacrum regeneratio-
 nis in Christo genuit per fidem suā cum nec ha-
 berent, nec sine fine ecclesiæ sufficeret aliena,
 hi ad laudem donec ueniat qui in conspectu an-
 gelorum psallant sibi dicentes. Letati sumus pro
 diebus quibus nos humiliasti, annis quidem uis-
 dimus mala. Hoc genus letitiæ angeli nescie-
 runt nisi per filios Ecclesiæ. Omne opus ele-
 ctorum est laudare Deum, sed deest laudi, si de-
 sit qui dicat. Transiimus per ignem & aquam
 & deduxisti nos in refrigerium, quod utique
 habet facere Ecclesia, hac illi claruit anno
 1140. &c.

Opus ele-
ctorum.

Psalm. 65.

PRIMATVS
Sedis Apostolicæ, &
PETRI.

PETRV M S. R. E. tanquàm magistram
præ cæteris primitus rexisse unanimi con-
sensu omnes Doctores ecclesiastici, uiri
sancti & martyres, approbant: Præsuit enim
Ecclesiæ Bea. PETRV S Apostolus secun-
dum D. Hieronymum, annis 27. & secundum V.
Bedam, annis 29. (discordia scriptorum in
tempore, non infirmat fidem rei gestæ.) Te-
nuit Pontificatum in Oriente, secundum D. Hie-
ronymum annis 5. & secundum Bedam 7. annis.
Deinde ueniens Antiochiam urbem Syriae,
(cuius meminit Ammianus libr. 14. & Me-
la libr. 1. Geogra.) Sedit ibidem annis 7. Do-
cens populum uiam ueritatis: prædicauit eti-
am in Ponto, Galatia, Capadocia, Asia &
Bithinia, quibus postea de R O M A episto-
las direxit: Simonem magum (de quo Ter-
tullian. libr. de hæresibus) confutauit, & de
Roma fugauit, discipulos diuersos diuer-
sis prouincijs ad conuertendum populum mi-
sit, & fidem Christi gloriosè, gloriosus atble-

ta Christi in diuersis regionibus dilatavit :
 Tandem post multa sanctitatis insignia , cum
 Romæ sedisset annis 23 . mensibus 7 . diebus
 8 . Martyrizatur à Nerone , adiuncto comite
 suo coapostolo , Anno mundi 5232 . testatur Aes-
 gesippus , qui sub Aniceto uenit Romam , an-
 no domini 160 . *Æcat.* De excidio Hierusaa-
 lem . Et eundem secutus anno Domini 250 . (a-
 lij tantum 200 .) Tertullian . libr . 3 . aduersus
 Marcionistas , eadem confirmat . Scri-
 bit Ioachimus Perionius Benedictinus Cor-
 mericianus , Petrum (& Vicarium Christi
 & synstauromenon , id est , concrucifixum) Vide Ca-
 à Nerone supplicio crucis , inuerso capite , pensam li.
 quod indignum se esse diceret , qui ita ut ^{3. ca. 14. q}
 Christus moreretur , affectum fuisse : Sepul- ^{illā materiā}
 tus in Vaticano uia Aurelia secus hortos Ne- ^{ampingui}
 ronis , non longè à uia triumphali , que ^{ori miner-}
 ad Apollinis templum ducit , 3 . Calend . Iu- ^{ua uētilat.}
 lij . S I C E R G O ambo iactis iam uas-
 lidis religionis fundamentis , sunt martyrij
 coronam adepti : Quod uerum esse testatur ^{Vide Ca-}
 idem Tertullian . libr . 4 . Aduersus Mar- ^{iū histori-}
 tionem scribens . Videamus , inquit , quod lac- ^{cū inpro-}
 à Paulo Corinthij hauserint , ad quam regu- ^{culum quē}
 lam Galatæ sint recorreciti , quid legant Phia ^{dam Cata}
^{phrygū di}
^{sputātem.}
 I 4 lippena

lippenſes , Theſſalonicenſes , Ephreſi , quid
 etiam Romani de proximo ſonent, quibus Euan-
 gelium & Petrus & Paulus ſanguine quoque
 ſuo ſignatum reliquerunt, &c. Hic P A V L V S
 Doctor Petrus cir- ſuo ſignatum reliquerunt, &c. Hic P A V L V S
 cūciſionis, omnibus ſalutatis Chriſtianiſ, liſtori cerui-
 Paulus gē- cem & iugulum præbuit, ex ceruice cum ſecu-
 tium. ri percuffus eſſet, pro ſanguine lac, quaſi inte-
 gritatis & innocentie ſignum fluxiſſe dicitur :
 Euseb. lib. Funeratur uia Oſtienſi, anno poſt mortem Chri-
 2. cap. 12. ſti 37. & cat. Cur autem uas electionis dici-
 tur enempe quia legis & ſanctarum ſcripturas-
 rum armarium, inquit Hiero. ad Paulinum.
 Qui plura de ſanctiſſimis Apoſtoliſ Petro &
 Paulo legere concupiſcit & deſiderat, Legat
 Egeſippum li. 3. ca. 2. & c. ad inſtitutū. Sic idem
 Tertullia. in libr. de præſcriptionibus hæret.
 ait. Clementem à Petro initiatum, quonemo ho-
 mo poſſit ambigere eos Apoſtoliſ apud Roma-
 noſ authoreſ religioniſ fuiſſe, & cæ. Sic ergo
 due oliue, Apocalypſeoſ 11. à quibuſ proflu-
 xit oleum benignitatiſ & lenitatiſ per ſalu-
 tarem doctri- nam uitamque ſanctam gerenteſ
 Petre no- mundo mortui, Chriſto uiuunt. P E T R V S
 mē conue- autem græciſ ſaxum, uelut. Cephaſ Syro ſer-
 nit Petro, mone ſoliditas, ſoliduſ enim fuit Petruſ in
 confeſſione ueritatiſ : Sed audiamuſ pin-
 guiori

guiori minerva, quomodo Petro hoc petræ
 nomen conueniat, Ambros. in Ser. de fide Apo-
 stoli Petri (quod Chaldei Cepha, hoc ipsum
 Græci πέτρᾱ uocant, nox saxum) 47. Di-
 centem. Petrus deniq; pro soliditate deuotionis
 ecclesiarum petra dicitur, sicut dominus; T V
 B S P E T R V S & super H A N C P E-
 T R A M, &c. (exponit D. Hieronij: id est,
 Super te, & tibi dabo clauēs, &c.) Petra enim
 dicitur eo quod primus in nationibus fidei posu-
 erit fundamenta, & tanquam immobilis lapis
 totius fidei negocium compagem molemq; con-
 tineat, petra ergo pro deuotione Petrus dicitur,
 & petra pro uirtute dominus nuncupatur &
 Corinthy. 10. Bibebant autem de spiritali conse-
 quente eos petra, petra autem erat Christus.
 Recte ergo meretur consortium nominis, qui
 consortium meretur et operis. In eadem enim
 domo Petrus lapidem angularem seu fundamen-
 tum iecit, Petrus plantat, dominus incremen-
 tum dat, irrignum subministrat, Petrus cum su-
 is tentationibus proficit, fletibus suis gaudet, pe-
 riculis suis crescit: Petrus caput Ecclesiæ: Petrus
 respectu supremi capitis membrum ecclesiæ. Pe-
 trum alijs omnibus Apostolis præfuisse, confir-
 mat Cyrillus in Euange. Ioan. libro 2. capite 2.

Christus, inquit, Petrum instruit, eum se esse,
qui cuncta, etiam antequam fiant, nouit: nec Si-
mon fore iam sibi nomen, sed Petrus præcidit,
uocabulo ipso commodè significans quod in eo,
tanquam in petra, lapideq; firmissimo suam es-
set ædificaturus Ecclesiam. Et alio in loco, Apo-
stolorum principem eum uocat. Ambrosius uo-
cat Petrum præcipuum Apostolum, huic enim
dominus curam uniuersalis ecclesiæ commisit.
Gregorius Nazianze, ora. 21. ait. Hic petra uo-
catur, et illi fundamenta ecclesiæ concreduntur.
Hilarius super Psalm. 31. Petrum uocat pri-
mum confessorem Christi, fundamentum eccle-
siæ, et ianitorem celi. Iterum idem super Psal.
141. uocat eundem Apostolum firmam petram
ecclesiæ superædificandæ. Et August. in Iohana-
nē dicit. Petrus natura unus erat homo: gratia
unus Christianus: superabundantiori gratia
unus idemq; primus Apostolus, &c. Quam cele-
bris primatus Petri sit in Euangelio, uide Mat.
16. Ioan. 21. Luc. 22. Actor. 15. Ephes. 2. &c.

Ego Romam (arcem omnium gentium) pro-
pterea, inquit D. Chrysosto. hom. ult. in cap.
Roman. 6. diligo. Nempe à magnificentia, ab
antiquitate, à pulchritudine, à multitudine,
à potena

à potentatu, à diuitijs, & à rebus in bello fortia
 ter gestis, sed relictis istis omnibus ob id, illam
 beatam depradico, quod erga illos (Romanos)
 Paulus dum uiueret, adeò fuit beneuolus, adeò
 illos amauit, coràm differuit, & postremo uitam
 apud eos finiuit, unde & ciuitas ista hinc fa-
 cta est insignis, plusquàm à reliquis omnibus.
 Et quemadmodum corpus magnum ac ualidum
 duos habet oculos illustres, sanctorum uidelicet
 illorum (Petri & Pauli) corpora. Ita calum
 non splendet, quando radios suos sol ex sese
 dimittit, quemadmodum Romanor. urbs, du-
 os illos lampadas ubiq; terrarum effundens.
 Hinc rapietur Paulus, hinc Petrus. Con-
 siderate, & horrete quale spectaculum uisu-
 ra sit Roma, Paulum uidelicet repente ex
 theca illa cum Petro resurgentem in occur-
 sum domini sursum ferri. Qualem rosam
 Christo mittet Roma? Qualibus coro-
 nis duabus ornatur urbs ista? Qualibus ca-
 thenis aureis cincta est? Quales habet fon-
 tes? propterea celeberrima hanc urbem, non
 propter aurum, non propter columnas,
 neq; propter aliam phantasiam, Sed propter
 columnas illas ecclesie, hæc ille, Columnas
 fuisse

Urbem
 Romanā
 uocat Eras-
 Roterod.
 arcem &
 culmen
 Christia-
 næ religi-
 onis in E-
 pist. ad
 Griman-
 num Car-
 dinal.

Columnæ
 Eccles.

fuisse ecclesie hos duos Apostolos testatur Ambrosius super salm. 118. &c.

Gregorius itidem (quem anno domini 1545. Catholicum Rom. Ecclesie episcopum Lutherus pronunciauit) de primatu Petri scribens in parte 2. sui Regesti: Epist. 34. ad Columbum episcopum, ait. Nos qui licet immeriti sedem Apostolicam uice Petri Apostolorum principis suscepimus gubernandam, ipso pontificatus tempore cogimur generali hosti, quibus ualemus nitibus obuiare.

Sedem Romanam. Petro esse dicatam seruataque testatur August. de agone christiano capite 30. dicens. Non sine causa inter omnes apostolos huius Ecclesie. Cat. personam sustinet Petrus. Huic enim ecclesie, clauces regni celorum date sunt. Et idem Hipponensis, contra literas Petilian, lib. 2. cap. 51. Quid tibi fecit cathedra, in qua Petrus sedit, & in qua hodie Anastasius sedet?

Symehon hacaphi, inquit Clemens, epi. 1. ad fratrem domini, uera fidei merito, & integre predicationis obtentum, fundamentum esse Ecclesie definitus est. hac ille.

Petrum inquit Ambrosius in Luc. cap. 24. amoris sui uelut uicarium reliquit.

Petrus sanctus magister, & princeps Apostolos

Clemens
Apostol.
tempore.

Ambrosius
anno 380.

stolorum, de Antiochia utilitatis causa translatus est Romam, ut ibidem potius proficere posset, inquit Antherus epistola de translatione episcoporum.

Antherus.

ET Augustinus tracta. 56. in euangelion Ioannis inquit. Quis nesciat, primum Apostolorum esse beatissimum Petrum, haecenus ille.

Augustin.
anno 430.

De primatu D. Cyprianus, lib. 3. Epist. 2. ad Cornelium summum pontificem. Nos Cornelium, inquit, Episcopum sanct. cathol. ecclesiae erectum à deo omnipotenti, & Christo domino nostro, scimus: Nos errorem nostrum confitemur, circumuenti sumus perfidia loquacitate, factiosa amentes, uidebamur, quasi quādam communicationem cum scismatico homine habuisse. sincera tamen mens nostra semper in ecclesia fuit, nec ignoramus Vnum deum esse, & unum Christum esse dominum, quem confessi sumus, unum Spiritum sanctum, unum Episcopum in ecclesia catholica esse debere. haec Cyprianus martyr, Et alio in loco Idem, unitatem ecclesiae dependere dicit ab unitate Episcopatus Petri.

Quod si Petro oratio ecclesiae proficit, acto. 12. & columnam illam, tu contemnis ac negligis? Chrysost. ibidem.

Claruit
anno 403.

Aurelius Mundijs Carthaginensis concilij
Praeses

Augustin. *præses noluit Pelagium & Celestinum, hereticos declarare absq; consensu Romani Pontificis, cuius autoritas est, inquit Augusti. in Epistolis, epistola 90. &c.*

Ambrosi. *Ambrosius lib. Hexa. 5. cap. 24. de sancto Petro ait. Ipse ecclesie petra culpam suam diluit.*

Athanasius *Vniuersalis Ecclesia, inquit Athanasius ad us anno 334: Liberium Papam, uobis in Christo est commissus, ut pro omnibus laboretis, cunctis opem ferre non negligatis.*

Arctianum. *S. Petrum uocat Arnobius psalm. 138. Episcoporum Episcopum, &c.*

Scimus (dixerunt Episcopi Aegyptiorum) in Nicæna magna synodo, 318. Episcoporum, ab omnibus concorditer esse roboratum, non debere, absq; Romani pontificis sententia, Concilia celebrari, neq; episcopos damnari.

Episcopi Carthaginei: Synodum postulant autoritate Romani Episcopi confirmari, & hoc nomine etiam ad Innocentium Pontificem Romanum literas destinant, sicut hæc habentur apud D. Augustinum epistola 90. &c.

Obserua. *Quid est, inquit D. August. tracta. 10. in Canonicam Ioannis 1. Super hanc petram edificabo ecclesiam meam? Super hæc fidem, super id, quod dictum*

dictum est. Tu es filius dei uiui, *hæc ille*. In illis
certè uerbis domini latet celestis uis quadam
uiua & efficax, quæ legentis animum (si modò
illas pure humiliterq; tractauerit) in diuinum
amorem mirabili quadam potestate transfor-
mat, &c.

Summa: discurre per caterorum Apostolorum
sedes, & iam aut omnes uacuas inuenies,
aut non legitimos habere successores: Nec Pau-
lus (qui ob superbiam de sede doctrinæ legalis
depositus est: inquit Beda, sed mox ob humilita-
tis subiectionem ad euangelizandam Christi fide-
dem leuatus est) nec Iohannes: nec Iacobus: neq;
caterorum ferme quisquam, successionem hodie
reliquit ullam. Soli Petro, sua successio perman-
sit incolumis: Rectè igitur Christus dixit: **T V
E S P E T R V S.**

Fides Petri Ecclesiæ est fundamentum, per **Ecclef. sum**
hanc fidem infirmæ aduersus eam sunt portæ **damentū**
inferorum: **C L A V E S** (non tantum pro **clides Petri**
missæ, sed etiam datæ primo à Christo uni B. Pe-
tro, & non reliquis Apostolis aut ecclesiæ) sunt
potentia & scientia discernendi, quibus **Claues in**
dignos recipit **Mystes ad ecclesiæ gremi-**
um, oblucentes uerò & rebellantes legibus
euangeli-

euāgelicis, semel receptis coercet et excludit à regno, dicente domino Ioan. 20. Quorum remiseritis peccata, &c. duabus clauibus scilicet; ut repetam, discretionis, & potestatis, quæ sunt significatæ per clauis ostiariorum templi qui immundos abijciebant, &c. ubi etiam notandum iuxta D. August. Quòd ecclesia non modo baptizando (ut somniarunt quidam) sed etiam iudicando & absoluendo peccata dimittit. Sciendū etiam triplex esse genus ligationis: Ligatur enim peccator uinculo culpæ, quando peccat. Vinculo pene cuius debitor efficitur postea ligatur in iuncta satisfactione uinculo penitentiae, &c.

In ecclesia
triplex li-
gatio.

Petrus cur
negare
permisus

Cæterum nec hoc etiam omittendum, petrū tribus de causis tentatum fuisse à domino, Mar. 8. Mat. 26. primo, ut sciret ex seipso compati infirmitati aliorum. 2. ut supprimeretur temeraria presumptio, Hebreor. 4. ultimo ut spes ueniam per simile peccatoribus preberetur: μετὰ τὸ ἀποπείθεσθαι & enim ille Christus uult infirma curare non abijcere, Ezech. 18. Mat. 11. &c. Sed ad institutum.

Ambrosi.
exa. li. 5.
ca. 14.

Hoc autem quod ex præmissis autoritatibus liquecit, intelligendum est de spiritu, fide, fiducia, confessione, professione, &c. Hæc si abstuleris non remanebit in filio Ionæ, quo merito che-
nobos

nobis construas: Chrysostomus itaq; dicit, ecclesiam fundatam in confessionem petrinam, Augustin. in homilia super hanc petram, quam scilicet es confessus. Item: super me edificabo me, non me super te. Christus itaq; petrarcha: petrus petra, Petrus à petra, & non petra à Petro. Christus petra: Petrus ecclesia, inquit Augustin: Recte ergo Petrus nō ob fidē sed ob fidei cōfessionem clauium accepit promissionem, multi enim olim crediderunt, at unus petrus clauēs, quando confessus est, meruit, &c.

Christus
petrarcha
Petrus pe-
tra.

De Episcopi Romanae ecclesiae auctoritate, Tripar. Histo. lib. 4. cap. 3. & lib. 5. cap. 29. August. de agone christiano, cap. 30. Cyprian. Episto. 11. lib. 3. & lib. 4. Epist. 2. & lib. 4. Epist. 8. Chrysost. Homi. 55. in Math. cap. 16. Orige. li. 5. in Ro. ca. 6. Irenæ. lib. 3. ca. 3. Tertullian. pag. 109. Hilar lib. 6. de sacra Triade. Cyprian. lib. 4. Epistolarum ad pupianum. Et lib. 1. ad cornelium. Orige. Homi. 6. super Mattheum. Hiero. lib. 1. contra pelagianos, & super Mat. 16. Ambros. Sermo. 47. Cyrillum lib. 2. cap. 12. Super Iohannem. Chrysost. super Iohannem homelia 80. de penitentia. Dionysius cap. 3. de diuinis nominibus Hieronij in. Ezechielem cap. 41. &c.

Iohannes Hus uocat S. Petrum, Romanæ ecclesie supremum episcopum, sicut & tota confitetur ecclesia. Martin. Luther uerò petromastiges populo persuadere conatur S. PETRUM nunquam Rhomam uenisse: ecce spiritus diuinus? Iohanni Hus autem consensere, Nobiles milites, militares, & armigeri præclarissimi Marchionatus Morauie, in epistola ad patres concilij Constantiensis, cuius datum Sternberg, anno domini 1415. die & festo sancti Vuenceslai martyrijs domini nostri IHESV CHRISTI, &c.

Electores Imperij Romani recognoscentes authoritatem Roma. pontificis, Friderico successorem delegerunt Henricum, Anno. 1220.

ORDO EPISCORVM

succedentium.

Hic ergo PETRO successit Linus, &c. Unde D. Chrysost. Hom. 102. Timoth. 4.

Aiunt quidam, inquit, Linum, secundum Petrū Romanæ ecclesie, Episcopū fuisse, Anacletus: Clemēs: Euaristus: Alexander: Sixtus, &c.

Qui ecclesiā ut studiosissime ita felicissime coluerūt. At unus zythobibulus apostata cū cōfecta
nec,

neis, non ueretur insurgere contra sedem Apostolicam et huius rectores, tot retrò seculis cunctis nationibus uenerabilem? Sic etiam Augustinus donatista cuidam Epistola 365. ait. Si ordo sibi episcoporum succedentium considerādus est, quanto certius, & uere salubriter ab ipso Petro numeramus: cui totius ecclesiæ figuram gerenti, dominus ait: Super hanc Petram edificabo ecclesiam meam, & portæ inferorum non uincunt eam: Petro enim successit, Linus, Lino: Clemēs, Clementi. Anacletus, Anacleto: &c. In hoc ordine successionis nullus donatista episcopus inuenitur: hæc ille, &c.

CATALOGVS PONTI-

ficum Romanorum à Petro usq; ad
Paulum huius nominis 4.

Item.

Farrago succinctè cōplectens quæ à multis sparsim tradita sunt: Recreat enim VARIE-
TAS modo non nimis externa sit &
remota.

1. PETRVS, Galileus è Bethsaida, Aposto- Con: Hie
lus et fortissimus fidei Agonotheta, in stadio posi rosoly. 1.
tus, et uerissim⁹ Christi testis, bonū certamē cer acto. 15.

K a taut,

Anno 33.
sub Nero-
ne archity-
ranno.

tauit, cursum consummauit, fidem seruauit, de
reliquo recepturus depositum, crudeli & impio
ense trucidatur sacrumq; gutturis organū quod
iugiter nomen Christi personabat præcinditur,
anno redēpti orbis 33. alij 38. sedit an 25 mens.
7. sepultus in Vaticano, aliquot milia hominum
conuertit unica contione.

Ecclesia
Duphietē
uocat Bo-
nifacius 8.
in quadā
Bulla filiā
ecclesiæ
Molishe-
mensis.

Sub Nerone in Alsatia Tribochi ad fidem
christianam, à S. Materno (S. Petri discipulo)
perducti sunt quamuis cursu temporis religio sit
intercepta. Idem S. Maternus urbem Argenti-
nam ingressus, ecclesiam extra portā construxit
quæ usq; in hodiernum diem, S. Petri senioris no-
men habet. Alteram Basilicam in eiusdem petri
honorem prope Molisheim argentinenſis diocæ-
seos extruxit, quæ latinè domus Petri, uulgo theu-
tonico DOMPHIETER: ibi sarcophagus
in quo inscriptum sequens antiquissimis chara-
cteribus Epitaphion:

ET MEMORIÆ Terentiæ au-
gustuię cōiugi sanctissimę Iustus Iusti-
nus maritus eius: Ti oceanus & flori-
da matri pientissimæ. hæc parergws.

S. THECLA uirgo & Martyr passa est
apud Iconiū imperante Nerone christicida, etc.

S. GERVASIUS & Protasius passi sunt
sub

sub Nerōe circiter annū domini 57. x. Ca. Iulij pa-
trē habuerūt uitalē, q̄ Rauēnā, et matrē Valeriā
quæ fide Mediolani p̄ Christi martyriū tulerūt.

Ann. 71. Vernierus.

LINVS, natione Itālus de regione Tuscia,
patre Herculaneo, sedit episcopus annis 11.
mēs, 3. di 12. Alij an. 11. mēs: 4. di. 12. Tē-
poribus Neronis: Martyrio coronatur à Sature-
nino cōsule. 9. cal. octob. Irenæ li. 3. ca. 3. plat.
Euf. &c. Ne qua mulier nisi uelato capite tem-
plū ingrederetur ex mādato Petri cōstituit. Idem
ex sacris ordinibus bis in urbe habitis, presbyter-
os 18. Episcopos. 11. creauit.

Scripsit res gestas Petri, maximē uerō eius
contentionem cum Simone Mago:

Anno 81.

CLETVS, Natione Romanus, de regio-
ne uicopatritij: patre Aemiliano, adhor-
tātē Clemēte pōtificatus onus inuitus sus-
cepit, licet doctrina moribus et dignitate pluri-
mum apud suos ualeret, sedit, an. 12. mēs. 1. di.
11. alij 12. Temporibus Vespasiani & Tit. anno
82. sub domitiano martyrio coronatus V. calen-
das Maij.

Huius tēporibus fuit Lucas Medicus Antiochē-
sis: Græci sermonis apprimē doctus, Pauli Apo-

Varianti-
antibi
author-
res sed
in re
non
admo-
dum
perple-
xa iu-
diciū
permit-
to le-
ctoris
arbi-
trio.

S. Lucas. stoli imitator & omnis peregrinationis eius
comes ac socius, uixit annos 83. uxorem habuit
in Bythynia, sepultus est Constantinopoli, &c.

S. Dionys. S. Dionysius episcopus presbyter & ELEV.
TERVS diaconus passi sunt parisijs, sub perse-
cutione domitiani Imperatoris agente Fescenino
praefect. passi sunt autem 7. Eidus octobris, cir-
ca annū domini 96. etatis uero dionisij 90. etc.

S. Martia. S. MARTIALIS discipulus Christi & epi-
scopus Stephani protomartyris consanguineus
patre Marcello & matre Helizabeth à tribu
Ben Iaminu ortus, unus ex 72. discipulis Christi
in pace quicuit pridie Calend. Iulij anno à passi-
one domini 74. Vespasiani uero Augusti anno 3.
episcopatus autē sui 28. Lemonice quiescit, etc.

S. Apollin. S. APOLLINARIS Episcopus apud
Rauennā passus est tēpore Vespasiani imperato-
ris 10. Cal. Augusti, circa annos domini 70. etc.

Anno domini 95. alij 92.

2. Clemēs 1. Romanus, qui et uidit Apostolos, et
cōsulit cū eis, de regione Cēlij mōtk, patre Fausti-
no Domitiani tēporibus fuit, qui ab Augusto non
Tito successit, Neroni aut caligula similior, quā
patri Vespasiano, aut fratri, etc. Sedit an. 9. mē.
6. di. 7. Alij an. 9. mens. 2. di. 10. Ad anchoram
alligatus, anno Traiani 3. (Traianus Vlpus Cri-
nitus

nitus, Hispanus ex Tudertina, cuius uxor Plotina, anno 100. coronatus Colonia Agrippi: moritur lynteria tactus, &c.) in mare proijcitur. uide D. Hieronij in catalo pontificū. Linū et Cleu prēmisit ambitionis exēpli declinatiōe: Clementis honorificā facit mentionē in sua ad Philippē ses epistola S. Paulus, cap. 4. uocat sedes di. 22.

Pontificum ornatus instituit: De pontificum ornamentis, & huiusmodi uestium mysterijs uide Polyd. de inuen. rer. lib. 4. ca. 5. Item Innocen. 3. in libello de altaris mysterio, &c.

Antiquissimus usus consecrationis sacrorum locorum, uestium, uasorum. Confirmacionis initium.

Quod episcopi Baptizatos Chrismate inungūt, id huius præceptū est (Hodie quidā, ex caco angelicis dicūt Confirmacionē characterem esse Antichristi et aduētitiā solennitatē etc) Quod autē ea ratiōe sit, ut in eos per impositionē manus pōtificis, spiritus sanctus infūdatur uberius q̄ ab Apostolis factitatū, in actis testatur Lucas, uide Poly. li. 5. ca. 3. De CHRismatis autē usu (quod fetidū rancidūq; oleū excucullatus Lutherus appellat) uide Tol. conc. 1. ca. 20. Itē Antistodorense ca. 6. Dionysū in Hiera, ecclest: Clementem in recognitiōibus. Cyprianū in epistola ad Ianuanē Origenē in epistolā ad Romanos. Magnū Basiliū, li. de spiritu san. etc. Magnæ uirtutis & profūdū mysterij est VNctio, unde etiam seruator ipse,

K 4 Chris

Vfus sa-
cri Chris-
matis.

CHRISTVS (id est, unctus) dicitur Chris-
tus unctus spiritualiter Chrismate spirituali:
Nos uerò qui opus habemus cæremonijs, Chris-
mate linimur cū baptizamur. Recte ergo Chris-

Chrisma
græce, La-
tine un-
ctio Aug.
Tract. 33.
In euā. Io.

ma pro baptizandis omni tēpore, ad dexteram
summi altaris in inciso risco et clausura conser-
uatur. Sine Chrismate, et episcopi iussione, neq;
presbyter neq; diacon⁹ ius habet baptizādi, uide
Hierony. aduersus Luciferianos. Theophylactū
in cap: Lu. 10. de Iustificatione que in Baptismo
fit. Itē Am. li. 3. de sacra ca. 2. etc. hæc parergōs.

Salutationes, que per dominus uobiscū septi-
es in Missa fiūt, ex lib. Ruth trāssumptæ, Clemēs
et Anacletus interposuere Auba. Boem. lib. 2.
cap. 12. &c.

Anno 103. alij 101.

8

ANACLETVS 3. PP. Natione Græ-
cus, ex patre Antiocho, beati PETRI discipu-
lus Camp, sedit an. 9. alij an. 12. mens. di. 20. tē-
poribus domitiani. Euf. eccle. hist. lib. 3. ca. 14.
sub hoc pontifice Iohannes Apostolus migrauit
ad dominum, uacat sedes di. 13,

Mirandē.
illud decre-
tum etiam
adscribit
Aniceto.

Barbā itidē aut comā ne præsul, neue reliqui
sacris initiati nutrirēt, ex Moysis præscripto, iux-
ta Apostoli præceptū, uetuit. Poly. li. 4. cap. 8.
Tōdet aut in ordinatione eccl. clericos et mona-
chos

chos significans requiri ab eis uitā mundissimā, ut
 refectis omnibus carnalibus desiderijs, iugi affe-
 ctu & cogitatione perpetua, non in terrenis, sed
 coelestibus, 1. Corinth. 7. rebus uersentur, ut ea
 tantum cogitent quæ domini sunt, sancti corpora
 re & mente, &c. Decurtare comas uiros, &
 utrosque in habitu discretos esse Beatus PE-
 TRVS primum præcepit. Auba. lib. 2. cap.
 12. &c.

Idem Anacletus pp. non esse sacrificandum si-
 ne arbitris, censuit: Gratianus illud præscriptum
 Sotero attribuit. Mysterium huius rei alio in lo-
 co pinguiori Minerua tradidimus, &c.

Anno 110.

4 EVARISTVS, natione Græcus, ex
 patre Iudæo, nomine Iuda, de ciuitate Bethle-
 hem: an. 9. mens 10. di. 2. Tēporibus Domitiani
 & Neruæ Traiani, inquit Platina: uiuæ hostiæ ca-
 put cruento mucrone rotatur 6. Calen. Nouem-
 bris, uide Irenæ. lib. 3. cap. 3. Eusebius Eccle. hi-
 sto. 1. Secus illius annos prosequitur. uacat sedes
 di. 19. alij 29.

MATRIMONIA PVBLICA bea Benedi-
 nedixit, uide canones concilij Carthaginens. 4. Etio cōiur.

K s Sic

Sic autem Synodus ebuccinat. Sponsus & sponsa cum benedicendi sunt à sacerdote, à parentibus suis uel paranympis offerantur, qui cum benedictionem acceperint, eadem nocte pro reuerentia ipsius benedictiōis in uirginitate permaneāt, &c. Vide Ambro. lib. 9. Epist. 70.

Primus item omnium TITVLOS ipsis presbyteris diuisit.

Septem Diaconos instituit, qui ueritatis gratia concionatorem obseruarent, in hoc imitatus Apostolos, Polij lib. 4. ca. 9. de inuēto. rerum.

ANNO 121.

3 ALEXANDER 1. Romanus, temporibus Traiani, sedit an. 10. mens. 7. di. 2. de hoc Eusebius Ecc. hist. li. 4. ca. 4. Cuius sanctissima anima carnis ergastulo fœliciter absoluta, sacræ sanguinis imbræ purpurata, gloria martyrij coronata, angelico stipata comitatu ascendit ad regem suum, 5. Nonas Maij.

Quid instituerit uide Gratianum: Platin. Saæbellicum, &c.

De AQUA BENEDICTA scribit S. ille Alexander. Aquam, inquit, sale conspersam, populo benedicimus; ut ea cuncti aspersi sanctificentur

ac.

ac purificentur, quod & omnibus sacerdotibus Aquæ be-
 faciendum mandamus. Nam si cinis uitulæ asper- nedi-
 sus sanguine populum sanctificabat atq; munda- ctæ u-
 bat: multo magis aqua sale aspersa diuinisq; pre- sus anti-
 cibus sacrata, populum sanctificat & emundat. quis si.
 Et si sale asperso per Heliseum prophetam steri-
 litas aquæ sanata est: quanto magis diuinis precia-
 bus sacratus sterilitatem auferet rerum huma-
 narū, & coinquinos sanctificat, mūdāt & ex-
 purgat, & cætera bona multiplicat, & insidias
 diaboli auertit, et à phātasmatibus & uersutijs eius
 homines defendit. Nam si tactu fimbriæ uestia-
 menti saluatoris saluatos infirmos non dubita-
 mus, quanto magis uirtute sacrorum eius uerbo-
 rum diuinitus sacrantur elementa, quibus sani-
 tatem corporis & animæ humanæ percipit fra-
 gilitas?

Anno 129.

6 SIXTVS, siue Xystus, Romanus tem-
 poribus Adriani: sedit an. 10. mens. 3. Euseb.
 Eccle. histo. libr. 4. cap. 5. martyrizatus 8. Idus
 Aprilis, Vacat sedes di. 2. &c. Hic Gallos in fia-
 de continuit.

A Sixto habuerunt initia MISSARVM SO

LENA

Eusebius lib. 4. cap. 10. uacat sedes di. 7.

Huius tēporibus inualuit Valētiniana hēresis. Valētinia-
ni hēretici

Hic, sacerdotem ter in Natali die diuinā rem tractare statuit, Myſterium huius institutionis indicaui, crassa equidem Minerva, multa enim ab incurioso Chalcographo me absente transposita & omiſſa sunt, in mek euulgatis lucubrationibus, quæ nuper diuum auspicijs in publicū prodierunt, &c. Idem pp. confirmauit ut 7. hebdomadibus ante pascha ieiunium obseruaretur, etc. non author ieiunij, sed ex actor. Campens.

Quid instituerit amplius uide Aegēſip. & Euseb. in Chronick.

At uerò Teleſſphorus cum ordinationes 4. mense Decembri habuiſſet, creassetq; presbyteros 15. Diaconos 8. Episcopos 13. in Vaticano ſepelitur.

S. EVSTACHIVS, rectius Eustathius, S. Eustathius.
cum uxore Thephyta, & filijs Agapito et Theopisto Romæ sub Hadriano in æneo tauro necati sunt 13. Calen. Iunij, circiter annum 140.

Anno 143.

8 HYGIVS, qui & Iginus, Græcus, patria Athenienſis, patre philoſopho, Antonia

domino pio imperante : sedit an. 4. mens. 3. ad-
dunt alij di. 4. sepelitur tertio Idus Ianuarij, uan-
cat sedes di. 3.

Cōpatres
ad Baptis-
mum insti-
tuti.

HIC PATRINVM & MATRINAM (sic
enim eos appellant, qui infantes tenent, dum ba-
ptizantur.) Baptismo & confirmationi adhi-
bit: uide Euseb. 4. cap. 10. Sabelli. Poly lib. 4.
cap. 4. & Augustinus de rectitudine Catho. cō-
uersatiōis, inquit. Filios quos ex Baptismo susce-
pistis, docete, & castigate, ut semper cū domino
uiuāt, &c. De Baptismi usitatissimis ceremonijs,
uide Tertullia. de corona militis pag. 460. &
aduers. praxeam pag. 443. Cyprianum Episto.
12. lib. 1. Origenem in Roma. cap. 6. lib. 5. Chry-
sostomum Hom. 12. in 1. Corin. 4. & Hom. 40.
in 1. Corinth. cap. 15. & Hom. 1. in cap. Ephes.
1. Theophylactum in Luc. cap. 10. Hierony-
mum in Esai. cap. 55. lib. 15. Augustinum lib. 15.
de Trinitate, cap. 26. Damascenum lib. 4. Or-
thodoxa fidei, cap. 10. Cyrillum in Euangelion
Ioannis, lib. 12. cap. 64. Hilarium Cano. 15. in
Matthæum. Ambrosium de spiritu sancto, lib. 2.
cap. 11. & lib. 1. Hexametron. cap. 4. Basiliū de
spiritu sancto, cap. 15. Theophylactum in cap.
Marci 8. &c.

Idem pp. ne templa sine celebratione dedi-
carent

carentur, necne auferentur, diminuerenturq;
sine arbitratu metropolitani, uel Episcopi, instituit.

Vetuit item, ne tigna reliquaue materies ad
edificanda templa congesta, in prophanos u-
sus conuerteretur, posse tamen ad structuram al-
terius templi uel cœnobij concedente Episco-
po transferri.

Idem, Polycarpum Ioannis Apostoli discipu-
lum, Smyrneū Episcopū creauit: De S. Polycar-
po uide Euseb. lib. 4. cap. 15. &c.

Anno 147.

PIVS 1. Natione Italus, Aquileiensis, Fi-
lius Ruffini, M. Antonini Veri tempora attigit:
sedit an. 19. Eusebius ponit lib. Eccle. histo. 4.
cap. 11. an. 15. Alij an. 11. mes. 4. Martyr 5. Idus
Iulij uacat sedes di. 24. &c.

Hic Nouati thermas, diuæ potentianæ des-
dicauit.

PASCHA ad diem dominicam celebrari
censuit, de pasah suo tempore celebrando, ui-
de Concili. Carthagineñ. 4. ca. 65. Toletanum
4. cap. 4.

Quòd uirgines sacrantur, id est, uota ca-
stitatis

stitatis facientes religioni addicuntur, Pij, præscriptum est. Virgines quæ post consecrationem nupserint, non tam adulteræ sunt, quàm incestæ, inquit Hie. lib. aduersus Iouinianũ, &c. & quãto uirginitas maior est, & sublimior, tanto maiores sunt & coronæ, & retributiones, & repromissa bona eorum, qui cum hac in alijs bonis operibus se exercent, refert Chrysostomus, Homil. 17. in Gene. cap. 4.

S. Praxedis floret.

10.

S. Apollinarius Asiæ Hierapolitanus episcopus. ANICETVS, Natione syrus, sedit ann. 11. adijciunt alij mens. 4. passus est sub Marco & seuerus 16. Calen. Maij Anno Domini 160. Vr spergeñ. Non enim oportet pastores Dominici gregis tantũ esse ἀκίνητος, hoc est immobiles, sed & ἀνίκητος, id est, inuictos, &c. Vacat sedes di. 7. alij 24.

Episcopũ

ad 3. cõsecra
ri inceptũ.

Hic cauit, à paucioribus quàm tribus ne consecraretur Episcopus.

Anno 168. alij 172.

21

SOTER Natione Campanus, ex Fundis: sedit an. 9. mens. 3. Martyr 10. Calend. Maij uacat sedes di. 21. &c.

Nua

Nuptias in celebritate fieri statuit, Gratia. *Inthroni-*
zatio nu-
ptiarū so-
lennis.
 Volat. Sabelli, &c.

Huius temporibus Cataphrygarum heresis
 sese extulit e stygijs undis.

12 ELEVTHÉRIUS, Natione Græcus, Cataphry
 Nicopolitanus sedit an. 15. Irenæus lib. 3. cap. 31. *gæ.*
 Martyr passus 7. Calend. Iunij. Claruit tempo
 ribus Antonini Commodi, Euseb. lib. 5. cap. 22.
 Vacat sedes di. 5.

20 LVCIVS Britannia Rex, huius tempore se ab
 eo Christianum fieri per Epistolam impetrauit.

Huius etiam tempore, Marcionis secta uariè *Marcioni*
 diuisa est. *ita.*

Anno 196. alij 198.

13 VICTOR, Natione Apher, (sedere
 cepit anno circiter 196. à natali seruatoris)
 sedit ann. 10. mens. 2. Euseb. libr. 5. cap. 28.
 Hunc quidam sub Commodo martyrem 5. Calen.
 Augusti dicunt. Vide Polydo. libr. 4. cap. 4:
 & lib. 6. cap. 7. de inuen. rer. &c. uacat sedes
 di. 12.

Tempore necessitatis quolibet tempore uel
 loco baptizandum esse censuit.

Idem pp. ut pascha à 14. luna primi mensis,

L Mars

Martij, ad 22, contra morē Iudæorum celebra-
retur, idq; die dominica, cum P I O (Polydor.
lib. 6. cap. 7. Eleutherio adscribit) prædecessori
suo confirmavit.

P. Samose-
lanus,

Huius temporibus Hæresis Pauli Samosetani
emerfit.

Floruit Tertullianus,

24. ZEPHERINVS, (qui centesimo cir-
citer post anno Anacletum est secutus) natio-
ne Romanus, sedit an. 9. alij 18. mens. 7. tempo-
ribus Antonini, Euseb. lib. 6. cap. 16. migravit
Kalend. Septemb. uacat sedes di. 6. alij 12.

Hic grauiores causas ad sedem Romanam de-
ferendas esse censuit.

Idem omnibus Christiani nominis, puberta-
tis annos attingentes Eucharistiæ perceptionem
paschali die iniunxit. FABIANVS uero in
ordine 21. PP. ut ter id fieret, postea sanxit, Po-
lyd. lib. 5. cap. 11. &c.

Calices aurcos & argenteos ad usum S. Eu-
charistiæ, instituit. Alij VRBANO 1. assignant.
Calices in quibus sanguinis Christi consecratio
fit, primitus ligneos fuisse satis aperte manife-
stum est, at id decretum sublatum, propter ma-
teriæ raritatem qua liquor imbibitur, &c.

Quid

Quid amplius præceperit Eleutherius pp.
uide Euseb. lib. 5. cap. 28. Platin. &c.

Anno 207.

25 CALISTVS (qui & Calixtus) pri-
mus, Natione Romanus, sedit an. 5. mens. 2.
di. 10. Euseb. lib. 6. cap. 16. uacat sedes di. 6.

Constituit ieiunium 4. temporum, (mysteri-
um ostendimus in alijs scriptis) uide Poly. lib. 6.
cap. 3. Platin. Et Sabelli. Item, decreta Concilij
Maguntiaci, cap. 34.

Idem pp. Cimiteria instituit. Cimiterij usum
Abrahamo quidam adscribunt, qui dicitur emisse
ab Ephron Etheo filio Saor prope Hebron,
quadringentis siccis speluncam duplicem, & a-
grum circa eam, sepelisseq; in ea Saram uxorem
suam, in qua & ipse mox recubuit, uide Ios-
ephum, &c.

Cum excommunicatis omnem conuersatione-
nem sustulit.

Consanguineis interdixit Matrimonia,

Anno 230, alij 222.

L 2

VRBA

VRBANVS 1. Romanus; Patre pontiano, M. Aurelio Antonino imperatore fuit, anno Christi 226. ab urbe uero condita 970. sedit an. 8. (Carranza habet ann. 4.) Euseb. lib. 6. cap. 18. Martyrizatus octauo Calend. Iunij sub Alexandro Imperato. Sub quo etiam Calixtus prædecessor eius. uacat sedes di. 30. &c.

Eius tempore ecclesia tēporalia bona et prædia cōpit possidere, quorum prouentibus alendos statuit ecclesiæ ministros & scriptores, qui hagiologia scriberent, Petr. de Natal. Platin. Sabell.

Ne uasa sacra uitrea, sed aut aurea, aut argentea, aut stannea pauperioribus ecclesijs essent, legem dixit. Pet. de Natal.

Sunt qui Urbano 1. attribuunt distinctionem 4. temporum ac ieiunij, quæ ante confundebantur hominum imperitia, &c.

Tryphō. Huius temporibus Tryphonē Origenis auditorem fuisse constat, qui librum præcipue cōposuit de uacca ruffa in Deuteronomio.

S. Cypria. S. Cyprianus Episcopus & Iustina uirgo, passi sunt 6. Calend. Octobreis circa annum domini 230. &c.

S. Quiric. S. Quiricus puer & Iulita eius mater apud Tarō

*Tarsum Ciliciæ passi sunt Idibus Iulij, circiter
annum domini 230. &c.*

PONTIANVS Romanus, sedit ann. 9. 17.
mens. 5. Hic cum Hippolito presbytero in Sarda-
niam insulam à Maximino imperatore relegatus
est, et ibi 12. Calen. Decembris mactatus: sub quo
Imperat. Cosmas & Damianus fratres in Egæa S. Cosmas
urbe Arabiæ nati, post innumera supplicia capi et damia-
nis obtruncatione martyrio sunt coronati, 5. Calen.
lendas Octobreis, &c. uacat sedes di. 11.

Hic pp. statuit ut Psalmi die noctuq; per omnes ecclesias decantarentur. **ET** ut ante Missæ celebrationem sacerdos, Confiteor Deo omnipotenti, &c. præmitteret, **CONFITEOR** Missæ adiectum.

Anno Domini 239.

ANTHERVS, Natione Græcus, tem-
poribus Maximini martyrio coronatus, 18.
3. Noñ. Ianuarij, sedit ann. 3. alij 5. (Vr-
spergeñ. tantum ponit mens. 1. di. 13.) uacat se-
des di. 7.

Hic gesta martyrum diligenter exquisiuit, &
in ecclesia recondidit. Volat. Sabelli.

Constituit Episcopos de sede in sedem trans-
ferri posse.

L 3 / Anno

Anno 242

19 FABIANVS Romanus, miraculose per columbā est electus, Plat. Cornipol. quidā uerò hoc spectaculum in Seuerino accidisse tradunt, Sabelli, sedit an. 14. Abbas Vrſpergeñ. cum Eusebio ponit an. 13. mens. 11. adiciunt alii di. 11. Tempore Persecutio sub Maximo. ribus Maximini, Volat. ait sub Decio sedisse, martyrio coronatur 13. Calend. Februarii, (Paulus Oroſius lib. 12. cap. 18. confert 10. plagis Aegyptiorum decem persecutiones ecclesie) uacat sedes di. 6. &c. de FABIANO Hiero. in libro de scripto. Eccle. cap. 21.

Singulis annis in cœna domini Chrisma ut renouaretur, statuit, Plat. Volat.

Sacerdotes causam dicere, & multari in sacro, non prophano foro debere, edixit. Sabell.

Ne uxorem quis ducat intra 5. consanguinitatis gradum, statuit.

Ab hoc primus imperatorū baptizatus Philippus, Christi fidem amplexus est, Oroſius 7. cap. 20. Euseb. 6. cap. 21. & 34.

Nouatiāi. Sub hoc pontifice, Nouatus heresiarcha.

Agatha, S. Agatha uirgo & martyr passa est. Nō. Februa. circa annum domini 253. simus & nos Agathi, Agathæ, &c. Huius S. uirginis meminit Raphael Volat. lib. 13. Anthropologia, Sabellicus

lib.

lib. 5. exemplorum. Gregorius lib. 1. Epistol. ad
10. Episcop. Surretinum, &c.

20 S. CORNELIVS Romanus, patre
Castino, (circiter annum 255.) sedit an. 2. addūt.
alij mens. 2. di. 3. à Decio martyrio coronatus
3. Nonas Maij, quia noluit ductus ante templum
Martis adorare, Euseb. lib. 7. cap. 2. uacat se-
des di. 35.

Statuit is pōtifex ne quis à sacerdote, nisi pro
fide, exigeret iuramentum, Hiero. in Catalo.

Hic etiam primus omnium in VRBE, 60. Epi-
scoporum, totidem presbyterorum ac complu-
rium diaconorum conuentū fecit, in qua Nouatiani
stæ damnati sunt, Polyd. lib. 8. cap. 5.

Sub Hoc PP. Concilium Carthaginē, de re-
bapt. ubi unanimi consensu decretum Ab heret-
ticis non cōferri uerum Baptisma, Meminit Cy-
prianus.

Idem corpōra Apostolorum Petri & Pauli
leuauit.

Circiter annum 258.

61 LVCIVS Romanus, sedit an. 3. alij mens.
5. di. 10. à Valeriano martyrio coronatur: uacat
sedes di. 25. alij 30.

Hic Episcopu 30. annis minore repudiauit, &c.

Idem tres Diaconos et duos presbyteros Episcopo adherere, (propter bonu testimonium.) Statuit. Cornipol. &c.

Excommunicauit bona ecclesie expoliates, in Epist. 1. ad Episcopos Gallie & Hispanie, &c.

Anno 261.

22.

STEPHANVS 1. Romanus, sedit an. 7. Alij an. 8. alij an. 3. mens. 2. martyrio coronatur temporibus Valeriani: uacat sedes di. 20. alij di. 21.

Hic pp. pœnitentes non rebaptizandos censuit, Euseb. 7. cap. 3. & 5.

Idem usum sacrarum uestium ad cultum Dei confirmauit.

Circiter annum 268.

23.

SIXTVS 2. Natiõe Græcus, patria Atheniensis, ex philosopho Christi discipulus factus est: sedit ann. 2. adiungunt alij mens. 10. di. 23. sub Decio & Valeriano martyrio coronatus, 4. Idus Augusti. uacat sedes di. 35.

Tempora

Tempore huius exorta est Sabellianorum sc= Sabellij.
 Et, uide Euf. lib. 7. cap. 4.

Idem Sixtus, pater spiritualis S. Laurentij
 Hispanici martyris statuit Missas super altaria
 celebrari, Cornipol.

24. DIONYSIVS, Monachus seu Heremita
 (cornipol. dicit illum martyrem) sedit ann. 6.
 (alij mens. 2. di. 4.) temporibus Galieni, uacat
 sedes di. 6, alij. 8.

Distinxit parochias.

Huius tempore congregatum est provincia=
 le concilium in Antiochia, Euseb. lib. 7. cap. 23.
 polydo. lib. 8. cap. 5.

Circiter annum 272.

FELIX 1. Romanus, sedit an. 4. Euseb.
 7. ca. 30. sub Claudio & Valeriano, uacat sedes
 di. 5.

Hic PP. consulens gloriæ martyrum statuit
 in eorum memoriam annua sacra fieri: Poly. lib.
 6. cap. 8. &c. Cuius meminit Eusebius lib. 7.
 cap. 27. Hodie certè, pro dolor festiui dies ludis
 choreis, amoribus, compotationibus, aleis, pacti
 onibus, atq; nundinis peraguntur: Cum tamen
 non ea de causa constituti sint: dies enim illi pre=
 2

De S. Lau
 rentio Au
 gust: super
 loh. tract.
 27. Amb.
 li. 2. offici.
 ca. 28. &c.
 24
 7. Calend.
 Ianua. in
 quit pe
 trus episc.
 Equilin.
 Conc. An
 tiochanū.

Fertur Ana
 cletus hu
 ius rei fus
 isse primº
 Author.
 Festorum
 dierū abu
 sus.
 Festi dies
 quare in
 stituti.

cibus ac diuinarum litterarum studijs dandi,
Cyc. Festū D. Sixti habes apud Augusti. tractat
27. in Euan. 10. Festū inuentionis S. Stephani,
habes Tracta. 120. in Euā. 10. etc. hac parergōs
Idem PP. festum dedicationis confirmauit.

Manichei Sub hoc pontifice Manes persa Manicheo-
rum introduxit archisectam.

Anno 276.

26. EV TYCHIANVS 1. Tuscus, sub
Aureliano. Pla. an. 1. mens. 1. di. 1. Volat. an. 8.
mens. 10. Euseb. 8. mens. Philippus Heremita-
nus an. 8. & amplius ecclesiast. hist. men. 10, etc.
Is temporibus suis per loca diuersa 342. alij
3600. alij 344. Sabellius tantum 300. ponit,
martyres proprijs manibus sepeliuit. Platin. 1.
Vacat sedes di. 8.

Hic etiam statuit, ut cum dalmatica aut co-
llobo martires sepelirentur, Euseb. li. 7. ca. 7.

Accusationem coram iudice scripto fieri ius-
sit, Volat.

Extant decreta eius apud Gratianum 20. q. 6
2. c. statuimus.

S. Anasta. S. Anatastasia passa est 8. Calend. Ianuar.
circiter annum Christi 280.

S. Cris

S. Cristina uirgo in Tyro ciuitate Italiae, pass S. Cristina.
 sa sub praeside Iuliano, sepulta in Tyro ciuitate
 à Christianis 9. Calend. Augusti circiter annum
 domini 277. cuius corpus Venetijs in Monasterio
 Monialium S. Marci quiescit,

Circiter annum 284. Barthol. Carranza.

27. G A I V S, Dalmata: sedit an. 11. alij 15. alij
 10. mens. 4. temporibus Diocletiani Imperatoris:
 Huius meminit Eusebius lib. 7. cap. 27. Vacat
 sedes di. 11. &c.

Sacros ordines, & amiciendi usum, instituit
 Pol. lib. 4. cap. 7. alij IGINIO pōtifici assignāt,
 cum quibus se cōsentire & annuere minus pœ-
 nitet, nā sic fieri potuit, ut quod Iginius inchoa-
 uerat, C A I V S rite perfecerit, &c.

Idem clericos à seculari iudice exemit.
 Gradatim ascendere ad sacerdotiū sanxit. Cor-
 nipol. &c.

S. Simplicius, Faustinus, Beatrix Romano S. Simpli.
 nati sanguine, adeoq; Stemmata senatorio, mar-
 tyrizati sub diocletiano circa annum domini
 287. quorum corpora thebes reconduntur in
 Fuldensi canobio. &c.

S. Mauritius cum tota legione Thebes S. Mauri-
 rum,

rum, occubuit 10. Calend. Octob. circa annos domini 286. alij 287.

S. Crispi. S. Crispinus & Crispinianus fratres passi sunt in Sueſſionenſi ciuitate Gallie sub Maximiano imperatore, agente Rictionario preſide, passi sunt 8. Calend. Octobris, &c.

S. Demet. S. Demetrius apud Theſſalonicā coronā martyrij promeruit, passus secundū Vſuardū 7. Cal. Nouēb. secundum Adonē 8. Idus Octobris &c.

S. Primus Felicia. S. Primus & Felicianus martyres passi sunt in ciuitate Numentana, circa annū domini 286. 5. Idus Iunii, &c.

23. S. MARCELLINVS, Romanus: patre Proiecto, Diocletiani Dalmatæ obscuro loca nati, & Maximiani temporibus fuit, sedit an. 9. (Alii an. 14. mens. 4.) mens. 2. di. 16. Hic metu supplicij Christum negauit cum Petro & Idolis sacrificauit; postea nerò in Sinuessā urbē congregatis 180. Episcopis, errorem suum dixit, pœnitentiam egit, (à nemine hominum damnabilis se damnauit) ad Ecclesiam rediit: & tandem martyrio coronatus cum Claudio Cyrino, Anthonino Christifidelibus: uacat scdes di. 25. (pos 5.

Creauit presbyteros 4. Diaconos 2. Episcopos
Hic titulos 25. in VRBE constituit.

An

Ancyranum concilium post tempora Marcellini, circa annum domini 308.

Ancyra ciuitas Galatiæ.

Sub hoc pontifice tantam Christiani persecutionem passi sunt, quantam aliàs nunquam, Platina teste, uide ecclesiast. histor. lib. 8. ca. 2. & 3. & c.

Circiter annum 304.

MARCELLVS, Natione Romanus, patre Benedicto, Ex regione Viæ Latæ, sedit an. 5. alij men. 6. di. 21. adiungunt: à Maxentio damnatus, uacat sedes di. 20.

Statuit concilium generale & œcumenicum non posse seruari sine auctoritate Rom. pontificis.

Idem elegit 15. Cardinales, propter sepulturas martyrum, & Baptismum: Cornip.

Ex Marcellino & Marcello quidam unum duntaxat faciunt, ne hic quoq; aliquid offendaris candide lector.

S. LV CIA uirgo Syracusana & martyr, S. Lucia. efflauit animam, transfixo gutture, anno domini 310. seuiente Maximiano & Diocletiano, cuius meminit Hermannus Contractus, & c.

Anno 309.

EVSE

EVSEBIUS, Græcus: sedit an. 6. mens.
 1. di. 3. Volat. & Cornip. an. 2. men. 6. di.
 25. Euseb. mens. 7. Alij an. 1. alij 3. alij 2.
 &c. Temporibus Constantini: uacat sedes di. 7.
 alij 1. &c.

Episcopus exemit à Laicorum accusatione,
 excepta fide. Cornip. &c.

Idem qualis esse debeat mensa episcoporum
 præscripsit, Miranden.

Sub hoc crux domini nostri I H E S V
 C H R I S T I. 5. Nonas Maij inuenta est, &
 festum de ea celebrandum instituit. De signaculo
 crucis, August. Tracta. in Ioan. Euang. 118. Et
 in psal. 30. concio. 2. item, in Psalm. 141. & de
 sanctis sermon. 19. &c.

Anno 312.

MELCHIADES, (alij Miltiades)
 Apher. sedit an. 3. Alij an. 4. mens. 7.
 di. 9. Martyrizatus iussu Maximiani:
 uacat sedes di. 17.

Hic ieiunium prohibuit die dominico, & Ioan.
 nis, quia sacri dies ethnicis, Volat.

Sub hoc confluit concilium Neocæsariens.
 se, &c.

Quatuor

Quatuor coronati Romæ passi sunt sub Dio 4. Coron
 cletiano Imperatore, tempore Melchiadis S. Sebast
 PP. cuius etiam tempore floruit S. Sebastianus. anus.

Anno 324. redempti orbis. Alij 317. Miran.

315. alij 339. &c.

32. SYLVESTER 1. Romanus, patre Rus-
 fino: sedit an. 23. obdormiuit pridie calend. Iau-
 nuar. Anno ab VRBE condita 1091. temporibus
 Constantini: fuit exul in monte Soracte per-
 secutiones fugiens Imperatoris, ubi in cauernis
 petrarum cum suis clericis latitabat, postmodum
 rediens cum gloria baptizauit Constantinum,
 &c. Vacat sedes di. 25.

Is PP. uanorum decorum memoriam abhorr-
 res, dies hebdomadæ qui antea nominibus solis,
 Luna, Martis, Mercurij, Iouis, Veneris, et Sa-
 turni dicebantur, ad numerum feriarum diges-
 sit, Poly: lib. 6. cap. 5. Feriarum meminit Beth-
 leemites. Vna sabbati dies dominica (inquit D. Hiero. Hæ-
 Hiero.) intelligenda est: quia omnis hebdomada dicitur q. 4.
 in sabbatum, et in primam & secundam, & ter-
 tiam, & quartam, & quintam, & sextam sab-
 bati diuiditur quam Ethnici, idolorum elemen-
 torum nominibus appellant.

Idem Syluester rogatu Constantini, diuo Pe-
 Festum S;
 Petri ad
 tro uincula.

tro Apostolo cōstituit celebritatem, quæ ad Vin-
cula nuncupatur. De primo festorum instituto,
polyd. de Inuen. rer. lib. 6. cap. 8.

Cō. Nicæ.
num. 1.
princip. Sub hoc Nicænū concilium, ubi 318. episcopi
interfuere, in quo Arriana, Sabelliana, & Photi-
niana hereses damnatae sunt. Huius concilij do-
gmat: quasi Euangelica recepta sunt. Gratianus
dist. 15. Poly. lib. 3. cap. 5.

Con. Ro-
manum. Sub eodem PP. celebratum Romanum conc.
præsente Cōstantino intra thērmās Domitianas
cum 275. Episcopis, in quo denuo damnati, Cali-
xtus, Arrius, Photinus & Sabellius.

Sub eodem syluestro.

Elibertinū Concilium Elibertinum, 19. episcoporum;
Arelat. 1. Arelatense 1.
Gangrēse Gangrense, celebratum circa annum domi-
ni 324 in paphlagonia.
Arelat. 2. Arelatense 2.
Cartha. 1. Carthaginense 1.

Aureum diadema gemmis distinctum, Constā-
tinus Imperator 1. Syluestro obtulit, quod ille nō
recepit, ueluti parum religioni idoneum, phry-
gia mitra caudida contentus: sed pontificum po-
steritas donum deinde principis haud aspernata
est, uide Poly. lib. 4. cap. 7. &c.

S. Ma

S. Maximini potentissima uetustissimaq; Benedictinae professionis Monachorum Abbatia, ex Abbacia Treuerica
 tra urbis Treuericae nigram uel Martiam portam, in ipso campo Martio, fundatur anno domini 333. Imperij uidelicet Constantini Magni 23.
 Brusch.

Anno 336. Miranden.

MARCVS, Romanus, patre Prisco: sedit an. 2. mens. 8. di. 21. alij di. 20. tem-
 poribus Constantini: uacat sedes. di. 15.

33

Hic SYMBOLVM FIDEI cani praecepit.
 Episcopo Hostiensis consecrandi Romanum pontificem facultatem concessit.

Quid amplius sub illo actum; refert histor.
 tripart. lib. 4. cap. 1.

Sub hoc Iuencus Hispanus praesbyter, genere nobilis, qui tetraeuangelia hexametris uersibus Iuencus
 ferè ad uerbum transferens 4. libris composuit praesbi-
 ter.
 Etc. Moritur 3. Nonas octobris.

Anno 338. Miranden.

34. IULIVS. Romanus: sedit an. 15. (alij 6) de
 quo habes hist. tripart. lib. 4. cap. 4. uacat
 sedes di. 25.

M

Tri

Tria cœmeteria & duas basilicas in VRBE
constituit, Flat. Volat.

Sub illo Romana synodus, in qua conuenie-
runt 116. Episcopi contra Arrianistas.

Eufrata-
cus hære-
ticus.

Amplius sub eodem Colonien. Synodus cele-
brata contra EVFRATAM Blasphemum & hæ-
reticum, qui Christum negabat deum: Hanc re-
cuscitauit nostris temporibus Seruetus.

Tempore huius Arriana hæresis pluri-
mos lasit.

Concilia celebrata.

Antiochenum.

SARDICENSE, hist. trip. lib. 4. cap. 21.

HIEROSOLYMITANVM.

SYRMIENSE.

35. LIBERIVS, Romanus: temporibus Con-
stantij. filij Constantini magni, sedit an 6. (al. 10
mens. 3. (al. 8.) deportatur in exilium à Con-
stantio, noluit enim hæresi Arrianæ consentire,
uacat sedes di. 6.

Aetiani
hæretic.

His tēporibus maxima persecutio in clero.
Sub hoc tempore Actiaus hæresiercha irru-
pit in uineam zebaoth.

Concilia-
bulum hæ-
reticorū.

Hac tempestate concilium prophanum (ina-
choatum ab hæreticis contra S. ATHANASI-
VM) in Nicæa Thracia,

Concilia

Concilium Laodicense in fine Liberij PP. celebratum, circa annum domini 364. habent al. an. 354.

36. FELIX 2. Romanus sedit an. 1. men. 3. (al. 4. di. 2.) à Constantio martyrio coronatur & cap. truncatur. An. 359. Mirand. habet an. 370.

S. Iohannes & Paulus martyres, domestici Constantiæ filii Constantini Magni, ROMAE passi sunt 7. calend. Iulij, anno domini 363.

S. Gordianus martyr passus est circa annum domini 360. 6. Idus Maij.

Anno 371. Carranzæ.

37. DAMASVS, Hispanus: patre Antonio: Vltimæ memoriæ, ingētis faciūdiæ, in amicos liberalis, prouincialibus iustissimus, gloriæ cupidus: Fl. sedit an. 18. me. 3. al. me. 2. di. 11. al. di. 10. tēporibus Iul. Apud quē ueluti Notorius D. HIERONYMVS fuit in adolescentia sua, &c. Habet de eo histo. Eccl. lib. 11. cap. 10. Hic PP. ubi ex sacris ordinibus quinquies habitis, presbyteros unum & 30. diaconos. 11. Episcopos, 62. creasset, moritur ac sepelitur uia Ardeatina cū matre & sorore in basilica à se condita tertio Idus Decemb. D. uicel. uacat sedes di. 21. &c.

600

M 2 Hic

Hic adulterij infamatus, de obiectis sibi criminibus canonicè se purgavit.

Macedoniani,

Circa hæc tempora conc. Constantinopolitanum 150. patrum, contra Macedonium, qui negabat spiritum sanctum deum esse, (Damasus auctoritatem sequuta est prima illa Constanti-

Constantinopolitana Synodus)
tinopoli: principale
2.

nopolitana Synodus) celebratum temporibus Gratiani et Theodosij, & Cyrilli Hierosolymitani: Est Vnum ex 4. principalibus concilijs, et quidem proximum post Nicanum.

Sub eodem damaso celebratum concilium Valentinum 30. Episcoporum, &c.

Item Aquileiense.

Idem S. cōfessor multa laude dignus, adiutus peritorum uirorum studijs, choros cantantium ordinauit in ecclesia. Corn. Cantus ecclesiastici antiquitas ostenditur Philonis & Plinij testimonio, eccl. histo. li. 2. ca. 17. &c. derisores ac impugnatōres horarum Canonicarum impugnat & prostrat Campensis eccl. hier. lib. 1. cap. 6.

Extat damasi epistola ad Orientis episcopos de damnatione hæreticorum.

Idem Appollinarem & Timotheum eius sectatorem exauthoratos abiecit ab ecclesia.

Idem Sabellium, Eunomium et Macedonium cum consectaneis anathemati subiecit, &c.

Anno

Anno domini 370. claruit Eutropius,
 sub Valentiniano & Valente principibus:
 Vir religiosissimæ conuersationis, in diui-
 nis scripturis ualde studiosus & eruditus,
 uide Iohannem Trittenhemium Abbatem Span-
 hemensem, &c.

S. M A R I A E ad martyres, Benedictini in-
 stituti magnificum cænobium infra Treuerim,
 conuersum & inchoatum est. anno 380. &c.

Anno. domini 388. Miranden. habet ann. 389.

38. S Y R I C I V S, Romanus: sedit an. 15. (a-
 lij 14. al. 10.) mens. 11. di. 25. temporibus Valen-
 tiniani & Valentis Augustorum super uniuer-
 salem ecclesiam Episcopale ministerium susce-
 pit. Vacat sedes di. 20.

Digamus ne ad officium sacerdotis admitter-
 retur cēsuit: etsi admissus, ab eo pelleretur, Po. Digami à
 lib. 4. cap. 8. August. de bono coniugali, ca. 18. sacerdotio
 exclusi,
 Hodie certè sunt qui polygamiā approbant.
 Quid statuerit amplius uide Plati. Sabelli &c.

Idem FP. normam ecclesiasticam per 16. ca-
 pita dedit Hiemerio Episcopo Tarraconen.

Sub hoc celebratum Concil. Telenſe, contra
 Iouianistas Item, Conc. Carthaginen. 2. habitū

Concilia. circa tempora Siricii PP. tractans de calibatu
Telenſe. Sacerdotum & Episcoporum.

Carthagi
neſe 234. Item Concilium TAVRINATENSE tem-
et 5. epi 73. pore Siricii PP. & Beati Ambroſii Epiſcopi
Taurinaſe. Mediolanen.

S. Georg. S. Georgius Chiliarchus militum, cuſus ma-
nu fortiffimus deus Lerneam hydram, draco-
nem Lybicum uere contudit, capitis abſciſſio-
ne martyrium conſummauit circa annos domi-
ni 391. Calend. Maii. Hunc Graeci recentiores,
appellant Megalomartyra & Trophaophorū.

S. Micha. Apparitio S. Michaëlis archangeli anno do-
apparitio mini 390. ſecunda apparitio facta 707. tem-
pore Childeberti Regis Francorum, & Iuſtini-
ani Imperatoris, &c.

S. Alexius S. Alexius filius Euphemiani nobiliſſimi Ro-
mani, extremum diem placidiſſimè clauiſit 16.
Cal. Auguſti circiter annum domini 388.

Anno 404.

Synodus 39 ANASTASIUS Romanus: ſedit an. 3. di.
Alexan- 10. temporibus Archadij. Sub hoc propter ſcri-
dri. pta Origenis in Alexandria celebrata eſt Syno-
Concilium dus. Hic ne debiles membrīs aut manci in ſacer-
Toletanum dotū numero reciperentur, uetuit, Vacat ſedes
Quomo- di. 21.

do non
initiariliſ
ceat. Ide m PP. ſtandum creſto animo dum
legitur

legitur Euangelion in Ecclesia, ordinavit, &c.

Circiter annum 408.

40. INNOCENTIVS 1. Albanensis: sc-

dit an. 15. mens. 2. uocat sedes di. 22.

Sub hoc cœpit hæresis, deū corpus habere assc- Catha-
rēs. Et Prædicatorū et Cataphrygarū et Pe- phrigæ.

ROMA à Gothis capta. (Iagij, Pelagia,

Pacis osculum confectis mysterijs instituit. nistæ.

Christianos inungi oleo sancto infirmorum,
confirmavit.

Hic episcopo Rothomagen. misit normam
ac regulam uiuendi, &c.

Hoc tempore S. Hieronimus Bethleemites, S. Hieron.
Hungarus Stridonensis in Bethleem illustris ha-
bitat. Mellissus item Augustinus floruit.

Extat epistola Concilij Carthaginen. ad in-
nocentium Papam: &c. quibus amanter in epi-
25. rescripsit, eos confirmans.

Sub hoc concilium Mileuitanum, huic inter- Concil.
fuit Anselmus R. ecclesie Legatus contra Pel, Mileuita-
num.

S. Germanus episcopus Antisiod. ex hūma- S. Germa.
nis creptus pridie ca. Aug. circa an. dom. 422.

S. Simplicianus episcopus & cōfessor carnis
ergastulū dereliquit, uir diebus et uirtutibus ma- S. Simpli.
turus, an. do. 415. Idib⁹ Au. Mediolani sepult⁹.

Anno 424.

M 4

41, Zozia

41. ZOZIMVS (alij Zosimus) Natione
Græcus sedit annum 1. (alij 2.) (alij 8. di. 11.
alij 15.) sub Honorio & Theodosio Iuniorē, Va-
cat sedes di. 11. &c.

Clericos à tabernis exclusit, Cornip.

Cereæ surrectionis Sabbato per singula templa conse-
paschales. crarentur, Zozimus author fuit, Poly. lib. 6.
cap. 7. Nec sine grandi mysterio in consecratio-
ne Baptismatis Cereus adhibetur, ut significet
Exod. 13. tur hoc uere agi in Baptismate, quod praefigura-
tum est in transitu maris Erythrei per colum-
nam nubis quæ transeuntibus interdum uelamento
fuit, & noctu Syderei splendoris uicem supple-
uit, De qua dixit Apostolus, &c. Vide Canones.

1. Cor. 10. Concil. Tolet. 4. cap. 8.

Idem PP. circiter annum 424. Episc. Salo-
nitano quid agere debeat, iniunxit.

5. Alban. Sub hoc anno domini 425. S. Albanus Episc-
opus strenuus athleta, martyrizatus.

Anno 425.

42. BONIFACIUS. 1. Romanus: sedit
ann. 3. mens. 8. alij mens. 4. di. 7. Vacat sedes
di. 9. &c.

Hic

Hic masculum non attingentem 30. annos à
 sacerdotio cum FABIANO exclusit. Quia cre= Sacerdos
nouitius
30. annorū
 do, ea fuit apud Hebræos, teste Hiero. in proce= 30. annorū
 mio in Ezechielem, ætas sacerdotalis ministerij,
 &c. inquit Polydo. lib. 4. cap. 8.

His temporibus D. HIERONYMVS in
 Bethleem uitæ cursu felicissime peracto, ad im= 428
 mortalitatis lauream est euocatus, anno ætas=

Sub hoc pp. Concilium Carthaginensē, 7. per C. Cartha
gi. 6. & 7.
 38. Episcopos celebratum, &c.

Circiter annum 428.

43 CAELESTINVS 1. Romanus: Alij
 Campanum dicunt, temporibus Theodosii Iunio= 428
 ris. Sedit an. 8. (alij an. 9. mens. 10. di. 17.) uacat
 sedes di. 21. &c.

Hic Psalmos Antiphonis interstrinxit.

Introitus, Gradus, Tractus, offertoria: Com= 428
 muniones & orationes inseruit Missæ: inquit
 Carranza, &c.

Sub hoc Concilium Ephesinum unum ex 4.
 principalibus contra Nestorium: Synodus illa
 Celestini Papæ sequuta est authoritatem: Pigh.
 lib. 4. cap. 14. &c.

M 3 Sub

Sub pōtifice hoc moritur B. AVGVSTINVS,
qui Arrianorum impietatem, Pelagianorū de-
mentem impudentiam, Manichæorum lasciuia-
tem religionem, Donatistarum, Sathanicum su-
rorem, illarumq; hæresum vires contudit, atque
infregit. (pulit.

Nestoria-
ni.

Idem hoc tempore Nouatianos ui V R BE ex-
Nestorius hæresiarcha in M A R I A M ma-
trem Dei blasphemauit. In hos Nestorianos san-
ctus pontifex, per Cyrillum Anathematis cen-
suram exercuit.

Idem pp. per Germanū Antifiodorēsem Epi-
scopum, quem in Britāniam misit, hæreticis inde
fugatis, insulares ad catholicam fidem redegit:
Scotisq; subinde fidei doctrinam optantibus, Pala-
ladium episcopum dedit, ac demum eius studio
magna pars Occidentis (ut Platina tradit) ad
fidem conuersa est, &c.

Circiter annum 436.

44 S I X T V S 3. Romanus: Patre Sixto: se-
dit an. 8. diebus 19. Martyrizatum alij dicunt.
iucat sedes di. 22.

Hic de obiectis sibi criminibus. canonicè se
purgauit.

Sub

Sub ipso concilium Rhegiē. ab Episcop. 13. Con Rhe-
 Item : AGATHENSE in ciuitate Aga-
 tha in Gallia habitum, ab Episcop. 35. contra^{zien.}
 cleri: Acid am. Con Aga-
 thense.

S. PATRITIVS Hiberniā, hodie Irlā S. Patrit.
 diam, ad fidem conuertit, &c.

Circiter annum 448. Iacobus Menne-
 lius habet, ann, 444.

45 LEO 1. Tuscus: sedit ann. 21. mens. 1. di.
 13. Cuius sanctitas fuit, ut in concilio Chalcedon^{Pigh li. 6.}
 nensi summa patrum omnium cōcordia, ter san^{cap. 3. &}
 ctus accl. matus sit: moritur 4. Idus Aprilis, se^{Carrāza.}
 des uacat di. 8. &c.

Idem de obiectis sibi criminibus canonicē se
 purgavit, &c.

Hic Acephalorum h̄eresim multis epistolis ad
 Christifideles scriptis acerrimē confutauit.

Supplicationes siue rogationes primus insti-
 tuit: quas Latini Graiam secuti uocem; Lita-
 nias, dixerunt. Polydo lib. 6. cap. 11.

Creauit ex institutione sacrorum 81. presby-
 teros. Diaconos, 31. Episcopos 86.

Idem PP. Attilā retrō uertit, Quid, obsecro,
 unquā crudelius natura creauit Athila Hunno

Idem Gē
sericū mi
tigauit

rum rege? Attamen hic sanctitate huius Ro. pō
tificis uictus, Romanis pacem reddidit, & ex a
trocissimo hoste, humaniq; cruoris appetentissia
mo, unius hominis precibus mitissimus est factus
nec minus ualuit nomen probitatis BENEDI
CTI Abbatis apud Totilam Gothorum regem
preferocem. Diuus item GREGORIUS
potuit Gothos ipsos iam Arrianos factos bonis
monitis ab errore reuocare: potuit & Anglos
sic mollire, &c.

Concilia.

SVB Leone concilium Arausicanum, tempo
re Theodosii iunioris, de Libero arbi
trio, &c.

VASENSE, in quo nonnullę constitutiones
sancite sunt per 18. Episcopos.

ARELATENSE 34. Episcop. Martino
Augusto, Opilone & Vincomalo coff. 8. Idus
Iulij.

CHALCEDONENSE unū ex 4. ce
lebratum est presentibus 630. patribus, tempo
Eutychia. ribus Martiani Imperatoris, contra Eutychē &
fautorem eius Dioscorum Constantinopolita
num, &c.

ARAVSICANVM.

CARPENTORACTENSE.

TV=

TVRONENSE prouinciale, &c.

S. Virgines 11000. *passse sunt apud Coloniam Agrippinam 12. Calen. Nouembris, circiter annum Christi 450. &c.* 11000. Virgines.

Translatio corporis S. Martini facta est anno 14. Leonis primi pp. anno uidelicet 64. ab obitu ipsius sancti uiri.

Septem dormientes in Epheso expergefati, anno Domini 448.

Anno Christi 465.

46 HILARIUS, sardus: fedit an. 6. mēf. 3. di. 10. Temporibus Leonis, uacat sedes di. 10.

Sub hoc celebratum Concilium Romanū 50. ferē Episcoporum, &c. Item: Tarraconense anno 6. Theodorici Regis.

Idem pp. Pontificatum noluit esse hereditarium. Cornipol.

Episcopatus in Vienna Austriaca erigitur, primum locum in Episcopatu sortitus est **S. MAMERTINVS**, &c. Episcopatus Viennensis.

Translatio corporis S. MARCI de urbe Alexandria ad ciuitatem Venetiarum facta est tempore Leonis Imperatoris Iustiniani Venetorum ducis, anno 465.

Circiter

Circiter annum 471.

47 SIMPLICIUS, Tiburtinus: ex patre Castino. sedit an. 15. mens. 1. (aliq. 2.) di. 7. uacat sedes di. 26.

Hic urbem ROMAM in 5. Ecclesias distribuit: quarum prima Petri. altera Pauli. 111. Laurentij. 4. Iohannis Laterani, nunc in urbe prima: quinta Mariae Maioris, &c.

Is nullum cogendum ad sacerdotium censuit.

Idem ne quis clericorum possessionem sacerdotij ab homine prophano suscipiat, prohibuit, Volat.

Circiter annum 486.

48 FELIX 3. Attalus S. Gregorij, Romanus: ex patre Felice. Sedit an. 8. (al. 9.) mēf. 11. di. 17. (al. 19.) Euag. 3. cap. 18. Claruit pp. temporibus Odoacris Regis usque ad tempora Theodorici regis. uacat sedes di. 6.

Quid sit dedicare, cessit; diemq; illam anniuersariam esse iussit: uide Chrysost. in Epistola Pauli ad Heb. etc. & illud ex imitatione Hebraeorum, qui eum quoque diem, testatur Iosippus, festum agebant. Poly. lib. 6. cap. 8.

Idem

Idē accusato inducias ad respondendū indulsit.

Anno 494.

49 GELASIVS, Apher ex patre Valerio uir sanctus atq; multæ sapientiæ, consilio sagax, pacis amator, delinquentibus clemens, castus, pudicus, cleemosynis largus: Ad quem etiam confugit Ioānes Alexandrinus Episcopus, &c. tēporibus Zenonis Augusti. sedit an. 4. (Cornipol. habet an. 6.) mens. 8. di. 13. (aliq 17.) uacat sedes di. 7.

Collectas & gradualia iuxtā aliquos, insti-
tuit: uolat. Missa ener-
giticis pre-
catiōibus

Canonem & præfationes Missæ, profas & exornata,
Hymnos canticis miscuit.

Sub eo Honorius seuus Vuādalorū rex Aphria-
cæ, Arrianorū fauore in fideles gladio flammāq;
seuiendo fatigatus, 4965. relegatis, ecclesias
& bona Arrianis tribuit.

Concilium EPAVNENSE provinciale,
cui interfuerunt 70. Episcopi.

S. REMIGIVS Episcopus Remensis tem-
pore Clodouei 4. Regis Gallorum (circiter annū
485. aliq 490.) in Gallijs claruit. Robertus Ga-
guinus lib. 1. de gestis Francorum, &c.

SECA

Seccingē
se cœno-
bium.

Seccingenſe cœnobium 8. Canoniffarum, &
4. Canonicorū, Fundatum eſt anno 495. à ſan-
cto Fridelino Scotorum regis filio, &c.

Anno 498.

50 ANASTASIUS 2. Romanus: ſedit
an. 1. (al. 2.) menſ. 11. (alijs 10.) di. 24. ex patre
Fortunato, tēporibus Theodorici regis & Ana-
ſtaſii impij (ab hæreticis ſeductus) Imperatoris
qui fulmine iſtus periijt. uacat ſedes di. 6.

Hunc pontificem Romanum quidam Acacio
(qui uiſcerum egeſtu penas luit) ſauiffe blaterāt.
Anafiaſium falſo infamatum à Gratiano, conuin-
cit Pighius, &c.

Circiter annum 499.

51 SYMMACHVS, Sardus: ex patre
Fortunato. Sedit an. 15. Menſ. 7. di. 28. (al. 22.)
temporibus Theodorici Regis, & Anaſtaſii Au-
guſti. uacat ſedes di. 7.

Hic, omni die dominico, & natalitijs marty-
rum, Hymnum GLORIA IN EXCELSIS
13, dici ordinauit Plat. &c.

Idem multos captiuos redemit.

Fecit

fecit ordinationes 4. in VRBE.

*Statuit bona ecclesiæ non alienari, nisi magna
& pia causa exigente.*

Nota.

*Clericis consanguineas mulieres matris fa-
miliās admisit. Volaterra.*

*S. LEONHARDVS confessor apud S. Leohar
Aquitaniæ prouinciā ciuitatem Lemonicensē
claruit tēpore Anastasii Imperat. quieuit 8. idus
Nouembris, circiter annum Domini 500.*

Childebertus.

Clotarius.

Clodamirus.

Theodoricus.

Filij Clodouei, anno

515

Concilia.

I*LERDENSE 8. Episcoporum, anno
15. Theodorici regis,*

*VALENTINVM prouinciale 6. Epi-
scop. in Valentia Hispaniæ, &c.*

Anno 514.

32 *HORMISDA, Campanus: ex patre
Iusto, de ciuitate Frusnone: temporibus Ana-*

N stasii

83
stasli. Regibus charus : Hereticis exosus , & in
ecclesiam magnificus fuit. Sedit an. 9. di. 17. (al.
18.) uacat Sedes di. 6.

Nuptias publicas confirmauit.

Clerum composuit.

Græcos reconciliauit.

Manichæos oppressit.

Concilia.

AVRELIANENSE.

GERVNDENSE.

CAESAR AVGVSTANVM Episco-
porum 12. &c.

Boethius.

Tempore huius claruit Boëthius Seue-
rinus.

Anno 523.

93. IOHANNES 1. Tuscus : ex patre
Constantio. Sedit ann. 2. mens. 8. (al. 9. di. 17.)

Hic à Iustino Constantinopoli honoratus cæcum
illuminauit. Theodorici Regis Gothorum paulo
post, (27. die Maij) in uulcani ollam deiectus,
iussu, carceris pædore, fameq; cōsumptus Ra-

Martyr.

uenna, martyrum numero est adscriptus: Quam

Theo-

Theodorici *seuitiam* ultio diuina paulò post
(ut Platina tradit) est secuta, &c. uacat se-
des di. 18.

S. FORTVNATUS Episcopus Tudertinus
claruit circa tempora Iustini Imperatoris, quie-
uit uir sanctus in domino pridie Eidus Octobris,
sepultus in ecclesia Tudertina.

Tempore Iohannis 1. Floruit B. BENE-
DICTVS. alij reijciunt illud ad tempora Io-
hannis 2. Ro. Pon.

Anno 525.

54. FELIX 4. Samius: ex patre Constanti-
o: temporibus Iustiniani Augusti. Sedit an. 4.
mens. 2. di. 13. uacat sedes di. 3.

Hic Constantinopolitanum Patriarcham da-
minauit.

Clerum à populo in templo discreuit: Sa-
bellius. Bonifacio 2. illud statutum adscribit Cor-
nipolitanus.

Idem PP. Dedicationes altarium instituit.
Cornipol.

Tempore huius Episcopi Roma. heretici ex-
iecti Blond. lib. 3.

Idem Diuis. medicis Cosino & Damia.

N 2 no

no templum ROMAE dedicauit.

Anno 529.

35 BONIFACIVS 2. Romanus; ex patre Sigebuldo, sedit an. 2. (al. 1.) di. 16. (al. 26.) temporibus Athalarici Regis haeretici, & Iustiniani Augusti. uacat sedes mens. 2. &c.

Vltra tres dies non uacare sedem, statuit. Platin.

Anno 531.

36 IOANNES 2. Romanus, qui & Mercurius, ex patre Proiecto de Caelio monte, tempore Iustiniani Imperatoris, sedit an. 2. mēf. 4. (alij 6. dies adiiciunt) uacat sedes die. 6. &c.

Cuius tempore Iustinianus Imperat. misit fidē suam in scripto sub Chirographo proprio ad Sedem Apostolicā per Episcopos Apatiū et Deme-
trium, cum ingentibus donis auri, argenti & gemmarum, &c.

Sub hoc Concilium TOLETANVM 2. anno 5. Amalrici regis, &c.

S, Benedi. S. BENEDICTVS Nursinus Abbas Cas-
sinensis, cū sorore SCOLASTICA circiter
annū 535. Volat. li. 21. clauit. Porro si cui libet
plura

plura de S. Benedicto nosse, is legat D. Gregorij
Dialog. lib. 2. à principio, &c.

Anno 533.

57 AGAPETVS 1. Romanus ex patre
Gordiano presbytero. sedit mens. 11. di. 18. alij
di. 21. Alij an. 1. alij an. 2.

Dominicas processiones instituit. Diem domi-
nicam pro reuerentia resurrectionis Christi abs-
que ullo opere seculo colite: sanctorum solenni-
tates pro affectu celebrate, &c. inquit Augusti-
de reſtitutione catholi, conuerſa.

De huius pontificis uita ac morum sanctimo-
nia Gratianus dicit. Agapetus pp. Vas catholi-
cum. Euangelij tuba: præco Iustitiæ, &c.

Pontifex ille, rogatus à Iustiniano Cesare, ut
sententiam & doctrinam Euthicianam cōfirma-
ret: Respondit. Putabam ad Christianissimum
principem accessisse me, sed plane te Dio-
cletianum repperi. Qua libertate mascula
loquendi percussus Caesar, fidem amplexus
est.

Idem sacra altaris, sedisq; uelamina, sacrile-
gis Anthemij infecta fabulis, suis Catholicis pre-
cibus deleuit.

MENAM in Episcopum Constantinop.
ordinavit.

Vide polydo, lib. 6. cap. 11. Nota. Orientis Episcopos hæreticos è suis sedibus Apostolica autoritate detruxit, &c.
Sub hoc Constantinop. Synodus 5.

Abbatia in ualle Gregoria. Circa hæc tempora pastores quædam uerba Canonis sancti proferentes super panem, miserè interierunt. Cornipol. &c.

MONASTERIUM in Valle GREGORIANA propè Vogesi montana, ordinis S. Benedicti fundatur circiter annum 534. dotatur à Childerico anno 660. &c.

Anno 535.

38 SYLVERIVS, Campanus: ex patre Hormisda Episcopo Romano, ex matrimonio tamen natus. Sedit an. 1. mens. 5. di. 11. de SILVERIO Sab. En. 8. lib. 5. A Theodora Augusta in exilium trusus, ad Potentiã Insulã, in qua et exulans obiit, steterat enim contra Anthimum hæreticum Constantinopolitanum, Eutrop. lib. 16. uacat sedes di. 6.

59 VIGILIVS, Romanus: ex patre Ioanne consule. Hic Constantinopolim Theodora imperatricis iussu tractus, in quinta Principe synodo contra Theodorum Constantipoli. Patriarcham,

cham, Eutych. & Arrio dissentiens, flagris expi- Syluerij
rauit, sanctis adnumeratus est: Eutropius li. 16. PP. exitus
exulasse dicit. Sedit an. 17. mens. 6. di. 26. uacat
sedes di. 15. &c.

Concilia.

AVRELIANENSE 2. 3.

AVERNENSE.

CONSTANTINOPOLITANA syn-
odus 5. circa tempora, Agapeti, Syluerij, & Vi-
gilij, &c. contra Petrum: Anthimum: Seuerum
& Zoaram hereticos.

Circiter annum 553. alij habent 557.

60 PELAGIVS 1. Romanus. Sedit an. 11.
(alij 10.) mēf. 10. di. 28. (al. 2.) uacat sedes mēf.
3. di. 20. temporibus Iustiniani, &c.

Circa hæc tempora Concilium AVRE-
LIANENSE anno Christi 557. Totile re-
gis temporibus.

Idem PP. 7. Horas canonicas confirmavit.
Cornip.

Mortuorum memorias Misse adiecit. Am-
brosius modum exequiarum ab Hebræis fluxisse

ad posteros autumat, qui Iacob demortuum
40. dies, & Moysen 30. luxere.

Hereticos seculari potestate Coercendos in-
dulsit.

Quadragesimali tempore sacerdotibus hora
9. sacrificare concessit. Plat. Volat.

Concilia.

PARISIENSE.
AVRELIANENSE. 4. 5.
TVRONICA 2. Synodus.

Sophia templum edificatum his temporibus.

Narses ROMAM occupavit: Blond. 3.

Poly. lib. 6. cap. 9.

CLotarius 1. Galliarum rex, anno 560.

Huius filij.

Cherebertus parisorum.

Sabelli En. Chilpericus sueffionum.

nead. 8. li. 5. Guntrānus Aurelianensiu } 565.

Sigibertus Mediomatricu }

Pannonia Hunis committitur. an. 568.

ALBOINVS rex Longobardorum flo-
ruit. Diaco. lib. 2. cap. 7. &c.

Circiter annum 563.

IO AN.

61. IOHANNES 37. Romanus: de patre
Anastasio illustri, sedit an. 12. (aliq. 11. di. 26.)
temporibus Iustini iunioris Imperatoris, uacat.
sedes mens. 10. di. 3.

Restaurauit Cæmeteria martyrum. Corni.

Temporibus huius Armeni Christum rece-
pere. Platin.

Monoth.

Monothelitæ stygijs se extulere undis: Vo-
lat. lib. 17. Antropol. &c.

S. LEODEGARIVS episcopus pas- S. Leode-
sus tempore Childerici circa annū domini 580.

Anno domini 576.

62. BENEDICTVS 1. Romanus: uir san-
ctissimus, Paul. diaco. lib. 2. cap. 8. &c. ex pa-
tre Bonifacio, tempore Mauritiij Imperatoris.
Sedit an. 4. mens. 1. di. 28. (al. 18.) Vacat sedes
mens. 2. di. 10.

ROMAE hoc tempore destitum Latine lo-
qui. Sab. Enne. 8. lib. 5.

Sub hoc Imperator Persas diuicit. Eua. lib.
5. cap. 10. &c.

Anno 580.

N 5

63. PELAS

H. 3. ca. 10. 63. PELAGIVS. 2. Romanus tempore Mauri-
ritij Imperatoris, diaco. sedit an. 10. (al. 11.)
men. 2. (al. 10.) di. 10. (al. 2.) uacat sedes men.
6. di. 20.

Hic PP. Basilicā S. Laurētij martyris extruxit.

Septem Horas canonicas confirmauit, Poly.

lib. 6. cap. 2.

Concilia.

HISPALENSE.

TOLETANVM 3.

MATISCONESE 1. 2.

IVVAniense monialium cenobium extra
muros Salisburgensis ciuitatis fundatum est cir-
citer annum domini 583.

Iuuaniens-
se cenobi-
um.

Abbatia
Mauri
Monaste-
rij.

Sub hoc pontifice MAVrimonasterium an-
tiquitus Cella Leobardi, Cenobium Benedicti-
ni Instituti iuxta montana Vogasi, inauguratum
est anno domini 583. sub illustrissimo Francorū
in Austrasia Rege Childeberto: præest & pro-
dest hodie & monasterio & Cenobitis GASPAR
RIEGKHERVS Vir doctus, studiosorum Me-
cenas, & omnis pietatis Christianæ Antistes.

Saxones cū sueuis cōgressi, superantur. Blō.
lib. 8. cap. 1. Inundatio aquarum Romæ orta.
Sabelli, Plgt.

Anno

Anno 590. Benedictus Vernierus

an. 592. D. VVICELI

VS an. 619. habet.

64 GREGORIUS. 1. Romanus, cognomine Magnus: Anno Christi 600. Corn. Ex patre Gordiano uiro senatorio sedit an. 13. mens. 6. di. 10. pontificatus sui moritur, 4. Idus Martij. uacat sedes mens. 5. di. 19.

Hic se SERVVM SERVORVM dei scripsit: Quando & uniuersitatis conditorem seruilem accepisse formam, ut nos sanguine suo liberos redderet, legimus.

Paul. dia.
lib. 4. ca. 9.
Papa seruus seruorum.

Hunc pontificem Lutherus excucullatus Saxo, anno domini 1545. catholicum Ro. ecclesie episcopum pronunciauit.

Idem PP. exposuit Homilias Euangeliorum 40. in Hiobum scripsit libros 35. In Ezechielem homilias 22. Cantum in ecclesia reformauit.

Maiores Letanias instituit, Pol. li. 6. ca. 11. &c. dies autem Rogationum habemus ex instituto Mamertis: olim Litanie istae ualde religiose agebantur: ita ut non solum ab esu carniū, sed et ab omni comessatione penitus abstineretur, et populus cum clero, uestibus preciosis depositis, in sacco et cinere procederet, pedibus discalceatus, in comune dicentes Kyrieleyson. Et cum contritione cordis rer.

Maiores Letanias instituta.

Vide Pol. lib. 5. cap. 1. de inuentione rer.

Iacob. 1.
Vide Ter
nill. in A-
pologe.
cap. 39.

cordis deum exorantes, pro peccatis, pro pace,
pro peste, pro conseruatione frugum, et pro cæ
teris necessitatibus, suspicientes in calum, unde
quicquid est boni, à patre luminum descendit, et
uocatis & imploratis gloriosissima dei matre,
& omnibus sanctis in precum suffragium, &c.
Ecclesiæ Litanie fundantur Luc. 18. 1. Thessa
lo. 5. &c. Sic Legimus anno 30. Imperij Theo
dosij, terramotus magnos fuisse Constantinopo
li, per 4. menses: Sed Letanijs peractis cū Pro
culo episcopo, cessauit quassatio, Vrspergensis.
Hæc ergo uis deo grata est, inquit Tertullianus
in Apolog. cap. 3. &c. Inter λιτανείας autem
& ἐξομολογήσεις hoc differt, quòd Exomo
logeses prò sola peccatorum confessione agan
tur: Litanie uerò indicuntur propter rogan
dum deum, & impetrandum in aliquo miseri
cordiam eius. Vide concil. Maguntia, cap. 32.

Sub Gregorio celebrata sunt duo Concilia
ROMAE, quæ habentur in registro li. 4. ca. 88.
Celebratum sub eodem LATERANENSE.

Paul. Dia. uide Sabelli. En. 8. lib. 5.

li. 3. ca. 12. Britanni ad fidem Christi conuertuntur,
per Augustinum Mellitum, Hæc miserat Anglis
D. Gregorius.

Gotthi

Gotthi Gregorij opera ad unionem catholi-
cæ fidei rediere.

Extat pulcherrima Epistola D. Gregorij
Papæ quā misit Theodolindæ reginæ Longobar-
dorum P. Dia. lib. 4. cap. 3.

Idem PP. Eutychium Episcopum de resur-
rectione errantem superauit P. Dia. de re. gest.
Longo. lib. 3. cap. 7.

S. Maximianus Episcopus Syracusanus uita S. Maxi.
et miraculis claruit tempore B. Gregorij PP.
quieuit 5. Idus Iunij. Vide Gregor. 3. dialog.
cap. 36. &c.

S. Amantius presbyter apud Tyfernam, S. Aman.
claruit tempore S. Grego. PP. quieuit in pace
pridie non. Nouembris. Hæc. D. Greg. 3. dialo.
cap. 30.

S. Menas confessor in Samnij provincia flo- S. Menas.
ruit hisce temporibus. uide Gregor. 3. dialog.
cap. 26.

Anno 603.

65. SABINIANVS, Tuscus, sedit an. 1. men.
5. di. 9. Vacat sedes mens. 10. di. 10.

Hic diem et horas Campanarum pulsu di-
stinxit: Platin. Polydo. lib 6. cap. 12. &c.

Anno

Anno 605.

66. BONIFACIUS 3. Romanus sedit mens. 8. di. 28. Cornipol. uacat sedes men. 1. di. 6.

ROMAE synodum 72 Episcopon celebrauit, in qua præter alia statuit ne ante triduum mortuo pontifice alius creetur. Plat. Sabelli.

S. Iohan. Elcemosi-
narius. S. Iohannes ελεῖμωρ (allu dens nimirum ad sermonem Christi, Luc. 16.) patriarcha Alexandriae natus, claruit temporibus Phoe imperatoris, quieuit in Christo 3. Non. Februarij circa annum domini 605. scribit huius uitam Leontius episc. in Cypro. &c.

Anno 606.

67. BONIFACIUS 4. Marsus sedit an 6. men. 8. adijciunt al. di. 12. uacat sedes mens. 7. di. 25.

Hic PP. templum omnium deorum Pantheon à M. Agrippa constructum, mutato nomine Mariæ & omnium sanctorum uocauit, excluso malorum demonum cultu locum expiauit: & phoeæ Imperatoris permissu, ad 4. Iduum Maij sacrauit, Blond. lib. 9. In hoc templo quidam cecus dictauit: Gaude Maria, & lumen recepit. Cornipol. &c. Gregorius deinde 4. fertur fuisse auctor, ut id sacrum Cal. Nou. celebraretur.

Sub

Sub hoc Acephalorum hæresis repullulat.

S. Vedaſtus episcopus Atrebatensis, paupe
res pauper ipse dilexit, uerbo & exemplo e
paganiſmo ad Chriſtianiſmum multos ubiq; con
uertit, cooperante domino circiter annū 600. Nicolai
in pace requieuit. 8. Idus Februarij. Hodie huic
præſt Nicolauſ Perenotus Granuellanus uir
eruditus, in rebus agundis raram quandam pru-
dentiam & dexteritatem poſidet, in difficulti-
mis uerò negotijs induſtrius & indefatigatus.

Anno domini 612. S. Rupertus Vangionum
antiſtes Theodonem ducem Bauarorum ad fi-
dem Chriſtianam conuertit. Bauaria
conuertitur.

Anno Chriſti 615, alij 613.

68 DEVS dedit ſeu Theodatus Romanus ſedit
an. 3. (al. an. 4.) di. 23. ex patre Stephano ſub-
diacono: Vir ſanctitatis eximie, temporibus
Heraclij. uacat ſedes di. 13.

Sub hoc celebratum concilium ANTISTODO-
renſe.

Idem puellis prouectæ ætatis ſuos patrinos Mahome-
prohibuit. tus Arabuſ

Secta Mahometica repullulat.

Alcoran
ſtus.

Iſidorus episcopus Hiſpalenſis Leandri ſuc-
ceſſor floruit. Iſidorus.

Anno

Anno 617.

69. BONIFACIUS V. Campanus: tempore Heraclij Imperatoris, sedit an. 5. mens. 9. adjiciunt al. di. 10. uacat sedes di. 13.

Hic delinquentibus templa & aras Asyla constituit.

Vt sacrilegi ubiq; telo anathematis plectantur sanxit. Sabelli. Volat.

Idem Martyrum reliquias attrectare, Aconithis prohibuit.

S. Gallus. Huius temporibus S. GALLVS claruit.

Anno 622.

70. HONORIUS, Campanus. Ex patre Petronio uiro cōsulari, Vir largus erga pauperes. Monotheliticæ hæresis primus damnator. sedit an. 12. adjiciunt alij mens. 11. di. 7. Vacat sedes mens. 7. di. 8.

Hic festum exaltationis S. Crucis instituit, cuius exaltatio facta est sub Heraclio 18. Calen. Octobris, circiter annum 620.

Sancti Hadriani ecclesiam æneis tegulis operuit, Cornipol.

Eundem Honorium ab omni nota hæresis uincat

dicat catholica B. Agathonis Epistola. Căp. li.
4. cap. 8.

Concilia.

TOLETANVM 4.

HISPALENSE 2. sub die Iduum Nouembrium
tempore sisebuti regis.

TOLETANVM 5. & 6.

BRACARENSE 1. 2. & c.

Cantabrigia insignis academia sub Honorio
erecta.

Heraclius à Monothelitica hæresi resipiscēs,
regulari orthodoxæ fidei suscipiens ab Hono-
rio, ad studia Matheseos se conuertit, & Iu-
dæos omnes in suo imperio baptizari cura-
uit.

Album castrum seu weissenburgum, monaste-
rium instituti Benedictini primaria Germaniæ Abbacia
ferè Abbacia, fundatur anno 623. dotatur uerò
an. 664. à Dagoberto.

Abbatia
weissenb.

Isti 3. pontifices sub Heraclio Impe.

57. an. Christi 612.

1.

71. SEVERINVS, patria Romanus, patre
Labieno: Vir singularis pietatis & religionis,
amator pauperum, sedit ann. 1. (alij mens.

○

11. di.

11. di. 4.) uacat sedes mens. 4. die. 30.
5. Natalis S. Natalis confessor tempore Seuerini PP.
Romae claruit, uite sue finem imposuit pridie
calend. Nouemb. &c.

II.

72. IOHannes 4. Natione Dalmata, patre Venantio Sedit an. 1. alij. 3. ann. alij mens. 9. di. 18.
uacat sedes mens. 1. di. 13.

Nota.

Hic multa milia hominum redemit de seruitute, thesauris ecclesiae, per Histriam & Dalmatiam, Cornipol. &c.

III.

73 THEodorus 1. Graecus, ex patre Theodoro Episc. Hierosolymis oriundo, natus: Amator pauperum, largus, benignus super omnes, & multum misericors. Sedit ann. 6. mens. 5. Plata adijciunt alij di. 8. uacat sedes. di. 20. &c.

Anno 643,

74 MARTinus 1. Tudertinus prouincia Tusciae. Hunc quidam uolens confodere extracto gladio cecitate percussus est, Cornipol. Idem S. pontifex propter Veritatem in exilium missus, ubi multa miracula operatus, à Constantino 4. Imperat. Qui à Paulo haeretico sic persuasus. Sedit an. 6. adijciunt al. mens. 1. di. 20. al. di. 26. uacat sedes di. 28. &c.

Concilio

Concilia.

TOLETANUM. 7. 38. episcop. Explicit.

LATERANENSE Episcop. 105. contra Paulum
Constantinopolitanæ urbis Episcopum hæreticū
cum &c.

TOLETANUM 8.

TOLETANUM 9. Calend. Nouemb. ab Episc
cop. 16.

TOLETANUM 10. ann. 8. Reccesuinthi re
gis.

S. Iodocus sub Constantino filio Etaclij & S. Iodocus
Eudoxie, circiter annū 643: heremiticam ui
tam elegit.

Rhodus à Saracenis capta. Sab. Ennead. 8.
lib. 8. &c.

Episcopatus ARGENTINENSIS.

Sub Martino. 1. præfuit & profuit S. A
mandus 1. Episcop. Argentinens. ob uirtutem
merito Amandus, anno Christi 596. obiit ex fe
bre anno ætatis suæ 50. octauo Eidus februarij:
de quo Robertus Gagninus lib. 3. de gestis Frã
corum. Sub hoc Episcopo Argentinens. Canobi
um Schutteranum fundatur. Offenburgum ex
truitur. NEUWYLER fundatur, & saltzense cæ
nobium, &c.

S. Amād.
primus

Antistes
Argento
ratis.
sis.

Schuttern.
Offenbur.
Neuwiler.
Saltzen
extrun
tur.

O

S

Succes

Succesores habuit S. Amandus.

2. IVSTVM. ann. 2.
3. MAXIMINVS. an. 8. sedit in episcopatu.
4. VALENTINVS, an. 5.
5. SOLARIVS. ann. 6. &c.

Episcopatus Argentinensis supra 14. in lō= gitudine: ac 7. in latitudine miliaria non haber. Floruerunt à multis annis, in Episcopatu Ar= gentoratenſi, multa diuerſorum ordinum mō= nasteria, ut de reliquis ordinibus taceamus ſoli= us ordinis. S. Benedicti, fuere Abbatie 11. &c.

Sed ad Martinum p̄rimum. Hic uotum caſti= tatis clericis impoſuit in iugum ſuauitatis. Vo= Votum caſtiterat. De VOTO CAſtitatis. loquitur domi= ſtitatis. nus Matth. 19. ſunt Eunuchi, inquit, qui ſe ca= ſtrauerunt propter regnum dei. Qui poteſt ca= pere capiat. Et Paulus 1. Cor. 7. de uirginibus præceptum domini non habeo conſilium autem do, tanquam miſericordiam conſecutus à deo, ut ſim fidelis. Et iterum. Qui non iungit uirgi= nem ſuam matrimonio; melius facit. Audis hic penes arbitrij libertatem relictum, ſiquidem uelis te perpetuæ continentie deuouere, caſtra= re, conſilium enim dans, indicat rem factu poſſibilem, nam circa impoſſibilia, nulla ſit conſul=

consultatio. Proinde quod semel factum est, non
erit prorsus impossibile. Atqui Christus apertis
uerbis testatur & confirmat quosdam se castraf-
se. Non igitur impossibile factu. Tentamur qui-
dem à carne, at fidelis est deus, qui non patitur
nos tentari supra id quod possumus, sed facit
cum tentatione prouentum: Inter omnia Chri-
stianorum certamina duriora sunt praelia ca-
stitatis, ubi quotidiana pugna & rara uictoria,
ait Augusti. in lib. de agone Christiano. παρθεν-
viny τηρειν, inquit Phocylides. Quum enim se-
mel amissa fuerit non facile recuperatur. Et Idē
custodi. Phocylid. τὸ ζῆν ἀλύπτου ἀνδρὸς ἐσιγῆν τυ-
χούς, id est. Feliciter agit cui sine angore uiue-
re contigit. Sic plato in Phedrone, in mortifi-
catione carnis uirtuosum se gloriatur. Sic Chi-
lon Lacedæ: inquit. ἐγκράτειαν ἄσκει, &c. Id est con-
Libidinem enssem diaboli, uocat D. Hieronij. Vi-
de Ceciliū Cyprianū lib. de beata uita. HÆC exerce.
est illa castitas & uirginitas. quæ uirorum car-
nes integre seruat, & in amaritudine peni-
tentie motus malos castigat. Sicut enim nulla
gemma gravior oculis uiridi smaragdo: Sic claruit an-
hæc gravior est angelis & oculis domini. Quæ
omnium regina uirtutum, soror angelorum, du. &c.

1. Cor. 7.

Cauilli
remotio.

Libidinum uictrix: Fidei trophæum: Hanc demones ex cordibus piorum nituntur euellere, sed mens & intentio indiuisa resistens eam custodit illesam. Qui casti sunt, inquit Paulus, indiuisi sunt: Templum sanctum domini sunt, Corin. 3. & quanto angelus homini est superior, inquit Damascē, lib. 4. tanto uirginitas est nuptijs honorabilior, &c. De continentia sacerdotali, Exo. 19. Hæc est illa CONTINENTIA, per quam cupiditas, seu appetitus, consilij gubernatione regitur: per illam modestiam pudor honestus clarum & stabilem comparat authoritatem. At ogganniunt nasutuli. Aliquibus non est possibile secundum naturæ suæ inclinationem, seruare castitatem & continentiam, propter uehementem suæ carnis propensionem ad libidinem, longe magis ergo expedit illos habere uxores, unusquisq; suam, quam prolabi in concubinatum, aut consimilia probra ac flagitia. RESPONSIO. Nemo adigitur aliena ui, aut cogitur ad suscipiendos sacros ordines Ecclesiasticos, sed cuiq; relinquitur liberum aut illis initiari, aut eos sinere ualere: Et ergo quicumque sacros ordines accipit, sua sponte & ultro seipsum legi continentiae & calibatus subijcit, &c. Sic Cyprian. martyr lib. de lingua

singularitate clericorum, cap. 1. clericos, inquit, debere feminis non cohabitare Christus reuelauit & Leui 21. Moyses eadem insinuat: Scortum & uile prostibulum, inquit, non ducet Sacerdos uxorem nec eam quæ repudiata est à marito, quia consecratus est deo suo & panes propositionis offert. Sit ergo sanctus, quia & ego sanctus sum dominus qui sanctifico uos. &c. De continentia clericorum & uoto castitatis, uide 1. Reg. 21. Ioel. 2. Zach. 9. 1. Tim. 3. & 5. 6. 11. Hesa. 56. Sap. 8. Ro. 7. &c. August. Tractatu 13. in Euang. Ioannis. Epiph. contra Montanistas. pag. 194. & contra Catharos pag. 226. et contra Apostolicorum heresim, pag. 243. Augustinum de bono uiduitatis, cap. 8. 9. 10. 11. Tertullia. lib. 1. ad uxorem. pag. 533. Et de Monogamia, pa. 599. Origenem Tracta. 18. in Matth. cap. 21. Origenem contra Celsum lib. 3. pag. 614. Cyp. lib. 1. epist. 11. Chrys. in 1. Tim. 3. Hom. 19. Ambros. ad uirginem lapsam cap. 5. & in 2. Co. cap. 11. Concilium Chalcedonense Cano. 15. &c. Quare continentia clericis sit indicta uide Hieron. in epistol. ad Oceanum. Et Ambrosium in epistolam ad Timotheum, ita scribentem. Veteribus iccirco hoc concessum est Leuitis & sacerdotibus uxores ad usum habere,

Nota

quia multum tempus otio uacabant à ministerio
aut sacerdotio, Multitudo enim erat Sacer=
dotum, & magna copia Leuitarum. Et unus=
quisq; certo tempore seruiebat diuinis cere=
monijs secundum institutum dauid. Hic enim
24. classes constituit sacerdotum, ut uicibus
deseruient. Vnde Abia. octauam Classẽ ha=
buit, 1. Para. 23. cuius uicẽ Zacharias fun=
gebatur sacerdotio, sicut continetur in Pas=
ralipome: Ita ut tempore quo non illos contin=
gebat deservire altari, domorum suarum
agerent curam. Vbi autem tempus immine=
bat ministerij, purificati aliquantis diebus
accedebant ad templum offerre deo. Nunc au=
tem 7. diaconos esse oportet, aliquantos
presbyteros, ut bini sint per ecclesias, &
unus in ciuitate Episcopus, ac per hoc om=
nes à conuentu feminae abstinere debere.
Quia necesse est eos quotidie in ecclesia præ=
sto esse, nec habere dilationem. ut post
conuentum purificentur, sicut ueteres.
omni enim hebdomada offerendum est, eti=
amsi non quotidie peregrinis, incolis tamen
uel bis in hebdomada; & non desunt qui pro=
pè quotidie baptizentur agri. Nā ueteribus ideo
cōcessum est, quia multo tempore in templo non
uidebatur

uidebantur, sed erant priuati. Si enim plebis hominibus orationis causa ad tempus se abstinere præcipit, ut uacent orationi, quanto magis Leuitis aut sacerdotibus, quos die noctuq; pro plebe sibi commissa oportet orare? Mundiores ergo debet esse cæteris, quia Actores Dei sunt, &c. Hæc Ambrosius. Epicurici ergo habendi, non Christiani, qui non fatentur satius esse nubere, quam uri: (Ambros. ad uirginem lapsam, cap. 5.) Sed non minus errant ij, qui hodie se ecclesiæ reformatores obtrudunt, & propter abusum, à professione catholica deficiunt, &c.

Anno 650.

75 EVGENIVS 1. Romanus, clericus à cunabulis, ex patre Ruffiniano. Sedit an. 2. (al. 3.) mens. 8. (al. 9.) di. 24. uacat sedes mens. 1. di. 28.

Hic ad delicta clericorum punienda, carceres Episcopis concessit: Volat.

Sub hoc C A B I L O N E N S E concilium in Gallijs celebratum.

ANNO 656. alij 653.

76 VITALIANUS, aliàs Vitellianus, Signësis pro-
uinciæ Campaniæ, de Patre Anastasio. Sedit an.
14. mens. 6. Impera. Constante. uacat sedes
mens. 2. di. 13.

Hic regulam ecclesiasticam ac rigorem (ut
mos erat) omnimode conseruauit.

Insignis templis cantum instrumentalem, fi-
guralem, et organa introduxit, Plat. Volat, &c.

Concilia.

Circa tempora Vitaliani, Concilium TOLE-
tanum 11. anno 4. Bambiæ regis, 7. Idus Nouem-
bris.

BRACARENSE 3.

CONSTANTINOPOLYTANA synodus contra Sere-
gium.

S. Getrud. Rex persarū cū uxore Casarea & 40000.
hominum Constantinopolim proficiscentes, bap-
tizantur: Platin.

S. GERTRUDIS filia ducis Brabantiae agnor-

V. Beda. scitur, Volat.

BEDA uenerabilis floret.

S. Quinti. S. QUINTINVS martyr, genere no-
bilis, ciuis Roma, apud Ambianum urbem sub
Rictionario præside passus est temporibus dio-
cletiae

cletiani & Maximiani: circiter annum uero Christi 657. pridie Calen. Nouembris huius animæ ergastulum, leuatum est, Ambiani sepultus, &c.

Circa hæc tempora floruit S. ARBOgas-
 stus sextus Episcopus Argentinensis: Sigiber-
 tum unicum filium Dagoberti suscitauit, se-
 dit in Episcopatu ann. 27. obiit anno domini
 668. alij 658. successorem habuit Rotha-
 rium.

S. ARBO-
 gastus E-
 pis. Argē.
 Rubiacū
 datur Ar-
 bogasto.

Sub Dagoberto erectum est canobium alsati-
 cum uulgō Eberschen Munster, ditissima Abba-
 tia, huic hodie summa cum laude præest & pro-
 dest industrius & perspicax D. Matthias Ko-
 ler Succus, omnium studiosorum Mecenas.

Eberschen
 Munster.

Anno 667.

77 ADEOdatus, Romanus: ex Monach. ann.
 671. ponit Carranza: Vir religione & omni co-
 mitate præditus. Sedit an. 4. mens. 2. di. 5. tem-
 poribus Constantini Pogonati uacat Sedes mēf.
 4. di. 15. &c.

Anno 672.

DOs

78 DONVS, Romanus: ex patre Mauritio. sedit an. 1. (alij an. 2. alij an. 5.) mens. 2. (al. 5.) di. 5. (al. 3.) uacat sedes mens. 2.

Sub hoc conuocata est Synodus Constantino- politana sexta, (alij ponunt captam sub Agatho- ne, sub Leone uero 2. absolutam) contra Sergi- um & conscriptaneos. Qui impie docuerūt unam uoluntatem & unam operationem in dispensa- tione incarnationis domini nostri I E S V CHRISTI, &c.

Idem DONVS PP. tantum doctrina & sanctitate uitæ adeò floruit, ut Rauennatum ec- clesiam iam pridem à ROMANA segregat- tam, Sedi Apostolicæ obtemperantem reddi- derit.

Hic PP. Clerum in uarios ordines distinxit.

Atrium PETRI marmore strauit.

Templa ædificijs ornavit, Plat. &c.

Anno 673.

79 AGATHO Siculus, ex Monacho ponti- fex creatur: uir adeo benignus & mansuetus, ut uniuersis hilaris & iucundus comprobaretur, & tantæ sanctitatis, ut leprosum obuium factum osculo suo statim liberauerit. Sedit an. 2. mens. 6. di.

8. di. 4. (al. 15.) uacat sedes an. 1. mens. 5. uide
Blondum. lib. 9.

Cōcilium T O L E T A N V M 12. circa hæc
tempora, anno primo Eringi regis.

Pestilentia ingens R O M A E orta, &c.

Anno 675.

80 L E O 2. Siculus, ex patre Paulo: uir in hu-
manis & diuinis scripturis sufficienter instrua-
tus: Græca & Latina lingua cruditus: Pauperū
amator. Sedit mens. 10. di. 17. uacat sedes mens.
11. di. 21.

Hic pallia gratis danda censuit.

Idem indies Baptisma fieri posse, concessit,
Volat.

Pacem dare post A G N V S D E I statuit,
Cornipol.

Idem cum D O N O prædecessori suo, ana-
thematizauit Macharium Antiochenum Episco-
pum unā cum consecretaneis uolentibus unam tan-
tum in Christo uoluntatem fuisse.

S. F L O R E N T I V S 7. E P I S C O P.

A R G E N T I.

Circa hæc tempora claruit in Episcopatu
Argentinenſi. S. F L O R E N T I V S scotus,

Ras

Hafela ex- *Rathilde filia Regis (à natura cecitate percusa)*
truitur. *sa) Dagoberti, uisum restituit. Rexit Episcopus*
Kircheim *tum an. 12. obiit anno Christi 676.*
donatur.

successores.

8. ANSOALDVS, an. 6.
9. BIVLFVS, an. 8.
10. MAGNVS, an. 6
11. ALDVS tempore Heraclij, an. 21.
12. GAROYNVS, an. 7.
13. LANDEBERTVS, an. 6.
14. LOTHARIVS, an. 5.
15. RODOBALDVS, an. 3.
16. MAGNEBERTVS, an. 5.
17. LABYOLVS, an. 7.
18. GVNDALDVS, an. 4.
19. GANDO.
20. VTO, an. 6. &c.

81 BENEDICTVS 2. Patria Romanus: uir in rebus diuinis Doctissimus, cuius uita concordabat cum nomine, Cornipol. Seddit ann. 1. mens. 10. (alij 12.) uacat sedes mens. 2. di. 15.

Hic

Hic electionem pontificis liberam à Constantino impetrauit.

Anno 685. alij 679.

82 IOHANNES 5. Syrus: uir singularis religionis & mansuetudinis, Constantino Pogonato Impera. circiter annum domini 685. sedit ann. 2. (alij 1.) uacat Sedes di. 2.

Hic PP. summum pontificem consecrari ab OSTIENSIS. PORTVENSIS & VELITERANO Episcopis, uoluit. Volat.

Anno 686.

83 CONON, uel ZENO, Thrax: uir deuotus, qui nunquam se causis ac actibus secularibus immiscuit: Sedit ann. 1. (alij mens. 21, alij 10.) Imperante Iustiniano: uacat sedes mens. 3.

S. KILIANUS celestis sapientie præco. anno S. Kilian. 688. Sub hoc Pertharis rex Longobardorum Italiae præfuit, Sabelli.

Anno 689. alij 681.

SER.

84 SERGIUS 1. Antiochenus, uir magnæ
sanctitatis an. ut supra electus. Sedit an. 13. (al.
14.) uacat sedes mens. 1. di. 20.

Hic AGNVS DEI Missæ adiecit, Sa-
bell. Quod tamen Leoni 2. adscribit Corni-
poli. &c.

His diebus Rex Angli Saxonum C Edoaldus,
ad Christum conuersus est, & tendens R O-
M A M, à B. Sergio PP. Baptizatus, Petrus no-
minatus est, Qui adhuc in albis existens, uitam
temporalem finiuit, recepturus à Deo sine fine
perpetuam, Vrspergen.

V V I C H O Episcopus Augustanus 5. cir-
citer annum 686. Rexit. Episcopatum an. 18.
Succesorem habuit P E R I O C H N E M Co-
mitem Brigantinum, & hic an. 20. præfuit.

Circiter annum 698. Carranza
habet an 690.

Martyr. 85 IOHANNES 6. Græcus. ædedit an. 3.
uacat sedes mens. 1. di. 19.

Sub hoc floruerunt Strabo & Haymo Bedæ
fratres, &c.

Tempore huius Poncificis Saraceni occupa-
ta Libya & Aprica, transmissio Atlantico freto,
omnes

omnes Hispanias præter Astures & Cantabros occupant.

86 IOHANNES 7. Græcus sedit an. 2.
(alij an. 3. mens. 7. di. 8.) uacat sedes mens. 3.

Isti duo Ioannes 6. & 7. uitæ integritate cōspicui extitere: Quorum unus Martyr. Alter Oratoriū B. M A R I A E construxit. Cornipol. S. M A T T H I A E magnificum extra muros Treuerenses cœnobium Monachorum Benedictini instituti inchoatum est circiter annum Christi 700.

Cœnobiū
S. Mathiæ
Treueris-
cum.

87 SOSIMVS, qui & Sisinius, Syrus, sedit di. 20. uacat sedes di. 17.

88 CONSTANTINVS 1. Syrus, circiter annum Christi 700. Cornipol. sedit ann. 7. adiiciunt alij di. 15. uacat sedes mens. 2.

Hic statuit ne Imperatoris hæretici nomē publicis aut priuatis scriptis reciperetur, Plat.

Sub hoc Concilium T O L E T A N V M 13. anno 4. Regis Eringij: Mirandē.

Cōcil. To-
leta. 13.
Iustinia-
nus pedes
pontificis
osculatur.

Huic Iustinianus Imperatorum primus Constantinopolim uenienti pedes osculatur.

Philippicus Bardeanes 70. Imperator occiso Iustiniano & Tiberio eius filio, in hæresim Homousii lapsus, à Constantino Pontifice Romano scismaticus declaratur, sab. 8. lib. 7.

S. OSV alduſ, claruit circiter annum 705.
temporibus Tyberij 3.

ETHonis Cella Monachorum, hodie Ethonis monaste-
Monaste. rium, Benedictini inſtituti uetuſtiſſi. canobiũ ad
Nigram ſyluam propè Kentzingum nõ procul à
Rheno ſitum, fundatũ legitur circiter annũ Chri-
ſti 700. à Vuiggero, uel Vuigerno Epiſcopo Ar-
gentoratenſi 21. Huic ſucceſſit A N D E Lfridus
Andelfrid. Epiſcopus 22. qui profuit an. 4. &c.

Anno 708. Mirandẽ.

Gengeba- 89 GREGORIUS 2. Roma. ex patre Marcela-
cũ extrui- lo, uir diuina ſcriptura eruditus, ſacundus eloquẽ
tur circiter 10, uir diuina ſcriptura eruditus, ſacundus eloquẽ
annũ 724. tia, conſtans animo: eccleſiaſticorum dogmatum
cui hodie defenſor: et contrariorum fortiſſimus impugna-
preſt ſum tor, Leone Iconomacho Imperat. 68. Sedit ann.
ma cũ lau 16. (alij 17.) menſ. 8. (alij 9.) di. 20. (alij 12.)
de Abbas 16. uacat ſedes di. 15.
Gisber. uerepius &
repius & Sub hoc, ſynodus AVguſte Vindelicorum cea-
integrita- lebratur, circiter annum 710. cui interfuit S.
te uitaẽ cõ- Bonifacius.
ſpicuus.

.Nota.

Idem pp. multos Germanos Baptiſmi cauſa
uenientes R H Oniam ſuis manibus baptizauit,
Plat.

S. Bonifa. S. BONIFACIUS, Apoſtolus Germaniæ, his
tema

temporibus Archiepiscop. Moguntinus, ætatis
sue 60. circiter annum domini 755. à Frisii occi-
sus: Sabelli. En. 8. lib. 7. Platin &c.

M V R B Achium, uel mortwegium, antiqui-
tus uerò peregrinorum uiuarius dictum, cano-
bium Benedictinæ professionis, in superiori AL-
satia, (dulcissima patria est) ad montana uosagi-
situm, fundatū legitur anno 724. alij 730. præ-
sident hoc nostro seculo illustris & pientissimus
princeps IOANNES RVDOLPHVS
Stthor, liberalitatis & doctrinæ dotibus Reue-
rendissimus.

Canobiū
MVRBa.

AVGIA diues uulgo die Reichaw, olim
Sindleosana, fundatur anno Christi 724. à S.
PRIMINIO Episcopo.

AVGIA
diues, cæ-
nobium
Benedicti-
nū olim.

Inundatio maxima R O M AE his tempori-
bus: similis inundatio sub Clemente 7. anno do-
mini 1530. die 8. Octobris.

Anno domini 729, Carranza.

90 GREGORIUS 3. Syrus, ex patre Iohanne: uir
mitissimus, ualde profundus in diuinis scripturis:
Græce & latine eruditus. Sedit an. 10. mens. 8.
(al. 9. di. 25. al. 24.) uacat Sedes di. 9.

Hic R O M AE Synodum celebrauit in qua

AN

P

2

prope

prope M. interfuisse leguntur episcopi, Pigh. In
Iconomachi, & Iconoclastæ hac Leonem cum suæ impietatis assertoribus, ec-
clesiastico anathemati subiecit, & pestem illam
sub Leone Iconomachorum atro carbone notauit, & ecclē-
Imperat. siastica censura mucrone iugulauit circiter an-
nunquam num 718.
enim sibi

constans Nā Deus est quod imago docet sed nō Deus ipsa.
græca leui Hāc recolās, sed mente colās quod cernis in ipsa.
tas & mo-
bilitas.

Græce pictura ζωγραφία, id est, uiua scri-
ptura uocatur. De imaginū usu Pighi. Eccl. hier.
lib. 1. cap. 6. & c. Hanc insaniam (contra imagi-
nes) hodie reduxit et retexit recentior hæresiar-
cha Iconoclasta.

Arrianum dogma in Hispa. repullulat, Mi-
chaël Ritus.

Anno 2. Imperij Constantini Cosmas Alexā-
driæ patriarcha unā cum tota ciuitate à Mono-
thelitarum cacodoxia redijt ad orthodoxiam.

Circiter annum 730. Toringis (Natio Got-
thorum.) Francones, S V E V I à S. Bonifacio
S. Bor ifa. episcopo, fidem Christianam amplexati sunt.

cuius prius dictus FABARIVM, uel Fauarium, Germanice
Vuunefri. Pfeffers ordinis D. Benedicti in CHVRIENSI
Diocesi, fundatur à S. Pyrminio anno 734.

Anno 740.

Z A

91 ZACHARIAS, Græcus: uir mitissimus
atq; suavis, tardus ad irascendum, Constantino & Archiepi-
Eirene Imperantibus. Sacerdotis summi sedem scopatus
possedit, an. 10. mens. 2. (al. 3.) di. 15. uacat se Colonie
des di. 9. alij 12. erigitur.

Extat epistola huius pontificis Romæ. ad S.
Bonifacium Archiepiscopum Moguntinensem.

S. OTILIA, tempore Hilderichi, regis Otilia.
Francorum 14. sanctitate insignis habetur.

Circa hæc tempora anno Christi 479. fun-
datum est & erectum Monasterium SVAR- SVAR-
TZAHA ordinis S. Benedicti (nomen tunc ha- TZAHA
bens Arnolfsaugia) à Ruthardo comite Zarina-
genfi.

KICZINGENSE monialium cœnobium, Kiczingē.
fundatum est anno 745. cœnob.

FULDENSE Monasterium fundatum et Fuldense
constructum est à S. Bonifacio anno 744. Monaste.

Anno 750.

92 STEPHANVS 2. Romanus, uir singu-
laris religionis prudentiæ. Sedit an. 5. adiiciunt
alij di. 28. uacat Sedes di. 5.

Hic pp. Pipinum Francorum regem, & Ro-
manum patritium dixit.

S. BONIFACIUS Archiepiscopus Ma-

P 3 gunti-

S. Bonifa- guntinus martyrizatur Non. Iunij : Hic iussu
cij sangui- Stephani 2. Pipinum Caroli patrem unxit in re-
nem fude- gem Galliarum.
runt Busa-

ctores. S. LAMPertus Episcopus & Christi uictima,
S. Lāpert. passus est 15. Calend. Octob.

Pipinus Rex Parlamentum instituit, an-
no 757.

Circiter annum 760.

93. PAVlus 1. Romanus. Sedit an. 10. mens. 1.
(al. 10.) uacat Sedes an. 1. mens. 1.

Nota. Hic carceres et Xenodochia intrans, miseros
donis & placidis exhortationibus consolatus est.
Idem templa Christianorum consecrauit,
Volat.

Episcopatus { Monasteriē. }
 { Bremens. } erigitur. Corni
 { Mindē. } pol.
 { Halberstat. }

S. DANiel Leuita & Martyr Padue (olim
Antenorea dicta) in Cathedrali ecclesia sepultus,
cuius corpus repertum & leuatum est anno do-
mini 767.

Anno

Anno 770.

94. CONSTANTINUS 2. tyrannicè Papatum inuasit, sed tandem zelo fidelium eiectus, euulsis oculis ignominiose pœnas dedit. Sedit mens. 1. di. 1. Carranza habet an. 3. mens. 5.

CAMPIDONENSE ordinis S. Benedicti canobium fundatum anno 777. Primus Abbas Andogorius anno 782.

MARCMANNUS Episcopus Augustanus, præsuit an. 29. antecessorem habuit ZEISONEM.

Anno 771.

95. STEPHANUS 3. Siculus. Romanæ sedis an. 4. præsuit, alij habent an. 3. mens. 5. di. 28. uacat Sedes di. 8.

Hic concilium LATCRANENSE celebravit contra Constantinum pseudopontificem, in quo etiã statutum, nullum nisi per ordines ecclesiasticos, pontificatum posse acquirere. Item ut restituantur Icones templis, Plat. Volat.

Idem PP. in Litanijis nudis pedibus incescit, Plat.

Anno 774.

P 4

ADRIA

96 ADRIANVS 1. Romanus. Sedit ann.
24. alij 23. uacat Sedes di. 3.

Hic in Lateranēsi atrio 100. pauperibus quo-
tidie uisum ordinauit, Plat.

Sub hoc Apostolicas tabulas obsignari cœptū:
Nam antiquius non reperitur sigillum plumbeū,
Poly. lib. 8. cap. 2.

CAROLUS MAGNUS ROMAM ueniēs, expu-
gnato Desiderio Longobardorum rege, pedes pō-
tificis sedentis in loco Dei osculatur, Blond. Ac-
mil. &c. Idē CAROLVS MAGNVS ad de-
fensionem S. Roma. Ecclesiæ et ditionum eius, te-
stamento obligauit filios, Campensis eccle. hier.
lib. 5. cap. 16.

Iconomachi hæretici repulsi-
lant. Sub ADRIANO celebrata synodus 2.
NICÆna cōtra Iconoclastas seu Iconomachos an-
no 781. imperantibus Constantino & Eirene
eius matre.

Idem pp. Tharastum Archiepiscopum Con-
stantinopolitanum confirmauit 8. Calend. Ianua.
Eutropius lib. 23.

Ecclesiastici Desideriū Longobardorū regem, ROMAM pro-
ficiscentē, ADRIANVS PP. sub anathematis in-
ca censura terminatiōe prohibuit, ne Romana ecclesiæ ter-
cohibet ty ras ingrederetur, quæ apud ferocissimum atque
rannum. impium Longobardum tanti momenti extitit, ut
confus

confusus tacitusq; retrocedens Papiam reuersus sit.

Præfuit huius temporibus ARGentinensi ARGentin.
ECClesiæ HEDDO filius comitis Habensburgij. Heddo.
profuit ann. 8. obiit anno do. 780. Cui successit Aulidulfo
AVLidulfus epis. 24. In ordine: Rexit ann.
10. &c.

S. VVICTerpus, Episcopus Augustanus, Episcopi
sedit in episcopatu an. 16. tēporibus Caroli Ma August.
gni, circiter annum 782. successorem habuit Wictter-
TOssonem, Cui successit SIMpertus monazon= pus.
ta Muerbacensis, Caroli magni consobrinus. Tosso.
Hunc sequutus est HANTO comes de Andechs Simpert.
Vindelicus, &c. Hanto.

Sarones à Carolo magno domiti, conuersi
sunt ad fidem Christianam anno 785.

Oppidulum Brisgoicum ETTENHEIM
edificatum.

S. Magnus episcopus floruit.

S. Magn.

P. Diaconus Monachus cassinensis canobij,
ordinis S. Benedicti, Natione Italus, tempori-
bus Caroli Magni, an. dom. 780. Tritthemius.

Anno 798. Miranden.

alij 813.

97 LEO 3. Germanus: uir castus & integer:
doctorum uirorum ita amator, (uide eutropi-
um lib. 23) ut eos undequaq; premijs alliceret
eorumq; consuetudine mirum in modum dele-
ctaretur præterea uerò ægrotos uisere, Elec-
mosynas præbere, prædicationibus incumbere
ei peculiare fuit. Sedit an. 20. men. 3. di. 16. uas-
cat sedes di. 3.

Nota. Sub hoc concilium Moguntie celebratum,
anno salutis 813. Idibus Iunij. ubi statutum. Fi-
dem Sine operibus esse mortuam. &c.

Leonis Rom. Pontif. accusatores crimina-
toresq; Carolus Magnus capitali sententiæ ad-
dixit, eiusdem tamen benignitate & interuen-
tu saluati sunt.

Episcop. Emericus circa hæc tempora in Episcopatu
Argentis. Argentinensi Remigius Alsaticus episcopus
Remigis. 25. præfuit ann. 20. obiit anno Christi 803.
Recco. 13. Calen. Apr. &c. erexit canobium Aschou-
Aschaw ue. Huic successit REcho Episcop. 26. Sedit
cænobiū fundatur. ann. 8.

Leberaw. Remensis Synodus anno domini 813. cōgre-
gata sub Leone 3. per pijsimum Carolum
LEboracensis præpositura iuxta montana
Vogesi fundata à Carolo Magno, anno 814.

S. Guis

S. Guilielmus confessor dux Aquitaniae se
inclusit anno 806.

S. Guiliel.

Anno quarto Imperij Eirena octaua calen-
das Ianuarij, Indictionis nonae, Leo 3. tanquam
Eccl:astica hierarchie princeps, Carolum re-
gem Francorum magnum coronauit, & Occi-
dentis Imperatorem pronunciauit, uide Eutro-
lib. 23.

Sub Leone celebratum concilium VVorma-
ticense, alij reiiciunt illud in ann. 1122. temporib-
us Henrici V.

Anno dom. 819. Carranza.

98 Stephanus 4. Romanus. Sedit mens. 8. al.
an. 3. mens. 7. uacat sedes di. 11.

Is in Galliam profectus est, coronauitq;
Aquisgrani Ludouicum Imperatorem: Eius fi-
lios reges creauit, Lotharium Italiae: Pipinum
Aquitaniae. Ludouicum Noricorum, Ioha. Car.

Anno 822. Miranden.

99. PAschalis 1. Romanus: Sedit ann. 4.
mens. 6. di. 24. Alij ann. 7. mens. 2 di. 17.
uacat sedes di. 18.

Sub

Sub hoc pontifice, S. Marci corpus Venetiæ
translatum est, Sabelli. En. 8. lib. 9.

Dania
conuertitur Dania & SVetia ad fidem Christi conuer
sit, Saxo grammaticus.

S. Cecilia. S. Cecilia Virgo & martyr passa est sub
Almachio Urbis præfesto tēpore Marci Aure
lij & Commodi imperatorum, 10. Calen. Dec.
Huius corpus leuauit Paschalis PP.

Anno 829.

100. EVGenius 2. Romanus. Sedit ann. 4.
adijciunt alij mens. 6. di. 42. ponunt alij tantū
ann. 3.

Sub EVgenio Synodus apud uillam Theodo
nis celebrata, per Carolum magnum congrega
ta, ad cohibendum præsumptionem quorundam
tyrannorum in sacerdotes domini grassantium.

Nota.

Anno 833.

101. VALEntinus, Romanus: ex diacono. Sedit
di. 40. Plat. uacat Sedes di. 3.

Hiscē temporibus puella 12. annorum ac
cepta Eucharistia, sex mensibus in pane & aqua
ieiunauit, & deinde triennio ab omni cibo &
potu abstinuit, Cornipol.

Schwarz

SCHWARTZAH transfertur, tempore Vtonis Episcopi Argētinensis 27. an. Christi 845.

Vtoni successerunt.

28 ERLEHARDUS, ann. 7.

29 ADELOCHUS, ann. 10.

Ann. 833.

102 GREGORIUS 4. Sedit ann. 16. sunt qui uolunt post mortem eius, an. 13. mens. 7. di. 9. Sedem uacasse.

Ne Christi serui ulla seruitute humana aut ciuili tenerentur instituit.

Prouentus annuos singulis ecclesijs idem PP. ordinauit.

Hic Festum omnium Sanctorum confirmauit, Plat. Volat. &c.

S. NEODOGARIUS seu NYCARIUS Abbas Vtonenburensis, in Episcopum AUGUSTANUM electus est ann. 839. præsuit ann. 4. cui successerunt.

VDALMANNUS SUCUUS.

VVICHERUS, Heluetiorum Apostolus.

LAUTO, Episcopus Augustanus 16. &c.

Domis

Vacat Sedes di. 15.
Serui Christi liberi ab omni exactione.

Festum omnium Sanctorum
S. Neode.

Frauen-
münster /
cænobiū.

¹³⁷ Dominarum Monasterium in sinistra Lima-
gi sitū, uulgo **Frauenmünster zu Zürich**
fundatur anno domini 833.

MARIA Monasterium wormaciense, Cister-
ciensis hodie instituti, Nobilium puellarum:
fundatum legitur an. 840.

Saxones xrbibuli à Ludouico uincun-
tur Plat.

Anno 849.

¹³⁸ 103 SERGIUS 2. Sedit an. 3. alij an. 2. di. 2. alij.
an. 2. men. 1. di. 3. sub Lothario primo cesare.
uacat sedes mens. 2. di. 15.

Hic primus pontificum nomen mutauit, cū
antea os porci diceretur, Plat. Quod ex imita-
tione Christi est factum, qui Simoni Bar Iona
nomen Petro indidit.

¹³⁹ BERTHOLDUS Episcopus 30. Argentinensis
profuit an. 7. successorem habuit VTonem 2.
Sedit ann. 9.

Anno 851.

¹⁴⁰ 104. LEO 4. Sedit ann. 3. mens. 1. di. 4. uacat
sedes di. 15.

Hic

Hic PP. oratione præmissa Sarracenos Ro-
ma iuxta Vaticanum prælio uicit.

Pedes populo deosculandos præbuit, Plat.
Volat.

Idem oratione intensa & energitica Basili-
cum Roma expulit.

Is & angelicam arcem Roma extruxit.

Anno 858.

Iohannes sedit ann. 2. mens. 1. di. 4. sedes u-
cat mens. 1. De hoc ferunt quòd malis artibus
pontificatum adeptus sit, quoniam semina ex-
istens, sexum mentitus est, & postea à seruo cõ-
pressa doloribus circumuenta mortua est. Hæc
uulgò feruntur, incertis tamen & obscuris au-
thoribus, inquit Bartholomeus Carranza.

Anno 860.

106 Benedictus. 3. Romanus. Sedit an. 2. (aliq
an. 3.) mens. 6. uocat sedes di. 15:

IS clerum funeri pontificis interesse uoluit
eadem iniunxit episcopis, hæc Platina.

Circa hæc tempora Hymnus, GLORIA laus,
à Theodulfo Arrelianen: episcopo cõpositus est.

Funeri p-
tificis cle-
rus inter-
sit.

Here sit.

Heremitarum in Heluetijs peruetustum olim
Idolion, nunc cenobium ordinis D. Bene-
Einsidlen dicti celeberrimū & opulentissimum, Germanica
lingua zum **Einsidlen**, anno Christi
860. cepit, temporibus Ludouici 2.

Anno 862. Mirandens. Alij 858.

107. Nicolaus 1. sedit an. 9. (al. 10.) mens. 6.
di. 21. sub Ludouico 2. Casare: Alij temporibus
Lotharij sedisse dicunt. uacat sedes an. 8. mens.
7. di. 20. hac doctor Iacobus Mēnelius in cata-
logo Caesarum & pontificum.

Concubi-
narijs sa-
crificanti-
bus nemo
adstet.

Is PP. concubinarijs Missarum celebratio-
nem uetuit, & adstantes auditores ab ea missa
reuocauit.

Idem Regem Bulgarorum ad S. ecclesie Ro-
manae fidem perduxit. Volat. Plat.

Extat antiqua & insignis epistola Nicolai
PP. ad Michaëlem Imperatorem Constantino-
politani.

S. Adelbe.

S. ADalberus comes de Tilligen, Episcopus
Augustanus 17. circiter annū 871. praefuit an.
16. successorem habuit HILdenium.

Anno 872. Miran.

ADria

108. ADrianus 2. Rom. Vir bonus et doctus. Sedit ann. 5. Pl. al. mens. 9. di. 12. temporibus Ludouici 2.

Alfredus, seu Aluredus sextus Rex Anglorum regia corona ab Adriano PP. decoratur, anno 872. Polyd. lib. 5. &c.

Sub hoc PP. Græci primo usi sunt campanis Conc. Cōstantin. 8. Venetorum beneficio, Sabell.

DAlmatæ fidem Christi amplectuntur, Blō. 2. d. c. 2.

Sub hoc synodus uniuersalis 8. Constantin. ann. Basiliij Imperatoris 3. Sab. En. 9. lib. 1.

Cariopolis extructa circiter annum 876.

Anno 877.

109 IOHannes Sedit ann. 10. di. 2. sub Ludouico 2. Imperat.

Is pontifex quatuor libris uitam S. Gregorij explicauit, Sabelli.

Guilhelmus pius dux Aquitaniæ edificato monasterio Cluniacensi suis impensis Bernonem

1. Abbatem constituit, Flat.

RAldolphus Episcopus Argentinensis 32. præfuit an. 7. obiit in domino 878

Successores.

S. Remig.
Antifidio-
rensis scri-
pturam
explicat,
&c.

Q

33. GRi

33 GRimoldus, an. 7.

34 RAdolphus 2. an. 8. al. 10. moritur 11.
Calendas decembris.

Anno 887. Miranden.

Alij 883.

110. MARTinus 2. malis artibus pontificatum
adeptus. Sedit an. 1. mens. 5. Hunc alij Mari-
num uocant, sub Arnolpho cesare. Arnolphus
filius carolomanni, alij ducem Noricorum, alij
filiū Caroli 3. fuisse effutiunt, moritur phthi-
riasi tactus &c. uacat sedes di. 2.

Arnol-
phus.

111. ADrianus 3. Romanus, sedit ann. 1. mens.
2. al. 3.

Suffragia
libera.

Hic tanti animi fuit, ut initio sui pontifica-
tus Senatum populumq; retulerit ne in creando
pontifice Imperatoris autoritas expectaretur
utq; libera essent & cleri & populi suffragia.
Sepelitur in Basilica S. Petri collachryman-
tibus omnibus tantum parentem sibi sublatum
esse.

Anno 890.

112. STEPHANUS 5. Romanus Sedit an. 6. alij an.
7. di. 9. uacat sedes di. 5.

Sub hoc, S. RICHARDIS uxor Caroli crassi, S. Richardi
Scotorum regis filia, nunquam ab eo cognita, et Scotica
tandem ab eo repudiata, circiter annum Christi uirgo.
1388. in Monasterio ANDLOW antiquitus Andelaha
delaha ab eiusdem nominis fluuio, uitam uirgo extruitur.
clausit, P. Phryg. Vide Ab-
batem prui-
niensem et
cuspini-
um,

Regenhardus in Episcopum Argentinensem
35. successus illo tempore, profuit an. 12. mens.
6. dormiuit sexto idus Maij.

Successor.

BALDRAMUS alias VUALDRAMUS Episcopus
Arg. 36. Sedit, an. 18. obiit pridie Idus Apr.
Anno 896.

113. FORMOSUS Portuensis. Sedit an. 6. (alij an.
5.) mens. 6. uacat sedes di. 2.

Ingens disidiū tum Romæ ortū de electione
Episcopi Argentinens.

37 OTBERTUS ann. 3.

38 GOTFRIDUS, Caroli Magni ex sorore nepos,
mēfibz 2. obiit 4. idus Nouembrijs, eodem an.
quo Otbertus interemptus est.

39 RICHUINUS nobilitate preclarus, presuit
an. 15. mens. 6.

Anno 901:

114 BONIfacius 6. Thufcus Sedit di 26. alij
35. De tempore quo fedit in fede Petri, magna
controuerfa eſt inter ſcriptores temporibus
Arnulphi, &c.

Anno 901.

115 STEphanus 6. Sedit ann. 1. al. di. 35. al. 15.
&c. Acta Formoſi reſcidit & damnauit: Iam
enim tunc ceperat, pro dolor, pontificum &
uirtus & integritas deficere, Carranza.

S. Vrficin. Anno domini 900. S. VRſcinus martyr,
natione Ligur, arte medicus, paſſus eſt 4. Calē.
Maij. Leuatus ab Honesto Archiepiſcopo Ra-
uen. ad Eccleſiam ad Vrficinam, quæ Græce ha-
gia anafſiſ, id eſt, ſancta reſurrectio dicitur.

Anno 902.

116 ROfmanus 1. alij Hiſpanum dicunt. Sedit
menſ. 3. alij di. 21. uniuerſa Acta Stephani im-
probauit, &c.

S. Hulder.
Episcop.
Auguſta.

S. HVLdericus Episcopuſ Auguſtanuſ 19.
Comitibz Hugbaldi Tilligenſiſ filiuſ, circiter an-
num 942. al. 903. Iacobuſ Menneliuſ doctor
ponit an. 976. &c. rexit an. 50. Qui non tan-
tum præfuit, uerumetiam profuit plurimuſ.

Successores.

HENricuſ comes de Geiſenhuſen.

VDAlgeruſ.

ETIchuſ.

Anno

Anno 901.

117 THEODORUS 2. Romanus. Sedit di. 20.

Anno 902.

118 IOHANNES 9. Roman. Sedit ann. 2. (al. di. 5. alij 15.) causam Formosi, habito conuentu 74. episcoporum. Rauennæ in integrum restituit.

Anno 904.

119 BENEDICTUS 4. Roman. Vir pius & deuotus Sedit ann. 4. al. an. 3. mens. 4. uacat sedes di. 6.

Anno 907. Miranden.

120 LEO. V. Sedit di. 40. Quem Christophorus familiaris illius, honore pontificatus spoliavit, cupidine quadam dominandi.

Collegium dominarum in ERESTEIM (institutum tempore Adelochi Episc. Argentinen. Erenstein
Qui & collegiatam S. THOME ecclesiam instituit) Leo 5. in commendatione habuit, cui multas reliquias transmisit. in Alsatia. Collegiū S. Thomæ Argentin.

Anno 907.

121 CHRISTOPHORUS 1. pontificatum malis artibus adeptum amisit. E Sede deiectus, in cenobium detruditur, in monasteria enim tanquam in fulas clerici male de ecclesia meriti relegabatur. Sedit mens. 17. alij mens. 7. Exilium clericorū olim monasteria.

Q 3

Anno

Anno 907.

122. SERgius 3. Roman. Sedit an. 7. Is humi-
tum corpus Formosi truncari capite iussit. Res
plena horroris est uel legere uel meminisse tan-
tam tyrannidem inter se mutuo exercuisse pon-
tifices Romanos (ô quantum degenerarunt iſ
maioribus suis) & fieri non potuit in tanta cru-
delitate, ut pietatis christianæ ratio haberetur,
ne cui mirum sit interim si qui abusus & per-
uerſe opiniones in eccleſiam irrepſerint, Car-
ranza. &c. uacat ſedes di. 7. temporibus Lu-
douici 3.

Ordo CLuniacensis ſub regula B. Benedicti
in Burgundia inchoatur & confirmatur, anno
Chriſti 913. Olympiad. 422. ann. 3.

Anno 914.

123. ANAſtaſius 3. Roma. Sedit an. 2. menſ. 2.
uacat ſedes di. 2. temporibus Berengarij.

Anno 916.

124. LAndo, Rom. Sedit menſ. 6. alij menſ. 2.
uacat ſedes di. 26. al. 36.

Anno 917.

125. IOHannes 10. Sedit ann. 13. adiſciunt alij
men. 2. miſerè interiijt uacat ſedes di. 12.

Circa hæc tempora Saraceni Aphricam, Ca-
labria

labriam, Apuliam, Beneuentum, & alia loca oc Saraceni
cupabant: Quos Iohannes PP. auxilio Henrici uicti.
Imperatoris, qui anno Christi, ut supra, electus
est, uicit.

An. do. 920. domiti Brādenburgenses ab Hērico Brandenburgenses
1. Fidei Christianæ ceruices suas submiserunt. conuer-
S. Odo abbas Cluniacēsis cænobij claruit tem- tuntur.
pore Henrici 1. & 2. Imper. quieuit in domino S. Odo.
13. calend. decembris.

Anno 930.

126. LEO 6. Roma. uir deuotus, Sub Henrico
Cesare, Sedit mens. 7. al. mens. 6. di. 15.

Anno 930.

127. STEphanus 7. Sedit an. 2. mens. 1. di. 12.
uacat sedes di. 1. Vir pius & probus.

Bohemi hoc pontifice cum duce suo Spire
neo Christiani fiunt.

Bohemia
conuer-
tur.

PRaga fit cathedralis illis temporibus.

Anno 933.

128. IOhannes 11. Sedit an. 13 al. an. 4. men. 10.
di. 15. uacat sedes di. 12.

Hoc Pontifice apud Genuam sanguinis fons
largissime fluxit: futuræ magnæ calamitatis indi-
ciū. Nam & Genua à Saracenis ex Aphrica ue-
niētibus, tū capta est et direpta. Et Hungari Ita-
liā ingressi, lōge omnia populati sunt: Mirandē.

Q

4

Hiscq

Hiscē temporibus sanctimonia se elongauit
à summis pontificibus, & accessit ad Imperatores,
Cornipol. &c.

Anno 937.

129 LEO 7. Rom. Sedit an. 3. alij. an. 5. men.
6. al. an. 3. men. 5. di. 10. uacat sedes me. 1. etc.

S. Vuences
laus.

Hoc pontifice VVenceslaus Spirenei Boho
mie ducis filius à fratre Boleslao ob regni cupi
ditatem interemptus, sanctis est adscriptus.

Anno 941.

130 STEphanus. Germanus⁸ sedit an. 3. m. 4.
al. an. 3. men. 4. di. 15. uacat sedes di. 10.

Anno 944.

131 MARTinus 3. Electus est sub Otthone 1.
Sedit ann. 3. mens. 6. di. 10. (alij di. 14.) ua
cat sedes di. 3.

Sub hoc pontifice dira fame & contentioni
bus multum diuexata Gallia.

RVThardus sueuus EPiscopus Argentinens
is 40. Sedit an. 16. obiit an. 950. 17. Calen.
Maij. Huic successit Vto 3. Episcop. 41. Sedit
an. 15. minus. 13. diebus.

Anno 947.

132 AGapitus 2. Innocentissimus Sedit an. 7.
mē. 4. sub predicto Cesare: al. an. 9. m. 7. d. 10.

An. 958.

D. Mens.

D. Mennelius habet

ann. 933.

133 IOHANNES 12. Romanus: potentia patris
fretus munus pontificium sibi desumpsit, sedit an.
8. mens. 3. uacat Sedes di. 12.

Is otthontem Casarea corona exornauit: Alij
Leoni. 8. alij Ioan. 13. adscribunt.

Hoc pontifice lapis miræ magnitudinis in Ita- Stein von
Ensheim.
lia de celo cecidit. Idem uiderunt ENSHE-
mensis Alsatici, (oppidum ditionis Ferdinandi-
cæ) anno salutis 1492. die 17. Nouembris.

Cruces etiam cruenta in uestibus hominum Anhusen
apparuerunt. cœnob.

ANhusum cœnobium Monachorum instituti
ac ordinis Benedictini, fundatum ac construi cœ-
ptum est anno Christi 958.

S. EADmundus alter rex Anglie frater Al- Antropo-
morphitæ.
dostani regnare cepit an. 3. Otthonis, 1. Impera.

ANTropomorphitarū heresis emerfit, Sozo.
lib. 8. hist. eccles. cap. 11. Volat.

Anno 962. D. Menelius.

134 BENEDICTUS 5. Romanus. Ex Diacono in
pontificem Romanum electus in odium Cesaris.
Sedit mens. 6. di. 5. Alij mens. 12. Hunc eiecit
Ottho Imperator e sede sua, Leonem confira-
mans. Benedictus Hamburgi (aliàs trua) sera-

Q 5

uatus

uatus ibidem exul moritur.

Anno 962.

135. LEO 3. temporibus Ottonis. Sedit ann. 1.
mens. 4. uacat Sedes di. 7.

ErcKēbal- ERCKenbaldus episcopus Argentinensis, an-
dus Episc. no domini 964. Hic consecrator 17. Episcopo-
Argen. 42. rum præsuit an. 3. obiit 5. Eidus Octobris.

Abdaran Sarracenus rex Hispaniæ à Radami-
ro Galitiæ Christiano prælio superatur, Luith.
lib. 5. cap. 1.

Anno 963.

136. IOHANNES 13. sedit an. 7. mens. 11. Alij
an. 6. uacat Sedes di. 13.

Extat Breue huius Romæ pontificis ad Er-
ckenbaldum Episcopum Argentinensem.

S. VDALrici cænobium Benedictinū magni-
ficum intra Augustanæ urbis mœnia situm, con-
uersum est in monasterium anno do. 965.

Anno 969.

137. BENEDICTUS 6. Romanus, sedit an. 1. ad-
ijciunt alij mens. 6. Is à Cynthio Romano ciue
captus, in Adriana mole (nunc sancti Angeli arx)
inclusus, ferunt alij strangulatum fuisse, alij uerò
fame consumptum, sub Ottbone 2. uacat Sedes
di. 10.

Anno 971.

138. DONUS 2. Romanus. Sedit an. 1. adijciūt alij
mens. 6. uacat Sedes di. 10.

S. Eduard.

Hoc pp. EDVardus 1. filius Egdari, Angliæ
rex à uenatione domum rediens, Alfredæ nouer-
cæ insidijs circumuentus succubuit, & martyrum
sanctorum cathologo adscriptus.

Anno 973.

139. BONIFACIUS 7. Sub otthone 2. sedit mens.

7. di. 5. uacat Sedes di. 20. malis artibus pontifi- Baldus E-
catum adeptus, malè amittit: Hac Bartho. Carrā- pif. Argē.
za Mirandensis: Miranda oppidum Hispaniæ di- 43. præfuit
stat ab Argentorato miliaria tam Gallica quam an. 30. cir-
Hispanica 291. &c. hæc parergôs. ca hæc tem-
pora, &c.

Anno 973.

140. BENEDICTUS 7. Romanus. Sedit an. 8. mēs.
5. alij mens. 6. uacat sedes di. 5.

Huius temporibus Ottho in Cæsarem ele-
ctus est.

S. CONRADUS Constantiensis Episcopus in
domino diem extremū clausit anno salutis 976.
Episcopatus sui 62. 6. Calend. Decembris.

S. Conra.

Petri domus uel petershusium canobium Be- petershusē
nedictinum, è regione Constātiensis urbis in Sue- cz nob.
uis cis Rhenanum pontem, fundatum & dotatū
est anno Christi 980.

Anno

Anno 981.

141 IOHANNES 14. captus est à Bonifacij patre, quòd non consensisset in electionem Bonifacij, & in carcere mortuus est mense pontificatus 8. uacat sedes di. 11.

Anno 982.

142 IOHANNES 15. Patre Leone natus. Sedit mens. 4. alij mens. 8. Hic mens. 3. sui pontificatus à Romanis captus, & in mole Adriani inclusus, pædore carceris inedia mortuus est, sub Otthone Cæsare 12.

Cometes hoc tempore apparuit, quem fames, pestis, ac terræ motus subsequuntur, quo terræ motu Beneuentum & Capua concussa sunt.

Anno 982.

143 IOHANNES 16. Roma. Hic à Crescentio consule Romano Imperium V R B I S sibi uendicare conante pulsus: Ab Otthone opem Imperatore dum quæreret, à Crescentio reuocatus, & reuerenter receptus, Plat. Sedit ann: 10. mens. 6.

S. Adelbe.

S. ADALBERTUS Episcopus Pragensis, Prutenorum Apostolus, martyrizatus est ab induratis, anno domini 990.

V VILDEROLFVS Episcopus Argentinenfis, 44.

Succ

Successores.

45 ALtuicus, an. 8. præsuit.

46 VVERNharius, præsuit an. 10. &c.

Sub Ioāne PP. ALbaugia Sucuix, uulgo die Alba Au-
Minderow instituti Præmonstratensis hodie, fun-
datum est anno redempti orbis 990. Alba Au-
gia ceno.

Anno 992. Alij 1002.

144 GREGorius 5. Saxo. Sedit an. 2. mens. 6.
alij mens. 5. uacat Sedes di. 15.

Hic seditione quadam eiectus est à pontifica-
tu, sed 11. mense præsidio Imperatoris Ottho-
nis restitutus est.

Idem ut Germanicam Nationem amplissimā, Dignitas
dulcissimam patriam, singulari quopiam bene-
ficio afficeret, authoritatem in posterum tempus
eligendi Imperatoris fecit Archiepiscopis, Mo-
guntino: Treuerensi, Colonienſi, Item: Marchio-
ni Bradenburgenſi, Comiti palatino, duci Sa-
nie, & regi Bohemie. Fuit is annus huma-
næ salutis 1002. Quod nunc GERMANI habent,
retinent, conseruant.

LVitholdus Episcopus Augustanus, præ-
fuit an. 5.

Successores.

VVALtberus.

GEBhardus, circiter annum 1012.

SIGEFridus, praefuit ann. 3. dormiuit in domo
no 1019.

Anno 994.

145. IOhannes 17. Hic uiuente Gregorio sedens
per tyrannidem occupauit. Sedit mens. 10. Mor-
tuus cū ignominia, Carranza. uacat Sedes di. 20.

Anno 995.

146. SILVESTER 2. pontificatum malis artibus
adeptus est, moritur an. 4. Is Magus fuisse fertur,
Cornipoli. Spem salutis remansisse opinatur
Platina. uacat Sedes di. 20.

Anno 999.

147. IOannes 18. Italus. Sedit mens. 4. di. 20.
uacat Sedes di. 20.

Festū ani- Huic quidam Festum animarum tribuunt,
marum, Volat.

Circa hæc tempora horribili aspectu cometes
apparuit uersus meridiem, quem non minor fa-
mes quàm pestis secuta est.

STEPhanus Hungariae regnum auspicatus,
Mich. Rit. lib. 2. Hūc regem S. Adelbertus præ-
sul Pragensis Christianum reddidit.

Sub hoc pontifice, Robertus Gallie rex RO-
mam petijt, Iohan. Til.

Anno 1000.

148 IOhannes 19. Romanus. Sedit an. 4. mēf.
4. ad

4. ad otium conuersus, nihil dignum memoria
 gessit. Hi duo Ioannes 18. & 19. parum præsue-
 runt, inquit Cornipolita. uacat Sedes di. 19.
 alij 30.

Anno 1004.

149. SERgius 4. Romanus, uir probus & bo-
 nus, qui ecclesiam rexit, an. 2. di. 15. uacat Se-
 des di. 8.

Anno 1006.

150. BENedictus 8. Tusculanus. Sedit an. 11. adij-
 ciunt alij mens. 11.

Hic Henricum 2. diademate redimiuit.

ORdo camaldulensis initium sumpsit, an-
 no 1012.

Circa hæc tempora templum Argentinense
 extructionis genere admirabile, inchoatum sub
 Vuernhario Episcopo anno do. 1015. in quo præ-
 co uerbi Dei M. PROtasius Gebwilerus, summa
 laude hodie præest.

MONS Monachorum amplissima Abbatia Mons Mo-
 extra muros Bambergensis ciuitatis, Benedictini nachorum
 Instituti, fundatur anno 1008. Bruschius. Abbatia.

BRVno episcopus Augustanus, tempore Hē-
 rici 2. Imperat, præfuit an. 27.

Successor.

EBERhardus, qui & Eppo, profuit, ann. 4.

Sub

Sub hoc pp. floruit D. Chunigundis Pala-
tinissa.

NEVburgense Monialium conspicuarum cœ-
nobiū Augustanæ diocœseos fundatur an. 1007.

Anno 1018.

151 IOhannes 20. sedit an. 11. uacat Sedes di. 8.

Hic Conradum Imperatorem coronauit.

Canutus Rex Angliæ, sub hoc, petijt R O-
mam uoti causa.

Collegiū S. Petri Iunioris erigitur, circi-
ter annum 1028, sub GVILhelmo 1. Episcopo
Argentinens. 47. qui præfuit an. 19. &c.
BENEDictus 9. Tuscus. Sedit an. 11. alij an.
10. mens. 4. di. 9.

Hunc propter ignauiam, ut dicunt, eiecerunt
Romani à sede, & in eius locum suffecerunt Io-
hannem Sabinum Episcopū SYLuestrum 3. ap-
pellantes. Sed post 49. alij 65. dies, pulso adul-
terino PP. BENEDictus restituitur.

Syluester
3. Antipa-
paseditiōe
populi in-
trusus.

Anno 1038. D. Mennelius.

153 GREGorius 9. GERmanus, Cornipol. ses-
dit an. 2. adiiciunt alij mens. 7. alij uerò mens. 3.
uir sanctus & miraculo clarus.

Circà hæc tempora Cardinalium nomen in
usu esse cœpit, Carranza.

Anno 1040.

Cles

154. CLEMENS 2. in Synodo PP. creatur, Imperante & cogente Henrico 3. Sed abeunte Imperatore Romani ueneno pontificem è medio sustulere Pontificatus sui mense 9. &c.

HENRICUS 2. Episcopus Augustanus 29. præfuit an. 30. circiter annum 1033. martyr. Successorem habuit IMBRICUM comitē de Leiningē.

155. DAMASUS 2. GERMANUS, BAUARUS. Hic uipapatum occupauit di. 23. nullo cleri populiq; consensu. Adeo inoleuerat hic mos, ut cuiq; ambitiafulo liceret PETRI SEDem inuadere, MIRANDEN. uacat Sedes di. 11.

Translatio corporis S. Lucie ad ciuitatem Venetiarum (condita circiter annum 300.) 1040. facta est.

156. LEO 9. Germanus, comes de Dagisburge, uir simplex, Episcopus Tullensis, à Deo uocatus uelut alter Aharō, sic optime functus est officio suo. Sedit an. 5. mens. 2. uacat Sedes di. 11.

Hic pp. Miraculis claruit, Cornipol.

Hiscē temporibus Berengarij error de sacramento cane dominica: Cuius error à Leone 10. in Concilio Vercellensi, claua Herculis, damnatus est, &c.

Claruit in episcopatu Argentinenſi HETZEL in ordine 48. Episcopus.

R. Idem

Mater Leonis 9. comitissa de Egesheim Alsatica. Berengariani.

Idem Leo 9. pp. ecclesiam parochialem S. Columbe Argentorati consecrauit.

Altdorf cē
nobiū Al-
saticū pro
pē Mollis-
heim.

LEOnis parentes canobium Alsaticum uul-
gò theutonico ALTdorf fundauerunt circiter
annum 1066.

S. Odilo Abbas Cluniacens. quieuit anno do.
1048. etatis sue 77. Ordinationis uerò sue 56.
2. Calend. Ianua. &c.

Anno 1053. D. Mennelius.

157. Victor 2. Vir bonus, Cornipol. sedit an. 2.

Bauarus, mens. 3. (alijs mens. 2.) Fuit is antea Episcopus
priusdicti Eichstetensis: uacat sedes di. 11.
Gebhard.

Cōcil. Flo- Bene-
rentinū cō- fici-
tra Simo- moniacos et Gie-
niacos. zitas de loco remouit.

158. STEphanus 9. Lotharingus: Quidam Ger-
manum fuisse dicunt. Præfuit mens. 7. alijs 8. di.
adijciunt.

Mediola- Huic se Mediolanēsis ecclesia subdidit, cui 200.
nēsis eccle- annis nil negotij cū Romana fuerat, Sabelli: etc.
sia ad S.

ROManā ALBa augia Narciscorum aut potius Norici,
accedit. canobium ordinis D. Benedicti, 4. lapidibus &
Alba Au- Noriberga fundatur, anno do. 1053. sub Impera-
gia cæno- tore Henrico Nigro, &c.

159. BENedictus 10. Campanus. Sedit mens. 9.
adijciunt alijs di. 20.

Anno

Anno 1057. Carranza.

150. Nicolaus 2. Sabaudus. Sedit an. 3. alij ann.
2. mens. 6. di. 26. uacat Sedes di. 13.

Electiōnem pontificum ad cardinales tantum
reduxit, Polydo. lib. 4. cap. 10.

Concubinarij Missam non audiendam censuit.
Cornipolitanus ALEXio 2. adscribit, &c. ut pae-
tet 32. dist. ca. prater hoc.

Concilium Lateranense, in quo, ferunt, reuo-
cauit Berengarius errorem suum.

Anno 1061. D. Mennelius.

161. ALEXander 2. Mediolanensis, uir sanctus;
Sedit an. 11. mens. 6. adijciunt alij di. 25.

Hic pp. Laicis uetuit ecclesiastica conferre
Beneficia, Hermannus contractus.

Collegiū S. ARbogasti Argentorati dedicatur;
sub VVERNhario 2. Epis. Argē. 49. an. 1065
sedit an. 14. Successores.

30. THEobaldus, an. 5.

31. OTtho, ann. 16.

32. BALduinus, mens. 2.

33. CVno, an. 23.

34. BRVno, an. 1. praeuit.

Anno 1073.

162. GREgorius 7. Hetruscus, omniū bonorū
consensu pontifex creatur: Habes formam

R 2 electio

electionis suæ , & alia annotatione digna in
Platina . Sedit ann. 12. mens. 1. Carranza habet
ann. 11.

Hunc quidam somniatores coccyx in morē,
suis nenijs prodigiosa quadam libidine utiles hi-
storias conspurcantes , quid hoc aliud quàm ge-
nerosum uinum lotio aut aceto uitiare? Magum
mentiti sunt, Cornipol. Carranza. D. Iacob Mē-
nelius. &c.

Henricum 4. eius nominis Imperat. excom-
municauit, causam ostendit Pighius lib. 5. eccle-
siast. hierarch. cap. 2.

De miserabili exitu Vuilbelmi Traiectensis
Episcopi, ob spretam huius pontificis excommu-
nicationem, uide eundem Cāpensē loco citato.

S. Vual-
pur. ceno.

Monasterium sanct. Vualpurgis erectum cir-
citer annum 174. alij 1117.

CANONICI regulares anno 1080.

SIGEFridus 2. de Dornsp̄erg EPISCOPUS Au-
gustanus, circiter annum 1077.

Anno 1085.

163. VICTOR 3. Abbas Casinensis sedit an. 1. mēf.
4. di. 7. Hic (ut aliqui ferunt) opera Henrici ue-
neno in calicem iniecto, dum sacrificat, necatur:
inquit Mirandens. uacat Sedes di. 9.

Sub hoc pp. Ordo Carthusiensium initiū sum-
pfit.

pfit, Aemil. 3. Platin. Primus institutor Bruno.
an. do. 1088. Polydorus habet an. 1080.

Ordo uallis umbrosæ, Cornipol.

Anno 1086.

1064. VRbanus 2. Cluniacensis, Quem Platina
scribit uirū fuisse, tam doctrina, quam uite san-
ctitate, uel summo magistratu dignissimum. Se-
dit an. 12. mens. 4. uacat Sedes di. 16.

Is pp. 7. Horas Canonicas confirmauit: & ut 7. horæ B.
totidem horæ in honorem Deiparæ uirginis quo- uirginis.
tidie recitarentur instituit in Concilio, quod in
Gallijs (circiter annum Christi 1083.) ad Clarū
montem habuit.

Idem pp. in eodem supradicto Concilio prin-
cipes Christianos cōtra Mahometistas animauit,
in quo negotio mirifice profecit.

Toletano episcopo primatū in Hispania con-
cessit.

Ordinem Cisterciensem, ab Ardingo Anglo
inceptum, approbavit: Alij Cisterciensis ordinis
authorem Robertū Molismensem Abbatē fuisse
dicunt, Fuit is an. salutis 108. Cistercium locus Cisterciē.
in Burgundia Cabilonensis Diocæscos uastæ soli-
tudinis, ac horrendi aspectus.

PRAEMONSTRATENSIS ordo sub Noberto re. PRÆMŌST.
pullulat, alij hoc in annum 1137. reijciunt.

Isnense Mo-
nast.

Isnense Monasterium, ordinis D. Benedicti,
fundatum anno domini 1096.

BYBlingum canobium instituti Benedictini,
Constatiensis diocæseos nō procul ab Vlma, fun-
datum anno domini 1099.

ZVVISaltum siue zuifaltaba, Latine ad du-
plices aquas canobium Benedictinum magnificū,
Constatiensis Diocæseos, fundatū est anno Chri-
sti 1088. pontificatum Urbano 2. Imperium ue-
rò Henrico 4. tenentibus.

BVRrbonium iam Blabyrium Monasterium
ordinis D. Benedicti, fundatur anno 1095.

HERTwerichus, Baro de Lierhaim, Episco-
pus Augustanus: circiter annum 1092. præfuit
an. 33. Successorem habuit HERmannum comi-
tem Vuittelspachium Noricum, &c.

Translatio corporis S. Nicolai de Myrea ad
ciuitatē Venetiā facta est anno domini 1086.
tempore Urbani 2. pp.

Sub urbano 2. Gotfridus Bulionensis Hiero-
solymitanam urbem occupauit.

Circiter Annum 1100.

165. PASchalis 2. Antea dictus Petrus Rauerin-
us: Hunc Platina diuinitus electum fuisse tradit.
Sedit an. 18. mens. 7. (alij 6. di. 7.) Hunc totus
clerus nolentem & latitatē Pōtificem creauit,
quod

quòd diceret humeros suos nequaquam tãto oneri sufficienteis: tandem diutina purificatus agritudine, presentem in domino uitam finiuit. Vacat Sedes di. 2.

Sub hoc pp. Florentiæ concilium indictũ, propter Fluentini præsidis de nato Antichristo opinionem, Plat. Sabelli: &c.

Fluentini
opinio de
Antichristo.

Hiscæ temporibus floruerũt S. A Nselmus. S. BERNARDUS Abbas Clareuallensis, Burgũdus, filius Tecelini, & Aalethi: Huius sanctitatem ebuccinat Vitus Theodoricus sui uerbi præco clamorosus, &c. alij anno do. 1140. alij 1127. sub Lothario 4. ipsum ponunt.

Henricus 5. corona Imperiali à Paschali insignitus.

Sub hoc CASTELIUM siue castellum ordinis D. Benedicti Monasterium, ad Lautherũ amnem situm fundatum anno 1098. Bruschius.

Casteliũ
cænob.

S. M ARINA uirgo Græcanica quieuit in domino 16. Calend. Augusti, anno domini 1113. Venetijs sepulta.

S. Marina

156. GELASIVS 2. Caietanus, antea Iohannes dictus, quem Platina uirum sanctissimum omniq; laude dignissimum asserit. Sedit an. 1. alij an. 2. vacat Sedes di. 24. &c.

Is pp. Balduinum literis & nuncijs adhortatus est contra impios Agarenos.

Huius temporibus, scribunt quidam, habuerunt originem Templarij & Ioannitæ, milites: circiter annum salutis 1128. Plat. Polydo lib. 7. ca. 5. De Templarijs scribit Robertus Gaguinus Gallicus scriptor li. 7. in rege Philippo pulchro. Item Albertus Krantz li. 7. Vuand. ca. 46. 10^a annitarum initium, uide Albertum Krantz. lib. 8. cap. 3.

Circiter annum 1120.

157. CALixtus 2. Burgundus, electus in Cluniacensi canobio. Quem de Deo deq; hominibus bene meritū Platina tradit: habito Laterani 900. patrum concilio, supplementa militiæ christianæ iam deficientis subministravit. BALduinus Hierosolij: Rex, Gazin regem Turcorum minoris Asiæ, superat, & captum in carcerem coniecit. Electus sub Henrico 5. Cesare 17. cui pontifex personale priuilegium concessit, anno domini 1122. 9. Calend. Octob. Sedit an. 5. mens. 10. moritur in domino.

Temporibus CVNONIS episcopi Argentinenſis 53. circiter annum 1120. Canobium Hugshofen iuxta montana Vogesi confirmatur. Sub eodem Episcopo canobium BOVMgarten

GARTEN fundatur. Eiusdem temporis Boumgar-
 bus collegium diui Leonhardi Argentinenſis di- ten.
 ocaſeos inſtitutum, anno 1019. 11. Calen. octo. Collegiū
 primus fundator Erkenbaldus piſtor. Filia co- diui Leon-
 mitis de EGefheim, Alſaticum oppidulum hardi inſti-
 HERleſheim donauit, Epifcopo Argentinenſi: tutum.
 Huius fundatarius unicus hodie Clariffimus He- Herleſ-
 ros Nicolaus Hatſtatiuſ, &c. heim in
 Alſatia do-

natuſ Epif-
 ſcop. Arg:
 Gebwiler
 extruitur,
 GEBwileriana ciuitas Abbatis Murbacēſis
 inchoata anno 1124.

Ann. domini 1124. S. Ottho epifcopus Bam-
 bergenſis Pomeranos ad fidem Chriſti & Ec-
 cleſiæ conuertit, &c. Pomerani
 conuertun-
 tur.

Canobium Anhuſium, in Brentiana ualle cō-
 ſtructum, an. 1125. Anhuſium
 Canob.

Micheelſeldt clariffimum Benediſtinorū ca-
 nobium circa Pegneſum amnem fundatum an-
 no 1119. Micheel-
 ſeldt ceno.

Anno 1126.

1068. HONorius 2. Imolenſis. Sedit an. 5. menſ.
 2. di. 8. Vacat ſedes di. 8. Familiaritate præcla-
 rorum uirorum mirificè delectabatur.

Hugo.

Sub hoc floruit Hugo de S. Victore: Qui
 ſcribendo ſui ingenij præclara monumenta re-
 liquit.

R s S. Al

S. Alpaid. S. ALpaises uirgo de Tudoto circa annum domini 1130. sanctitate nimia claruit, quicuit 3. Non. Nouembris. Hec ex gestis Francorum, &c.

Erbacum cenobiū. Erbacum Cisterciētium Monachorum in Ostrofrank & Herbipolensi diocesi, fundatur anno Christi 1126.

NVroenbourgum cenobium ordinis cister. fundatur anno 1128.

Anno 1131

169. INNocentius 2. Sedit ann. 14. mens. 7. di. 8. In odium huius electus est Petrus Leonis, qui se ANacletum apellauit. Ab hoc per uim pulsus est Innocentius, ad S. Bernhardum confugiens. Compescuit autem hos motus Lotarius 2. Saxo Qui ab innocentio corona imperij est insignitus uacat sedes di. 2.

Synodus hoc Pontifice in Gallia congregata, contra Petrum Bailardum (qui & Alardus quibusdam dicitur & Baliardus) Anglum, de quo infra dicitur.

Sub hoc fundatum cenobium Fons Salutis uulgo Heilsbrun Cistertiensiu ordinis, ad Schwabachium amnem, anno Christi 1132, Egran.

Mula

MVLbrunum monasterium Cisterciensis ordinis magnificum in ducatu wirttembergensi, fundatum est 18. Calendarū Aprilis, Anno redemptionis orbis 1138. à domino Gunthero comite Lyningenensi, Spirensi Episcopo.

Salomonis Villa, uulgo **Salmen Schwi**ler Cisterciensis instituti canobium, fundatum anno 1138.

EGidianum canobium apud Noribergenses fundatum, anno 1140.

Elchingum D. Benedicti canobium, Augustanae dioceseos, fundatū est an. domin. 1128.

Collegium in Itenwiler iuxta montana Voagast, fundatur ann. domin. 1137.

Edelstetum, in Suenia pulcherrimum collegium canonissarum liberarum, Vrßpergensis canobio uicinum, fundatum & dotatum est, anno Christi 1126.

Gebehardus Episcopus Argentinenfis 55. anno 1130. praefuit an. 19.

Successores.

56. **Burckardus**, an. 21.

57. **Rvdolphus**, an. 20. alij 17. praefuit Argentinenfibus &c.

Vuala

VVALTherus comes Thubingensis, circiter annum 1134. electus in Episcopum Augustanum praefuit ann. 20 successorem habuit Conradum de Bôl, qui rexit an. 22. &c.

Anno 1145.

170. Coelestinus 2. Tuscus, electus sub Conrado Sueuo. Sedit mens. 5. obiit peste.

Anno 1146.

171. LVcius 2. Bononiensis, Sedit men. 11. d. 4. al. mens. 7. di. 4. sepultus in Laterano, Cornispol. &c.

Anno 1146.

172. EVgenius 3. Pisanus: Cardinales nutu diuino percitos hunc delegisse, tradit Platina. Sedit an. 8. mens. 4. di. 20. Antea S. Anastasij Abbas, quē S. Bernhardus monachum induit, Exstat epistola in qua Idem S. Bernhardus ad EVgenium sic scribit, Indagemus diligentius, inquit quis sis, quam geras pro tempore personam in ecclesia dei, Quis es? Sacerdos magnus, pontifex summus: tu princeps episcoporum: tu haeres Apostolorum: tu primatu Abel: Gubernatu Noë: patriarchatu Abraham: ordine Melchizedeck: dignitate Aharon: Auctoritate Moses: Iudicatu Samuel: potestate Petrus: Vnctione Christus. Tu es cui clauis tradita, cui oues credite. Sunt quidem

Nota.

Papa succedit.

quidem & alij cali ianitores, & gregum pasto- Inferiores
res. Sed tu tãto gloriosius quãto differẽtius pra- episc. rese-
ceteris nomen hereditasti, &c. Hæc S. Bern- runt Apo.
hardus.

Idem Eugenius PP. Eloquẽtissimus cruce si-
gnatis in Asla à Ludouico Galliarum rege sup-
petias impetrauit &c. Sub hoc Norwægia con- Norwægia
uertitur. conuer-
tur.

Anno 1155.

173. ANASTASius 4. Roma. Sedit an. 1. men. 4.
al. an. 2. mens. 4. di. 24. uacat sedes di. 20.

Hic cum tota fermè europa fame laboraretur,
& clam & aperte pauperibus Lazaritis
Eleemosynas porrexit, Carranza.

REbdorphum canobium Canonicorum re-
gulariũ S. Augustini, ad Altimulã supra Aych-
stadium, extrui ceptũ est an. 1156. Brusck.

S. HELisabet de Sconangia Virgo sancta cir-
ca annum domini 1156. ætatis sue 21. Visitatio-
nis uerò sue 13. in sanctitate uite migravit ad
dominum 15. alij 13. Calend. Iulij.

Anno 1157.

174. **Adrianus 4.** Anglus, Albanus Antistes:
antè ab Eugenio Cardinalis creatus, quòd Nor-
uegiam ex gentilitate & paganismo ad Rom.
ecclesiam conuertisset. Sedit an. 4. alij. an. 5. al.
an. 4. mens. 10. & c. uacat sedes di. 20.

Anno 1161. Miranden.

Vernierus habet an.

1169. al. 1170.

175. **ALEXANDER 3.** Senensis, uir strenuus de
omnibus inimicis suis (auxiliantibus Venetis)
fortiter triumphauit. Sedit an. 21. mens. 11. al.
an. 21. di. 19.

Vuillhel-
mite.

S. Tho-

mas Cant.

Ordo VVilhelmitarum, an. 1151

Sub hoc PP. B. Thomas Cantuariensis cogno-

mèto Bequetus Archiepiscopus martyrij mer-
cedem affecutus est et promeruit an. 1171. Huius
sancti martyris reliquias incendit, furore reple-
tus, Henricus 8. an. 1538.

Cenobiū

in Schutte

ra exustū

dedicatur.

Swartza-

ha eximi-

tur à chelo

nio, &c.

Huius temporibus CARMelitarum ordo in-
cepit, polyd. lib. 7. cap. 3.

Milites diui Iacobi in Hispania, sub ritu Di-

ui Augustini, Alexandro 3. pontifice, qui rem

probauit, esse ceperunt, Quorum primus fuit

magister Petrus Ferdinandus, Poly. lib. cap. 5.

Vdala

VDalscalcus episcopus Augustanus, comes
de Dennelehe, circiter annū Christi 1176. præ
fuit ann. 23.

Succesores.

HERtonichus.

• SIGefridus Rehbergius.

Sibotus Baro de Gūdelfingē, circiter an. 1236.

Circiter annum 1183.

Alij 1181.

176. LVcius 3. Tuscus, Episcopus Ostiensis,
quem & uirum optimum Platina uocat. Is con-
cilio Verone (quam Athesis interluit) habito,
Christianos principes adhortatus est, ut nostris
in Asia pro fide Christi laborantibus succurre-
retur, nulla de suis iniurijs (quæ & grauissimæ
fuerant) mentione habita. Sedit an. 4. adijciunt
al. mehs. 2. di. 18. Verone decubuit, tale habens
Epitaphion.

Luca dedit lucem tibi Luci pontificatum

Ostia Papatum Roma Verona mori.

Liunia conuersa ad fidem Christi à S. Men-
rado, an. 1186.

ecclesia

Ecclesia S. Thomæ Argentorati 2. exuritur,
sub BVrchardo Episcopo.

Circiter annum 1179. sub Conrado Episcopo
Argentinens. 58. (sedit an. 1.) Collegium in
Udern Mönster dedicatur: **Wimphe-**
lingus.

Udern
Mönster
cænob.

Alsaticū.

Truten-

husen col-

legium Al-

saticum.

VRsinium uel Irslingum ordinis S. Benedi-
cti, institutum ann. 1182.

Collegium in Trutenhusen fundatur, anno
Christi 1181. sub Henrico Billungo Episcopo. Ar-
gentinens. 59. præfuit an. 8. alij 16. Cui succe-
ssit CONRADUS 2. Episcopo. Argentinens. 60. pro-
fuit an. 12.

Anno 1185.

177. VRBANUS 3. Mediolanensis: Sedit ann. 1.
al. ann. 2. al. an. 1. mens. 10. di. 25. Hic sanctus
PP. dolore ob Saladini successus obdormiuit, se-
pultus Ferrariæ, temporibus Friderici. 1.

Circiter annum 1186

178. GREGORIUS 8. Beneuentanus, Vir sanctissi-
mus. Platin. tractauit de recuperanda Hieroso-
lyma, sed dum hæc agit Pisis moritur pontifica-
tus sui die 57. al. 75. uacat sedes di. 20.

Anno 1186.

179. CLEMENS 3. Romanus: Vir sanctissimus,
et rerum ecclesiasticarum componendarum stu-
diosissi-

diſſiſſimus. Sedit an. 3. al. an. 2. di. 15. Cleri mo-
res correxit. Imperatori bellum contra Turcas
perſuaſit, Plat. obiit mox poſt mortem Fri-
derici.

Anno 1188.

180. Celeſtinus 3. Vir inſigni pietate (ſi Sabel-
lico credimus) & cui uni præ ceteris cura ſem-
per hæſit animo, ut Hieroſolymam ex impiorũ
manibus extorqueret, ingentẽ pecunia ſummanẽ
Richardo Anglorum regi miſit in ſubſidium. Se-
dit an. 6. menſ. 7. al. an. 6. men. 8. di. 11.

Ab hoc coronam Imperij accepit Henricus
Barbaroffæ filius.

Cruciferorum ordo in Italia inchoatur, an.
1197.

Humiliatorum ordo, Sab. en. 9. lib. 3. Volæ.
Polyd. Innocentio 4. adſcribit.

S. Crucis Auguſtanum canobium ordinis
Regularium Canonicorum S. Auguſtini ex Ha-
melbergo translatus eſt Auguſtam an. 1194.

S. Guilielmus episcopus Bituricenſis, ann.
1189. Hunc Honorius PP. 3. Canonizauit.

Sorethũ, uulgata uoce hodie Schuſſenrietũ
ordinis Præmonſtratẽſis Cõſtantiẽſis diocæſeos,
ex arce in Monafteriũ conuerſum eſt, an. 1188.

S Anno

181. INNocentius 3. Anagninus, cuius pater
 Trasmundus, ille prius Lotharius: doctrina mor-
 ribusq; insignis, cardinalium omnium consensu
 Pontifex acclamatus, Bello Asiatico sic adiecit
 animum, ut Germanos propter Henrici mor-
 tem in Asia tumultuantes, literis, ueredarijs,
 præmijs, pollicitationibus in officio retinere
 non grauaretur. Sedit an. 18. mens. 7. alij ann.
 18. mens. 4. di. 24. uacat sedes di. 1. temporibus
 Henrici 6.

Eucharistiam in templis asseruandam esse,
 ad agrotantium commoditatem, censuit. Poly.
 lib. 5. cap. 11. Quod deinde Honorius item 3.
 confirmauit.

Regnum
 Angliæ
 transijt in
 ius cliente-
 læ Ro ec-
 clesiæ an.
 1174. Blon-
 dus: Pius:
 Tubingē.
 & alij scri-
 ptiores.
 Ordo Pre-
 dicatorū
 an. 1303.

Iohannes Rex Angliæ aduersus Philippum
 Gallorum regem confugit ad gratiam huius pon-
 tificis, & ius clientelæ regni sui eidem recog-
 nouit.

Idem PP. Hospitalem S. Spiritus fundauit,
 Cornipol.

Huius temporibus oborta apud Tholosam
 hæresis, Quā B. Dominicus Calaguritanus His-
 panus mira celeritate compefcuit, Mirandēs.

Sub innocentio 3. concilium Lateranense,
 maxi-

maximum, celebratum anno salutis 1215. Hunc Ordo Frā
 interfuerunt Hierosolij: Constantinopol. Patria ciscanorū
 archæ. Metropolitani 70. Episcopi. 409. &c. an. 1206.
 Poly. li. 7.

Circiter annum domini 1207, sub Henrico ca. 3. &c.
 de Veringen episcopo Argentinens. 61. (Sedit Concil. La
 an. 21. obiit 5. idus martij Sepultus in Capella teranen.
 S. Andree) oppidulum Dachstein instauratur. Dabichē-
 stein oppi-
 dulum Al-
 faticum in
 stauratur.

Henrico episcopo Argentinensi
 Successerunt.

62. BERTHOLDUS filius ducis Suevie de Teck,
 præfuit ann. 15.

63. HENRICUS de Stabeleck, an. 22.

64. Gwaltherus: sub hoc Colmaria patria mea
 dulcissima traditur Rudolpho Habsburgico,
 Cesari.

Mulhusen deficit ab Episcopo Argentora-
 tensi.

65. Henricus de Geroltzeck, profuit a. 10. etc.

S. Homobonus confessor Cremonensis, efflavit
 uit animā anno domini 1196. Idibus Nouē. &c.

Anno domini

1207

Reutlinga

Eslinga

S

extruuntur.

2

1826

182 HONORIUS 3. Romanus, Quem Platina bene
beateq; uitam duxisse scribit. Sedit ann. 10. al.
an. 13. mens. 7. di. 13.

Ordinem B. Dominici confirmauit.

Fridericum 2. anathemate notatum Imperij dignitate priuauit.

Idem PP. ordinem S. Francisci (qui et Sul-
tano Christi fidem Constantissime predicauit)
comprobauit. Hunc præconem uerbi dei bien-
nio post Gregorius catalogo sanctorum adscri-
psit.

Idem Iohannem Columnam ad res Asiæ cō-
ponendas legatum cum ingentibus copijs quas
Innocentius 3. ad eam rem collegerat, misit: in
quo negotio mirifice profecisse traditur.

S. Clara,

S. CLARA uirgo suum ordinem auspicatur.
Volat 21. &c.

Anno 1221. Doct. Iacob. Mennelius.

183. GREGORIUS 9. Sedit an 14. alij 13. mēf. 5.
sub Friderico Cæsare.

Salutatio
angelica
inchoata,
circiter an-
num 1228.

Hic SALVE REGINA certis diuinæ rei horis
addi, campanasq; ad Eucharistiæ confectionem
et laudes Virginis dei genitricis pulsari statuit.
Blond. lib 7. deca 1.

IORDANES Theologus dominicanus silentium
mense instituit. Volat. Sabell, Carranza, &c.

Idem

Idem PP. Montefix milites auctoritate sua probavit.

S. ANthonius confessor Ordinis Minorum ex VListona Metropoli Portugallie, Spiritum in pace emisit eisdibus Iunij, an. domini 1231. &c.

Hartmannus comes de Tillingen Vltimus, circiter annū 1235. Episcopus Augustanus 40. Præfuit an. 47.

Successores.

SIGefridus.

VVOLfhardus de Rodt.

HECkenbachium, hodie uerò Heppachium. Bernhardini Instituti canobium, captum et inchoatum est circiter annum domini 1233.

GLadiatorum ordo 1239.

124. CAElestinus 4. sedit tantum di. 18. Vacat sedes an 1. & mens. 20. Calij mens. 10.) donec Cardinales qui à Friderico Imperatore in carceribus detinebantur, libertate donati sunt, etc.

Anno 1242. D. Mennelius.

125. INNocentius 4. Genuensis. Sedit an. 11. mens. 7. (al. mens. 6. &c.

S

3

Hic

Hic Authenticas composuit.

Galeri car
dinalitij.

Cardinales rubro galero uti iussit, in maiore
statem ordinis: pro religionis enim defensione
offerre sese debent in discrimen, & sanguinem
effundere, Polyd. lib. 4. cap. 9.

Festum

Natalem deiparæ uirginis instituit.

Natiuita-
tis Mariæ
institutū.

Ordo cru-
cigerorū.

Ordo Crucigerorum confirmatur an. 1243.
Poly. lib. 7. cap. 3.

Hugo Cardinalis concordantias Bibliorum
conscripsit, Plat. in Inno. 4. &c.

Idem PP. Inducias à Tartarorum rege Chri-
stianis per Legatos suos impetrauit.

Hic Fridericum 2. ob crimen manifesti per-
iurij damnauit & priuauit, Pigh. li. 5. cap. 14.

Studium publicum erectum in Vienna Au-
striæ anno 1237. tempore Friderici 2. &c.

Anno 1254.

1286. Alexander 4. Campanus, cuius uita miri-
fice ab omnibus laudatur. Sedem Petri tenuit
an. 7. al. an. 6. men. 6. di. 4. mortuus Viterbij,
Cornip. uacat sedes mens. 4. di. 3.

Eremita-
rum ordo.

Sub hoc pontifice Ordo Eremitarum S. Au-
gustini confirmatur, ann. 1256. Volat: &c.
De Monastica uitæ principio Polyd. lib. 7. ca.

1. Inter

1. Interregnum his temporibus, &c.

Anno 1262.

1287. Urbanus 4. Gallus. Sedit an. 6. Alij an. 3.
mens. 1. di. 4. uacat sedes mens. 5.

Hic cruci in qua pependit salus nostra, diem
solennem dedit, Pol. lib. 6. cap. 8.

Huius tempore Guelforum & Gibellinorū Guelfi.
factiones controuersias excitarunt. Gibellini,
militabāt

Albertus Magnus Germanus, floruit an. Imperato-
ri.
non 1263.

Festum Corporis Christi instituit, circiter Albertus
annum 1263. Vernierus. Magnus.
Raimun-
dus Lulli,
philoso-
phus.

Anno 1265.

1288. Clemens 4. Narbonensis, Vir sanctus
propheticè prædixit Hostes Ecclesiæ Semper
Perituros: Cathedram Papalem tenuit ann. 4.
al. an. 3. mens. 9. uacat sedes. an. 2.

Is PP. Carolum Gallum regis Ludouici
generum Hierusalem & Sicilia regem inunxit
Romæ, Plat.

Sub hoc pastores de Hispania uenientes Lu-
tetiam, omnia bona cleri uastarunt, plebis

Cornipo-
litanus.

bus gratulātibus et ridentibus, sed cum laicorū
etiam deuorarent Bona temporalia, prostrati
sunt: Similem infelicem Catastrophen experti
sunt hodierni inuasores ecclesiarum, &c.

Anno 1271.

189. Gregorius 10. patria Placentinus ē uice-
comitū familia, Theobaldus antea uocatus, Lau-
densis archidiaconus: in Eduardi Angli Vualie
principis, Syriacis castris agēs. Sedit an. 4. tē-
poribus Rudolphi Cæsaris.

Synodus
Lugdun-
ensis:

Is monuit initio sui pontificatus electores ut
consentiētibus uotis Imperatorē iterum desig-
narent, ne Imperij status prorsus collaberetur.

His temporibus Synodus Lugdunensis cele-
brata.

S. LVdouicus 5. Rex Galliarum. Spiritum
domino tradidit 1270.

Circiter annum 12756

190. INNocentius 5. Longobardus, alij Bur-
gundum dicunt, ex Dominicano PP. electus, an-
tea dictus Petrus de Tharentasia, sub Rudolpho
Cæsare. Sedit mens. 5. di. 2. uacat sedes di. 18.

Hic

Hic in epistolas Pauli & libros sententiarum annotationes scripsit.

Dominarum AVRachium diocæscos Herbi-
polensis canobium amplum, fundatum legitur
annum Christi circiter 1275.

1291. HAdrianus 5. Genuensis, Nepos innocentij,
prius dictus Ottobanus. Sedit di. 40. alij mens.
1. di. 9. parū præfuit, inquit Cornipol. aliàs ma-
gnanimus uir. uacat Sedes di. 28.

132. IOhannes 21. uir literatus, at rerum gerē-
dum inscius Lusitanus, antea Petrus Medicus.
Is mens. 8. noui ædificij ruina periijt, Plat. uacat
Sedes mens. 7. &c.

Is instituit, ut ter in singulos dies, tintinabula
ad uesperum pulsarentur, ac tum unusquisq; ter Pulsus An-
gelicus.
salutationem Angelicam. Diuæ uirgini sacram
recitaret. Institutum hodie ubiq; gentium in re-
centi memoria.

Idem pp. Collegium scribarum Apostolico-
rum primus numero distinxit.

Taxationes constituit, Pol. lib. 8. cap. 2.

S. Bonauentura libros sententiarum expli. S. BONA.
cat, Plat. sublatus ex humanis anno do. 1274:
tertio Eidus Iulij ætatis 53. miraculis radians,
Lugduni sepultus, & à Sixto pontifice 4. anno
salutis 1482. canonisatus, &c.

Sub hoc pontifice facta est definitio contra eos qui dicunt Christum & eius discipulos nihil habuisse, & in his quæ possederunt, nullum ius eis fuisse.

Sub eodem damnati errores Iohannis de Po-
liaco Parisiensis.

Arno 1276.

1273. NICOLAVS 3. Romanus, Magnificus in ædificijs extruendis, bene rexit, Corniopol. Sedit ann. 3. mens. 8. alij mens. 9. uacat Sedes mens. 5.

Scribunt historici non obscuro nominis, neminem ante ipsum sacrificasse religiosius uisum, lacrymas sepe effundens in sacri mysterij pertranslationem tremenda.

Notarios & tabelliones, pauperum sanguine uisitantes, ut pestiferos eiecit ne omne degluberent pecus, Polyd. lib. 8. cap. 2.

Idem pp. ordinem IESV Christi in Lusitania instituit, quò essent, qui ex officio sarracenis Beticà id temporis tenentibus resisterent, Poly. li. 7. cap. 3. &c.

Circiter annum 1282.

MAR.

194. MARTINUS 4. Gallus, amator religiosorum. Sedit an. 4. mens. 2. alij men. 1. post multas iniurias & persecutiones, obdormiuit Perusii, Cornip.

Hic Romanis concessit ut duos senatores ex nobilibus eligerent, Blondus.

Idem pp. Carolum regem Siciliae expulsam restituit.

195. HONORIUS 4. patria Romanus, e gente Sabellorum uetusta, antea Iacobus dictus: homo temperatus, & magnae discretionis, diligens pacem. Sedit an. 1. alij an. 2. mens. 1.

Hic ordinem Eremitarum Parisiis nondum receptum probauit.

CARMELOM album assignauit amictum, cum prius nigro uterentur, Platin.

196. NICOLAUS 4. Natione Picenus, e ciuitate Asculana, Hieronymus antea dictus: Generalis ordinis Minorum, Bonus & doctus uir, Cornipol. Huius pontificatus anno 4. Imperator Rodolphus moritur.

S. ROCHUS de Narbona insignis habitus est, dormiuit 12. Calend. Septemb. aetatis suae 32. Plat. Cuius corpus anno 1485. Venetias delatum est.

Sub hoc pontifice Episcopus Argentinenfis 66. CONRADUS de claro monte, uulgo Liechtenberg,

rus, præsuit an. 20. mens. 6. obiit anno 1299.
nono Calend. Augusti, à Ianio occisus, uacat Sedes
an. 13.

Successit.

67. FRIDERICUS de Liechtenberg, pro-
fuit ann. 6.

Friburgum obsidetur.

Sermersheim uastatur.

Liechtenaw edificatur.

Vide

Vuimphe

ling: in ca-

ta. Episco.

Argentin.

Domus teutonicorum Argentineñ. erigitur.

Primum capitulum generale F. Minorum in

Argentina.

197. CELEstinus 5. Eserniensis, deducta electio-
ne discordia Cardinalium per biennium & 3.
menses, assumptus est heremo Petrus Moroneus
uocatus CELEstinus: uerùm cum à priore uita ob-
pōtificatum nequaquam declinaret, uisus est re-
bus agendis parum idoneus: hanc ob rem de ab-
rogatione eius mentio fieri capta est inter Car-
dinales, &c.

Circa hæc tempora Dantes Aligerius Poëta
S. Beatricem uersibus celebrat, Volat. circiter
annum 1290.

S. Nis

3. Nicolaus Tolentinus confessor anno domini 1294. humanitatis uinculum soluit: Ab Eugenio pontifice 4. catalogo confessorum insertus est.

1298. Bonifacius 8. Sedit an. 8. mens. 9. di. 17. Scommma. (alij mens. 5.) de quo: Intrauit ut uulpes: regnauit ut lypus: mortuus est ut Lycisca. uacat Sedes di. 10. temporibus Alberti 1.

Ordo celestinatorum.

Ordo Celestinatorum confirmatus, anno 1297. alij 1291.

Anno 1300. D. Mennelius.

1299. BENEDICTUS 11. Italus, ordinis praedicatorum, quē omnes uno ore, eximia uirtutis & doctrinae fuisse ebuccinant. Sedit mens. 8. di. 15. alij an. 8. mens. 10. di. 15. Pighius habet tantū mens. 9. Hic calculo seu lithiaſi cruciatus, obdormiuit. uacat Sedes, an. 1. Sanctorum consortio adscriptus est.

Priorēnu merūponit Carranza. Posteriorem uero D. Mennelius.

DEgenhardus de Helenstein, Baro Heidenheimensis, circiter annum Christi 1301. electus in Episcopum Augustanū, praefuit an. 6. Successorem habuit FRidericum Spetum Baronem.

Anno 1302. Carranza. Vernierus habet an. 1313.

Cle

Templariorū Ordo stirpitus radicitusq; euul-
sus, Carrāza. Teutonicorū paulò post subsecuta Ordo Teu-
religio. Hi in Syria à Babyloniorū exercitu pro- tonicorū.
strati, amissa Ptolemaide, reuersi in Germaniam,
suo ductu & auspicijs Bructeros (nunc Pruteni
uel Borussi) subegere, permittente Friderico 2. Prussia ex
Imperat. Subactam et iure belli quasitam suæ di- tremæ Ger-
tionis fecere. Et quæ gens olim malorum demo- maniepro-
num cultrix fuerat, religionem Christianā, man- uincia uer-
suetiores uitæ ritus, complexa est. Variant hic Balthicū.
authores. Quidam reiiciunt in annum 1190. alij Deiparini
1226. milites.

201. IOhannes 22. Gallus, tēporibus Ludouici
Bauari Imperat. in quem censuris & fulminibus
pontificijs animaduertit. Sedit ann. 19. mens. 4.
Carranza. D. Mennelius habet an. 19. mens. 3.
di. 27. Alij duntaxat ann. 18. præfuit circiter an-
num 1318.

Contra pluralitatem beneficiorum utilia in-
stituit. Cornipol.

Idem Marsilium Patauinum, (qui conatus no-
uam ecclesiasticæ hierarchiæ formam effingere)
hominem Aristotelicum magis quàm Christianū,
Excommunicauit.

Hic pp. in Lusitania milites IESV Christi
confirmauit, Polyd. lib. 7. cap. 6.

Occam

Occam pseudomonachus, pseudoq̃thologus
aduersus quasdam IOAN. 22. definitiones uena-
lem calamum nequicquàm strinxit: Pigh.

VDALricus de Schoneck Episcopus Augu-
stanus, circiter annum 1329. profuit an. 2.

Succesores.

HENricus 3. frater Vdalrici prædicti, res-
xit an. 19.

MARquardus de Randeck, &c.

Thalmu-
distæ fon-
tes intoxi-
cant.

Hoc Pontifice Roman. Iudæi per conductos
elephantiacos fontes in Germania intoxicant.

NICOLAus de Lyra ex Iudæo Minorita effec-
tus, floruit.
Nicolæus
de Lyra.

Anno 1336.

202. BENEDICTus 12. Doctissimus Theologus, or-
dinis Cisterciën. Sedit an. 7. mens. 3. di. 17. Mē-
nelius. Alij an. 4. mens. 3. Carrāza. Vir sanctis-
simus omnibus collachrymantibus sepelitur.

Is anno 1340. anno sexto Ecclesiam in duma-
pfietenheim Argentinensis diocæseos privilegijs
decorauit.

Reformauit ordinem S. Benedicti.

Noluit

Noluit cognoscere consanguineum, dicendo,
Papam non habere consanguineos, Corni.

Domus Carthusiensium à ciuibus Argentinē-
sibus iuxta Bruscam, erecta est anno 1340.

Anno 1343.

203. CLEMENS 6. Nomine & re uirtuosus, ec-
clesiastes uerbi Dei summus. Sedit an. 10. mens.
6. di. 8.

Sub hoc pontifice Rex Galliarum Auinium
concessit in perpetuum Romano pontifici.

Idem pp. Iubileum mutauit.

Anno domini 1350. Et anno 1386, Littouia si-
dem Christianam suscepit.

Achadeuia Heidelbergēsis erecta, anno 1346.
in qua & ego per biennium manum ferulæ sub-
duxi, circiter annum 1535.

Electores imperij Ludouico Bauaro successo-
rem delegerunt Carolum 4. mandato huius Pon-
tificis.

204. INNOCENTIUS 6. Hispanus. Sedit an. 10. Mē-
nelius, Cornip. alij cum Carranza habent an. 9.
mens. 3.

Hic præbendas ecclesiasticas non nisi proba-
tissimis sacerdotibus tū uita tū doctrina contulit.

Circiter 2.
num Chri-
sti 1353. ce-
nobium in
dabichen-
stein oppi-
dulo Alsa-
tico funda-
tur.

Littouia
conuertit.
Acad. Hei-
delb.

Circa hæc
tēpora for-
mulæ legis
Carolinæ
inchoata.

Nota,

T Fla

Flagellatorū secta in Germania et Gallia emer-
sit circiter annum 1261.

105. VRbanus 5. Doctor decretorum, circiter
annum domini 1363. Electus sub Carolo 4. Cæsa-
re 32. sedit an. 9. Cornipol. alij an. 8. mens. 4.
Carranza.

Hic Apostolorum capita operuit argento.

Crucem fecit prædicari cōtra lunigeros Ma-
hometistas.

Ordo Ie- Hoc pontifice Ordo monasticus Iesuatorum
suatorum. inchoatus, sub Ioanne Columbino Senensi, anno
1370. Volat. Sabelli, &c.

Sub finem uitæ Urbani 5. Pyrgita deuota fe-
mina ē Suetiæ finibus inclaruit: circa annum do-
mini 1368. Cuius meminit Albertus Krantz lib.
10. Volat lib. 21. &c.

Ordo S.
Pyrgitæ
emerfit.

Catharina senensis clara.

Pragenſe Gymnaſium erectum.

BERToldus de Bücheck Episcopus Argentinē-
sis 69. DANbacum & Bersam pagos Alsaticos
muris & manibus cingēs, oppida fecit, Vvimpb.

Successores.

70. IOhannes de Liechtenberg.

71. IOhannes de Linic.

Lama

72. Lambertus de fonte.

73. Fridericus de Blanckenstein, an. 134.

74. Burchardus de Lutzelsstein, ann. 2.

75. Guilelmus 2. de Diesch, annos 44. anno dñi
1439. pridie nonas Oct. sepultus in Mollisheim.

76. Conradus de Busnang.

VVALtherus Hochschlitzius, huius nominis
3. Episcopus Augustanus præsuit an. 7. circiter
annum 1362. confossus à comite EVERhardo de
Vuerdenberg. Successorem habuit IOHannem
uulgò Schadlandt.

Circiter annum 1371.

206. GRËgorius 11. Lemonicensis sedit ann. 7.
mens. 5. Carranza. Mennelius habet an. 8. Cor-
nipol. ponit an. 7.

Hic Romam ex Gallia transtulit iterum pon-
tificiam Sedem.

Ab hoc pontifice Florentini excommunicati
sunt ob illatum sibi bellum.

Hoc pontifice Adrianopolis à Turcis capta:

Heluetica fœdera capere, anno 1386:

Bombarda instrumentum bellicum inuentum:

Alij tempore urbani 6. dicunt, Flat. &c.

Scisma ingens.

Ingens Scisma ortum est, Itali Italum pon-
tificem: (Urbanum 6.) Galli Gallicum: (Cle-

mentem

Ioannitæ
Argētoræ
tenses plā-
tantur an-
no 13716

mentem 7.)alter in alterum censuris sauebat.
Durauit hoc scisma usq; ad Constantiense Con-
cilium annos 39. Porro ITALIA, Græciæ æmula.
Germania: Et Hungaria VRbano Romanorum
pontifici adhæserunt.

Anno 1379.

207, VRbanus 6. sedit an. 11. mens. 8. ROMæ
moritur, tempore Ruperti Imperatoris.

Circa hæc tempora Lithuania, palustris re-
gio, Christianorum religionem induit.

Gymnasium Colonienſe erectum, anno 1388.

Ab hoc pontifice Romano cõfirmatus BVR-
chardus Ellerbachius Episcopus Augustanus, cir-
citer annũ 1382. præfuit an. 22. Successorem ha-
buit EVERhardum comitem Kirchbergicum.

Anno 1390. Carranza.

208. BONifacius 9. Neapolitanus, prius Petrus
de Thomacellis. Sedit an. 14. mens. 9. Carrāza,
Mennelius habet an. 14. mens. 10. di. 2. Cornipo.
ponit an. 13.

Annatas approbavit ex antiqua consuetudine.
Annatas id appellant in curia Romana, quod ora-
dinarij

dinarij locorū nominant, medios seu primos fructus: vide Numc. 18. Neemi. 10. Ne ergo ecclesia Babylonē repræsentaret, dāt summo pōtifici inferiores episcopi, Annatas. Et sacerdotes medios fructus Episcopis, etc. Huiusmodi aut Annatas in pios usus conuertendas esse, ratio efflagitat, lex Annatarū Euangelica iubet. usus.

Hoc pontifice Chrysoloras ē Byzantio in Latium græcas literas, quæ per 700. annos exularent, reduxit, Platin.

Clemens 7. Antipapa potiūs: an. 15. Cui Petrus de Luna (Benedictus 13. appellatus, scismaticus) Aunionē suffectus est. Clemēs 7.
Bened. 13.
Scismatici

209. Innocentius 7. Sulmonensis, Iurisperitus. Sedit Romæ an. 2.

Ordo seruatorum Monachorum, an. 1411.

Ordo Motolinecensium Monachorū, an. 1408.

210. Gregorius 12. Venetus. Sedit Romæ an. 3. mens. 7. Is promisit cessurum se pontificatu, Si Benedictus 13. idem cedere non recusaret: Proinde concilio Pisis habito uterq; depositus & suffectus in locum eorum, Alexander, &c.

Grego. 12. Arimini. } in Concilio Constantiensi omnes deiecti.
Ioann. 23. Bononiæ, }
Benedictus 13. in Hispan. }

211. ALEXander 5. Cretenſis. Sedit menſ. 11. alij
menſ. 8. Bononiæ egit. Nam Roma ab Hungariſ
Prius Pe- occupata, Car. &c.
trus Cădia
nus, mino ANSELMVS de Neuningen Episco
rita, uir ſă- Augustanus, circiter annũ 1411. eo adhuc uiuens
ctiſſimus. te Fridericus de Grauenec intruſus, &c.

212. IOannes 23. Neapolitanus. Sedit an. 4. ad
ijciunt alij cum D. Mennelio menſ. 10.

Ordo S. Hieronymi circa hæc tempora in
ſtitutus.

Ordo Scopetinatorum ſue S. Saluatoris,

Iohannes Gerson famoſus.

Pogius Florentinus floruit, &c.

Cōcil. Cō- CONCILium Cōſtantiense tempore Sigismun
ſtantiense. di, anno 1414. Huic interfuerunt 4. Patriar.
Cardinales 27. Archiepiſcopi 49. Episco. 270.

Triũ pseu- & Martinus 5. electus, deiectis alijs.
dopontifi- 213. MARTinus 5. Columnēſis, prius dictus Odo
cũ ſciſma de Columna: Sancti Gregorij diaconus. Sedit an.
ſedatum. 14. menſ. 3. uacat Sedes di. 12.

Sub hoc Baſileæ (Rauricorum urbs florentiſſi
ma) Concilium inchoatum, anno domini 1431.
preſidente Iuliano Cardinale S. Angeli Legato

Conci. Ba Apostolico. Ad quod Concilium Græcorum Im
ſiliense. perator Ioannes ſuos Oratores miſit, optans o
mnimodam unionem, Vrſper. &c.

Eodem

Eodem tempore, ut Basiliensis Cōcilij acta testantur, Armeni Romano Episcopo tanquā superiorī obedientiam iurarunt.

Hiscē temporibus Ochsenhusium fit Abbatia, Brusch.

S. MONICA mater. D. Augustini uolauit ad cælum, anno domini 383. 4. Non. Maij, ætatis 56. Cuius corpus sub Martino 5. anno salutis 1417. 5. Eidus Aprilis Romam translatum est.

Petrus Schauenbergus, Episcopus Augustæ Academiae circiter annum 1424. præfuit an. 45. uel Louaniē-
re nobilis Heros ad res componendas felicissimis anno
mus, & uerē ἐργαστοποιός : Cardinalis creatus à Nicolao 5. anno 1451. Successorem habuit IOHANNEM 2. Comitem VVerdenbergum.

Circiter annum 1430. D. Mennelius.

314. EVgenius 4. Venetus, filius Angeli Gabriellæ, è nobili familia Condemeria. Sedit ann. 15. uacat Sedes di. 12.

Is Romæ coronauit Sigismundum Cæsarem, circiter annum 1410.

Idem Romæ Academiam instituit.

Sub hoc Orientalis ecclesia occidentali S. Romanæ se coniunxit Ferrariæ.
Cœcil. Florentinum. Circa hæc tempora Concilium Florentinum de processione spiritus sancti.

S. Bernar. S. Bernardinus confessor, Natione Tusceus, uite terminum compleuit anno salutis 1443. Vernierus ponit 1440. etatis uero sue 63. Quem Nicolaus 5. pontifex, anno redempti orbis 1450. Catalogo coaceruauit sanctorum, sepultus in Aquila Aprucij urbe, &cæt.

EVERhardica Clusa, tribus lapidibus à Treueri canobium Regularium canonicorum fundatur, anno 1440. &c.

215. FELIX 5. prius Amadeus, princeps Allobrogum, uir honeste & sanctæ conuersationis. Sedit ann. 9.

Hic ut placida pax orbi ab ecclesia mitteretur, sponte cessit à pontificatu.

216. EVgenio successit NICOLAUS 5. Lucensis. anno 1447. sedit an. 8.

Is Amadeum Sabaudum Cardinalibus adnumerauit, Germaniæ Legatum creans.

Caput Bicipitis aquilæ, sub hoc pontifice, à Lunigeris dissectum.

217. CALIXTUS 3. Hispanus. Sedit an. 3. mens. 3.

Hic Iuris utriusq; doctoris titulo insignitus, sanxit

Sanxit ne quis à PP. ad concilium appellaret.

Idem transfigurationem domini 8. Eidus Augusti, ann 1436, ob uictoriam eo die ad Belgradum acquisitam, instituit: &c.

S. Vincentius confessor Valentinus annorū S. Vincen.

18. uirgo Prædicatorum: religionem ingressus, migravit tandem anno 1418. ætatis 28. catalogo adscriptus sanctorum per Calixtum 3. pontificem, anno domini 1450.

218. Pius 2. Senensis, antea dictus Aeneas syluius, altiloquus uates delphicam lauream meruit. Sedit ann. 6. Vixit post ortum Seruatoris circiter annum 1457.

Hoc pontifice ordo Minorum nouus instituitur à Francisco Siculo, Volat. li. 22.

Circa hæc tempora initium artis imprimendorum librorum typis æneis: sub Pio 2. circiter annum 1452. Moguntia ars inuenta, Cornipol. Reijciunt alij ad tempora Friderici tertij, &c.

Veneti Cyprum expugnant, Sabelli.

Moguntia expugnata.

D. Erasmus Roterodamus natus, anno 1469. Idem tactus dysenteria (dysenteria ut tradit Archigenes ulceratio arteriarū ac uiscerum. Erasmus Roterod. uir insigniter doctus

T s rum.

rum. Habet similitudinem cum Tinesmo, &c.
Volat. Philol. lib. 24. &c. Iuita functus est. an.
1536. quinto idus Iulias, sub mediam noctem.

S. Katarina Senensis patria Romæ extremū
diē placidissimē clausit, anno salutis 1460. æta-
tis 33. sanctorū aggregata catalogo à Pio 1461.

Sub hoc Albertus de Eybe Babenbergensis
ecclesiæ canonicus et Pij 2. Cubicularius, claruit
anno dom. 1460.

Academ.
Mogun.
Friburg.

Gymnasium erigitur Moguntia, circiter an-
num 1461. sub Dicthero de Eisenburg. In hac
Academia hodie florent uiri clarissimi D. Ge-
orgius wicelius, et magister Iohānes Guntherus
ambo uiri mæcenates. Et paulò post, an. 1463.
Friburgi Brisgoiæ studium publicum erectum:
In qua & ego Bacci lauream circiter annum
1541. accepi: &c.

219. Paulus 2. Venetus. Sedit an. 6. adiiciunt
alij mens. 10. suotempore omnia officia Romæ
uenalia erant: uir auarus, semper pauper, mo-
ritur solus, apoplexia tactus in cubiculo 2. hora
noctis, gleba contentus, uacat sedes di. 9.

Circiter annum 1475. Simon, puer bimulus
Tridentinus à Iudæis clam comprehensus, &
omnibus cruciatibus prius adfectus, demū cru-
ci affixus est, confossus & punctus.

Caron

Carolus Burgundionū dux, claruit armis etc. Carolus
Festum Præsentationis Mariæ approbatū, Heduus.
Cornipol, Festum
 præsent.
 Mariæ,

Anno 1471. D. Mennelius.

220. *Sixtus, aliās xystus 4. Sauonenſis, uir do-* Minores
ctiſſimus, bone famæ ac S. uitæ, Cornipo. Sedit reformati
an. 13. uacat ſedes di. 15. die 6. Ianuarij, uigilia recipiun-
Epiphaniæ naturæ debitum perſoluit, &c. tur zaber-
 niæ.
 Iubileum in 25. annum reduxit.

Albertus Bauarus Episcop. Argentinensſis
 78. anno do. 1478. à Sixto 4. PP. primos om-
 nium beneficiorum fructus extorſit, wimph. mi-
 grauit V. pater & princeps illuſtris, 2. feria in
 feſto Bernhardi, circa horam 4. ante meridiem
 anno 1506. præfuit an. 27. menſib. 9. di. 5. &c.
 Antecessorem habuit Robertum D. Bauariæ
 Episc. Argent. 77. anno 1449. ſepultus zaber-
 niæ. obiit anno 1487. di. 17. Octobris ſub eo-
 dem Sixto 4. &c.

Anno domini 1473. æſtas feruentiſſima &
 inaudita.

Maximis

Maximilianus Caesar 38. à Bruggensibus, sine merito captus.

Hydruntum obsessa à Mahomete.

Morbus gallicus irrefsit, etc. hæc parergôs.

Fridericus 2. comes de Hochzollern, Episcopus Augustanus 59. præfuit an. 19. circiter annum 1486.

Successores.

Henricus de Liechtenaw, profuit an. 12.

Christophorus è familia Stadionum homo literatus, et à studio pacis non alienus, rexit episcopatum Augustanum, an. 26. Quieuit an. 1543, in Norimbergensi Imperiali conuentu.

D. Mennelius 1484.

Modestus et supplex PP. 221. Innocentius 8. Genuensis, Iohannes Baptista antea uocatus. Sedit an. 8. di. 16. alij cum Mennelio an. 7. mens. 11. Cornipol. ponit tantum an. 8. In rebus gerendis prudentissimus fuit.

Sub hoc reformatio multorum Monasteriorum in diuersis mundi partibus. Cornipol.

Secretariorum collegium à quo introductum. Secretariorum (sic uocant secretiores principum familiares, qui à Secretis sunt) collegium auxit.

Ordo

Ordo penitentium mulierū meretric. emerſit.

Anna Britannia duciſſa à Carolo crepta
Maximiliano.

Doriphori quos Lantzknæthos dicunt, in
Germania orti.

Almerici nauigatio in terras longinquas &
incognitas, clara.

Floruit IOhannes Geylerus Caſaremonte-
nus conteraneus meus, eccleſiaſtes Argentora-
tenſis, pius & profundus theologus: Qui huic
officio, conſtanter, feruenter abſq; aſſentatione
cum bono nitæ teſtimonio præfuit & profuit
an. 33. uixit ann. 64. menſ. 11. di. 24. obiit toti-
us Alſatiæ lachrymis deſlectus: ſub Maximilia-
no Auguſt. à quo ob uitæ integritatem plurimū
amatus eſt, anno ſalutis 1510. ſexto eidus Mar-
tias. Cuius uitam deſcripſit clariſſimus uir Be-
atus Rhenanus Seletſtatinus, &c.

D. Iohannes Kei-
ſerſpergia.

Sub Innocētio 8. claruit Rodolph. Agricola
Groningenſis, natione Friſo, mortuus Heidel-
bergæ mēte in deū porrectiſſima, ſub Friderico
Imperat. 3. an. dom. 1485. Indictione 3. Sepul-
tus Heidelbergæ apud fratres minores.

Rodolph.
Agricola.

Anno ſalutis 1500. Cornipol.

Anno redempti orbis 1512. D. Mennelius.

Alij ponunt 1503.

222. Alexander 6. Valentinus, antea Rodericus Borgia nuncupatus: Calixti ex sorore nepos, Præfuit Christianis sacris an. 11. adijcit Corniopol. di. 8. Electus Imperante Friderico. Hic à primæua ætate in omni disciplinarum genere educatus est, Corn. Vacat sedes mens. 1. di. 5.

Idem PP. Sixti secutus institutum, Iubileum non modo Romæ, sed etiam in longinquis prouincijs propè uicatim instituit, idq; maxime sui commodi et Harpyiarum causa. Is inquit P. Iouius Episcopus Nucerinus, ab immuni cupiditate maiores opes affectans, Columnios pariter atq; Vrsinos uarijs afflixit cladibus, pontificatuq; uaria labe polluto, cuius antea nomē sanctius ac uenerabilius fuerat, Italicarū rerū statu magnopere cōturbauit, Hæc Iouius li. Hist. etc.

Sub hoc Iudæorum 10000. alij 100000. ex Hispania ciecti, Sabelli.

Carolus 5. nascitur. Anno dom. 1500. Vicesimo quarto Mensis Feb. in festo D. Mathie Germanorū Aposto: Philippo Archiduci Austria natus est filius, qui Baptismo admotus, Caroli nomen accepit.

Cruces cruentę in uestibus hominum uisæ. An. do. 1501. cruces uestibus hominū in Germania inciderunt passim: Hoc idem tempore Ioannis 12. accidit.

Hiscē temporibus regnarunt ad Orientem tres

tres maximi & potentissimi Monarchæ: Baia-
 zetes Turcarum Imperator: Caytbeius Agypti
 Syriaq; Sulthanus: & Iacuppus Persa magni
 Affymbeij cognomento Vssuncassani filius. Item De rebus
 Maximilianus Imperator, Ferdināus Hispa- gestis tan-
 norum sceptrifer. Gallie uerò Carolus 8. An- torum re-
 glie, Henricus 7. Scotorum, Iacobus Stuardus. gum uide
 Polonorum, Alexander. Moschorum, Iohannes tomos 2.
 Bassilius. Neapolitanorum, Ferdinandus Arra- P. Iouij
 gonius. Pannonie autē & Bohemie, Vladislau. episc. Nus
 Tunetenstum, Mahometes. cerini.

An. do. 1500. feria 6, in festo diui Augustini
 Brusca (sic uocat wimphelingius) fluuius undiuo Gros was
 mus ferè Molsheimenses, diocæseos Argentin. ser zu Mol
 oppressit tā uehementi impetu, ut murus ad mul- lisheim.
 tas hexapedas longus sit auulsus. Et paulò post
 circiter annū 1502. in pauli Cōmemoratione,
 cōflagrauit flāma, pagus Alsaticus; Ernoltheim Ernoltz-
 uehementi fulmine tactus. eim ver-
 brent.

Anno domini 1503. di. 4. ante festum Poten K. Maxi-
 tiane uirginis Maximilianus rex Romanorum milantam
 uenit ad Mollisheim oppidū alsaticum, & per gehn mol-
 duās noctes totidemq; dies ibidem hæsit. lisheim.

An. domini 1502. ipso die D. Erasmi Episc. Iud zu
 copi, strangulatus est Simeon Thalmudista in pa dorles-
 go alsatico dorlosheim, decimo die expirauit. heim er-
 hencst.

Anno

Anno dominicæ Incarnationis 1492. ipso
die Medardi quæ fuit 6. feria ante festum pen-
tecostes mox post 7. horam de sero magnam ia-
cturam pertulit oppidulum Dabichenstein Ara-
Dachstein gentinensis diocæseos, nam 13. domus & 16.
verbrent. horrea præter domos torculares & stabula iga-
ne cõsumpta sunt cum omnibus in ipsis cõtētis.
In cuius rei memoriã tale lusit schediaσμα Flo-
rentius Hundius plebanus ibidem.

Heu tibi Dabichstein Medardi flāma choruscās
Præfulis in festo plurima damna tulit,
Horrea bis septem tredecim succendit et edels.
Cunctaq; consumpsit parta labore graui
Omnia uastasset homines pecudesq; domosq;
Si deus è celis ferre negasset opem, &c.

223. Pius 3. Senensis, Pij nepos, ingenio & lite-
ris clarus, sumus religionis Christi princeps &
assertor: Pontificatū tenuit di. 17. al. di. 30. dum
celebratur concilium Lateranense, Cornipol,
uacat sedes di. 14.

Hoc pontifice claruit charissimus consanguia-
neus meus, (ex parte dulcissi: matris Magdalene
D. Iacobus Ræferin) Iacobus Vuimphelingus Seletstatinus,
Vuimphelingus. Qui non parum herbescentia per Germaniam
studia promouit: Longum fuerit enumerare,
quæ

quæ pius pastor suis annis ediderit. Iacobi Wimphelingi meminit Erasmus Roterod. in epistola ad nobilem & doctum uirum Ioannem Vlatteum (Legatus fuit ducis Cliuensis anno domini 1543.) lib. epist. 23.

224. Iulius 2. Nepos Sixti, ex Sauona oriundus Ligur: moritur bellico nomine clarus septuagenarius senex pontificatus sui anno 10. &c.

Gulielmus episcopus Argentinenſis 79. ex Vuilhel-
comitibus Honſtein, uitæ integritate nulli (quod ^{mus episc.} absq; inuidia dictumſit) ſecundus: electus die 9. ^{Argentin.}
menſis Octobris, anno domini 1506. Confirmatus Bononiæ 4. die decembris à Iulio 2. PP. ordinatus in ſacerdotem Zaberniæ dominica Remiſcere eodẽ anno. Sabbatho, altera die poſt feſtum Seuerini epiſcopi anno 1506. cum ſoleni proceſſione in oppido Mollisheim ab incolis receptus eſt, & anno 1507. feria 2. In feſto D. Franciſci applauſu Argentoratenſium introductus eſt: Quem comitati ſunt comites & Barones 19. cum equitibus 640. Ultimo tandem multis inſumptis uigilijs & laboribus pro grege ſuo, uitam morte commutat, laudabilis princeps, totius curiæ dolore: præfuit & profuit an. 35. terreſtre domicilium deſeruit ipſo Apoſtolorum Petri & Pauli feſto.

225. LEO 10. Florentinus, Qui ad iniuriam
humani generis immatura morte surreptus est,
antea dictus Ioannes Medices: Angeli Politiani
quondam discipulus, moritur pontificatus sui
an. 9. Hic 3. Eidus Aprilis sacri Imperij thia-
ra, more maiorum accepit, &c.

**Conc. La-
teranen.**

Sub hoc pontifice, & sub Iulio 2. celebratū
est concilium Lateranense.

Luther.

Temporibus Leonis 10. Martin Luther Saxo
cucullatus nouum dogma mundo publicat, circi-
ter annum 1518. Cor. idem an. do. 1520. di. 37.
Iulij hæreticus declaratur.

Ex unica exotica opinione, maxima trages-
dia, dispar religio cruenta contentio.

Müntzer.

Post hunc Thomas Müntzer seu monetarius
rebellionem excitat, anno 1525. alij 1524. Paulo
post penas dedit, &c.

Zuinger.

Circiciter annum 1525. Berengarij error re-
nouatur à zuinglistis. Zwinglius ad Capellas
pugnans, ex pastore Ferentarius: occubuit anno
1530. in Octobri mense.

Morbus

Anglicus
fæda lues
orbem in-
uasit, ann.
do. 1529.
eadē etiā
irreperat
ann. 1486.

Breuiter: secta sectam procreat, Carranza.
Bestia bestiam gignat, necessum est: exidna, exa-
cetrā. Putredinē putredo. Malus coruus malum
ouū. Oui mali mal⁹ pullus, spina nō profert uua
nec tribulus ficus. Sæpe pariunt cuniculi, sed
sep̃ius

*ſepius factioſi. Mala herba nō facile marceſcit:
uniformis res ueritas, mendacium autem in uae-
ria diſtrahitur.*

A Fructibus cognoſcetiſ eos.

Ann. do. 1531. Turca præluiſit in Auſtriam.

*Anno 1523. 8. ſtaua Calend. Ianu. Rhodos in-
ſula in Solimanni poteſtatem uenit.*

A. 1525. Bellū Ruſticanū in Germania excitatū.

*Anno 1526. Hungarorum rex Ludouicus &
Solymanno Turca caſus eſt, Buda direpta: Hū-
garia ferro & igne uaſtata.*

*An. domini 1529. cinſta eſt Vienna Auſtria-
ca à Riphæis Getis: &c.*

*Leonē decimū modis omnibus ſummū, et maxi-
mū, pronūciauit Eraſ. Rot. Alio in loco (in epi-
ſtola ad Grimannū Cardinal.) uocat Romanū
pontificē numē quoddā terreſtre, cuius nutu ac
renutu res uniuerſe mortaliū pēdēt. Et Luthe-
rius beatiſſimum uocauit, hiſ uerbis. Beatiſſimo
patri Leoni 10. pontifici maximo, Frater Mar-
tinus Lutherus Auguſtinianus æternam ſalutē.*

*&c. Et meritō hoc titulo honoratur PP. dum
enim hoc audit, aſſidue commonetur quid
ab illo præſtari oporteat: Non ergo inui-
demus pontifici titulum illum tergemine*

*In dedica-
toria Epi-
nouī teſt.
ad Leonē:*

*PP. Bea-
tiſſimus
dicitur nō
abs te.*

V. a. bone

Pontificis
summi of-
ficiū.

honestatis, &c. uicarius est Christi, uisit et ergo
in terris seruos Christi, scriptum enim, Gene.
25. Rab iaebod tzair, hoc est, maior ser-
uice minori.

226. Adrianus 6. Germanus, Traiectensis, præ-
ceptor Maximi et catholici Imperatoris Caro-
li 5. Augusti, Homo uitæ moderate, Qui omni-
bus Christianis ueluti sidus prosperum in hoc
tam periculoso salo mirum in modum præluxit
usq; ad rogam. Sedit mens. 20.

Idem PP. domum suam Louanij extractam
magnifice, in usum uertit sanctis literis studen-
tium, iisdem etiam in alemoniam relictis prouē-
tibus annuis.

Huius discipulus Albertus Pighius Campen-
sis, uestigijs præceptoris insistent.

Huius PP. innocentissimam uitam Iohannes
Battus cum sectaneis execranda malitia cō-
maculare est adnissus.

D. Sebast-
ianus Bue-
chingerus
patruus.

Circa hæc tempora extremum & fatalem
clausit diem D. Sebastianus Buechingerus Col-
mariensis, nominatissimus Anachorites, patris
mei charissimi Gregorij Buechingeri frater,
Theologus non infimus & strenuus athleta in
uinea zebaoth, ætatis suæ 96. Cuius anima,
cum omnibus Christi fidelibus animabus, requi-
escat in pace, Amen.

227. Clemens 7. Florentinus, antea dictus Iulius Medices. Hic diuturno stomachi vitio tabe factus sexto calendas Octobris ergastulo corpusculi exolutus, naturæ debitum persoluit, Anno pontificatus 11. ætatis uerò 57.

Hic adiutus opera Fræscii Quingnonij, historiolas aliquot sanctorum utriusq; sexus cum Christo in paradyso conregnantiū, succincte & eruditè descripsit, inq; Romanū Breuiariū inscribi curauit omnib; calūniatorib; ansam amputās

Carolus 5. Maximus Imperator Bononiæ à Clemente Imperij insignia accepit, an. 1530. di. 24. Februarij.

Captus Gallus, an. 1525. die eodem quo coronatus Cæsar. Roma capta à Cæsarianis iniussu Caroli 5. Imp. circiter an. 1530. di. 24. Feb.

Heluetij Sabaudia parte potiuntur, an. 1536.

An. 1532. mēse Iunio, altera Solymāni Irruptio in Germaniā, uisa est. Eodē an. stella crinita (quā Græci cometē appellāt uisus est. Cristiernus rex Danorū Christianissimus captus eodē an.

228. Paulus 3. Romanus: antea dictus Alexander Farnesius, Ostiensis Episcopus, exactæ ætatis, et ferè senio cōfectus, publico consensu, & præclara uoce totius Senatus, ad sublimem illū pōtificiæ dignitatis apicē conscēdit: coronatusq;

Paulus 3.

demū triplici thiara, secundo Nonas Nouēbris;
Cuius salutare conatus foeliciter deus Opt.
Max. prouexit ad extremum usq; spiritum. Se-
dit an. 15. al. an. 14, die nono Nouēbris supre-
mum uitæ diem clausit. De Pauli 3. probitate &
fortitudine: uide P. Iouiū lib. 40. hysto fol. 152.
parte 2. Tomi 2. &c. uacat se des mens. 3. di. 2.

Concil.
Triden-
tinum.

Sub hoc concilium Tridentinū (Tridentū est
in alpibus, ad Athesim flumen Austriacæ ditionis
oppidum, à Venetijs iter tridui, Verona non bi-
dui, &c.) anno 1546. Decretū primæ Sessiois
Tridentinæ pronunciatum per R. Episcopum
Castrimar: Hispanum die 7. mensis Ianuarij.
decretum 2. sessiois, pronunciatum die 4. men-
sis Februarij, per R. D. Archiepiscopum Tur-
ritanum. Sessio 3. celebrata 5. Aprilis. primum
decretū. 4. Sessiois 17. mensis Iunij an. 1547.
&c. Sexta sessio die 13. Ianuarij ann. 1547.
Sessio 7. die 3. Martij. &c. Præsedit IOhannes
Marius, Cardinalis à Monte, &c.

Erasmus
Episc. Ar-
gentora-
rensis.

Erasmus Episcopus Argentinensis 80. prin-
ceps integritate uitæ conspicuus, & præter
absolutam eruditionem, exquisitæ diligentia:
electus est anno redempti orbis 1541. circiter
festum D. Laurentij. Sub illo translatus est cul-

tus

tus diuinus ecclesiæ Xenodochina in Mollisheim
in superiorem ecclesiam parochialem, nutu Sum-
mi pontificis Pauli 3. & Capituli (generosorum
comitum) ecclesiæ Cathedralis Argentinensis,
anno post natum Christum 1550. die 20. No-
uembriis, &c.

Hoc pontifice Isabella Portugallie regis fi-
lia, Caroli 5. Vxor primo Maij fatalem in His-
pania clausit die, an. 1539. &c. Et paulò post.
Franciscus Valesius Galliarum rex indoma-
bili febre 18. dierum confectus, in arce Rambou-
letana, quod abest Lutetia iter diei, pridie Ca-
lend. April. anno ætatis 54. regni 33. naturæ
debitum persoluit, anno 1547. etc. Henricus
2. filius eius iuuenis circiter 28. annorum,
Remis more patrio rex Galliarum in ordine 38.
ad 7. Calend. Augusti inauguratur, &c. Henricus
8. Anglorum rex, anno regni 38. obstructo
suppurantis tibiæ meatu, ardentissima febre
correptus moritur 7. Calend. Februa. &c. ad
institutum.

Otto Trucesius ex illustri familia Comitum
de Waldpurg oriundus ac prognatus, literarum
studio uitæq; probitate longe nobilior illustri-
orq; factus; S. R. E. tt. S. Sabine Cardinalis, &

Otto Episc.
Augusta-
nus. Aug.

episcopus Augustanus 58. Integritate morum & eruditione conspicuus: omnium uotis electus ann. 1543. tantæ expectationi satisfecit. Sub hoc erectum gymnasium Dilingæ in Rhetia uerè catholicū & piū institutū: Huic uniuersali studio hodie summa cum laude tum fructu præsumt uiri Mecanates clarissimi.

D. Cornelius Herlenus à Rosenthal, studiij Dilingensis Rector magnificus.

D. Guilielmus Lindanus Sacrae Pagine Licentiatus & professor.

D. Sebastianus Solidus Poëta, Delphica laurea coronatus

D. Theodoricus Sprangius, utriusq; linguae professor,

M. Hadrianus Besemerus Philosophiae professor: &c.

Anno 1549.

219. Iulius 3. Aretinus, cui prius nomen Ioannes Marius, Cardinalis à monte, Episcopus Praenestinus: Imperate Car. V. Maximo Imper. In pontificalē dignitatē an. 1549. die uerò 8. mēf. Fe. Sūmo cardinaliū omniū suffragio assumptus est: uir cū morū grauitate et doctrina coniunctā habens

habens præstātiā, & pietatis Christianæ affectum: Qui nec immeritò Tridentini concilij negotijs præsidem se exhibuit. Sedit an. 6. Moritur 23. Martij, Anno 1555.

Anno domini 1529. Dominica reminiscere suspensa & abrogata est Missa Argentorati. Anno domini 1550. ipso purificationis Mariæ festo, eadem reincepta, uerum eodem die cessatum, & paulo post in festo pentecostes, (24. die Maij,) continuata, omnibus controuersis sublatis, &c.

Annus Iubileus celebratur Romæ, anno 1550.

Annus Iubileus.

HEDINŭ arx fortissima in Gallia Belgica (Cæsaro V. Cæsari hodie paret, cuius potentia tanta est, ut nō solū Germaniæ, Hispaniæ, Italiæ, Siciliæ, Neapoli regnis, totiꝫ Africa, ceterisq; insulis auriferis, quarū non est numerus, nota sit: Verū etiam ad extremas usq; Indias, antea incognitas, uirtute, fortitudine, & fortuna illius inuestigatas protendatur) à Philiberto Pedemōtanorum principe, altero uelut Achille, nomine Cæsaris capta, Anno domini 1553. &c.

Anno domini 1553. extremū clausit diem Frāci scus Donatus dux (82) Venetus die 23. Maij. Tū successit Marcus Antonius ex Treuisanorum familia.

230. Marcellus tituli S. Crucis in Hierusalē Po-
litianus Cardinalis ex dominio Senensiu, grauissi-
mæ eruditionis, & spectatæ fidei, qui post multos
tandem hostiū insultus, multis (cū Leone 10. Pau-
lo 3. Adriano. 6. Clemēti. 7. Iulio 3. &c.) iacta-
tus calamitatib⁹, præpropere creptus fato, Chri-
sti regnum petijt, anno 1555. Sedit di. 21.

231. PAVlus 4. Parthænopæus, suffectus in locū
Marcelli, de familia nobili CAraffa, Sūmus Hie-
rarcha est renunciatus, uir ut imaginibus, pietate
& multijuga eruditione clarissimus: Ita in rebus
ad ecclesiæ splendore spectantibus, omniū iudicio,
facile primus est, qui atrocissimas bellorum pro-
cellas in summā tranquillitatē serenitatēq; rede-
git, & in sarcienda religiōis prouincia alterū se
Esdrā exhibuit, hoc est solertissimum restaura-
torem & architectū, &c. Quæ quidem uirtutum
commemoratio, non adulatio, sed est ueri ipsius
testificatio, & ad rei gerendæ constātiā ac alac-
ritatem extimulatio, &c.

ORDINIS inter nos necessitas.

CEphas igitur & qui successerūt in hac sa-
cro sancta sede ROMana, recte constituti
sunt à dño Deo. Id enim ratio rerū, et ipsa
miria

mirifica productrix NATURA expostulat, unus a-
 lium ut antecellat. Sic intabernaculo simul & tē-
 pli Salomonis ministerio ordo erat sacerdotum
 Leuitarūq; (ordo enim ex multis gradibus neces-
 sario consistit.) Quibus Cohē Gadol, id est
 sacerdos magnus, quem nos PAPAM id est, patrē
 patriæ seu pontificem Maximum (Αρχιεπίσκοπον ποιμαίνε-
 grace) Romano more uocamus, præficiebatur. quod est
 Sic caput sacerdos Amarias in Israhel, 2. para. pascere si-
 19. Sic sacerdos Ioiada quem publice pronun- ue regere,
 ciauit rex caput seu Rosch, 2. para. 24. Sic
 Aharon pontifex summus est à Deo creatus: A-
 biud, Eleazar; & Ithamar uerò, longe minoris
 bus cerimonijs initiati sunt. Ordinis inter nos
 necessitatem natura docet apicularum exemplo,
 quæ in suis stirpiculis unum obseruant sceptrife-
 rum βασιλέα: uerum ergo est, quod ait Basilius
 Magnus in Gordium martyrem. Naturæ lex, in-
 quit, apibus innata fratres dilectissimi, nisi rex
 prius agmen præcedat, ab alucaribus nūquā dis-
 scedāt, hætenus Basilius. Sic Iudex unus prouin-
 ciæ. Roma septicollis illa maxuma, ut cōdita est
 duos fratres uterinos simul habere reges non po-
 tuit, & paricidio dedicatur. In Rebecca utero Ex Esau
 Esau et Iacob (cognomēto Israhel appellatus, hoc Edomitæ;
 est, princeps Dei) gesserunt bella, Gene. 25. &c.

Sic

Sic sunt in exercitu, Hastati, primipularij, Cen-
 Centurio. turiones: (centurio turmae 100. stratiotarū ma-
 gister, Græcè Hecatontarchus) decuriões: Magi-
 stri cohortium: præfecti legionum: Tribuni mili-
 tum: duces, &c. Et Caput omniū exercituū I Ma-
 perator. Sic in naui unus Limenarcha & Triar-
 chus. Domus ad unum familiæ patrem reducitur.
 Ciuitas ad unum Principem, etiā quæ Aristocra-
 tia uel Democratia utuntur. Sic habent ordinem
 suum longè decantati & superstitiosuli gentiles:
 Morabitā, Mauri. Indi insulares, Quines. Aegy-
 ptij, (posteritas Chā & Mitxraim, Gen. 10. Ps.
 78.) Caliphum. Callectij, Archibraminum, Al-
 coranisti, suos Talismanlar. CVbenses, suū Caci-
 cum, Quebi, Tiba, Saccū, Iura, &c. Habuit Co-
 Mar. in o- mana urbs regis Ponticorū (Strabo li. 12.) suos
 ceangis de Hierodulos. Romani, Salios. etc. Obseruat etiā
 cadib. Abyssinorum max. rex Abuma patriarcham
 Christianæ professionis. Sūma: Ordinem requirit
 lex naturæ: Imperialis: Omniū gentiū consensus
 approbat. Sic habet curiales suos plebeios magi-
 strat⁹ seu tribunū unū, (quos Græci ὀπάρχου: &
 θύπάρχου: & αὐτορχάρχου uocant) cuius est
 Summum consulem. uocare ad comitia curiata. Planetæ inferiores,
 Procōsulē inquit Basilius, subsunt superioribus. In corpo-
 Dictatorē ribus quoq; animantiū caput cetera tuentur &
 uenē

nenerantur membra. Et in partibus animæ ratiōi appetitus subijcitur, quod si ab eo, inquit Basiliius, desciscat, in præceptis nō solum animum, sed corpus tradit. Et Homerus in secundo Iliados. δουκ ἄγαθορ πολυκοιρανίη, εἰς κοίρανος ἔσω, εἰς βασιλεύς. Hoc est, non bonū multorū domi- natio, unus dominus sit, unus rex, &c. Quintus Curtius de rebus gestis Alexātri Magni, ait. Imperiū quod sub uno stare potest, dum à pluribus sustinetur, ruit, & insociabile regnum. Et Lu- canus.

Nulla fides regni socijs, omnisq; potestas.
Impatiens consortis erit, &c.

Totus itaq; ordo naturæ imò recta ratio in- ducit, quo entia bene regātur, ut Imperia, & regna politiæ quoq; subsistant unum esse principem. Ita & decuit in religione Christiana & ecclesia Christi ordinē esse, unus ut alteri sub- sit: Inferiores superioribus: Cathedra una in una ecclesia: ubi enim non est ordo, inquit ille, ibi est confusio: Quod ecclesia Monstruosa satis manife- ste in suis distractis sententijs & opinionibus de- monstrat, etc. Iudæi absq; capite uiuentes, expe- ti sunt seditiones, sectas, idololatriam: Id certē dudum

Iudicium
17. & 18.

Hierar-
chia ad qd
instituta.
Hiero. in
epi. ad Ti-
tum.

Papa quo
modo
summus.
Vide An-
ba. Boem,
li. 2. ca. 12.

Nota,

Vna :
Petri.

dudum etiā nobis Christianis euenisset, nisi diuina
prouidentia penes unum Pontificem summa rei
posita esset. Multis itaq; presbyteris unus Episco-
pus in scismatis remediū prapositus est. Episco-
pis cuiusq; prouinciæ unus Archiepiscopus, qui
& Metropolitanus dicitur, Horum meminit D.
Hieron. ad Pammach. Metropolitanis uerò plu-
ribus, unus PRIMAS: Inter quos omnes, PONTI-
fex maximus Romanus, ueluti tenens legitima
(Augusti. Epi. 162.) successione Cathedrā S. PE-
tri Apostolorū Principis. (Quē Christus singu-
lariter ouili suo prafecit, & cui confirmationem
fratrum imposuit, Ioā. 21. Luc. 22. &c.) summus
est, amplitudine iurisdictionis et sollicitudinis o-
mnium ecclesiarū, summus quidem, at non princi-
piū uniuerſitatis seu omnia in omnibus, sed omni-
um minister, seruus seruorum Iesu Christi &c.
Voluit itaq; unitatem eius sponse esse integram
ac immotam, cuius ipse primarium caput existit.
Non quò in ipsas personas, quæ alioqui labi pos-
sunt, hanc unitatē collocemus, sed quò circa unam
SEdem Petri præcipuā ac uicariā quandā autho-
ritatem agnoscamus, ueneremur, adeò ut quanq;
personæ non semel uarios in errores cum fidei
tum morum lapsi sint, perstat tamen huius S. Sæ-
dis unitas, perstat cōcredita potestas, Christi pro
missione

missione roborata, &c. Nolo inquam summorum pontificum quorundā patrocinari flagitijs, si qui lac ouium fortē consumentes, sese lana uestierūt, & adipem depasti sunt: Cuius Hezechiel meminit, cap. 34. Oves autem non pauerunt. Etenim ut Petri fides non concidit, pro quo Christus strenuus Antagonista orauerat, cum cum negasset. Ita summus hic clauiger cum improbe in terris res Christianas gubernat, non ob id illicò debemus sponsam Christi negare, sed omnipotenti iusto Iudici omnia committere, qui cuique iuxta opera sua tribuet, est enim remunerator bonorum, & malorum uindex acerrimus, Matth. 25. Et quo altior est Gradus, cō ruinae casus grauiores imminet, & potentes potenter tormenta patientur. Monstruosa res gradus summus & animus infinijs, inquit S. Bernardus de considera. lib. 2. Sedes prima & uita ima: lingua magniloqua, & manus ociosa: sermo multus & fructus nullus: uultus grauis, & actus leuis: ingens authoritas, & nutans stabilitas. haftenus ille. Labi ergò, ut repetam, possunt magnates ecclesie, non propterea statim cachinno excipiēdi, et iudicandi: Labi enim peramittit eos cœlestis pater & tentari, ut tētatis cōpati possint, Hebre. 4. etc. Expectabatur in lege
à sede

à sede Aharonica causarum dissidentium iudiciū.
At nunc in noua lege, ubi una summa est sedes,
quanquā nicaria, ad illam in ecclesia dubijs in
rebus confugimus.

Vide Pig. Qualiter autē sit eligendus Pontifex, uide de
lib. 2. ca. 4. cre. Concil. Aurelianē. 4. Can. 2. ubi osten=
Eccl, hier. ditur pontificij honorem non uotis esse queren=
dum, sed meritis, sed moribus, sed omnium fauo=
re & suffragio. Qui enim censurā habet & præ=
Electio pō tificis qua est multis, hunc irreprehensibilem esse oportet, &c.

Sed qd opus anxie digladiari? cur dubitamus,
inquā, de Christi promissione Ecclesie facta:
Cum certū sit ipsam esse fundatam supra FIRMA
Petram & perpetuò mansuram?

Traditiones ecclesiasticæ sunt ob=
seruandæ ut à Maioribus sunt traditæ, &
de his dubitare insaniæ est inso=
lentissimæ.

AT obijcit acutulus Magistellus, Mandata
Dei, non huiusmodi pontificū inuentiōes,
traditiones, cultus externus, etc. prædicā
da sunt, dicēte Paulo Ro. 16. Rogo uos fratres,
ut obseruetis eos qui dissensiones & offendicula
preter doctrinam, quam uos didicistis faciunt,
declin

declinate ab illis, &c. R. Imò & hominū, si nihil
 diuinæ potentia derogāt: uide Basilium li. de spi-
 ritu sancto, ca. 27. Augustinū Casulano scribens
 Epi. 86. & ad Ianuariū li. 1. ca. 1. Si quid per ora
 bem frequentat ecclesia, inquit, an ita sit facien-
 dum disputare, insolentissimæ insanie est. Vide
 eūdem ad Pollentiū li. 1. ca. 14. Gregoriū Magnū
 ad Leandrū. Epistolam Athanasii ad Epictetum
 Corinthiū. Augustinum Epi. 163, ad Eleusum. Et
 eundem Aug. de moribus ecclesiæ lib. 1. ca. 29. &
 in libro de utilitate credendi, cap. 17. &c. Tra-
 ditiones hominū nec reijciebat, neq; infirmabat
 Christus, sed querebatur & reprehendebat, quòd
 homines illis magis tribuerent, quàm præceptis
 ipsius Dei: uide Origenem Math. 24. Hie. ad Lu-
 nicium Bithiciū, etc. Sic etiam Paulus 2. Thess. 3.
 ἡπαρτετε τὰς παραδόσεις, hoc est, tenete fir-
 miter constitutiones, &c. Præcipimus uobis,
 inquit, per nomē dñi nostri Iesu Christi, ut sub-
 ducatis uos ab omni fratre, qui inordinatè se ge-
 rit, & nō iuxta institutionē quā à nobis accepit.
 Viden' traditiones Apostolorum esse obseruan-
 das ut Christi præcepta? Dic mihi, Buccinator,
 ubi in scripturis inueniam dominicam dicm (in
 quo Deus lucem condidit: à mortuis resurrexit:
 & Spiritum sanctum in discipulos insudit) ob-

seruari præceptum, quem ecclesia colendum
præcepit? Dic rursum ubi iussum fuerit in scri-
pturis, diuorum esse uenerandas imagines? certe
septima synodus (367. patrum) condemna-
uit Iconomachs & Eiconoclastas. Dic, inquam,
quæ scriptura tradat patrem ingentum dici?
Nam Hipponensis hoc ipsum in scripturis
nusquam inuenire se potuisse testatur: & ta-
men ad substantiam fidei pertinet. Paschale fe-
stum non aliò quàm dominico die festiuum esse,
quæ scriptura tradit? Profecto nusquam in
sacris literis istud comperies, &c. Sed &
Paulus post suum reditum quædam Corinthijs
pollicitus est se dispositurum. Cætera, inquit,
quum uencro disponam. Quis pontificum cœ-
tus tradidit baptizandos, perungi oleo, do-
mino docente Baptizari in nomine Patris & fi-
lij & Spiritus sancti? Quæ synodus sancta san-
ciuit feruentem aquam sanguini dominico per-
misceri? Vbi in Euangelio, & Epistolis Pau-
li, seu reliquis scripture locis hoc iuramen-
tum, quod baptizandum facere oportet repe-
ritur? Eusebius ex Philone ostendit, tam ui-
ros quàm mulieres in ecclesia primitiua sua
loca determinata habuisse, ut commodè & de-
center sacris interessent. Quod Apostolicæ
insti-

institutionis esse uides, 1. Corinth. 14. uide Chry-
 sostom. in Matth. Hom. 74. & c. Unde etiam Apostolo
 non solum Apostoli impositionem manuum, quam r̄u diaxa-
 in Christo sepius uiderunt, olei inunctionem, xis.
 sed & crucis signaculum, ad Orientem depræ-
 candi ritum: & c. ecclesiæ obseruanda tradide-
 runt. State, inquit dominus, super uias & Hier. 6.
 uidete, & interrogate de semitis antiquis, quæ
 sit uia bona, & ambulate in ea: & inuenietis re-
 frigerium animabus uestris. Et Deutero. 4. En
 populus sapiens & intelligens, gens magna, nec
 est alia natio tam grandis, quæ habeat Deos
 appropinquantibus sibi, sicut Deus noster, adest
 cunctis obsecrationibus nostris, quæ enim est al-
 lia gens sic inclita, ut habeat caeremonias, iu-
 staq; iudicia, & uniuersam legem, quam ego
 proponam hodie ante oculos uestros? Custodi
 igitur te metipsum & animam tuam solícite. Sic
 in Theleñ. concilio lectum est. Ea quæ patrū con-
 stitutione sunt cōstituta firmiter obseruare debe-
 tis, & c. Breuiter. Ecclesia caeremonijs utitur, nō
 quod in his externis (si desit Spiritus) fiduciam
 reponi uelit, sed utitur ueluti quibusdam ui-
 sibilibus signis & stimulis religionis, non con-
 temnendis: Nam & Augustinus ait, libr. 3.
 de doctrina Christiana, qui ueneratur utile
 X 2 signum

signum diuinitus institutum, cuius uim signifi-
 cationemq; intelligit, non hoc ueneratur quod
 uidetur & transit, sed illud potiùs, quo talia
 referenda sunt. Proinde iniuriam & Deo &
 hominibus faciunt, qui cæremonias ex religio-
 ne auferunt: Deo, quia cultum illi debitum des-
 trahunt. Hominibus, quia præcipua ees parte
 fructus fraternæ charitatis frustrantur, &c.
 Multas & uarias ueteris ecclesiæ cæremonias,
 uide descriptas apud Epiphan. in fine libro
 rum contra Hære. pag. 243. Non enim omnia
 à diuina scriptura accipi possunt: Eapro-
 pter aliqua in scripturis, aliqua in traditio-
 ne Sancti Apostoli tradiderunt, quemadmodum
 dicit Apostolus, sicut tradidi uobis, &c.

Cōtra ne- Tolle itaque Cæremonias (quas adiutrices &
 gantes cæ- pedisse quas religionis Christianæ dicimus) ab ec-
 remonias clesia, & apud maximam Christianorum par-
 tem, Dei cultum statim extingues. Fac ne quis

Flectere; quàm leuēt manus, nèue genua flectat, (de flectendo
 genua. genua, uide dec. concil. Nicen. cano. 20.

Hieronymum ad Lucinium. Eūdem Hier. aduer-
 sus Luciferianos. Augusti. contra Donatistas,
 libr. 4. cap. 24. &c.) aut ne tundat, aut oret

Autrix cō- non uelato capite: aut non in pedes erectus
 suetudo stet dum legitur Euangelion, aut id genus reli-

qua

qua prætermittat, uidebis infra paucos dies, eam confirmatrix, & fidei obseruatrix. (quam uocamus deuotionem) Euanescere pectus Tertullia. de coron. militis. Nitus. Nam ea quæ adhuc uiget in paucorum Christianorum pectoribus, quanquam sit pertenuis illius cultus scintillula, ceremonijs tamen quasi enutritur. Et nisi ad has cogherentur Christiani (uide Roffensem, & Pighium lib. 1. cap. 6. Qui uerba Phischeri citat) propediem aut quàm frigidissimus cultus Dei futurus esset. Si ergo uerum est, quod censuit uetustissimus Poëta, nempe moribus antiquis rem Romanam stare. Si laudatur sententia Lyrici, cum esse uirum bonum, qui consulta patrum, qui leges iuraq; seruet, quæ, rogo, insania est, nos antiquitatem, & ueteres prothomystas martyres nihil facere, quum literis sacris etiam liqueat, antiquas semitas præ nouis disquirendas esse? Bonum itaq; opus est, & pertinet ad amicitiam crucis Christi, ecclesiæ seruare disciplinas, siue sint ieiunia, siue uigiliæ, siue orationes, siue stationes, & hoc genus alia, &c. Verum hæc quando non sunt nostri instituti abrumpan filum, illa enim memini crassiori stilo in Tyrocinio præcipitato quidem opusculo, tradidisse. De ceremonijs scripsit nostra tempestate 6. libros D. Conradus Bruno iuriconsultorum cō-

sultissimus, R. D. Cardinalis Augustani principis
laudatissimi Cancellarius.

Balatronum alterum gar-
rulum obiectum.

AT sreat uulpinus Hiebusæus philarchus,
Bellulis suis argumentis nihil nō in eccle-
sia cachinno excipiens, seruos Dei impetens in-
iuriose. Certè in uestra Ro. Ecclesia, Papiste,
nusquam apparèt pij ministri, idolo Laban multi
uestri ordinis miris modis seruitium prestant, in
irretiendis pecunijs solertes se manifestantes, di-
tati auaritia, inflati superbia, implicati mūdānis,
fastu pleni, immodicè sibi placentes, & prorsus
talpe. Sileo, inquit uilitigator, Christicidas Ro-
manos Pōtifices quosdā titulares, uah belle faciūt
cum se se pascunt, ouīū curam Christo mandant.
Qui ita adherent sedibus ut spongiæ esse credere
possis, suis annexas rupibus: Qui, blaterat, cū uo-
lunt inspectores dici, habent rationem & respe-
ctum, ut equestres copias contrahāt, in quas co-
piosissimas auri & argenti mineras impendunt:
sybariticas mēsas: Ambitosum strepitū: sumptuo-
sas edeīs: frequens satellitiū: Bombicinas uestes,
&c. Taceo simoniacā hēresim quæ omnibus uo-
bis,

bis, Papistæ, (sic enim probrosè soliti sunt eos appellare qui S. Romanæ ecclesiæ constanter parerent, & maiorum uestigia nondū tam leuiter deseruerunt) peculiaris quasi est, ita ut Simonem gratiæ Dei nundinatorē innocuū credere possis, &c. Qui plusquàm Sardanapalickis delitijs im- Simon an-
mersi: Quis obsecrò Caucasus, quæ India, quæ^{no salu. 53.}
Hircania, tam immanes, tā sanguinarias bestias,
unquàm aluit; ut interim omittā, luxum, crapu-
lā, fastum? Nearam quisq; superstitiosulus suam
sequitur: subuersa sunt pietatis dogmata.

Versa in segnitie fides et omnis.

In questum pietas, simul secuta.

Miris illecebris placens uoluptas.

Nunquàm delitiæ supiniore.

Nunquàm auaritiæ altior charibdis.

Quando ita ambitio negotiata est.

Quando nequius inquinatus ē

Peccatum: patet Iliās malorum, &c.

Breuiter.

Omnia Sardanapalineis sunt obruta curis.

Omnia luxuriæ foedat amarities.

Tempora sunt, magni quæ prædixere prophete

Et quæ non uani concinere uiri.

X 4 Discessit

Discessit uirgo, desunt saturnia regna.

Venerunt duro ferrea secla pede.

Actate hac prorsum cecidit sanctissima uirtus.

Regnat ubiq; malum, regnat ubiq; scelus.

Quando adeo morum probitas iacuit, pietasq;

Quando adeo fidei, institiaq; decus?

Non est tuta fides hominum generiq; leonũ. &c.

Turbati sunt pietatis ritus, primæ sedis dignitas prostituitur ita, ut, qui maledicendo est seuerior, ad Episcopatum populi acquirendum sit prior ac potior. Euanuit honestas sacerdotalis, desierunt, qui gregẽ domini pascunt cum sciẽtia. Elanguit Canonum exacta diligentia, multa est in uobis peccati licentia. Nusquàm plus tributũ caeremonijs: Nunquàm exundauit iniquitas papistica licentius: refrixit omnis charitas, subtrahite igitur uos ab ipsis, ad nos conuertimini. Hodie splendet Euangelion purum: Nũc lata Libertas: Nos illi Apostoli Euãgelici de quibus dominus ait. A fructibus eorum cognoscetis eos, etc. Propter punctum ergo, iniice iniice lapides crebros, proijce glebas, adijce testas, pcutite fustibus calũniatores Papistas, siquidem cõmunes sunt hostes, nec qui spiam e nobis, Angelicis scilicet, existit quem non iniuria affecerint.

R. E.

Respondet Catholicus.

Psalm. 50.

AdonaiSephathai tiphtah, uphi,
iaghid tehilathecha.

STa Balach, σπευθε βραδέως: Tro-
sianos exue cestus: ponat supercilium cas-
nalicula triobolaris: μὴ πρὸ τῆς νίκης Id est, ne
ἐγκώμιον. Multa Sane & magna sunt que co- ante uicto
axarunt Ranae bipedes. Nam & fucum ueritatis riam enco-
mion.
habent & multos decipere possunt, qui sacra
scripturae sonum audientes, sensum negligunt,
cuius mysteria non uerbo docentur sed spiritu
reuelantur, idcirco inquit magnus ille uates Da-
uid. Reuela oculos meos, & considerabo mira- Psal. 118.
bilia de lege tua. Nemo scripturam nisi spiritu
sancto docente cognoscit: hinc Paulus, qui in
confessione fidei perstitit durus silex, ex Saulo Paulus.
hominum piscator factus, & qui inter christi-
colas dei filium Ihesum intrepidus confessus est,
inquit. Ministros fecit nos deus noui testamenti
non litera sed spiritu, litera enim mortificat,
Spiritus autem uiuificat: est ergo necessarium
si uolumus Euangelion intelligere, ut spiritu am Galat. 1.
bulemus. Veram ego quia homo peccator sum,

X 3 . & inia

Galat. 5. & iniquitate circumdatus, tam altiloquus & presumptuosus non sum, quod uelim ingenio stilò ue aut eruditione illis, doctioribus me, par uideri, noui enim quàm curta mihi domi sit suppellex, sed quòd nostratibus quoquo modo ostēdam quàm impiè sentiant illi, quàmq; pueriliter sepe hallucinentur, non tamen mihi eripient quocunq; uerborum lenocinio allegationumq; fūco ueritatem S. Romanæ ecclesiæ: spero enim ardentèr semper mihi adfuturum bonum illum genium, angelum domini, à quo hactenus fideliter seruatus sum: Etiam si, in-

Vide Hic.
ad oceanū
& Pāma-
chium.

quàm, omnes gentes, 1. Mach. 2. quæ ad regiam domum Antiochi pertinent eis obedi-
erint, ut quiq; desciscant à patria religi-
one sua, & acquiescant mandatis illius, ego
tamen, & filij fratres mei, in fœdere pa-
trum perstabimus: propitius sit nobis deus ne
legem & ritus prodamus: &c. Euge igitur
frater, trabem in oculo tuo considera atq;
exime prius, cura prius teipsum medice, &
postmodum iuxtà modum fidei, argue & cor-
rige erranteis: Nam qui seipsum non conside-
rat, inquit Theophylactus, & solum attendit
res proximi, illasq; taxare uult, certū est quòd
superbia capitur, & obliuiscitur sui. Omnino
enim

enim de se quod non peccet, sentit, & propter
 ea alios peccantes reprehendit, &c. hac ille.
 uide astutiam, lector, sub prætectu castigatio-
 nis aliorum, suam nequitiam callidè tegunt. Vn-
 de Augusti. hom. 5. Corrige ergo te, inquit, &
 tunc poteris fratrem corripere. Leuiora obijcis,
 & grauiora committis. Festucam uides, &c.
 Hoc autem dixit dominus propter homines qui
 cum odio corripiunt. Irascentem corripiis, &
 odio contabescis, hac ille. ad institutum.
 FATEMUR quidem abusus & irregulari-
 tatem, proh dolor, irrepsisse in agrum domi-
 nicum & omnes pii, quibus plusculum sani
 est, conqueruntur, & ut uno uerbo dicam
 Cum Propheta. A planta pedis usq; ad uerti-
 cem capitis nulla sanitas: omnes indigemus
 decissione, omnes declinauimus. Verum su-
 stulit ne Hercules ille Alexicacos, (qui solus
 mortem alijs inuictam, sua morte deuicit,
 ac Sathane tyrannidem cœlesti uirtute demo-
 litus est.) Apostolatum quando Iudas ille
 Cacusgus limites excessit & censuit ne do-
 minus deus, Verus Euergeta, & δίκονο-
 μος, extirpandum esse agrum, triticum,
 propter lolium & Non ergo propter abusum
 tollitur institutio & usus: Quemad. Christus,

Esaiæ 1.

rctum

Vide Aug.
de fide, &
operibus
cap. 5. &
eundem
Tractatu
6. in Euan.
Ioan. & c.

rerum omnium eximius innouator ex tritico,
inquàm, per ipsos messores, lolium (id est. dog-
ma peruersum) extirpandum censuit, sed ita ut
in eradicando lolio, triticum (id est, pure & sa-
næ doctrinæ homines) nō una eradicaretur, Sic
abusum esse sine tumultu & strepitu tollendum
omnes Pij exoptant: & quod nostri aduersarij
de superstitione & hypocrisi dicunt, contra nos
non proponunt. Nam & nos omnes Gieztas,
omnes tyrānicas exactiones, omnem philotimi-
an, hypocrisim, superstitionem: Breviter, om-
nes abusus & cacoethes, angue & cane peius
odimus: nemo tam hebes est, qui ignoret puram
& simplicem esse debere religionem & pietas-
tem cum charitate coniunctam. Solent quidem
in uineto uuæ degenerare in labruscas Solet in-
quā aliquādo tota penè facies ecclesiæ in nimiā
uitiorū lernam eluxuriare, sed hæc omnia fla-
gitant canonica censura falcem, aliās certè ue-
reor ecclesiasticam disciplinam que multis par-
tibus hætenus deformata, pristinae dignitati &
nitori minime posse restitui, quod ingenuè fatē-
tur et uerecūde agnoscunt mecum omnes Chris-
tifideles pij, Nequaquam igitur uitium sacerdot-
is, dignitati & efficacitæ præiudicat mysterio-
rum, Vnde: Etsi sacerdos, ut repetam, etiam
ualde

valde fuerit detractabilis in nullo tamen ledens
 est ea que commissæ sunt à deo, inquit Chrysostomus. Unde ex-
 mus. Idcirco medendum uitij, etsi quid corrup-
 tum, si quid collapsum. si declinauit alicubi amusecclésiæ
 sis per congruentia media decidatur, &c. Sca-
 bies pessima lixiniū asperum requirit: perq; & unitas.
 legitimam auctoritatem restaurantur cuncta,
 citra tumultum tollantur, nec prorsus omnia
 radicitus stirpitusq; euellantur per tyrānidem,
 ut alicubi est attentatum: sed sublati abusus,
 res ipsa atq; status sit integer, sit incorruptus.
 Alioqui certe, nisi nos ipsos iudicemus, 1. Nota.
 Corin. 11. à domino iudicabimur: Necessè enim
 est ut iudiciū incipiat à domo dei, quòd certè
 hodie uidemus, dum enim nunc eijciuntur sacra-
 dotes, conculcantur ab hominibus, quid aliud
 hoc indicat, quam diuinum de nobis iudiciū: Id est, uir
 Quod prædixit Christus ἀντὶ ἀνατολῆς, dicēs. oriens,
 Sacerdotes mei sunt sal terræ, Matth. 5. (sal zacha. 3.
 præcipuus corruptionis expulsor est) quòd si 6. &c.
 sal euauerit, ad nihil ualet ultra, sed eijcitur res sal ter-
 foras, & conculcatur ab hominibus: (templum 13. Tem-
 dei sanctum est, quod estis uos, inquit Augustin. plū dei.
 Ser. 128. de tempo) Hæc uerò omnia nos nunc
 patimur, quòd si propter iustitiam nos cribra-
 ri permittit deus. ut nostros maiores, beati nos
 sal

quidem, at nunc iuste quidem, quia, ô dedecus,
 sal euauit, & nostra ingratitudine offensus est
 deus: Breuiter. Geonharab, hoc est, mag-
 nus fastus, omniū malorū unica est causa: (Sacer-
 dotes legis transgressores increpat dominus,
 Malach. 2. &c.) minime autem propter iustiti-
 am patimur, in omnibus enim nostris afflictio-
 nibus uidemus iudicium dei, atq; utinam quidem
 illud uideremus oculis internis, sic enim flagel-
 la effugarentur remouenturq;: Si enim Sodomi-
 tas, inquit Saluianus lib. 4. minus dicit esse dā-
 nabiles, quā cunctos Euangelia negligentes,
 certissima ergo ratio est, qua et nos qui in plu-
 rimis Euangelia negligemus, pœnas aliquando
 timere debeamus: præsertim cum usitatis iam
 & quasi facilioribus malis esse contenti uolu-
 mus, hæc Saluianus. Ad institutum. Il-
 lud cauendum est, ne morbo sint atrociora
 remedia: Si quid irrepserit hominum uitio,
 fiat idem, quod à probis medicis fieri solet,
 uitia rerum tollantur, non res ipsæ: offens-
 sus est deus ocio, luxu, auaritia, super-
 bia, libidine sacrificulorum & pro delitijs
 studium sacrarum literarum, pro luxu so-
 brietatem, pro libidine castimoniam indu-
 ant, pro superbia penitentiam: scriptum enim,
 Redde

Expurgā-
 dum uetus
 fermentū
 non abijci
 endum.

REdde RAtionem Villicationis tue:REdde Matth. 23.
 quod debes. Quod si altera pars nihil omnino
 nouari patitur, quò ad abusus. Altera nihil
 patitur relinqui, quis erit contentionis finis?
 Si ecclesiæ Præsules prothomistæ, si principes
 prophani sepositis mundanis affectibus (inquit
 Erasmus ad Neocomum) nihil sibi proponerent
 nisi domini gloriam, et ecclesiæ Spirituale cor-
 modum, malum absq; magno tumultu fa-
 cile sedari posset, hæc ille. Sed interim irascitur
 etiã deus dissolutis pastoribus, quòd gregẽ do-
 mino charissimum quem ter amare, ter pascere
 debuerant, negligunt, deglubunt, coq; nobis im-
 mittit lupos hæresiotas. Et iusta certè hoc pec-
 catorum nostrorum retributio, qua nos miseri-
 cors deus potiùs admonere quàm funditus dele-
 re uoluit, si quãdo resipiscẽtes à nostris cessare-
 mus delictis, et utinã hucusq; sed timendũ ne ma-
 iora restent. Nostratibus idcirco zelus summo-
 pere est desiderãdus. Christi, Io. 2. Phinees, Nu.
 25. Regis Iehu, 4. Reg. 10. Helai, 3. Re. 19.
 Et à uobis Sacerdotibus requiritur ut eruditissi-
 tis in lege, et quicquid in sacris literis contine-
 tur, pro uiribus ediscatis, alioquin secº faciẽtes
 sacerdotio indigni. Ose. 4. inqt dominº Quia tu
 sciẽtiã repulisti, repellã te ne sacerdotio fugaris
 & alio

Discipulis
næ ecclesi-
asticæ quā
sit nunc
dissolutus
rigor.
Sopho. 3.

Et alio in loco dominus. Væ pastoribus Israël
qui pauerunt seipsos, an non gregem debent
pascere pastores? pingue comeditis, lana indui-
mini, quod crassum est mactatis, gregem nō pas-
citis: debile non confortastis, ægrotum non san-
nastis, confractum non obligastis, propulsum nō
reduxistis, et perditum non quasiuistis, quin in-
durtia et seuitia dominati estis eis, et erraue-
runt absq; pastore, fueruntq; cibis omni bestie
agri, et palantes: Errauit grex meus in omni-
bus montibus, atq; in omni colle excelsa, et in
omni superfitie terræ dispersus est grex meus,
nec est qui quærat aut requirat. Eadem incul-
cat dominus. Hesai. 56. Ezech. 13. Micheæ. 3.
Hierem. 23. et c. Huius etiam meminit Cyprian.
Epist. 13. lib. 2. Quæ est enim maior, inquit, aut
melior cura præpositorum, quàm diligenti so-
licitudine et medela salubri fouendis et con-
seruandis ouibus providere, cū dominus loqua-
tur et dicat Ezech. 34. Quod infirmum non
consolidastis? VIGILATE ergo PASTORES: pacifi-
cum Haleluia Apostolica tuba ebuccinate: sitis
μεγαλοπιστοι: Theophori: Christophori:
pneumatophori. Hebræi, id est, docti. Hedræi,
id est, Cōstantes: Semper sit in ore illud octosti-
chon.

Hoc est,
magnæ
fidei.

Impro-

Improbis æris amor procul est à numine nostro

Non tangit diuos improbus æris amor

Nolo magistratus, & nolo regia sceptras,

Nolo diuitias Cræse superbe tuas.

Applausum uulgi nolo, noloq; fauorem

Nolo me plebes inscia suspiciat

Quicquid et in mūdo magnū, præstāsq; uidetur

Pro nihilo ducunt numina nostra quidē etc.

Digressio.

Deus bone mellitum illud uenenum (auri sacra fames) in quas curas, quas sollicitudines, quas turbas, quæ dispēdia, quæ dedecora, in quā mentis conscientie carnificinam, in quam infelicem exitum, miseros auaros adducit? (de caducis facultatibus, & deuitanda auaritia, Psal. 75. Hiere. 6. Esa. 55. Lu. 12. Psal. 61. Eccl. 8. etc.) et ut Auidij Cassij uerba ex eius epistola repetā.

Quoniam, inquit, si hoc malum priuato homine indignū est, certe in mystis nefarium atq; multatandum. Salusti, BElua inanis intoleranda est auaritia (teste Apostolo, crassa est idololatria) quo intendit: oppida, agros, phana atq; domos uastat, diuina cum humanis permiscet, neq; exercitus, neq; mania obstant, quo minus ui sua penetret, famā, pudicitia, liberis, patria atq; parentibus cunctos mortales spoliāt, tanti

Auaritia tetrabelua Pecunia, quæ per se nihil est, digladiationes, & acerbas contentiones excitat.

X cri

criminis sola est auaritia parens: ex quo illa
nobilis ac uehemens execratio, si essent Infe-
ri auaritiæ cuniculi eos refodissent, quod ob
eam rationem Crinitus obseruauit, ut facili-
us consideraretur, quantum ætate nostra in-
eorum dignitate ac imperio sperandum sit, qui
ad aurum & diuitias congerendas animum sem-
per intendunt, cum sit hoc uitium præter cæ-
tera omnia uitiosissimum. Ex opum, & pos-
sentia, & claritatis cupidinibus nascuntur
lites, rixæ, iurgia, pugnae, cædes, odia.
Ex illarum uerò neglectione quies, & pax,
& amicitia, &c. Aquila auium rapacissima,
non oppetit morbo, neq; senio, sed fame.
Ita auarus quo magis accedit ætas, hoc magis
cruciatu habendi studio, & minus potest uti
partis. Quid enim faciunt 100. millia ducato-
rum, ubi duo aut tres sufficiunt? Quod si pe-
stis illa quæ cæca facit pectora, Auaritia, si-
nis hominum, quid eò miserabilius? His uerò
quid turbulentius, atrocius, sauius? Qui fe-
bribus laborant è diuersis diuersa capiunt, hoc
est è calidis frigescunt, è frigidis calescunt. Sic
& auaritia molestiam adfert stultis, gaudi-
um sapienti. Breuiter: diuitiæ sunt Adonis
dis horti: et dignitatum mundanarum con-
temptus

Cui sunt
uniuersa,
caruithic
diuitijs.
Arrigite
aures Gie-
zite simo-
niaci.

temptus, est hominis ueri Christiani. Qui au-
ro seruit, tabernam præfert templo, emporium
sacrario. Mundus est illi regnum dei. Auraria,
beatitudo. Et Indicæ formicæ instar, abscondi-
tum thesaurum seruat auarus, ex homine fit
plane pecus & fera. Philargyriæ finis, auer-
nus, ibi auarus iuxta atq; prodigus auri, guttus
lam aquæ frigida, non inueniet in refrigerium.

Auarorum diuitiæ, inquit Socrates, ut sol post
occasum, neminem mortalium oblectant. Auaritiæ
finis.

Auaritia procreat proditionem, Fraudem:
Fallaciam: periurium: Inquietudinem: Vio-
lentiam: obdurationem contra misericordi-
am, &c. Et sicut spinæ non sinunt semen
emicare, inquit D. Chrysosto. super 33. cap.

Genes. hom. 59. Ita & diuitiæ seu tempora-
les curæ spirituale semen quod in anima se-
minatur, non sinunt fructum afferre: Sed adu-
runt & suffocant sicut spinæ prosectum eius
retardantes. Amor pecuniæ omnes uirtutes hu-
mi deijcit & pedibus conculcat: scuit ut bar-
barus: fertur crudeliter ut tyrannus: de-
bachatur impudenter ut meretrix: nusquam
miseretur: nusquam pudet: adest ubiq; du-
ra, ubique terribilis: dira: inclemens, im-
pia, truculenta, & cum lupis & ursis ac

οὐκ ἔστι
παντα
ζῶοντα
λοquitur
alio in lo-
co Auaris-
tia.

77
leonibus ferocius sauit, suauis tamē hominibus,
si modo dicendi homines sunt, uidetur & amabi-
lis. Cūq; his qui eam desiderant & exoptant gla-
dios acuat quotidie, foueas & præcipitia paret:
scopulisq; eos mille & mille naufragijs illidat:
Expetitur tamē ab eis & desideratur & qua-
ratur ac per mortes suas innumeras letantur, se
aliquādo ad eius saltem ianuam peruenisse, &c.
Nam qui fluxis rebus, quales sunt honores, deli-
ciae, opes etc. nituntur: uelut fretū cōtinuis agi-
tantur procellis, & nusquam quieti sunt. Recte
itaq; mari cōparantur, iuxta illud Esai. 57. Im-
pij autē quasi mare feruens, & redundāt fluctus
in conculcationem & lutū. Nec hoc reticendum
interim, diuitias quidem in domum admittēdas
esse, at nō in animū, &c. De Auari calamitate,
Luc. 16. 1. Cor. 6. Auaritia prohibetur, Lu. 12.
Eph. 5. Col. 3. heb. 13. Punitur, Mat. 27. 1. Co.
6. Auaritia infamat, Eph. 4. 2. Pet. 2. Supplā-
tat proximū, Mat. 26. Iac. 4. &c. Sed iā dudū
tempus est, ut ad id quod institueram nostra re-
currat oratio, Hæc enim quando huc nō spectāt
(necessaria tamen) non immorabor amplius.

Dicite ergo Pastores cū Prudentio, ô tortu-
ose serpens, qui mille per mæandros fraudesq;
flexuosas agitas quæta corda, discede, etc. Reuo-
cate

cate in memoriam illud Roberti Gaguini tetra-
stichon.

Congeries nos fallit opū, nos fallit et ætas,
Nec fida est ullis quasita potentia regnis.
Deserit elatos sublimis gloria reges.
Calcat & excelsum mors protinus atra tri-
bunal, &c.

Et cum Luscinio.

Conscendi terram nudus subiturus eandem
Nudus, quid molior & mors quoq; nuda uenit
&c.

Ecclesia ergo, ut tandem uela contraham,
regnum Christi & ueritatis penitus in rebus si-
dei errare non potest, potest quidem in morum
sinceritate desistentes perferre, sed quantum
ad ueram religionem, ad uerū cultum, ad pro-
fessionem ipsam atq; regulam fidei siue articu-
los atinet, nunquā fallitur: Simoniam Giezi-
anam labem, ambitionem, scortationem, & hoc
genus in clero perpetitur. Aulicā item tyranni-
dē & pompam, torneamenta, &c. deinde etiam
uaria uitia plebis, diabolus fouet in ecclesia

Non per-
sonæ respi-
ciende sed
res ipsæ.

militante, quæ ecclesia, licet ferat, nunquam
 tamen aut dissimulauit, aut probauit,
 Falluntur igitur Impij, qui ecclesiam erroris
 alicuius fidei articulorum dissimulant: hallu-
 cinantur item scismatici, qui propter abusus
 ab ipsa matrice ecclesia deficiunt. Nos quidem,
 fatemur, peccatores esse possumus, heretici
 uero minime: hæresis exotica dogmata eligit,
 Hypocrysis uero bona opera tantum simulat,
 &c. Neq; fugimus lucem, quemad. Lucifugi Xy-
 thobibuli turpiter gannunt, sed nolumus tene-
 bras pro luce. Nec constituimus nouum tribu-
 nal, sed ad hoc prouocamus, quod perpetuo in
 Ecclesia constitutum fuit. Nec tam præfracti
 sumus, ut iudicio nostra uelimus iudicio totius
 ecclesie præferre, &c. Neq; tamen interim, ut
 alibi diximus, dormitantes, & tantorum malo-
 rum dissimulatores excusantur prælati, quorū
 est hæreses, abusus, irregularitatem sedulo ex-
 tirpare. Si enim tollerentur abusus, si extirpa-
 rentur hæreses: non sic terra humano sanguine
 maderet, non arua cadaueribus tegerentur cæ-
 sorum, non uiduæ non pupilli orbitatem suam
 deplorarent, uere miserādam, manerent omnia
 incontaminata: Gehenna uos comprehēdet præ-
 sides ecclesie nisi hic uigilaueritis, &c. Sed qui

Hæreseos
 & hypo-
 crisis dif-
 ferentia.

Prælati
 abusus
 non corri-
 gētes præ-
 uarican-
 tur,

ex deo est et ueritate, uidet ecclesiam rosam in-
ter tot spinas abusuū & heresim, basin et fir-
mamentum ueritatis.

Bona Temporalia Eccle-
siae unde.

Rerum uero terrenarum, inquit Ficinus,
dominatio & administratio pontificibus
accessoria est tanquam accidens, non in
quantum utarij dei, sed in quantum Constanti-
ni caesaris sunt heredes, haecenus ille. Donatio-
nis Constantini mentionem facit D. Ambrosius, Donatio
Constanti-
ni. Imp.
hic, ut est de obitu Theodosij Imperatoris, prae-
sente Honorio asserit Constantino Baptismatis
gratiā in ultimis diebus contigisse. Et quod pri-
mus Imperatorum crediderit, post se heredita-
tem fidei principibus derelinquens. A Constans-
tino autem usq; ad Theodosij tempus Imperato-
res 5. fuerunt: à tempore uero Constantini usq;
ad id tēpus quo Valla uixit ferè 70. interuene-
runt, notiore ergo existimo historiam S. Am-
brosij, quam Valla, &c. Quae Pipinus ablata
Longobardis superciliosis Ro. ecclesiae (pontif.
Stephan.) restituerit, demonstrat Pighius lib.
5. cap. 16. eccle. hier. Hec auxit Carolus ma-
gnus adiiciens Corsicam Insulam, & quicquid
inter Lucam & Parmam interiacet.

Accessit his Mechtildis comitisse ditio, quæ
moriens, ex testamento legauit S. Roma. Eccle-
siæ, quicquid à Pisfa amne, & S. Quirico agri
Senenn; usq; ad Ceperanum inter Apenninum et
mare interiacet.

De restitutione Alpium Cocciarum ecclesiæ
per Aribertum facta, uide P. diaco. lib. 6. cap.
10. Quam donationem Luithprandus S. Roma-
næ Ecclesiæ confirmauit.

Iam et Beneuentanus tandē ducatus accessit.

Et postremo utraq; Sicilia, Nortmannorum
fratrum, Tancredi filiorum uirtute uendicata
à Saracenis & Græculis, ultrò accesserunt ad
Ius S. Romanæ Ecclesiæ, sicut & hodie feudum
à Carolo V. recognoscitur. Hac tempestate pō-
tificiæ ditionis est Picenus ager, Umbria, (hodie
ducatus Spoletanus) Flaminia, Aemilia, Lati-
um, cum multo maxima Tusciæ parte.

Picenus
ager hodie
uulgò
Marchia
Anconita-
na dicta.
Pauperes
alere ha-
bet eccle-
sia.

Hæc autem Hereditas à maioribus relicta,
in pios usus, & pauperum, (non gelasiorum
Quos græce γελωτοποιοὺς, id est, fictos
moriones uocamus) & iuxta necessitatis men-
suram conuertenda: aliàs nullum adminicu-
lum præstant diuitiæ ad uitam eternam, in-
quit D. Ambrosi. offici. libr. 2. capit. 4.
et Idem. D. Ambrosius. Vasa sacra, ait

in res

in redemptionem captiuorum possident ecclesiam. Et Cyrillus nihil thesaurorum ecclesie reseruauit, sed pauperibus distribuit omneis: Paulinus cum omnia pauperibus erogasset, seipsum denique uendidit, ut uidue cuiusdam pauperule filium captiuum, à barbaris hostibus redimeret, matrique sue baculum senectutis redderet. Sed quibus dandum sit audi D. Hieronymum cum seruatore docentem & dicentem. Vade, uende omnia tua, & da pauperibus, pauper non utique, qui mendicitate & squalore coopertus est, & tamen non recedit à uitijs, sed qui bonus est: uerum ad propositum. Tales, inquam, extitere Gregorius, Iudocus, S. Sixtus, &c. Et omnis sanctorum pontificum albus: Nota super hac re precepta Christi & Apostolorum, noti sacri canones. Fatentur canones, bona ecclesie Dei pradia & allodia, quod patrimonium uocant Petri, esse bona pauperum: Cicero in officijs dicit, duplicis criminis teneri eum, qui aerario publico, aliquid subtraxerit, grauius ergo peccat, qui bona ea que pauperum reuera sunt, miseris & egenis subducit. Iudas Scarioth pauperes elemosyna defraudauit. Helluo purpuratus ille, cuniculam egregie, neglecto Lazaro, curauit: at uterque Christi misericordia priuatus. Nec enim

Patrimo-
nium Petri.

Nota.
Bernhar.
de uerbis
domini de
clamatio.

ordinauit Deus, inquit D. Bernhardus, his qui
Euangelio seruiunt, de Euangelio querere aut ha-
bere delicias, aut ornatum sed uiuere, ait Pau-
lus 1. Corin. 9. ex eo: ut uidelicet sint contenti
alimenta corporis, non irritamenta gula, aut in-
centiua libidinis & quibus tegantur, non quibus
ornentur, accipere. Diuitiae autem si non magni
aestimantur, nihil repugnant Christi doctrinae aut
summae in eadem perfectioni. Summa: Concilium
ROMANVM sub Syluestro habitum, canone 4.
his uerbis concludit. Commoneo autem uobis omni-
bus mihi consortibus monimentum hoc, ut de red-

Facultates
ecclesie ut
distribue-
re.

1.

ditibus ecclesie quatuor partes fiant. Quarum
una, cedat pontifici ad sui sustentationem: &c.
Episcopus enim ob iura hospitalitatis tempora-
lia possidet, 1. Tim. 3. Sed hospitalitatem hic non
intellige comessationes & conuiuia, Christus enim
non gastrimargiam, uerum philoxeniā requirit.

2.

ALTERA PRESBYTERIS & DIACONIS,
& OMNI CLERO, &c. equum est enim boui tri-
turanti pabulum praebeatur, ob necessitatem scia-
licet rerum ingruentium, et incumbentiū onerū:
de decimis fructuum locis sacris praestandis uide
dec. concil. Matisconen. 2. canon. 5. &c. Nō abs-
te autem seruator noster de decimis sanctiones
approbavit, uoluit enim, ut qui Euangelion annū-
tiant.

1. Cori. 6.

clarent, ex euangelio uiuerent: sed ut Christus
decimas non repudiavit, (specialiter enim usibus
sacerdotum deputauit, Malach. 3.) sic nec ex de-
cimis opes priuatim cōgeri uoluit, auaritia enim,
ait Apostolus, idolorū seruitus est: De decimis dā
dis, extat decretum Rothomagen. concilij. Item
decretum Moguntini concilij. Definitio Latera-
nen. concilij uniuersal. sub Innocentio, &c.

Qualiter
distribue-
re oblatio-
nes fideiū
uide dec.
cōcil. Bra-
carenfis,
can. 39.

TERTIA, Templorum & ecclesiarum re-
parationi.

QUARTA, Pauperibus, infirmis & pe-
grinis, &c.

Valeant igitur tam impudentes Momi, Nycti-
coraces lucifuge, infelices uerpi, Veneris sanda-
lium calumniantes: ualeant inquam scripturariū
deprauatores & raptores, qui S. Ro. ecclesiam,
MATREM, dente plūs quā theonino, rodūt, exi-
bilant, tollere non possunt: seditiose clamitantes,
sacrificos omnes quotquot sunt in uinea zebaoth,
(quos uulgò presbyteros uocamus) cum pabulo,
radicitus extirpandos esse, &c.

MVNVS Pastorale &
didascalica.

Qui ergo uult ingredi uitam eternam, sit
in primis phileremus, philoponus, Hydro-
pota:

Euangelio
cuius quis.

21
pota: paupertate gaudeat, diuitias contemnat, nō
possideat copiose aurum, neq; argentū, neq; pec-
cuniam in zonis suis, Matth. 10. In cauendo sit
prudens, in erudiendo doctus, in concupiscendo
modicus: in obsequendo ei cui se dedicauit assi-
duus. Talis fidelis seruus & prudens quem do-
minus uerus *γῶγ* & cōstituit in uineam Ze-
baoth: Non negat coram mundo Deum omnipo-
tentem. Non caret religione. Non diffidit uerbis
IHESV. Non terrestria cōmoda querit. Ter-
rea floccipendit, opum enim sarcinam lubēs abij-
cit, quisquis ad Christum properat, in Christo
possidet omnia. Non præsert Euanida cælo. Non
simulat uirtutis amorem. Vnitatem non rumpit.
Nova paradoxa non profert. Non uerberat im-
meritum fratrem. Non scribit libros factiosos.
Non fundit inanes sermones. Spurca non re-
fert. Non disrumpit uincula pacis. Non diuena-
dit sacra mysteria. Seditiones non amat. Non sus-
scitat arma Mauortia. Non tristia bella seu bellu-
cum taratantara excitat. Non subsannat præ-
tereuntem. Sacrum baptismum recepat. Non sa-
cra fluentia iterat. Non iurat per numen inique.
Non circumuenit fratrem. Non exercet usuram
auaram. Non sordida lucra uenatur. Non con-
gerit ruiturum aurum & pecuniolas in terris.

Non

Non seruat quæ male sunt paratæ, sed reiecit munda fucis, in IESVM, summum bonum, omnem amorem, curam, studiumq; transfert, totus ab illo pendet, ueræ enim tranquillitatis, seu ut Græcè dicam, εὐθυμίας, fons est. bene conuenire cum Deo, &c. Non partas diuitias sænore retinet. Non certat coram Iudice. Non uane mentitur, Qui enim mendax idem & furax. Non est inuidus atque rebellis. Non perniciosa docet. Non extruit sibi pulchras edes. Non noctes diesq; ludit. Non nocte dieq; bibit. Non dijudicat fratrem, atque summi iudicis officium sumit. Christolatram docet. Idololatram dedocet. Non turpia furta facit. Non ueneris minister est, nec scortanda scorta colit. Non turpiter ingreditur. Non contemnit Biblia sacra & ecclesiastica dogmata. Non adornat conuiuia tantum Cræsis, sed subuenit esurienti, quem rabiosa fames cruciat. Non uenatur uulgi applausum. Non mundanos querit honores seu fascēs: Sitienti non subtrahit. Ad omnes hospites largus est. Vestit nudos horridulos. Visitat omnes infirmos, & quos tenet carcer horrificus. Baptista uestigijs insistit: à Deo exit: Est uox clamantis in deserto. Vocat ad μετάνοιαν. Catechisticōs instituit. Mauult

Animi tranquillitas.

Monas

Crucem
Christi
tollere, est
in hoc mū
do nihil
uel amare
uel cōcupi
scere, &c.

Monasticōs degere abiecta, quā aulicōs uiue
re splendide. Rebellantem carnem, & subinde
repullulantem etatis lasciuia cohercet. Exor
nator, rector, illustrator est. Ad ulciscendum
lentissimus. Ad ignoscendum promptissimus. Fi
de celebrat pasah & sanguinis effusionem. Non
admisceat syncera uitiosis, uera falsis. Non de
torquet subdola interpretatione ad suas cupi
ditates pestiferas cœlestem doctrinam: sed fidelis
est in domo Dei sicut Mosche, uigil sicut Aha
ron, Zelosus sicut Helias, prædicator disertus,
sicut Esaias: sapiens sicut Daniel: sollicitus pa
stor sicut Petrus: Doctor sicut Paulus: Sanctus,
sicut Syluester. Non est κακοποιός, id est,
malefactor. Nō φιλότιμος, id est, ambitiosus.

Amb. offi.
3. cap. 1.
Pauci ho
die angeli
ci in omni
bus ordi
nibus.

Non commodum suum querit, sed alterius. Non
gratiam suam querit, non suā laudem &c. Quis
est hic & laudabimus eum fecit enim mirabilia
in uita sua, Psal. 14.

PARACLESIS

AGite igitur optimi commanipulones, cō
militonesq; et qui ossa ecclesiæ estis, ora
gana Spiritus sancti. Sponsum CHRISTUM Iesum
huiusq; unicam columbam ecclesiam, amate
& diligite, nihil melius esse potest, imò extra
quam

quam nihil sumus, extra quam quisquis sapit desipit. Huic uni inhereamus, hac una fruamur ecclesia, in qua uera pax est, gaudium, tranquillitas, uita: &c. per hunc sponsum Christum crescimus in hac sancta matre donec occurramus in uirum perfectum, & gnauius obitamilitia, perpetuum in illa ecclesia triumphante triumphum agamus in caelis, confidamus in eo cum charitate & spe salutis, future glorie, ipse enim omnia perficit: ipse Kanna siue zelotypus est, hoc est, uehementer nostri amator: Decet igitur & nos esse Am Kanna tobim debarim, hoc est, Exod. 10. Vix dux mulatricem gentem bonorum operum. Nemo uos sed Græcis ducat ad mortem, promissionem uitæ æternæ desideret ἡ γὰρ τῆς αἰ. rate. Quid potest fucata illa meretrix, Mundus, promittere? Quicquid libet promittat, fortassis in crastino morituro promittit. Sed quid minatur mihi, inquit Augustinus, potens homo, ut aliquid mali faciam? carceres, catenas, ignes, tormenta, bestias, nunquid ignem æternum? Exhorresce quod minatur omnipotens, ama quod pollicetur omnipotens & uilescit omnis mundus (ubi fellita, putida, tetra sunt omnia) siue promittens, siue terrens, &c. sapit qui mundo desipit, & nihil nisi Christum sapit. Deponite malitiam, dolum, adulationem, & inuidiam detractionem hanc inno-

innocentiam sic tenere debetis, ut eam crescendo
non amittatis. Quid est malitia, inquit D. Augu-
sti. lib. 50. hom. 20. nisi nocendi amor? Quid est
dolus, nisi aliud agere, & aliud simulare? Quid
est adulatio, nisi fallaci laude seductio? Quid
est inuidia, nisi odium felicitatis alienæ? Quid
est detractio, nisi mordacior quàm ueracior rea-
prehensio? Malitia malo delectatur alieno, inui-
diæ bono alieno cruciatur. Dolus duplicat cor,
adulatio duplicat linguam, detractio uulnerat fa-
mam, &c. Nemo hic fulgere querat, nemo sibi
arroget, nemo se iactet. Nolebat se CHRISTVS
cognosci nolebat prædicari in euangelio nomen
suum cum in terris uersaretur, uenit ut lateret
seculum hoc. Ergo & nos simili modo abscon-
damus uitam nostram Christi exemplo, fugia-
mus iactantiam, prædicari non expetamus. Me-
lius est hic esse in humilitate, ibi in gloria, &c.
Cogita obsecro dilecte, inquit D. Chrysosto. in
Gene. hom. 27. quantæ sit uirtutis magnitudo,
& discite uel ex præmijs, quæ propter illam uel
uniuersis dominus promissit. Qui ab hominibus
querit, habet, inquit idē Ambrosi. mercedem su-
am: Qui autem à Deo, habet uitam æternam,
quam præstare non potest, nisi author æterni-
tatis, &c. Hec igitur omnia diligenter seruate
memo=

Amb. off.
lib. 3. ca. 5.

Lib. 1. off.
cap. 1.

memoria, confratres charissimi, ut eos qui simpliciter ac temerè scripturis, ac cum perniciè proximi utuntur, omni cum sapientia, ut Chrysostomus ait, corrigere possitis. Fiducia uestra, Hebre. 10. magnam habebit præmij retributionem: ueniet in breui qui uenturus est & non tardabit, Apocalypscos 21. Porro qui uicerit, (Mūdum: diabolū, qui & mors dicitur quia est causa mortis, Hierony. & c. Carpem: Hæretistas) ero Deus ei, inquit dominus, & ille erit mihi filius, exaudiā eos, Deus Israël non derelinquam eos, aperiam in supremis collibus flumina, & in medio camporum fontes, ponā desertum in stagna aquarū, & terram inuiam in riuos aquarum. Vos enim iam non hospites & aduenæ, sed ciues sanctorum, & domestici Dei, Ephes. 2. Habebitis thesaurum inuestigabilem, quē nec tineæ rodunt, nec liuor edax diruit: dabit Archipater omnipotens pro terra silicem, & pro silice torrentes aureos, tollet dominus saxum Tantalum, dabit gaudium & letitiam & exultabunt de condonatis peccatis ossa per cōtritionem humiliata. Vigilate ergo, actō. uirgi la. 20. Videmus quo tempore, cum quibus, & quā psam ca. 5. uarie luctemur: Vigilate, Vigilate, empti enim estis precio magno, & c.

Hiob 22.

Ambr. ad uirgi la. 20. psam ca. 5.

Z

Ad

AD SPONSV M CHRISTVM

Iesum , piorum qui Thau Ezecheli-
ca consignati sunt, Oratio intensa.

Iudich 7.

PECCAUI MUS quidem, ô misericors Deus, in-
iuste egimus, iniquitatem fecimus: TV (qui
pro nobis uagisti, sitisti, esuristi, alisti, aestua-
sti, laborasti, delassatus es: eguisti, uigilasti, ieiuna-
sti, &c.) Quia pius es miserrere nostri, aut in
tuo flagello uindica iniquitates nostras, & no-
li Podedh, redemptor tradere cõfidentes te po-
pulo, qui ignorat te. Tu domine atate Ezechie
regis Iudeæ, angelum tuum misisti, qui mili-
tũ Zennacherib interfecit ad 85000. milia: Idẽ
nunc quoque Dominator cœlorum, archipa-
stor bone & misericors, demitte angelum bo-
num, qui nos ad pauorem & terrorem istorum
aduersariorum antecedit: ut qui sanctum po-
pulum tuum & ecclesiam tuam sanctam sponsam
unicam, cum impia contumelia impetunt, poten-
tia lacerti consternantur. Vsq; quo domine qui
es sanctus & uerax non iudicas ac uindicas san-
guinẽ nostrũ? Capper al hattothenu, hoc
est, propitius esto peccatis nostris, Psa. 78. Fac
cum seruis tuis secundum misericordiam tuam.
Ecce, ppter te mortificamur Psa. 44. tota die
estis

Apocal. 6.

estimati sumus sicut oues occisionis, opprobrium
 uicinis nostris. Exurge, quare obdormis domine?
 Exurge & ne repellas in finem. Deus uirtutum
 conuerte nos, & ostende faciem tuam & salui
 erimus. Quare faciem tuam auertis? obliuisceris
 inopia nostra & tribulationis? Quoniam humi-
 liata est in puluere anima nostra, conglutinator
 est in terra uenter noster: Exurge domine ad-
 iuuu nos ne percamus, tua in Naui derelicti atq;
 contempti: ure renes nostros, redime nos, pro-
 pter nomen sanctum tuum: ue al te uienu lide
 nisaion, aual hacilenu meraha, Ie =
 amen. id est, & ne nos inducas in tentationem,
 sed libera nos à malo, Amen.

Psal. 118.

Psal. 78.

Psal. 79.

Psal. 29.

Matth. 6.

TRIPLEX ECCLESIAE

persecutio.

VNA TYRANNORVM, qui martyres
 occidunt: De qua persecutiōe Christus ait. Matth. 10.
 Cum persecuti uos fuerint in una ciuitate
 te fugite in aliam. ALTERA HAERETISTA-
 RVMEST: sunt qui uerae fidei confessores im-
 pugnāt. De hac persecutione phimosomos, &
 inaternū Benedictus Christus, Mat. 7. Attēdite,
 Z 1 inquit,

**Reteſtio
falſorū fra-
trū tracta-
bitur in
calcelibri.**

inquit, à falſis prophetis, &c. **VLtima eſt fratrum
falſorum Chriſti in hodiernum diem uſq; exiſtens
tium**, hæc ultima omnium maior eſt: unde D.
Gregorius. **Ultima tribulatio**, inquit, multis tri-
bulationibus præuenitur. De hac Eſaias cap. 19.
pugnabit uir contra fratrem ſuum, & uir contra
amicum ſuum, ciuitas aduerſus ciuitatem, regnum
aduerſus regnum, & dirumpetur ſpiritus Aegy-
pti, &c. Huiusmodi autē correctiones ſeu cator-
thoſes non immerito comparantur 4. uentis &
4. beſtijs: de quibus dicitur in Daniele. cap. 7.
Zach. 2. & 6. Mat. 13. etc. Videbam, inquit Da-
niel, in uifione mea nocte, & ecce 4. uenti cœli
pugnabant in magno mari: & 4. beſtiæ grandes
aſcendebant de mari diuerſe inter ſe, &c. Ane-
mocratores autem & uentipotentes Hæreſiote
uno nomine, nunquā non luſtantur, decertant
uentis Iudæi: pugnant uentis Turcæ: decernunt
pſeudocatholici.

Factioſi:

Hypocritæ:

Antichriſtus.

} martyres inſequuntur.

**Sed gratia Dei præſens eſt eccleſiæ Antidotū
VERbum Dei, aduerſus hæc uiperas.**

Ty=

TYRANNIS IN ECCLESIA:

Et quid Tyranni prisci à Christianis
potissimum exegerint.

Ecclēsia uerò quàm miserabiliter tenta sit
et concussa, exemplificant facinora scele-
ratorum: Sic Herodes Ascalonita infanti-
cida, proprios suos filios Alexandrum et Ari-
stobulum ferire iugulo, et Pherorā germanū: et
Tyronem unā cū filio eius, orco demittere nō est
ueritus. Quid hic nō perpetraret in præcurso-
re angelū dñi, Mal. 3. et flosculos martyrij (Mar. Vide Aug.
6. Luc. 3. Matth. 12.) bimulos Bethlehemiticos? lib. 3. de
Sicut autē uiperarum proles, cū patiuntur, suas symbolo
occidunt matres, exeso earū uentre: ita sanē et ad catechu-
Iudæi suos patres spirituales, puta prophetas oc-
ciderūt, inquit Euthymius super loc. Mat. 3. etc.
Sic tyrannidē exercuerunt Augustus, Nero, Bibe-
rius, Diocletianus, Maximianus, etc. At omnes,
qui clericos insectati sunt, horrendis pressuris, cū
supercilio et cristato Goliath sunt miserrimē
prostrati. Satis, inquam, cōpertum est ex annali-
bus ueterū q̄ Romani olim Imperatores decretis
publicis atq; edictis S. Romanā ecclesiā seu huius
religionem repellere atque extinguere conati
sunt, sic ut nullum crudelitatis genus omissum

fuerit, in quo p̄i alumni (grata soboles) ecclesiæ
 Dei uexati atq; disiecti non fuerint. Inter cate-
 ra MAXIMINVS Cæsar (archytyrannus iste
 & hereditarius Christiani sanguinis hostis) non
 minore astu quàm seuitia usus est in persequen-
 dis lacerandisq; Christianis. Siquidem Iouis sta-
 mulachrum (quod in urbe Antiochia celebre
 fuit.) Sic instrui curauit cōmentoq; callido apta-
 ri, ut in edendis oraculis quæ tum magno cula-
 tu habebantur de christianis responsum hoc
 promeretur, Ne homines Christo dicati dege-
 rent in urbibus, neque ullis etiam locis extra ura-
 bes, sed procul ut noxium genus atq; ueneficū &
 contagiosum fugarentur, quò factum est ut uagi-
 palantesq; & reiecti ab omnibus fuerint, tametsi
 pro religionis merito atq; maiestate id accidebat
 ut quo plures seuiore tyranni & persecutores,
 eò maior & amplior religio haberetur. Nec ex-
 nim quicquam principum seuitiā atq; feritatem
 magis extimulat quàm firmitudo illa & inuicta
 atq; impenetrabilis cōstantia christianorum, quæ
 libidinem omnem atq; immanitatem lōgè exupe-
 rat, ueritas enim impiorum commenta non re-
 formidat: sic ergo intonuit plenis buccis illis
 temporibus, uox Christianorum. O Romani
 præsides (dicebant tyranni) allidite, atterite
 nos,

Piorū uox
 ad Tyran-
 nos;

nos;

nos, probatio est nostræ innocentie uestra ini- Tertul. in
 quitas: ô mirandam ἀνεξιχνία. O laudibilem Apologe.
 μακροθυμία, &c. Sed quid illis Gymnasiaz cap. ult.
 ches Christus? Audi Hesaiam cap. 3. Morao, Id est, tole
 inquit dominus ad pios, lo thireu, velo ratiã ma-
 Thaaritzu. Hoc est, timorem eius ne timue- lorum.
 ritis, & ne paueatis, &c. Ne metuamus ergo eos Id ô, lōga
 quibus hic datur corpora nostra occidere, cum nimitatē.
 animas nostras uiuificent quodammodo, oues Matth. 10.
 sumus mactationis, Roma. 8. Parati ad gloriam
 Dei. Hic Acheron, illic cælum. Huius memi-
 nit D. Ambrosius de uoca. gentium libr. 2. cap.
 1. dicens. Cum sicut oues introieritis, in medie-
 um luporum, nolite de uestra infirmitate trepia-
 dare, sed de mea potestate confidite qui uos
 usque ad consummationem seculi in hoc opere
 non derelinquam, non ad hoc ut nihil patiamini,
 sed quod multò maius est præstiturus ut nula
 scientium crudelitate superemini hastenus.
 D. Ambrosius. Etiam ethnici norunt interiori
 homini tyrannos nocere non posse. Scitè A-
 nacharsis philosophus cum iā in tormentorū sum-
 ma afflictioe esset, ad lictores & tortores truculē-
 tos dixit. Agite audacter, percutite, me siquidem
 nō tangitis, q. d. Externū solū laniatis hominē,
 interiorē (Animam) ferire nō potestis &c. Quò

Iulianus

magis autem timeri uolunt tyranni, hoc magis fideles eos temnere debent, allatrare possunt non deuorare: Neronis animas nostras tangere non possunt, etc. De Iuliano qui Bisantius fuit, mirificum prorsus commentum atq; adeo callidū traditur, quo christianos populos in ecclesia domini cōgregatos, ab instituto atq; incepto suæ religionis depelleret, nō enim ui, non cædibus, non tormentis, sed alia ratiōe aggressus est, ut eos ad ueterem nephandam religionem cōuerteret. Nam prolatis præmijs ac dignitatibus tum blandimentis etiam atque persuasionibus sic effecit, ut is multò plures occupauerit, quàm qui crudeliter eos atque immaniter persequendo attriuerit. Idem tamen Edicto cauit ne christiani homines prouinciarum procurationes haberent, neque ius dicerent quod ipsa ut dicebat, christianorum lex uti gladio prohiberet. Pari quoque edicto constituit ne christiani ipsi gentilium scholas atque gymnasia adire possent, quo minus in bonis studijs atque disciplinis proficerent. etc.

NUllum uiolentum perpetuū. Nero,

At in omnes Tyrannos crudeliſſime deſcendit ſcuij ultio diuina: Omnes inquàm, duris ſupplicijs à domino Deo correpti ſunt. NERO enim Matricida (anno dominicæ incarnationis

nis quinquagesimo septimo: ab Vrbe uerò cōdita
 807) seipsum interfecit, anno uitæ suæ 31. Impe-
 rij 14. postquàm rescivit se hostem à Senatu
 iudicatum, & ad furcas condemnatum. Domi-
 tianus (anno domini 83. ab urbe uerò condita
 833.) à suis cubicularijs, tanquam effæminatus
 & inutilis confossus est: tantæ desidiæ fuit, ut in
 cubiculo solus muscas præacuto stylo confige-
 ret: uir prodigiöse arrogantiae, qui se de-
 um ac dominum scribere in suis casarianis
 iussis edixit. Idem exercitum populi Romani
 obiecit, quo rarior in patriam reuerteretur, quidem.
 contra Antonini pij institutum, qui dixit malle
 se unum ciuem seruare, quàm mille hostes occi-
 dere, &c. Maximinus, (anno domini 238. Vr-
 bis conditæ 989.) cum filio in obsidione Aquæ
 leicensi, à proprijs militibus obtruncatus, Decius
 (Anno domini 254. ab urbe condita 1005.) in
 Mysia pugnans, palustri uoragine obrutus, pe-
 rijt, ita ut ne corpus eius extiterit uspiam. Va-
 lerianus, (an. domini 259. Urbis uerò conditæ
 1010.) Persis bellum inferens, ab eis captus
 Scabellum regis persarum ascensuro factus,
 paucorum conspiratione interfectus est. Dio-
 cletianus, (anno domini 290. ab Vrbe cona-
 dita 1040.) cum resignasset Imperio, apud

Domitia-
nus.Prouerb.
Ne musca

Decius.

Valeria-
nus.Diocletia-
nus.

Nicomediam multis uarijsq; morbis uexatus,
 demum mēte alienatus, sibi ipsi uim intulit: Quod
 baud dubiū facta sunt ulciscēte domino. Claudius
 Iulianus Apostata, ecclesiā persequens,
 teste Sozomeno, miserē periit in Persico bello,
 fertur autem manum suam sanguine impleuisse,
 & in aëra sparsisse, & dixisse νεκρικὰ γὰρ
 λιλαιε, in corpore confessus cum blasphemia
 uictoriam: &c. O Chus filius Artaxerxis huma-
 ni sanguinis sitientissimus tyrannus, Qui tan-
 dem à suorum præfecto quodam miserē inter-
 emptus est. Sic ob tyrannidem constat Phara-
 onem & Cassium periisse. Tyrannidem exercu-
 erunt in pios Bohemicos mystas, Thaborite:
 Husite: Vuicclesiste, &c. At illi erumnas
 experti sunt. Sic Anno 1100. Gulielmus Ru-
 fus Angliæ rex in pios Sacrificos descēuens,
 & ANselmo Cantuariensi archiepiscopo pro-
 pter piam eius admonitionem in exilium eiecto
 templorum prouentibus ad priuatū quæstum
 abutens, ac sepe distitans pingue panem Chri-
 sti esse, & delicias præbere regibus; inter
 uenandum apud Nouæ Forestæ saltum à suo
 quodam intimo cubiculario sagitta transfixus
 confestim periit; Calend. Augusti. Magno do-
 cumento Christi ministros & sacerdotes nō esse

Pharao.
 Eutrop.
 lib. 10.

Nota.

uexatus

uexandos aut spernendos, quāto minus irriden-
 dū Christum: &c. Sic lapidarunt Iudæi Chri-
 sticidæ crudeles, S. Stephanum tanquam legis
 desertorem inuocantem nomen Christi, Act. 7.
 Sic coniurarunt in necem Pauli, act. 23. Sic ty-
 rannidem exercuit Constantinus 4. circiter an-
 num 645. In Martinum papam. Sic Anastasius
 Imperat. anno 492. Constantinus 6. Leonis 3.
 filius, circiter annum 742. sic Leo 3. an. 721.
 & Leo 4. anno 777. &c. Quibus tamen domi-
 nus reddidit retributionem quam suis retribuere
 runt: Constantinum 4. Phlebotomia occidit. Psal. 136.
 Anastasius fulmine interiit. Constantinus ob in-
 solentiam morum à suis captus, excecatus est.
 Constantius seu Cōstans in balneo à suis extin-
 ctus, Paul. diac. lib. 5. cap. 3. Alahis crudelis ty-
 rannus à Chuniberto Christianissimo rege misce-
 re tractatus, diac. li. 6. ca. 8. At quo ore perse-
 quuntur catholicos, recentiores tyrannicæ certe
 extrema sensere. In politia tyrānis execrabilis
 execrabilior lōge in uinea zebaoth: Redarguun-
 tur principes, & sacerdotes & prophete expi-
 latores apud Micheam. Et quod in theatro
 culpabile est, in templo planè est horribile &
 execrabile: & quò tyranni sunt insipienti-
 ores, hoc etiam sunt ferociores: scriptum
 enim

enim. Vae terrae cuius rex puer est, etc. Tyrannicum est autem, ne & hoc omittamus, inique casos suscipere de quibus ferre. Tyrannicum est improbos adoriri. Tyrannicum, (inquit Barbatius) bene merentes Neronice trucidare: &c. Quid igitur est tyrannus? Tyrannus est qui ualere iustis naturae legibus. Gentium decretis, civium moribus priuata utilitate metitur omnia. etc. Tyrannus est qui nulla optimorum civium seu fidelium Christianorum, habita ratione, indignos: pseudo catholicos, uotifragos, & nequam homines ecclesiasticis functionibus praeficit, usque deglubendos, deuorandos, seducendosque suos impune permittit. Tyrannus insititius qui amicum & inimicum quorum est dominus, utcumque occasio inciderit eodem loco habet. Tyrannus est, qui spreto innocentiae delectu tormentis exquirat, multat, proscribit, relegat, ultimo supplicio afficit, quos libitum est, quos catholicos esse nouit. Tyrannus est, inquit S. Gregorius Moral. 12. Qui in communi Republica non uere principatur, &c. et Cicero li. de ami. In uita tyrannorum nulla fides. Tyrannicum est, inquit D. Eras. Roterod. patriam expugnare, talis Eriaperthus de quo Plutarchus in uita Lysandri. Breuiter: Tyrannus est qui sitis sanguinis

**Tyrannus
quis.**

sanguinem qui miseram plebeculam tãquam pedibus proculcat. &c. Sequitur ergo. *Lapsam* Triceps bestia per-
*Morum disciplinam: IN*testinum atq; externum turbans
bellum, seu tyrannidem. (intestina bella uoco, ecclesiam.
 quibus Europæ principes, prouentosis & in-
 nibus nonnunquàm titulis inter se digladian-
 tur) Hæreses: hætenus perturbasse ecclesiam.
 &c.

At quid dominus, Qui est perfectio pura, Ty- In oppres-
 rannis Christicidis minatur? Audi breuibz sores fide-
 Micheam cap. 3. Audite capita Iacob, inquit hium Chri-
 dominus, & tyranni domus Iesraelis: An non sti senten-
 cõueniebat uos ius & æquum nosse? Qui bonum
 oditis, malum uerò diligitis, qui pellem eorum
 ab eis diripitis, atq; carnem eorum ab ossibus
 eorum, qui carnem populi mei deuoratis, de-
 traxistis pellem ab eis, atq; ossa eorum nudastis,
 clamabitis ad dominum, sed non respondebit,
 faciem suam eo tempore abscondet, quemad-
 & uos malitiæ studuistis, &c. Audite hoc uos
 hematodipsæ tyrāni: Qui nihil didicistis nisi ui- Id est, hor-
 dus facere, emedullare, et prædam conuehere. minum uo-
 Bona ecclesiæ cum Acharo, Iosue 6. 7. Ioa, 4. ratores.
 règ. 10. Balthasaro, Danielis 5. Aurilego Ana-
 tiocho, 1. Mach. 2. Cambyse, Dionysio: Hero-
 strato, Flegæo: &c. diripere? Sapite igitur.
 Reges,

Timend⁹
qui corp⁹
& animā
præcipi-
tat in tar-
tara.

Nota.

Reges, nolite præcipites esse in iudicijs san-
guinis, crudimini Iudices terræ, Psalm. 2. ser-
uite domino in timore, & exultate ei cum
tremore: osculamini ecclesiam, Matrem ue-
stram, in qua sponsus Christus est, Ne irasca-
tur dominus, & pereatis à uia breui exarde-
cet furor eius. Perpendite obsecrò nouissime
diei inflexibilem, irregressibilem, immuta-
bilem sententiam, Ineluctabilem ultimæ tubæ
clangorem: Immortales miseri uiuent inter
incendia, & inconsumptibiles flammæ nudum
corpus lambent. Ardebit purpuratus diues.
Non miserebitur ultra deus, neq; tunc exau-
diēt pænitentes, sera erit illa confessio, et cum
clausa fuerit ianua, frustra carentes oleo accla-
mabūt exclusi: SAPITE ergo iterum dico SA-
PITE. Beati omnes qui diligunt nomen eius
&c.

VVLPECVLÆ VINEÆ

Dominicæ deuasta-
trices.

Math. 16.

ET portæ inferorum non præualebunt
aduersus eam, inquit Oecodespotes, suo
enim nutu omnia gubernat & continet
Chris

Christus. Vbi duo prædicuntur, tum quod ecclesia sit passura multas, & arduas persecutiones: (hæ enim Inferorum portarum nomine intelliguntur) tum quod non sit unquam ruitura. Duo, inquam, prædicuntur de ecclesia futura. Alterum impletur indies, scilicet perpetua persecutio, tam à Iudeis, & ethnicis, tyrannis: &c. ut diximus, quàm etiam à perfidis & præfractis. De altero, scilicet quod semper sit de hostibus suis triumphatura, nihil dubitamus & hæsitamus, quum uideamus ipsam de tam multis hostibus iam olim triumphasse.

Διγεοις autem (secundum D. Hieronij: cuius uerba celebrantur 24. questione tertia Hæresis) electio dicitur græcis, ac proinde quisquis diuersum à communi totius ecclesiæ sensu, quod doceat, eligit, is merito censetur hæreticus, (pertinacia facit hæreticum non error) secat enim electione sua seipsum ab orthodoxis, hoc est, ab ijs, qui cum ecclesia rectè sentiunt. Augusti. libro De utilitate credendi, inquit. Hæreticus est qui alicuius tēporalis commodi, & maxime gloria, principatusq; sui

sui gratia, falsas ac nouas opiniones uel gignit
 uel sequitur, &c. uide D. Hiero. 24. questi. 3.
 cap. Hæresis. Scismaticus est quicumq; recusat
 subesse ecclesiasticæ hierarchiæ capiti, quicumq;
 Sorores penè indi. secedit à principali cathedra, ut tunc Mosaica,
 uidetur scis. ita nunc Apostolica, &c. Breuiter: Hæresis &
 ma & hæ. scisma carcinoma, serpit enim morbus ille cōta
 relis. giosus: Lepra est multicolor, sic et hæreses sunt
 uariæ.

Recruduerunt illæ.

Anno 450.

1. ACEphali, clerici sine capite sunt, hoc est
 qui ducem quem sequantur non habent. Dicebāt
 Hanc Hæ. Christum in una substantia esse adorandum.
 resim Negarūt in eo duas naturas, sed unicam ex Dei
 acerrimè tate & humanitate mixtam, contra Chalcedo
 confutauit nenn: concilium. &c. Exorta hæresis tempore
 Leo 1. PP. Attilæ: uide Hieronij: in cata. hæret. & Sabel.

2. AETiani, dicebant homini Christiano, So
 lam fidem sufficere ad salutem.

Anno 398.

3. VIGilantistæ, mouebant bellum diuis mun
 do mortuis. Gennad. in cata. Molliter uixerūt,
 mollia & mundo placentia docuerunt, superest
 & hac nostra tempestāte futura.

4. Petros

4. PETrobrusiani heretici ante 400. annos, negabant ueritatem corporis Christi in eucharistia, negabant sacrificium Missæ: contradicebant cum Scelestino et Iuliano, horis canonicis: demoliebantur Christi & diuorum eicones.

5. ANTicidi Mariemastiges non Mariā, hoc est, dominā & reginā cœli (quā Iesaias uocat *Haſ alman*) dicūt: Sed *Hariam*, hoc est, instar ſimi uilem ambubaiā circulatricē blasphemāt, cōtra turcarū Alcoranū qui Mariā omni laude fatetur dignissimam. Breuiter: Virginitati Mariæ (quæ generis humani satorē & Sotera peperit octauo Cal. Ianuar.) cōtradixerunt. Nostris tē- θεοτόκῃ
poribus sanē nō erubuit dogmatistes quidā cum Maria pro
conſectaneis (quos hodie uerniles Hagiomachos nuntiata
meritō uocamus) Mariā comparare peccatrici in 5. Syno
Luc. 7. & syrophenissæ Math. 15. &c. do Const.
6. Aeriani Mammonistæ sordiduli, ij pro defū- habita ius
ctis uetant sacrificium, & stata ecclesiæ ieiunia: su Vigilij
uide Augusti. lib. de hæresibus, cap. 55. PP.

7. BASilides Alexandrinus Christū non in substantia carnis, sed phātasmate ab Araxa quodam uisum, & Simonē quendā eius loco crucifixum, impiē asseruit. Idē 365. cœlos esse credebat. inter Basiliidianos omnia fuerunt communia, uide Euf. li. 4. ca. 6. & August. in Cathal. her. &c.

Donatisti: 8. DONatus Afer, contra hunc decertauit B.
ci, an. 329. Augustinus, Dicebat impiè filium patre mi-

norem, & filium spiritui sancto maiorem: Ca-
tholicos rebaptizauit. Dicebat etiã Christianũ
nomen perijsse de tot gentibus in orbe terrarum
& in Aphrica solũ remansisse. Ad Donatistas
scribit S. Augustinus his uerbis. Cum uos ueris-
tas urget dicitis patres errasse: &c. Extulit sese
stygijs fluminibus hæresiota tempore Constan-
tini, uide Hier. in Chro. & Augusti. contra epi.
Parmeniani, lib. 2. cap. 1. & epist. 47. &c. ex
Donati scola prodierunt Monteni: Rogatiani,
Circumcelliones, & id genus monstra alia.

9. PSallianorum errorem Ecclesia æque dam-
nauit, atq; Vuiccleffi furorem, horarum cano-
nicarum preces uanas proclamantem: &c. uide
D. August. lib. de hæresibus cap. 57.

10. IOuinianistæ calumniabantur & celibatũ
& abstinentiam. Iouinianistæ noui fidem solam

An. Chri: 383. charitate cassam, iustificare somniant. Iouinia-
nus sanctimonialibus profectioris ætatis nuptias

persuasisse dicitur, inquit Augusti. de peccatorũ
meritis, & remissio. lib. 3. cap. 7. Zythobibulus
hodie peior Iouiniano.

11. MANichæi, ea quæ de Christi pueritia
scripta sunt aspernantur. Sanctus Mathæus &

LUCAS

Lucas, uterq; pueritiam Christi duobus absol-
uunt capitibus. S. Marcus et Iohannes prodromus Christi eam rem non attigere: unde Manichæi illis parum tribuunt, hos magni fecerunt. Circa annum 274. Aureliani temporibus

Breuiter: uetus testamentum omnino respuunt, Nouum ex parte recipiunt. Eodē modo à pseudocatholicis exploduntur libri Machabeorum: Iacobi epistola quasi stramentitia ridetur. &c. nā ab ipsis dissentiūt. Idē Manes Persa reiecit ciuilem potestatem. Scipsum paracletū prædicauit. Nostra ætate planē in hāc hæresim prolapsus est Thomas monetarius, &c. Sunt & hodie qui dicunt Christon ex Maria nihil recepisse, sed per eam tanquam sol per uitrum, & tanquam per canalē aqua, in mundū uenisse. Manicheos persecutus est Cabades filius Perozi regis Persarum, unā cum episcopo eorum Indagaro, &c.

12. **A**Vxētius, irrequieta rana & pseudologus: ecclesiam imperio subijcere uoluit, at propterea in Acheronta immersus: circiter annū Christi 368. sub Valentiniano.

13. **F**Raticelli, (temporibus Alberti austriaci anno 1300. emerferunt: Alij ann. 1048. regnante Henrico 3.) Hi planē Catabaptistarum more, nostra hac ætate lucos perlustrantes, promiscuos cōcubitus docuerūt, nihil pos-

*sederunt: ij non esse administrandas respublicas
Christianis, futiliter garriunt, Multas phanati-
cas opiniones omitto. Resuscitatores fuere Dul-
cinus et Margarita eius uxor, sed uiui capti,
membratim lacerantur, et eorum ossa combusta
dissipantur.*

*14. BERengariani transsubstantiationē negant:
repullulat nunc ille Sacramentariorum error,*

*Et c. Huic se dedicarat olim Domitius Calderi-
nus, et hodiē Blasius Arg Mag. cum complici-
bus. Abiurauit hāresim Berengarius coram Ni-
colao PP. uide c. ego Berengarius de cōse. dist. 2.*

*15. LAmperiani damnarunt cum Iohan. Vuic-
cleff. et confectaneis, uota.*

*16. BVstirapæ, ij ne in templis quidem beatorum
reliquijs parcent.*

*17. Felicianā hāresis in Constantinopolitana sy-
nodo damnata fuit, hos fuisse Eiconoclastas
cōstat: circiter annum 374. celebrata Synodus
sub Theodosio seniore, cuius decreta sequens
schediasma explicat.*

Effigiem Christi cum transis pronus adora.

Nō tamē effigiē sed quod designat honora, etc.

*Huius progenies longo post interuallo, his
miseris tēporibus successit Carolstadius cū cōse-
ctaneis, resuscitans errorem hūc: et ergo pros-
scri-*

Scriptus ex Saxonid sollicitante Luthero cucullate, qui uel in hac parte probe sensit, pro uiribus hæresi Felicianæ restitit: uerba Lutheri ex cucullati cōtra Carolostadium sunt. Imagines, inquit, rememoratiuas aut testimoniales, sicut sunt imagines crucifixi et sanctorū, probatū est esse tolerandas, etiā in Lege, et non solū tolerādas, sed quādiu memoria & testimoniū in eis durat tamē sunt laudabiles et honorabiles, sicut statuæ Iosue et Samuelis, hæc Lutherus. De imaginū usu, uide Gregoriū magnū, li. 7. epi. 53. et li. 7. epist. 109. ad Serenū episc. Massilien. Euse. li. 7. ca. 14. Histo. Eccles. li. 11. cap. 25 et trip. hist. li. 2. ca. 19. et lib. 6. cap. 1. et lib. 9. cap. 9. Augusti. in Psal. 141. &c.

Iconoclasta Leo imperator circiter annum 458. et Philippus ann. 713. à Constantino PP. anathemate percussus, à Romanis expulsus & exoculatus, &c. Iconomachus Leo 3. circiter annū 721. miserè in Messembria occubuit.

Imagines sanctorū ab ecclesijs seu tēplis abradēdas esse seditiose docuit Balthasar Fritberger, ueriūs fridtbrecher, combustus in Niclausbürg oppido Austria, anno domini 1526.

17. ALBimontani scolasticam theologiam sub nomine Papæ unā cum sacramentis ecclesiæ &

salutaribus disciplinis funditus evertunt.

18. CATaphryges hæretici Montani Priscæ & Maximillæ errorem sequentes, aduentum sancti spiritus non in Apostolos, sed in se latitasse mendaciter gloriabantur: similes illis qui hodie se ecclesiam mentiuntur, &c.

1. ANVTiani negarunt esse unius substantiæ S. triadem.

2. ALogi, qui λόγος, id est, uerbum dei, non credunt, respuunt enim S. Iohannis euangelion.

3. ANThropomorphytæ, ij deum humana mēbra habere arbitrātur: Cum deus nihil nisi oculus, nihil nisi auris, nihil nisi manus, etc. existat. Qui omnia nouit & potest Sozo. lib. 8. histo. Cle. cap. 11. Volaterra. &c. exorta est circa tēpora Otthonis magni.

4. MONTanus & Apellitæ, tradebant Christū per phātasias deum uisum esse hominibus. Euf. lib. 5. cap. 15. & 18. circa annum Christi 163. (aliij 195.) sub Marco Antonio, &c.

5. APollinaristæ, (horum signifer Apollinaris Laodicens) dixerūt Christū corpus tantū sine anima suscepisse: Multa nugātur de lege Moysi, & resurrectione. Christi diuinitatis & carnis naturā unam esse docuerunt. Hist. trip. 9. ca. 3. circa annū Christi 378. regnāte Valentiniano.

6. ARCE

6. ARabici, futiliter ganniunt animam & corpus simul mori, & simul resurgere.

7. Adamiani seu Adamitæ nudi incedebant, quasi Adæ representarent nuditatem. Aiebant ceteros homines seruos esse, se uerò & suos, liberos. Vrspergen: Circa annum Christi 1346. alij 1344. regnante Ludouico Bauaro. Alij sub Sygismundo Romanorum rege irrepsisse existimant: uide Acneam Syl. lib. de origine Bohemorum cap. 41. &c.

8. ARrianistæ, (durauit ea hæresis plus 100, Arriana
annis, non solum Oriētis sed & Occidentis pa- fax, & tri-
ritur turbans ecclesias, tempore Constantini formis pe-
magni, anno salutis 324. Quo quidem tempo- stia.
re Syluester eius nominis primus, Apostolicam tenebat sedem) diuersas substantias pa-
tris & filij & spiritus sancti asserunt: Minorem Vide Pau-
patre filium, spiritum quoq; sanctum mino- diac. lib. 4.
rem patre & filio, ad suam perniciem garri- cap. 15.
unt. Breuiter: Filium dei docuerunt iuxta perfectissimam naturā fuisse creaturam: Catholicos
probrose & ironicôs Homousiastas appellabant. Placet hic referre historiolum de Ar-
rianistis. Deuterius episcopus Arrianorum, baptizans quendam Bisantij nomine Bar-
bam, dum contra regulam fidei minorem

patre filiū et spiritū sanctū asserēs, diceret. Ba-
ptizo te Barbas in nomine patris per filiū in spi-
ritu sancto, subito aqua disparuit, hæc parergōs
etc. De Arrij obitu, Ambros. de fide li. 1. ca. 9.
Crepuīt enim Arrius, inquit, sicut de Iuda Pe-
trus apostolus dixit. Quia possedit agrū de mer-
cede iniquitatis. Non est fortuita mors ubi in
sacrilegio pari panæ parile processit exemplū:
ut idem subirent suppliciū qui eundem dominū
negauerūt et qui eūdē dominū prodiderūt, etc.
hactenus Ambrosius. Crepuīt diuino supplicio
Bisantij, inquā, defluerūt intestina in latrinā
credo in portentum, ut significaretur sæculis
præcipitantibus Arrij proluuiem fædisimam
mahometistas lunigeros ibi regnatos esse.

Trinitarij hæretici: Arrij
tradux.

Nullum
flagitium
deus finit
impunitū.

Vide Hi-
storiam
ecclesiasti-
cam.

9. EVNomianus triomachos, dicebat per om-
nia dissimilem filiū patri. Augusti. in catal. hæ-
ret. Hieronij. etc.

10. MACedoniani: Arrianizantes similem qui-
dē filiū patri per omnia, sanctū uerò spiritū cū
patre & filio nihil habere commune & per hoc
negantes spiritum sanctum esse deū. Ruf. 1. cap.
25. Augusti. de hæresio. etc. circa annū Christi
341. regnante Constantino magno.

11. Echetæ: asserebant Eucharistiam neq; prodesse, neq; obesse, &c.
12. Artotiritæ, panem & cascū in sacrificio obtulerunt.
13. Bardesanistæ, garriūt Christū cæleste corpus habuisse, nec assumpsisse carnem ex uirgine.
14. Bonosiaci, dixerunt Christum filium Dei adoptiuum non proprium fuisse.
15. Borboriani siue Gnostici, hi animæ substantiam partem Dei esse existimant.
16. Carpocrates, Christū non ex Maria uirgine, sed ex semine Ioseph purū hominem natū docet: uirum quidem bonum & sanctum fuisse affirmat, Carpocrata, Mōstruosissimi mahydra.
- recepta. Euseb. 4. cap. 7. sub Antonino 5. circiter annum salutis 163. &c.
17. Hydroparastæ siue Aquarij hæretici: illi in sola aqua sacrificiū peragebant in calice sacramenti, contra Armenios qui in solo uino. uide decret. August. li. de hæresibus ca. 64. Constantinop. concil. 7. General. &c. Quod extra uinum non fiat cōsecratio sanguinis, uide canones concil. Antiochodorensis, ca. 8. &c.
18. Cathari, ē munditia quam mētiebantur sunt dicti: ij gloriantes suis meritis peccatorū ueniam negarūt. Viduas denuō nubentes damnabāt, etc.
19. Hierarchitæ, ij gannunt paruulum nullum

in cœlū, peruenire posse carere enim meritis bla-
terant. Hierarchitarum meminit Hilarius lib. 6.
de trinitat. Hierarchas, inquit, lucernam de lu-
cerna, & lampadem de lampade in duas partes
distinguens, erat in natiuitate filij in diuinis, &c.
circiter annum Christi 193.

Antonii
prij tēpore,
anno 144.

20. Cerdoniaci, negarūt Christum natū passūq;
sed simulasse passionem. Hæresim Basilidis appro-
bant. Vetus testamentum contemnunt &c. Vide
Hilar. lib. 6. de trinitat. Iren. lib. 3. cap. 3. &c.
Tempore Xysti. 1. pp.

21. Circilliōes seu Scotopitæ: Bonosi hæresim se-
quentes, Christum filium Dei adoptiuū non pro-
prium esse dixerunt.

22. Circumcelliones: ij infano amore martyrij
seipsos interimebant ut martyres uocarentur.

23. Colatiani, dixerunt Deum non facere mala,
contra illud quod scriptum est. Ego Deus creans
mala, Esai. 45.

Anno do-
mini 84.
Ignatius
uocat il-
los diabo-
licos ho-
mines.

24. Ebionitæ, (quos sabbathizarios uocant)
à quodam Ebione facundo uiro orti, Christum
ex uiro & muliere purum hominem natum do-
cent: (simili modo Aegyptij Deum belluam ani-
matam uocabant.) Legem Mosaicam necessa-
riò seruandam esse statuunt. Hilar. libr. 1. de
trini. Tempore Titi 11. Cæsark, & tempore Io-
hannis

hannis Euangeliste, qui se huic fortiter opposuit
emerfit heresis. Vocant fortem fidei agonistam
Paulum apostatam legis, cuius epistolas quoque
rident, Iren. lib. 1. aduersus hereses ca. 26.

25. Sabellius Pentapolitanus, quem etiam ab he-
resios occasione Patripassianum uocant: Hic per-
sonarum proprietatem confundens, filium Dei
negauit fuisse Christum, nec primogenitum o-
mnis creaturæ. Idem S. Spiritus omnem sensu-
lit intellectum, Euseb. libr. 7. cap. 4. & 5. Hi-
lar. lib. 5. de trinita. Vnam personam Patri, fi-
lio & Spiritui sancto adscribunt: Plat. in Sylue-
stro pont. circiter annum Christi 256.

Sabellij in-
fania que;

26. Polychronius Hæresiota maximæ insanie,
uoluit suscitare mortuum in hereticorum ue-
ritatis testimonium, sed sua falsa spe defrauda-
tus & illusus. Vide concilium Constantinopo. 6.
sessio. 15. &c.

Antimari-
ani.

27. HELVIDIVS, discipulus Auxentij, Ma-
riamastix, impiè dixit, matrem domini 4. ha-
buisset filios & filias ex Iosepho: Gennad. &c.
circiter annum Christi 388. Marianæ uirginita-
ti detraxit.

Heluidia-
nistæ.

28. Etinodiani, & hi theotocæ nomen Mariæ
inuidentes: Mariā uirginem ante partum nō post
partum improbè dixerunt.

29. Eutychiani: (horū prodromus eutyches cōstantino.) Asserebant Christum post humanā assumptionem nō duabus naturis cōstitisse, sed sola diuina fuisse contentū. Damnata est hæresis in synodo Romana, anno 513. Emergit factio tempore Martiani Impera. Anno 453.

Faciunt & 29. Floriani, dixerunt Deum creasse mala, cōtra uesp̃e fa- illud quod scriptum est. Fecit Deus omnia bona. uos, faciūt ecclesiæ et Eadem lepra etiā infecti marcionitæ: creaturas Marciōitæ corporales malo genio & ipsi tribuerunt, contra Tertullia. scripturam, omnia creauit Deus simul, eccle. 18.

Simili ignorantia cum Alogis, librum Apocalypseos repudiant. contra quos scripsit Irenæus, ut confirmat Eusebius eccle. histo. lib. 5. ca. 20.

30. LVcifer: à quo Luciferiani, infernalis Luciferi (quem Rhadamantum finxerunt poëtæ) uicima opima. &c. Hic sola ambitione motus suā hæresim populo obtrudit. Augusti. &c. circiter annum salutis 340.

31. Nicolaitæ, uel Nicolaini impudētes, libidinosi priapistæ: Iezabel illa Apocalyptica 2. cap. (quæ aliās regi Achab nupsit) huic sectæ comparatur. Aretha Cæsariē. ibidē, &c. Nicolaus hic de 7. Diaconis qui in Actibus Apostolorū electi sunt, fuit. Hic dixit (inquit Tertullia. de præscript. heret.) tenebras in cōcupiscentia luminis et qui dem

dem foeda & obscena fuisse ex hac permixtione pudor est dicere quæ foetida & immunda sunt & cetera obscena. Omnes enim refert quosdā turpitudinis natos, & complexus & permixtiones execrables, &c. hec Tert. breuiter, promiscuos concubitus docuerunt, Anno 51. Augusti. in hæret. & Ireneus Lugdunensis Antistes lib. 1. cap. 27. Euseb. in eccle. hist. 3. cap. 29.

32. Nestoriani, Qui cultui Mariæ detrahunt, ij Christū hominem tantū ex Maria natū futiliter Nestor seu ganniunt & blaterant. Genna. soc. li. 7. cap. 32. Nestorius Tempore Theodosii, circiter annū Christi 427. qd Mariæ detraxerit Nestoriana hærescos alūnus fuit Sergius Monachus, Mahometana sectæ primarius prodromus. Melchior Hodie sunt qui cum Melchior Hoffmanno, Deū Hoffmann. ex sanguine D. Virginis natum negant, &c.

33. Valētinus: Cerdon et Marcion, hæresim Basilidis approbant, uetus testamētum contemnūt, duos Deos, unum iustum alterum iniustū statuūt, à quibus bona & mala proueniunt omnia, Hilar. li. 6. de trini. Iren. lib. 3. ca. 3. Dogma illud hodie amplectuntur Callectij ut scribit Ludouicus Vartomānus. Anno circiter 144. alij 119.

34. Pelagius, temporib. Innocētij pōtifi. in Britannia hydra proserpsit. Is Nouati & Luciferi Euangelion ē cymmerijs tenebris & ē stygia palude

natum, ē Ioseph uiro suo alios genuisse filios. Sed illa hæresis cum suo authore Antiochia omnium Episcoporum suffragijs damnatur, Anno 274. Huius meminit Euseb. histo. ecclesia. lib. 7. cap. 23. et Sabellicus, &c.

37. Cerinthus, ab alijs Cheritus uocatus: Circūcisionem necessariam esse docuit. Idem cum Ne= Cerinthia pote Aegyptio post 1000. annos futuram resur= ni. rectionem, et regnū Christi in terris adseruit: Nepotian

unde à Græcis χιλιεσὸς nuncupatus est. Actus Apostolorum contemnebat. Euangeliū Matthæi solum recipiebat, alios tres Euāgelographos, teste Philastro, cachinno excipiens. Traiani tēpore hæreticus ruina domus oppressus, Euse. li. 4. ca. 14. Huius tempore S. Ioannes domini discipulus in Epheso iens lauare, cum uidisset intus Cerin= thum, non lotus recessit. Vixit hæresiarcha anno redempti orbis 82.

38. Nouatus: docebat post baptismum acceptum relapsos in peccatū, redire ad salutem non posse, et errore hoc impio multos ad desperationē adigit, et ecclesiarū concordia dissipauit. Hic Simiarum more quæ cum homines non sunt, homines imitatur, id sibi uedicare uoluit, quod hodie possidet ecclesia, temerarie Episcopos catholicos Aphricanos, Numidas: Mauritanos, hæreticos de claram

Vide Euf.

li. 6. eccle.

hist. ca. 33.

Nota.

clarauit ipse hæreticus. cōtra hūc scripsit D. Ar
nobius in Ps. 106. Audi, inquit, Nouatiane. Tu di
Irrepfit hē cis, qui adhuc nō sunt redēpti, ipsi possunt ad in-
refis circi- dulgentiā per pœnitentiā puenire. Nos dicimus,
ter annum illi per solam fidem ad indulgentiā attingunt. Isti
241, &c.

autem qui redempti sunt, non per fidem solam,
quia iam crediderunt, sed per pœnitentiam per-
ueniunt ad misericordiam redemptoris &c.

Ob hanc hæresim conciliū sacerdotale Romæ
congregatū est, episcoporū 60. totidem presby-
terorum, cum diaconis multis, &c.

Cathari. Superbo nomine catharos, id est, puros semet-
ipsos appellarunt.

S. Cornelius pp. 20. Hunc Nouatum anathe-
mate percussit.

39. Prædestinati hæretici, ij nec bona nec ma-
la opera curarunt. Bernard. Lutzcl. Anno
Christi 453.

40. Photinus, (huic cōsensere Hebionitæ) Chri-
sti diuinam natiuitatē negauit, eūq; natū penitus
ex Maria docuit. Hist. trip. li. 5. cap. 5.

Hic paulò post in concilio Syrucij congregato
anathemate percussus. Hist. trip. 2. cap. 30.

Circiter annum Christi 340. alij 374. sub
Constantino secundo.

41. Iacobitæ, (in Syria) Candenti ferro chara-
cterem

eterem crucis frōtibus baptizatorū inurūt et tudiculant. Hæresios huius ansam sumunt ex uerbo Ioannis, dicentis. Ipse uerò baptizabit uos aqua & igni. Sed non satis attendunt, quòd Ioānes dicit Christum baptizare igni, non hominem, cui baptismus saltem aquæ creditus est, &c. Eadem

Marouini

42. Audæus, Syrus. Cum Anthropomorphitis Deum humana membra habere existimauit.

Theod. 4. ca. 10. Circiter annum 388.

43. Eufрата hæreticus tempore Iulij 1. pp. Christum negauit Deum, in Coloniën. Synodo dānatus est.

44. Helchesaitarum hæresis irrupit circiter annum 239. temporibus Decij: sub Fabian. pp. Scripta S. Pauli, & alia quedam à spiritus sancto tradita negauit, & hanc Origenes deuicit. Euseb. 6. cap. 38. Sancti Pauli apostoli epistolas refutabant, fidem in persecutione docuerunt negandam.

45. Messalianitæ, ij carnem domini nec prodesse nec obesse, docuerunt. Theo. 4. cap. 11. circiter annum 357.

46. Armacan Holophāta, anno 1350. docuit turpe esse Christianis sua sponte mendicos esse. Vol. 1a. 21. in Ord. Franc. &c.

Bb

47. Alæ

47. Albianorū hæreſis in comitatu Tolofano creuit, ij Chriſti corpus in pane, ut in alijs rebus, eſe cenſuerunt. Aemil. lib. 6. Hoſ ſanctus Dominicus ſui ingenij acrimonia fortiter proſtravit, Blond. lib. 7. circiter annum 1216.

48. Sirenius, tres naturas et principia finxit. Au-
guſti. Tempore Antonini 5.

49. Monothelita cum ſua hæreſi emerſerūt. Hi
duas uoluntates diuinam & humanam, in Chriſto
eſſe negarunt, Volaterra. lib. 7. Antropol. Con-
tra hoſ hæretiſtas ſynodus Conſtantinop. 150.
Epiſcop. celebratur: &c. Irrupit circiter annū
Chriſti 566. tēpore Iuſtini huius nominis 2. Im-
perat. Vide Paulū Diaconum de rebus geſtis Lō-
gobardorum, lib. 6, cap. 2.

50. Berillus Boſternæ urbis in Arabia Apoſco-
pos ueriūſ, Chriſtū non ante carnis natiuitatem
fuiſſe, & patris Deitatem in eo tantum habitafſe
impiē aſſeruit. Hunc Origenes deuicit, atque ad
ſanctam matrem eccleſiam reduxit, Euſeb. lib. 6.
cap. 21. & 33, Hierony. in catah etc. circiter an-
num Chriſti 214.

15. Anno domini 1047. & circiter: ſpecies ſectæ
Manichæorū in Goſlar emerſit, quæ omnis ani-
malis eſum execrabatur, Hermānus cōtract. etc.
52. Eberardus Vviedenſe, apoſtata Halberſtatenſ.

Qui concedit quidē peccatū originale, tamē blaterat incertū an puer baptizatus moriens saluetur, cū nihil certi cōstet de huius fide, q̄ si fidem non recipit filium iræ & damnationis gannit.

53. Anno domini 1175. tempore S. Bernardi, Petrus Bailardus philosophus peripateticus emerfit. Hic præter creatorem & creaturas, aliud quiddam posuit, sed conuictus erroris præfente Ludouico rege, sanctissime postea uixit, nō modo sententiam mutauit, sed Monasticā uitam & religionem professus est: Plat.

54. Anno domini 1524. Berengarij error renouatus, à Carolo studio, Oecolampadio, & Zwinglio, etc. ij editis scriptis in participatione cœnæ dominicæ nō distribui uerū corpus & sanguinem Christi, dixere. Sed à Leone 10. in Concilio Vercellenfi damnatus est hic error. Incredulos Christus arguit discipulos, Mat. 17. Mar. 9. Luc. 9. 24. Ioan. 20. Incredulis etiā interdixit regnū cœlorum, Rom. 11. Hebr. 3, etc. contra hos acerrimè scripsit Luther.

Capharnatica in credulitas taxatur.

55. Anno dñi 1512. extitere qui dixerunt animam esse mortalem, & unicam in cunctis hominibus, homines turcs turciores. Hos Leo pp. 10. in Lateranensi Concilio anathemate percussit.

56. Christophe. Schaplerus, 12. articulos cōscri-

pſit de libertate chriſtiana, inter quos hic erat præcipuus, Tributa non eſſe pendenda magiſtra-
tui: emerſit hæreſis noſtra ætate.

Arabici.

57. Hermannus Kiffuich Holandrinus: docuit a-
nimam per hominis mortem ſimul cum corpore
perire. Hanc quoq; hæreſim D. Auguſti. libro
de hæreſibus 83. ca. 12. impingit Arabicis.

58. Anno domini 1538. prodijt ſecta eorum qui
dicuntur Antinomi.

59. Nicolaus Galecus Bohemus, miſſus ad conciliū
Baſilienſe: Is docuit hominem nullum poſſe occi-
di iuſte, etiamſi id fiat ex iudicis præcepto.

60. Anno domini 1543. In Friſia ſurrepſit nouus
quidam pſeudopropheta nomine Georgius Da-
uid, ueriūſ archimorita. Hic ſe Dei nepo-
tem dixit. Aſſerebat cælum eſſe omnino uacu-
um, ſe autem ad id miſſum ut filios regni cœleſtis
heredes adoptaret: & alia multa planè abſurda
blaterans.

61. Anno domini 1553. cœptum eſt agi, de ſacra
palingeneſia, Baſileæ: Res certe omnino mūdo ri-
dícula & pythagorica doctrinæ affinis. Et in ea-
dem Rauricorū urbe uiſus eſt qui geniū Petri a-
poſtoli ducē ſe recepiſſe affirmarit. Et alius in ea-
dem urbe, ſe Moſeos Angelū habere mētitus eſt.
&c. Sic etiā pythagoras animā Euphorbi Tro-

iani

iani dixit se possidere. Sic et Ennius de anima Homeri sese iactitabat. Sic Anno 433. Iudæus quidam se Moſen eſſe aſſeruit: Soc. 7. ca. 38. Sic & Druides animas in alia euolare corpora finxerunt. Et Iulianus ille Apoſtata, Alexandri animam ſe eſſe ſortitum dixit. Hac de re Socrates hiſtor. trip. li. 6. &c. Sed nihil ad nos neniæ hæ.
 62. Tatiani & Albanenſes nuptias illicitas eſſe dixere, fœdera nuptiarum damnarunt anno domini 126. Tatianus uir doctiſſimus, quamdiu ab opinione Iuſtini martyris præceptoris ſui nõ diſceſſit.

Et in ſumma, omnes.

63. Hermogeniani.	71. Nyſtages.
64. Herodiani.	72. Ophitæ.
65. Hemerobaptiſtæ.	73. Choitæ.
66. Chiliaſtæ.	74. Paterniani.
67. Encratitæ,	75. Patriciani.
68. Orebite.	76. Priſcillianiſtæ.
69. Mechiſedechiani.	77. Sethiani.
70. Menandriani.	
78. Scueriani: uinum non bibunt, carnes faſti-
diunt, uetus teſtamentum ac reſurrectionem non
recipiunt.	
79. Antidicomarianitæ.	

Vide Aug.
 lib. de hæ-
 reſibus.

80. Saturniani, uide Euseb. 4. cap. 6. Tertullia.
in her. &c.

81. Origeniani, ij post longum aliquod tempus
etiam damnatis Dei promittunt misericordias:
Cum ignis infernalis eternus sit, Mat. 25. Esai.
66. inextinguibilis item, Mar. 9. &c.

82. Simoniani seu Giezitæ, spiritus sancti dona
uenalia habuerūt: Epiphani. contra Simon. &c.
Affirmarunt etiā creaturam non à Deo esse, sed
ex suprema quadam uirtute provenire: Polyd. li.
8. de inuento. rerum, cap. 3. utinam hodie nō es-

proxeneta
seu propo-
lam qui
agant.

Dictū Ale
xādrī Im.
Chryso. in
Ma. ho. 41

sent qui Gieziana corriperebantur elephantia, 4.
Reg. Gratia enim Dei nō uenditur, sed donatur:
Non tantum ille in culpa est qui uendit, sed &
qui emit. Infelix est enim qui uendit, infelix est
qui emit: (q enim emit, necesse est uēdat.) Gratia
Christi non potest auro comparari, communica-
tio autem rerum temporalium nullo iure gratis
communicanda extra supremam necessitatem. O
pestiferam Demonis astutiam, qui sic uisum atq;
auditum obstruxit mundo, quas tamen ambas uias
Christus reserauit.

83. Theodosiani.

87. Albigenfes.

84. Tertullianistæ.

88. Pauperes de Lugduno.

85. Campates.

89. Garasii.

86. Tritothei.

90. Pateroni.

91. Ara

91. Arnoldistæ. 101. Hermani.
 92. Speronistæ. 102. Archontici.
 93. Artemonitæ. 103. Turrelupini.
 94. Pepuziani. 104. Pattalorinchitæ.
 95. Tesserescedecatitæ, 105. Almarici an. 1204.
 96. Valesii, August. lib. 106. Anthiasistæ.
 de heresib. cap. 37. 107. Durādus de Vualdach
 97. Vadiani. 108. Adelphius lib. 7.
 98. Hellinistæ. hist. trip. cap. 11.
 99. Rhetorij. 109. Melander.
 100. Seleuciani. 110. Grubenheymerus.
 111. Caiani sentiunt Iudam traditorem longam
 literā, fuisse diuinum, & scelus illius beneficium
 existimauere.

De Polemone: Dioscoro, Eluro, Scuero, Choluto, Themistio, Chodoro, Euagrio, &c. hereticis. Vide concil. Tolet. 8. cap. 17.

112. Flagellantium secta prodijt ἀνὸνυμος, circiter annum 1350. in historia Polonorum legis sub anno 1261. &c.

113. Chorizantium secta emerfit, anno 1373.

114. Nazareni Act. 24. Christum Dei filium de Maria natum credunt, passum etiam, & resurrexisse, omnia legis mandata custodientes (legem Euangelio commiscunt, utrunq; confundunt,) Sed dum uolunt Iudæi et Christi

stiani esse neutrum sunt: Beda ibidem &c.

117. Gnostici.

119. Apostolici.

118. Angelici.

120. Dulcinistæ anno do
mini 1034.

Quibus & pseudoangelicos, cū consecretancis
supplantatoribus addere possumus: pulcherrima
nomina in homine pernicioso &c. Scimus, inquit
Paulus 2. Cor. 11. Satanā sese transferre posse &
māgonizare in effigiē lucis: exēplū habemus Mat.
4. Sic Celsus philosophus li. suo cōtra Euana
gelion conscripto nomen fecit. Verum Sermonē.
Iulianus gentibus ueritatē retulit acceptā. Simon
Magus appellabat seipsum uirtutem Dei. Samo
setanus spiritum sanctum sese & angelon nuncu
pabat. Sic Marcionitæ et Valentiniani, se catho
licos sanctulos religiosulos et orthodoxos dici uo
lucrunt. Sic Nouatiani se catharos, hoc est puros
uocant, ceteros omnes impuros. Sic Arriani cū
Etos (qui uere orthodoxi fuerunt) criminabātur,
tanq̃ fidei scripturarūq; peruersores: &c. O An
gelici, scilicet: certe ueriūs Bomolochi, & sper
mologi dicendi, nō theologi: Nō correctores, sed
corruptores: Non Angelici, sed cacoangelici.

HVSSITARVM FACTIO,

quæ illis temporibus recentioribus
hinc inde recrudit,

Inter

Euāgelici
etiā o
lim titule
tenus.

Inter hos etiā ponendi sunt Bohemi, & ytho-
 bibuli, Hussitæ (inquit) Rabanus & huic consen- Schuerme
 tit Codrus Italus, & Stamlerus Germanus) Hi rianum tu
 sanguinis sacramentum popularibus omnibus et multuofū
 infantibus cōmunicant, sed & apud ipsos Bohe & uertigi-
 mos, ut de uirtute in uirtutē, sic et in ei oppositū nosum
 de uitio in uitium itur, HUSSITARŪ hærēsis dicta cōmentū.
 haftenus: Maxime Sapientiæ personam ac titu-
 lum sibi uendicant, sed interim καὶ ἐν τῇ πορ-
 φύρᾳ, καὶ ἐν τῇ λεοντῇ ὄνοι, id est, et in pur-
 pura simij, & in pelle leonis asini. Bonè deus
 quot sectas Aquilonica illa archisecta quotidie
 parturit? Hæc Romanum pontificem reliquis
 esse equalem Episcopis & non maiorem asserit,
 Breuiter. R. Homam acephalam esse eblaterat, Ioh. Hus
 Mōtem Libani ueritatis caput proclamat. Pre- combusto
 ces pro defunctis in ecclesia respuuit, & para- anno 1415.
 dos in immisericorditer irridet, Summa. Pur- 8. Iulij.
 gatorium negat secta. Simulacra & eicones cū
 dei tum sanctorum delendascenset. Factitias mē
 dicātium religiones demones inuenisse garriunt
 huius hærēsiotæ. Catechistas omnes pauperes
 esse debere (ipsi Iro pauperiores, scilicet.) mē-
 dicitate uiuere, & cleemosyna sola contentos
 (cōtra illud, dignus est operarius mercede sua)
 fingunt, confessionem auricularem nugacem,

quenq; posse sua peccata in absconso confiteri deo. Nihil opus esse operibus satisfactorijs: solā fidē iustificare, nec referre cuiusmodi sint opera hominū. Matrimonium Sacramentū negant. Iustū in omni opere bono peccare. Characterē in Sacramento aliquo imprimi subsannat. Machabeorum libros autenticos esse blaterat. D. Iacobi epistolā, ac si esset stramē fabaceū, ridet. Docet etiā hominis Arbitriū destitutum gratia dei, quantō magis nititur tātō grauius peccat. Cemeterij inanē usum esse garriūt futiliter, & a thobibuli Hussitæ. Sacerdotem quocunq; loco posse celebrare. In horis canonicis tempus frustra conteri: Ieiunia nullius esse meriti, & sub utraq; specie communicandum, ut suprā docuimus. &c. Articulorum sunt 30. Breuiter stramen Ambrosiæ præfert secta: At aderit Hæresis, suis horis, adraстеia Nemesis. Quas tragœdias suscitauit Hussitæ, annales maiorum satis locupletissime demonstrant. Hæresion nostrorum temporum quis finis futurus sit deus scrutator cordium nouit. Experientia rerum omnium magistra hætenus edocuit & edocet.

Primo

Primo Articulo fidei contra-
dixere.

Manes.

Andeus.

Cerdon.

Fauftus.

Hermannus.

2.

Felicianus.

Felix.

Nouatus.

Iouinus.

3.

Fontinus.

Eibiſtus.

Nestorius.

Theodorus.

4.

Martion.

Saturnius.

Praxeas.

Aſtaticus.

Bafilides.

5.

Apelles.

Cerinthus.

6.

Carpocras.

Seleucus.

Hennias.

7.

Nepos.

Philaſtrius.

8.

Macedonius.

Arrius.

Sabellius.

Eunonius.

9.

Andeus.

10.

Phariſæi.

Sadducæi.

Eſſeni.

Pelagius.

Cathari.

11.

Sadducæi.

Himeneus et Phile-

tus, 2. Timoth. 2.

Almarius, an. 1204.

Hermogenes.

12.

Nepos.

Cerinthus, &c. Om-

nes articulis fidei in

eccleſ. reſtitere per-

ſtinacer.

Fine

Fingunt scismatici Ro. Pontificem esse
dracenam Apocalypticam, cum ipsi
uerius sint illa Iezabel.

1. Zische monoculi conturmales cum fratribus
Thaboritis Zythobibulis, supremum locum ob-
tinent.

2. Alterum locum occupant Anabaptistæ Re-
tincti Heluidiani: priapistæ libidinosi, pessimus
error: ex charismatibus mercedem, & baptis-
mum tanquàm stipem nostri meriti faciunt. Nō
se accipere, sed aliquid sacramento conferre
putant. Fundamentum salutis ponunt suas uires
non gratiam Baptismi: Nullo alio lauacro digni
nisi eo quod est extra ecclesiam. Pædobaptis-
mum negant contra decreta concilij Carthagi-
nensis primi, & rebaptizantur ipsi: iactant eti-
am uisiones atq; somnia, &c. Vim omnem pri-
ori baptismationi detrahunt, sanctimoniā quan-
dam externam præ se ferunt docent: anabaptis-
tæ non licere Christianis in foro contendere,
Non gerere magistratum, non iusiurandum di-
cere, non habere quid proprium, sed omnia de-
bere omnibus esse communia, Quatuor esse om-
nio prophetas blaterant, regem dauid. Iohan.
Leiden. Pontific. Luth. &c. Cruentissi-
ma illa Medæa suum agnoscebat scelus dirum:

illi uelut nouum dogma impietatem suam omnibus exhibent: in puero, (dicunt conſectanci,) poſt Baptiſmum negare remanens eſſe peccatū eſt Paulum & Chriſtum ſimul conculcare (arſticulo 2. aſſertio,) Quis obſecrò unquā tam immitis infanticida, infantum parricida: duræ fuerūt maſculis Amazones. Crudelis Progne. Sæuus pharao, immanis Herodes, hi tamē corpora duntaxat infantium peremerunt: Ipi uerò et animas, quamuis ſacro fonte ablutas, perdunt, addicunt peccato excludunt calo: Sæuyt Herodes cruore (uide D. Cochleum) illi atramento. Ille in corpus, illi & in animam innocentium. Ille in maſculos, illi & in femellas. Ille in unius loci paruulos, illi in uniuerſos totius orbis, etc. Breuiter. Noui Huſitæ contra lucifugos, gratiam in Sacramentis abnegant, & peccata adſcribunt: &c. hæc parergôs. Viderint ergo qua traduce ſint nati.

Anno domini 1534. in principio Ianuarij uireſcere cæpit ſectæ in Vueſtphalia, ui enim Monasterium oppidum occuparant, erigentes ſibi arcem ſlon, & nouam Hieruſalem.

Anno domini 1537. duo Anabaptiſtarum Apoſcopi ueriùs, cum alijs eius ſectæ hominibus Antuerpiæ ſunt exuſti.

Virulenta
uipera.

3. Vualdenses, tertium locum habent: Hi Iarum
mentum negant, & omnes ferè sanctiones S.
Romanae Ecclesiae: Aeneas Sylui: in Bohem. cap.
35. Emergit hæresis circiter annum 1218. Sub
Ludouico quarto.

4. Pighardi, quartum locum possident, ij in
Eucharistiae Sacramento nihil diuinitatis esse
credunt proditores ecclesiae, non oues. Qui ec-
clesiam catholicam in angiportum Bohemiae in-
cludere præsumunt. Festa diuæ Mariæ uirginis
respuunt: Dies tamen Dominicos, & festum na-
talis dominici, Paschæ, & Pentecostes, contra
Husitas recentiores celebrant Hæc quidam in
suis Paraleipomenis, &c.

Soluendi
officium
non cuius
creditum.

5. Sequuntur wiccleffista: Qui anno salutis
1393. alij 1410. à Christi uicarijs & ab Apo-
stolorum successoribus potestatem clauium ad
Laicos transtulerunt. Hic etiam in sola Anglia
ecclesiam somniauit, post Urbanum sextum non
esse aliquem recipiendum in Papam. Item debe-
re obedire diabolo finxit calumniator, &c. Ar-
ticulorum sunt 45. Qui in sessio. 8. Constans-
tensis concilij Anathemate percussi sunt. &
damnati.

6. Swencfeldenses, Capernaitis in aliquibus cõ-
sentiunt, ij penultimum locum occupant.

7. *CAPernaite*, ultimum locum sortiuntur: ij ne uisis quidem signis credunt cum regulo, lo-
hannis 4. Stupenda cecitas & arrogantia
Sacramentariorum, clarissima fidei Catho-
licæ ecclesiæ aduersantium. Credere iubemur,
discutere prohibemur: Credentibus, inquit
Ambrosi. De fide lib. 3. cap. 4. puer natus
est, & non incredulis, &c. De caperna-
itarum incredulitate, uide Augusti. Tracta. 27.
in Euangelion Ioannis. Quemadmodum enim
homini tutum non est ultra quàm fragilitas sua
permittit extolli, Ita periculosum est quæ hu-
manis rationibus assequi nequit reiicere, aut
etiam irridere: maxime tot tantisq; patribus
reclamantibus, & impietatem talem mani-
feste execrantibus: Hoc delirium impu-
gnauit Lutherus, Anno 1523. & consentiunt
Colluteristæ.

Subdiuisio.

1. *MVntzerani*, ueriùs *Sataniani*, quorum
etiam sententiam laudauit *Caroloſtadius*, ut
quidem *Marten Luther* refert. Is *Tho-*
mas Monetarius in *Mylbusen Thuringiæ*
oppi-

oppido palā docuit restauraturū se collapsum
ecclesiæ statū, gloriabaturq; priuatim sibi à deo
reuelationes fieri, & ad euertendam tyranni-
dem impiorū, gladiū Gedeonis sibi commissum
esse: eduxit turmatim cohortes uulgi, iussitq; no-
biliū domos diripi, & monasteriorū bona cōpi-
lari. Circiter annum domini 1524. &c.

2. BINDERliani.

5. HOFFmannici.

3. SABbatarij.

6. LIBeri.

4. MADerani.

7. Cnipperdolingiani.

Septem habitacula Inferorum scribit Rabi Io-
seph Castiliensis cabalista in horto nucis:

Hi ergo Hæresiotæ, sæpe quidem oppugna-
uerūt S. Romanā ecclesiā, & cathedram Petri,
sed præualere nunquā potuerunt. Qui enim
certant cum ea, quam nō possunt uincere, qua-
so quid aliud est quā irritare crabones? Neq;
incassum Petrarcha Petro dixit. Tu es Petrus,
& super hanc Petram ædificabo ecclesiam meā
&c. Hæc domini uerba non sunt inania, nō sunt
temere dicta, sed firma sūnt, & perpetuò sic
stabunt. Vbi est ecclesia Samosetana? Arriana?
Sabelliana? &c. stat firma S. Romana Ecclesiā,
Sponsa Christi, Apostolica sedes magistra &
uindex orthodoxæ fidei principali potestate
sua, quā in beatissimo Petro accepit à domino
iugiter

iugiter ipsos cohercuit prostravit. &c. Impug-
 natur quidem illa, tempestates, inquam, susci-
 pit, sed non demergitur, iacula in eam mittun-
 tur, sed nō perforatur, peribunt huius hostes et
 pyrobolarij certissimum est, ut autem cito pe-
 reant, non parum in nobis situm est. Illorum
 colluies ut apud deum est abominabilis, ita &
 minime est stabilis: Euanuit Aetianus: dispare-
 bit etiam gesticulator, Sola fide sibi adeo placēs.
 Euanuit Manicheus, dilabetur hæresis, homi-
 ni libertatem arbitrij, ac per hoc rationem me-
 riti, auferēs, Perijt Vigilantius, sanctorum cul-
 tum impietati adscribens: Interibit etiam Mar-
 tinianista, idē euangelion olim ab ecclesia dam-
 natum, excitās. Stabit Nymphi & Nymphæ au-
 toritas, &c. De pæna hæreticorum uide Augu-
 epistola 153. 159. & 160. Breuiter. Hæresis pec-
 cati pæna est, tollatur itaq; peccatū, & iam nō Hæresis
 erit uspiam hæresis. Negligētia Cathedræ eccle- peccati
 siā turbauit, diligentia uerò eiusedē omnia facili- pæna.
 me reparantur, et certe nisi hæreses exorta fu-
 issent recentioribus temporibus, tanta leuitas
 & inconstantia nunquam fuisset uisa, &c.
 Nascuntur autē hæreses & scismata ex domina-
 tionis eminētia, Omnis enim hæreticæ prauita-
 tis initiū est, suo sensui plus indulgere ac tribu-

ere quàm catholica ecclesiâ: Vnde Hieremi-
as cap. 49. Ecce paruulum dedi te in gentib-
us, cōtemptibilē inter homines, arrogātia tua
decepit te, & superbia cordis tui, qui habitas
in cauernis petrae et apprehendere niteris alti-
tudinem collis: Cum exaltaueris, quasi Aquila,
nidum tuum, inde detraham te dicit dominus,
& erit idumæa deserta, &c. & Cyprianus in
epist. ad Cornelium summū pōtificē. Neq; enim
alicunde, inquit, hereses obortæ sunt, aut nata
sunt scismata, quàm inde, quod sacerdoti dei nō
obtemperatur, nec unus in ecclesia ad tempus
rū est, per sacerdos, & ad tempus iudex, uice Christi cogi-
dulcedines tatur, cui secundū magisteria diuina obtempera-
decipere, ret fraternitas uniuersa, nemo aduersum sacer-
inquit Hie dotū collegium quicquam moueret, nemo post
ronij. diuinum iudiciū post populi suffragiū, post cōe-
piscoporū cōsensum, iudicem se non iam epis-
copi, sed dei faceret. Nemo dissidio Vnitatis
Christi ecclesiam scinderet, nemo sibi placēs, ac-
tumens seorsum foris nouam hāresim conderet,
hæc Cyprianus: &c. De fastidiosa æmulatione
hæreseos, uide 1. Cor. 1. Iacob 3. &c. neq; enim
omnia ad uiuum refeco.

In Qua ecclesia manendum
Christiano.

In illa

In illa ergo, inquit D. Hieronymus aduersus
 Luciferianos pag. 67. Ecclesia permanendum
 est, quæ ab Apostolis fundata, usq; ad hanc diem
 durat. Sicubi audieris eos, qui dicuntur Christi
 non à domino IHESV CHRISTO, sed
 à quoquàm alio nuncupari, ut puta Marcionitas Hæretici
 Valentinianos, Montenses, siue Campates, Antichri-
 scito non ecclesiam Christi, sed Antichristi es-
 se synagogā: Ex hoc enim ipso, quod postea in-
 stituti sunt, eos se esse indicant, quos futuros,
 Apostolus prænuñciauit. Nec sibi blandiantur,
 si descripturarum capitulis uidentur sibi affir-
 mare, quod dicunt, Cum & diabolus de scri-
 pturis aliqua sit locutus, & scripturæ non in lo-
 gendo, sed in intelligendo consistant. &c. Hæc
 ille sanctus Bethleemites. Eadem Epiphanius in
 Ancorato cōfirmat, dicens. Omnis Hæresis mē-
 titur, quæ non accepit spiritum sanctum secun-
 dū traditionē patrum in sancta dei ecclesia. &c. Observa-
tione
Omnis hæ-
resis men-
dax.

Hæresiotas interdum deus
 patitur.

Castigat autem, inquit Saluia. lib. 5. quos Hæreticos
 castigandos putat, patitur quos putat esse pa-
 tiendos. Vtrunq; ad unam rem uult proficere,
 ut & castigatio in catholicis peccandi refre-
 net libidinem, & quandoq; hæreticos patientia
carere sa-
cris. con-
firmat Cy-
pria. lib. 1.
Epist. 12.

Ecce 2 dei

dei faciat plenā fidei noscere ueritatem: maxime cū sciat eos forsitan catholica non indignos fide, quos uideat catholicis uitæ comparatione præstare: &c. haftenus Saluia: Oportet hæreses esse, 1. Cor. 11. inquit Sedulius ibidem; Nō quod hæreses deo placeant sed quod per eas fideles exerceantur ut qui deo noti sunt, hominibus manifestentur. &c.

Quod mala in ecclesia
suis nos ex
cruciant,
uide Cyp.
li. 3. epi. 3.
Diapho
nia inter
hereticos.

Hæreses circa singula inter se
pugnant.

Discordie
omnis se
minarium
cultus di
uini dispa
ritas.

Quod si quis omneis sectas in unū congregauerit, adhuc inter eos constare non poterit, quæ potior dicenda sit, quorum dogmatibus potiùs parendum; adeo circa singula inter se pugnant, luctantur, atq; dissentiunt: perpetuamq; hanc per secula litem alunt, (scripta in lucem ab ipsa edita illud exemplificant) & quod ait Firmianus, una quæq; secta omnes alias euertit, ut se suaq; confirmet, nec ullā alteri sapere concedit, ne se desipere fateatur Sed in uariis abit sectas, quia inter superciliosos, superbos regnant iurgia, quibus omnis nouitas grata est, Non enim reguntur spiritu dei, sed spiritu uertiginis: &c. Exempli gratia. Arrius unam substantiam Trinitatis negat: contra, Sabellius proprietatem personarum confundit.

Nestor

Nestoriani unum Christum in uerbo & carne non credunt, Valentiniani diuersum sentiunt. Apellitæ: Apollinaristis & Eunomianis contrarij sunt: Nec cum Donato per omnia conuenit Petilianus: etc. Sic Hæreses nihil sunt, nisi Scylla quædam monstrosa, Chymæra & hydra: Nihil nisi minas spirant, nihil nisi fraudem proditoriâ tractât. Proteus & Verumnus uarij fuerunt, sed plus uarietatis possident hæresiotæ, album nigro mutantes. Si quid ex scripturis ipsis opponitur, ad suum uisitatum asylum hæreticarum confugiunt, mox negant authenticum esse, more ueterum dogmatistarum, quorum alij Paulum, alij Lucam, alij Iohannem, alij principium aut finem Euangelij secundum Matthæum reiecerunt. Simili temeritate zythobibulus reiecit (in præfation. no. test.) è sacrorum librorum canone & catalogo, aliquot Apostolorum epistolas, nempe Pauli ad Hebræos, Iacobi Itæ et Iudæ atq; etiam sacratissimam Apocalypsin Iohã. &c. Cæterum quia ut de Hæresiarchis omnibus uerba faciamus, quando indigni sunt, sinamus eos, uti merentur, perpetuò ualere, quorum memoria dubio procul est peritura cum sonitu: Quemad. non incassum Propheta regius imprecatur istis, inquit. Dispercat de terra memoria

Asylum
hæreticarum
usitatum.

eorum, Psalm. 138. Id quod omnibus accidisse
nouimus, quos nostræ tempestatis Hussitæ ex
cineribus eorum resuscitare moliuntur, sed
inuanum conantur omnes aduersus domini uer-
bum manens in æternum. Accidit ergo illis,
quod cani Aesopico carniuoro, qui pane relicto
et in umbram eius inhians perdidit escam. Sic
perfidum hoc et duræ ceruicis hominum ge-
nus impetum faciens, amittit panem uitæ æter-
ne, et inanibus nominibus perdit uerbum ue-
ritatis; Summa, Non est ulla factio tam
pestilens cui non patrociniū ferant hodierna
nemroitharum ambitiosulorum hereses,
si quis altius inspexerit, &c. Hæc autem
scripsimus, Christiane lector, non ut quen-
quam iudicarem, seu dente theonino rode-
rem, nouit deus pater omnium, Sed ut
insaniam nostri seculi depingeremus, non to-
tam tamen, sed particulam quandam, non
paruam, sed minimam, &c. Peccantem
fratrem, inquit Tertullianus aduersus Ma-
rcio. lib. 4. iubet corripi dominus, quod qui
non fecerit, utiq; delinquit aut ex odio uo-
lens fratrem perseuerare in delicto, aut ex ac-
ceptione personæ parcens ei, habens Leuiti-
cum; Non oderis fratrem tuum in corde tuo,

¶ Psal. 4. Irascimini & nolite peccare, &c.
sed publice argue eum ne habeas super illo peccatum haftenus ille.

*Ecclesia expugnari
non potest.*

Multi se hostes sustulere contra unicam Petri sedem. At illa semper inuicta perstitit, nec perstitit tantum, sed etiam uictrix perculit omnes. Nemo de hac spolia retulit ullo tempore perduellis, nemo de cathedra Petri & sede Apostolica uiolata gauisus est: Nemo ex hoc bello inimicus unquam triumphauit. &c. tentatur quidem arietibus & telis ab Hæresiotis, sed hi, ut inquit altifonus Augustinus, sic sunt in corpore Christi, quomodo humores mali: ij quando euomuntur tunc releuatur corpus. Sic & con- sectanci quando exeunt tunc releuatur pij. Hæc ergo S. Romana Ecclesia, una est: uera, catholica: contra omnes hæreses pugnat. Et ut idē August. ait lib. 1. de symbolo ad cathecumenos cap. 5. pugnare potest, expugnari nō potest. Hæreses omnes de illa exierunt, tanquam sarmenta inutilia de uite præcisa, ipsa autem manet in radice & traduce sua, in uite sua in charitate sua, & portæ Inferorum.

*Ecclesia
dei sem-
per impug-
nata tri-
umphat.*

nō uincet eam. Quisquis inuentus fuerit absq;
ecclesia, alienus crit à numero filiorum dei: Hæc
Mater est spiritalis Christi sponsa est, gratia
eius dealbata, pretioso sanguine dotata: totum
possidet, quod à uiro suo, sponso, accepit
in dote: & ut inquit Cyprianus, illius foetu nasci-
mur, illius lacte nutrimur, spiritu eius animamur.
Adulterari non potest sponsa Christi, in-
corrupta est & pudica, Vnam domum nouit,
Vnius cubiculi sanctitatem casto pudore custo-
dit. Hæc nos deo seruat, hæc filios regno, quos
generauit assignat. &c.

Habet quidem sancta ROMANA EC-
clesia in se fortes, infirmos: habet iustos & in-
iustos: &c. Modo enim corpus Christi est,
quod iustis area, postea horreum erit. Tamen
cum area est, non recusat paleas sustinere,
& ut inquit Hipponensis Serm. 107. de temp.
Cum tempus aduenerit, reponet triticum, & à
paleis segregabit, Math. 23. &c.

Hæc quando sola militans & triumphans
est ecclesia, semper in ea uiguit, inquit Augusti.
contra Donatistas epis. 162. Apostolica Cathedra
principatus.

Hæc ergo, inquã, S. Romana Ecclesia, inuincibilis
est licet omnis mundus aduersus eam pugnet.

guct: sola uictrix totius aduersæ impietatis exi-
 stit. Deuicit illa Diomedem, Lernam debellauit: Vide Eu-
tropiū lib.
23 folio 327
 Antæum subegit. Cerberum infernalem abduxit,
 Gerionē extinxit, (si uera dicunt Poëtæ de Her-
 cule Tyrinthio) hoc est, omnes Heretistas, cuius-
 cunq; generis, hactenus deuicit, prostrauit, stir-
 pitus euulsit, auxiliante & opem ferente Lacer-
 toso illo Magnanimo Alcide spōso, qui est CHR I Leo Iuda
 STVS IESVS. uincit.

RETECTIO RETINCTORM

Heretistarum uenditantes sibi Aposto-
 licæ ecclesiæ nomen.

A Chetypus ille uerus Mosca, Soter: salua-
 tor: Qui nos stupendis modis è medijs or-
 cifaucibus eripuit, dimissus in terram,
 (quod diu prophete desiderabant in lymbo & si-
 nu Abrahæ, Esa. 16. 64.) infirmitate nostra indu-
 tus, (excepta culpa, non enim sordium nostrarū
 quicquàm omnino contraxit) quò esset amabilior
 & coniunctior nobis, (natus quidē homo sed neq;
 tamen Deus esse desiit) admonuit dicens.

Pseudolo-
 gia hære-
 ticorum.

Eminētis-
 sima dile-
 ctio Dei
 erga fig-
 mentū suū

Obseruate illos falso qui nomine nobis...

Insidias faciunt appellanturq; propheta.

Hos ouium species uestit, sed seua luporum.

Cc s Pectos

qui Cephæ, tradidit. Quis non uidet nationem
 tam populosam, fortem, muris naturalibus cin-
 ctam, & tot seculis laudatissimā, huiusmodi il-
 lecebroforum præconum fermento undiquaq;
 corruptam esse? Causa est, quia corda illorum
 indurata sunt, quemadmodum de Gagate lapide
 scriptum legimus, cui si addas oleum durefcit, sin
 aquam mollescit. Qui ob adsertam ueritatē scili-
 cet, non corpora hominū trucidare cōtenti sunt,
 sed illam perimunt etiam Animam amicam Dei,
 sponsam Dei, illud nobile inferorum spoliū, il-
 lam, tanti laboris mercedem, illud sanguine
 Christi quæsitum præmiū, pessundant, occi-
 dunt, deuorant. Dedecorantes sacri Pontifica-
 tūs Maiestatem, denigrantes Veterum S. Patrum
 memoriam, conculcantes religionem Christianā
 antiquæ ecclesiæ faciem iustam, & omnia cæ-
 dibus, munis, flagitijsq; miscentes. Qui, ut in-
 quit Paulus Philippen. 1. non propter uolunta-
 tem bonam, sed propter contentionem Christum
 prædicant: Hinc acutus ille Mimi uersiculus, NI-
 mium altercando ueritas amittitur, ij moroso
 nimium ac planè, nodum in scirpo, ut ille ait,
 quærūt, suis argutiolis tendiculis, ac Christippis
 laqueis. Volunt sedere super cathedram Moysi.
 & ecce opera Dathan & Abyron faciunt.

Mira semper effari uolunt, sed timent depræhē-
 di in mendacio, ideoq; inflatis buccis, & turgido
 gutture, dant sine mente sonum. Christus humi-
 lis, auritos phanestros illi repræsentant. Christus
 ieiunat, illi feroculi huius seculi filij in suo sterqui-
 linio existētes, titulotenus Angelici, ferociā car-
 nis minime supprimunt, & quicquid circū præ-
 cordia ludit, inconsiderate euomunt nulla chari-
 tatis, honestatis aut pietatis habita ratiōe, omnia
 sub Euangelij & mitissimi Christi prætextu in-
 tereunt, ruunt, pessundantur, non secus ac fœda
 quadam tempestate inuoluta & subuersa, quū in-
 terim tamen omnes culpam à se amoliri, innocē-
 tes uideri contendunt: ita ut plane Homericus il-
 le *δούρις* omniū malorum causa sit: ij marmoreas
 domos sacras diruunt, & reponūt latericias. etc.
 In Lege adorabatur Solymis solus Deus, nūc ido-
 lolatrarum exemplo lucos & fana sibi pro libi-
 dine erigūt *lychnobij*. Hi suis concupiscentijs ad-
 dicti, relicta fide Christi & ecclesiæ, traditi sunt
 in reprobum sensum, falsum cultum amplectun-
 tur, charitatem ueritatis non recipiunt. Leuiora
 fuerunt hactenus uerba eorum butyro, sed certè,
 certè, belligeratur cor eorum. Molliti sunt ser-
 mones eorum super oleum, & ipsi, Gynecratus
 meni, sunt iacula. Miserrunt manus, suas in pa-
 cificos

cificos suos, contaminauerunt foedus suum,
 &c. Ostende quæso bellum à 100. annis & circi-
 ter, in orbe christiano gestū cuius non fuerit ali-
 qua ex parte author Hussitarum hæresis? O quot
 pios religiosos absorpsit noctu Moltawa: Tame-
 sis? &c. quot clam carceribus enecati? quot uene-
 no sublatis, exusti ignibus, laqueis præfocati aut
 gladio caesi: hac sola causa, quòd unum Christum
 seruatorem ac mediatorem, adeoq; authorem sa-
 lutis, huiusq; unicam sp̃sam, sanctam Romanam
 ecclesiam matrē, aut docerent, aut confiterentur?
 Christus obseruauit quam elegit matrem: pruri-
 entium aurium fricatores (sic uocat Paulus ad Ti-
 tum illecebroso præcones) detrudere moliuntur,
 ac si esset agraria ancillula. Scenici illi uel Leberi
 de ceciores ad uulgi plausum theologiā cōparant,
 (quòd profectò magis deplorandū, q̃ insectandum
 est) uarijs exponēdi institutis, ceu labyrinthis ex-
 cogitatis, illam antiquæ theosophiæ gloriā obsu-
 scāt, extinguunt, execrantes ceu toxicum S. Ec-
 clesiæ authoritatem, populoq; proponunt corru-
 ptam, bella mouent. Christus xizaniā stirpitis
 esse eradicandam ex agro dominico censuit: Illi,
 (quos non litteræ, acto. 26. sed Furie consumūt)
 suis fallacijs ac uersipellis astutiæ fraudibus, mor-
 dicus tenent pertinaciterq; defendūt sua dogma-

sibi arrogat, non uerū panem proponit, sed fasci-
 nationis & illusionis mendacium seminat: Pe-
 taurista, non euangelista: Pantinomus, non A-
 postolus. Gelasius non sacerdos, habē-
 dus est. &c. Laborant ambitionis morbo, aliud
 in ore sonat, aliud in pectore clausum latet:
 Amicitias & inimicitias non ex re, ut Man-
 tuanus canit, sed ex commodo sibi habent: ter-
 ram cælo miscunt. Sacra prophanis confundunt.
 Qui non philosophiam, sed philochrematiam
 (hoc est, amorē pecuniæ) spirant: ij sunt Nemro-
 thici illi feroces, quibus antiqui clamitant uae-
 tes: Gens antiqua atque peruersa, hæccine
 sunt quæ Deo reddis popule stulte & insipia-
 ens? Et alibi. Statuerunt oculos suos in ter-
 ram declinare. Et Hieremias. cap. 8. Quo-
 modo, inquit, dicitis. Sapientes sumus, &
 lex domini apud nos est: profectō mendaciter
 legit stylus mendax scribarum, pudefacti sunt
 sapientes, expauerunt, & capti sunt. Ecce
 uerbum domini reprobarunt, quæ ergo illis
 sapientia reliqua esse poterit? Manus ue-
 stræ pollutæ sunt sanguine & digiti uestri ini-
 quitate: Labia uestra loquuntur mendacium,
 & lingua uestra peruersitatem concinnat. Pes-
 des ipsorum ad malum currunt, & properant

ad effundendum innocentem sanguinē: cogitationes
 eorum cogitationes sunt uana, uastitas & cō-
 tritio in uis eorum. Viā pacis nō cognoscūt, neq;
 est iudicium in gressibus eorum. Semitas suas sibi
 sic deprauant, ut omnis qui per eas trāsit, nesciat
 pacem, &c. Nondum tria lustra exierunt quādo
 Heidelberge præsente clarissimo uiro Iohān.
 Hermanno Iuriconsultorū consultissimo, et meo
 symposiarcha, (cui seua parca maligna manu fi-
 lium abscidit.) Quidam iactabundus præco sui
 uerbi, gloriabatur: Nihil diuitiarum petimus, ut
 uos Papistici Giezitæ, Paulino tantum more ui-
 ctum & amictum ad sustentatiōem exhausti cor-
 pūsculi, facultates caducas, Euangelici, minime
 querimus, &c. O impudens ὕπερβολή; blandi-
 cellum commentū, et Homericī polyphēmī signū
 tum apertissimum, experientia certē hodie con-
 trarium docet, quando sub fraudis fūco pseudo-
 mystæ aliena ad se trahunt, absit uerbo inuidia
 quando semel τὸν λεόντων induimus. Apostoli
 prædicarunt Christum inter gentes, Mar. 16. Illi
 domi testudinis instar degunt: cōcilia œcumenica
 respuunt: Quæ ex proprijs cerebellis fingunt au-
 dacter pontifici, Cæsari, Regi suo catholico &
 ceteris omnibus christianis regibus opponunt.
 Duabus sellis insident, semperq; aquæ inherēt.

In fabulum edificant. In uentum loquuntur. Paulinos se gloriatur & nihil minus sunt. Nec in solido consistunt unquam, tanta utuntur fluctuatione & inconstantia: Sed ut Perillus qui Phalaridi taurum donauit aneum, sic illorum mala consilia interdum in caput redundant. Et sicut spongijs adeo tenues sunt sensuum notæ, ut multi dubitent animalia sint nec ne. Ita illorum is cultus est, is sermo, ea uita, ut dubites christiani sint, an ethnici. Christus ecclesiam orthodoxam Petro commendat: Euangelici, scilicet, tartarea furia persequuntur Sedem illam Apostolicam. Successionem illam longissimam & antiquissimam cacchino excipiunt, docentes $\delta\iota\epsilon\sigma\tau\alpha\mu\epsilon\nu\alpha$, id est, distorta, obliqua. Christus mansuetissima & meliflua doctrina conuertit peccatores nemini maledicens. Illi non ore sed digitis loquuntur, (suis thematibus $\delta\acute{\upsilon}\delta\epsilon\ \gamma\eta\varsigma\ \delta\acute{\upsilon}\delta\epsilon\ \omicron\upsilon\rho\acute{\alpha}\nu\omicron\upsilon\ \alpha\pi\tau\omicron\mu\epsilon\nu\eta$) Id est, neq; celum neq; terram attingentes. mirauocum contentione, uultu multifor-
mi, saltantibus pedibus, lasciuiantibus lūbis pleuriticorum more, ac si essent spastici, mesochori, cheironomi, seu lyenteria correpti, & prorsus cohobba (callectuij uocant Betole) inebriati: Herba in nouis insulis inebrians.
seditiones, tumultus, conspirationes, ad plebeculam in ergastulis & latebris proclamant, haud secus ac solent ij, quos medici secant, aut cauterio

adurunt, ac si omnem humanitatem exuissent py-
robolarii. Circulatores planè agunt, Omnemq;
Timonianam amarulètiā Vatiniano odio in un-
ctos domini euomunt, addunt oleum camino: uo-
lunt extrahere festucam, & trabem in oculis suis
obliuiscuntur blasphemi: Hæc inquam, & alia
multa huiusmodi pacato serenoq; uultu è podijs
suggestiolisq; turbæ simplici mirabundæ suadent,
recitantq; pro sacro, ac si esset ex Tripode di-
ctum. Suos consecretaneos plebis expilationes, ue-
suras, rapinas, lenocinia. &c. meditantes, la-
stant. Eos qui suis opinionibus non subscribunt
execrantur cruenti Martialistæ. Fronte lin-
gunt, à tergo pungunt. Altera manu panem ostē-
tant, altera lapidem abscondunt: in fronte pie-
tas, in recessu hæresis & hypocrisis: Fidei anti-
quæ religio relinquitur, doctorculorum somnia
recitantur. Paulum citant Apostolum, & Pau-
lum agunt Samosetanum. Qui nulla alia causa
sanctis patribus iniqui sunt, nisi quod eorum re-
ligione obscurantur. Querunt Iesum nō propter
Iesum: De quibus Augusti. super Ioan. tract. 4.
Quid est, inquit, sua quærentes? non Christum
gratis diligentes, non Deum propter Deum quæ-
rentes, temporalia commoda sectantes, lucris in-
hiātes, honores ab hominibus appetētes, quisquis
ergo

ergo talis mercenarius est inter filios se non cō-
 putet. &c. hæc ille. ij. luxu perditū, palatū quēad.
 dixit Cato, sapientius habent, quā mentē. Rapa-
 citatem ipsorū, plusquā Verrinā, experimur.
 Mollitiem autem & uoluptates, an aliquis igno-
 rat? Et sicut Helena Troianis exitiū. Sic hi pestes
 perniciose, & fluctus feri maris, defsumant
 suas confusiones, q. d. aperte illud Esai. posuimus
 mendacium spem nostrā. De quibus Ezechiel. ca.
 13. Quasi uulpes in deserto tui prophetae erant.

&c. Christus homines seruare docendo studuit: Ambro. in
 Auite religionis desertores perdere armis ni- Euan. Lu.
 tuntur, plebis animos offendunt: uino huius glō- li. 7. cap. 9.
 rie mundi soporati sunt. Euanuerunt in cogita- comparat
 tionibus suis, & obscuratum est insipiens cor hæreticos
 eorum: sacrificia eorum, inquit Hcscas cap. 6. uulpibus.
 tanquā panis luctus, omnes qui manducant ea,
 contaminabuntur: ij Cum Effraim, Israël & Iu-
 da, à ueteri cultu recesserunt ad Aegyptum, hoc
 est ab ecclesia ad Synagogam, De quibus Andre-
 linus canit.

Ne pura explicita credas sub imagine fronti.

Raptorem occultat pellis ouina lupum.

Exteriora gerit qui simplicis ora columbae.

Interiora uasre pectora uulpis habet. &c.

Subintroierūt cōtentiosuli flexipedes propter

uanam gloriam prophetantes quæ Spiritus sanctus non suggestit: Qui audent scribere, quæ omnia aut hæretica aut apocrypha sunt, ne quid in ecclesia inconuulsum aut incontaminatum relinqueretur. Ponunt studia sua, inquit Osee cap. 5. ut reuertantur ad Deum suum, quoniam Spiritus scortationum est in eis, ut dominum, comatuli, non agnoscant. Mendaces in ore omnium Prophetarum, 1. Reg. 22. Qui è theologia nihil aliud fecere, quam illam Gracie hircissantem anum, & prorsus cenologiam. Et quemadmodum qui pruritus titillatione acti, nimium scabentes sanguinem eliciunt, ita isti dum nimium indagine laboriosa scalpunt ueritatem amittunt: (ego de induratis & declaratis hæresibus loquor, non de doctis & uere Enangelicis christianis, quos plurimos habet patria, quorum nunc nominibus parco, satis enim noti sunt suis titulis ac monumentis.) Hi abiecto pudore, longe lateq; depopulati sunt, ac semen quod in terram mirifice fecundam ceciderat, penitus euulserunt, in pessimæ & astutissimæ uulpis modum, uineam Engaddi, Zosrecq; utranq; illam electam uineam domini Dei Zebaoth perdiderunt, totumq; agrum sanctum tam pulchris redimitum floribus & Christi

ſi tam bono odore fragrantem, ut longe præcel-
luerit odores Iacob filij Iſaac, nardi, unguen-
torum, florentium uinearum, mirrhæ, Baſami,
mandragoræ, ſuauiſſimiq; thymiamatis, infece-
runt. Putant ſe eſſe pſeudoapostoli. αὐτῶν τοῦ
δοῦλοι, templum Dei, & cum magis deſtruuntur
amplius reædificari conſidunt, neſcientes
quòd ipſi ſunt Dagon, 1. Mach. 10. Beſtia & Ie-
zabel Apocalypſtica, pſeudochriſtus &c. Antea
quum Authoritate eccleſiæ præmerentur, exhibi-
labant eccleſiæ uocabulū: Nunc intellecto rei præ-
cio, eccleſiā, eccleſiā, eccleſiam, paſſim ipſi quoq;
ſonant. Italiam quaſi Gomorrhā haſtenus ſunt
deſeſtati: nunc eheu omnes Gomorrhæos mula-
tis paraſangis ſuperant. Nullus tragœdiarum
ueſtrarum zythobibuli Huſſitæ, ſinis appa-
ret, immò magis magisq; cum illa ueſtra in-
conſtātia ac leuitate hiſtrionica & ſcurrili, peſ-
ſima quæq; emergunt. Ex quorum officina tot
portentofæ hæreſes, ueluti ex equo Troiano
prodierunt & occupant, horreſco referre, ita
ſiquidem omnia fabulis Democriticis, conui-
cijs, contumelijs, minis implent, ut præter
impudicam linguam parum eis uirium eſſe ap-
pareat, qua una in re ita perpetuo (homi-
nes alioquin inconstantij.) omnes ſibi con-
Id eſt, ho-
minibus
ſeruiētes.

stant, ut nemini dubium esse possit omnibus
eundem esse Spiritum: & ubi sacras literas in
medium adduxeris, ipsi statim uastro uerbositas
commentario, in suum torquent sensum.
Vbi autem superficietenus literas habent ipsi,
omnia clamoribus implent inuictum esse uer-
bum Dei, nullo opus esse interpretamento,
sacras literas de se apertissi. esse, hominum
commentaria & glossas non eis lucem adferre,
sed tenebris eas effundere: Insuper quando
sacra concilia & sanctos patres cum eis sentia-
re uidentur, tanquam inuictam manum in fron-
te exercitus collocant. At ubi cum eis pu-
gnant (quod ferme ubique fit ut ostendimus)
homines eos fuisse & turpiter errasse asserunt.
&c. Strenue quidem clamant in luxum sacra-
dotum, in ambitionem prothomystarum: In ty-
rannidem Romani pontificis: in garrulitatem
sophistarum, in preces, ieiunia, & Missas, nec
ista purgari uolunt sed tolli, nec omnino quic-
quam in receptis placet, sed zizaniam euellunt
cum tritico, aut ut melius & clarius cum D.
Roterodamo, Erasmo Roterodamo, qui pro sua mensu-
ra certe non parum adiunxit herbescientia per
Germaniam studia, concludam, triticum pro
zizania euellunt. &c. At quid interim nobis
pro-

Roteroda-
mus no-
stras par-
testuetur.

profertis, lychnobij, melius seu dignius Euāgelio: proferant mihi quem ipsorum dogmata seu Euangelion, ut ipsi uocant suum, ex feroci mansuetum, ex rapaci liberalem, ex cōmessatore sobrium: ex maledico Philopoleno benedicum: ex impudico reddiderit uerecundum, & audiamus: sunt equidem multi seipsis deteriores effecti. Excussæ sunt ē tēplis Econculæ, sed nihiloscius conluntur in animo uitiorū idola. Nec uideo quo cōsilio Bustirapæ Iconomachi tanto studio demoliri sunt Icones, nisi ut esset constirationis symbolum. Excussum est humanarū constitutionum iugum ab Hæresiotis: Sed ubi sunt qui ceruicem submiserunt suauī iugo domini? Excussæ sunt præces solennes, at iam plurimi sunt qui nihil prorsus orant, quam frequens puraq; oratio sit sacrificium maxime proprium pijs. Abiectus est cum ieiunijs ciborum delectus, sed inalterim gnauius indulgetur crapulæ, quæ demonum uehicula sunt, & ita quidem effugerunt Iudaismum, ut ceperint esse Epicuræi. Breuiter. Quadragesimale ieiunium abrogatum est: Saturnalia Lupercaliæ & Nyctileia, (Lupercalia Lyceo Pani in mense Februario olim à nobilissimis Romanorum iuuenibus celebrabantur.) mordicus celebrantur;

nnumquam polyphagia, & polypostia frequentior.
Silent pie docentium ora: resoluta uero est quæ-
uis blasphema lingua. Prophanata sunt sacra,
quæ dudum dixit Basilius Episto, 63. 69. & 70.
&c. tædium boni operis, ferè irrepsit: feruor co-
perandi opera fidei, tepuit. Omnis mora in sa-
cris, illis molestissima, at in conuiujs aut in spe-
ctaculis ludicris nulla satis longa est: Nemo in
his dormit, nemo frigus aut æstus caussa-
tur. Adeò, increuit malitia super terram.
&c. Abiguntur pastores, & dispergitur grex.
Altaria cultu spiritali uacant. Nulli ampli-
us christianorum coetus: Nulla amplius do-
ctorum præsentia: cessarunt doctrinæ salu-
bres, cessarunt panegyres: hymnodie noctur-
næ non habentur: Neque superest beata illa
exultatio, qua domino credentium animæ in
synaxi, ac communionem spiritualium charisma-
tum exhilarantur. Vbi sunt, qui se castrant pro-
pter regnum cælorum? Vbi sunt, qui relinquunt
uxores suas propter Christum? Qui dant elee-
mosynā sua omnia, & sequuntur Christum pau-
peres uoluntarij? Solus nunc sapit qui uulgo
placencia prædicat: desipiunt ceteri unā omnes,
tām hic militantes quām in cælo triūphantes:
Soli, inquam, Ἀπόχριστοι sapient, os orthodoxæ
occlusæ

occluditur, calamus zelosorum illiditur, &c.

Profligatus est Monachismus, sed utinam cum cuculla simul excussissent uitia, quæ huic hominū generi dicuntur esse peculiaria: De quorū luxu, aſotia, libidine, Horatius

Nos numerus sumus, fruges consumere nati

Sponsi penelopes, nebulones, Alcinoi q;

In cute curanda plus æquo operata iuuentus:

Cui pulchrū fuit in medios dormire dies: et

Ad strepitum citharæ cessatum ducere curam.

Quis obsecrò, ô Ciniflones Huſſita abicēta
hypocriſi ueram pietatem amplectitur toto cor
pore? Quis, quæſo, uidit in ueſtris contionibus
quenquam pro peccatis ſuis fundentem lachru
mas, tundentem pectus, aut ingemiſcentem? Iam

quāta pars conſumitur in laceranda cleri uita? Irenæus. Scriptura

Hodie Apoſtoli habētur, qui ſaltem egregiè ec
cleſiam Romanā, hoc eſt, omnes ſalutares ritus, ſed inter
cōmunem omniū ſanctorū profeſſionem poſſunt quidem cōfitentur

ſugillare. &c. Hi ſunt qui ueteres illos pietate pretatio

uerendos Apoſtolicos uiros, eruditione ſpecta
biles, moribus inſignes, auctoritate conſpicuos, nem conuertunt.

atq; miraculis claros, aſpernari non uerentur:

Qui ſerunt dogmata, à ſalute aliena, à recta fide

deuia, & ueritatis expertia. &c. Qualiter Im

p̃ij bilingues lychnobij: Feliciani Monasterienſ

ses mortuos deuorant , atq; eis prohibuerint
 gratiā , quomodo sanctorum suffoderint monu-
 menta , reliquias subuerterint , despuerint & ri-
 diculo habuerint ecclesias , tumultauerint , in cā-
 pis statiunculas , ne quis peregrinans passionis
 domini cōmoneretur , lapidē iacobi , Gen. 28. sa-
 xum Iosue , Iosue 24. cūctos lapides testimoniū ,
 uota in uniuersam omnia , cōminuerint , crucifixi
 domini statuis laqueos collo iniecerint , &c.
 quādo illa omnia , pro dolor , omnibus planē per-
 spectā sunt , filum hīc abrumpam. Huiusmodi au-
 tē catorthoses seu correctiones fieri permittit
 erga suam ecclesiam deus ut reuelentur ex mul-
 tis cordibus cogitationes , quod presertim hoc
 nostro seculo palām est cernere , tot hominum
 millibus ab ecclesia catholica deficiētibus. Quo-
 rum occultae quondam cogitationes nunc pa-
 lam in operibus manifestantur. Quām fuerint ,
 inquam , multorum cogitationes absconditae
 iam patet , pleriq; etenim qui humanis conie-
 cturis ante hos annos religiosiores ceteris
 putabantur , nunc , eheu , cadunt primi ,
 Deus sane , non homo , renes & corda per-
 scrutatur . Itaq; qui se existimat stare , 1.
 Corinth. 10. uideat ne cadat , & quidem
 uae electionis ad huiusmodi occultorum cogi-
 tatūm

Cernit de-
 us omnia
 uindex.

tatum manifestationem necesse dicit esse ut &
 hereses sint, ut qui probati sunt, inquit. Ma-
 nifesti fiant in uobis. Gentes apostatrices allo-
 quitur dominus Ezech. cap. 2. &c. Sed ad
 institutum. Excussa est obedientia, sed ita, ut ne
 impijs quidem magistratibus parcat: primis
 temporibus Christifideles sub ethnicis & pro-
 phanis principibus quiete uiuebant, studiose
 cauentes, ne quam conspirationis occasionem
 darent, exhibentes honorem cui debebatur,
 uectigal cui uectigal, tributum cui tributum.
 Stimulabant suos ut idololatri etiam magistra-
 tibus, obedientiam & timorem prestarent, pro
 illorum incolumitate flexis poplitibus iugiter
 deum deprecabantur: At iste populus, etiam
 Turcarum principi hodierno Tsuleimanno
 maxime detestabilis, quem ait conspirationi na-
 tum, Quos subinde tumultus mouet: quoties
 quam leuibus de causis procurrit ad mauortia
 arma? Initio tantum non deus erat uobis. N.
 nunc uobis philenus prorsus delirat, quod noua
 de eucharistia dogma non recipiat, Nunc cir-
 cūspice, pie lector, plebeculam istā, Baalamitas,
 priapistas, libidinosos anabaptistas, quot, quos
 habet adulteros, quod temulentos, quod aleato-
 res, quot decoctores, quot uitiorum lerna
 infas

infames? agnoscis, opinor, quas fabulas effutire
 possem. sed nolo apertissima referre, nolo infun-
 dere oleum camino, quemad. uos catabaptistæ so-
 letis in uestris latibulis. Si uos ergo offendunt
 uitia Christianorum, ostendite nobis uestra ec-
 clesiæ specimen, quæ sit absq; ruga, & audiamus
 illa. Quod si nostra scelera cōmeruerunt furo-
 rem domini, solet ille per Pharaones, Antio-
 chos, Cyros, Nabuchodonosoras flagellare suos
 non per uiros angelicos quales haberi uultis.
 Confitemur, proh dolor, cōmeruisse ecclesiasti-
 cos in Romana ecclesia atrocissima queq; et om-
 nes nos iudicio quā misericordia digniores ac-
 cusamus: Neq; tamen spes confundit, Si flagellū
 Altitonantis estis uos cum Attila filio Munda-
 zucci: uel Zischa: uel Monetario: uel Leydano,
 uel Hunis inquam aut Vuandalis, fiat uoluntas
 domini, attamen post tenebras lux, serena dies,
 post nubila phæbus. Qui seminant in lachrymis
 in exultatione metent, &c. Si uerò uos, thra-
 sones Nenroithæ, motu & impulsu proprio ueni-
 stis ad explenda desideria cordis, proq; gloria
 nominis uestri, uobis erit finis pestilensior fu-
 turus, cum scriptum sit, Esa. 10. V. Assur uirga
 furoris mei. Et: Qui accipit gladium, scilicet
 uolenter, gladio peribit. Quid uobis pollicemini

Psal. 125.

mini nescio: mihi rerum proemia, progressus et omnia signa, nihil aliud pollicentur quàm calamitosum luctuosum exitum: & infelicē Catastrophen. O innocentiam, ô libertatem, scilicet: Quis iussit uerbum illud Viuificum, Iohan. 1. contra ecclesiam sponsi defendere? Imo quis non intelligit, non Euangelion uos, ô priapistæ libidinosi, sed huius prættextu Craterion querere? & quam uos uobis innocentiam arrogatis? Toleraturi ne uos eratis, si qui de partibus uestris contra uos confederati sturnatim & glomeratim conspirarent: ac inuitis uobis omnia sub magistratu uestro subuerteret: et quid Imperator, (qui gladium portat, Rom. 13.) & Rex uester catholicus, Hussitæ, cū imperio, si quod malum arcere non debet, & quod bonum tueri? Rupe- runt fœdera, nō qui resistentibus resistūt, sed qui priores inuadūt, inquit Thucydides. Sed dicitis, iactāter tamē, uestros pugnare pro uerbo Christi, cum contra reuera pugnetis & contra ecclesiam: atq; adeo contra patres uestros, qui ut fieretis Christiani, authores uobis extitere. Quis queso ab ursis istis, lector, & lupis seu Harpyis securus delituit? Nemo elapsis aliquot annis, à facie illorum se abscondere potuit, ne quidem Carthusianus, aut in cellula uirgo uelata monia-

Ann. 1416.
incipiēs.

lis: sacerdos in domo dei, aut in desertis heremita, quin uniuersi contempti, despectui habiti, irrisi, contumelijs adfecti, atq; probris, salibus conspersi sint: Quosdam tantum non coxerunt: alios sustibus cecidere, torruerunt prunis tertium, reliquos in exilium miserunt. Nemo Mammonistis illis apostaticis sufficiens aut sat doctus fuit, patres nostri gelasini, agasones fuerunt imò pueri: Sapientia eorum atq; ultæ integritas sub scamnis detrusa sunt. Academia nulla altiloquos habuit uates, una N. dempta. Illic ecclesiæ columna, quemad. Iacobus, Cephas & Iohannes: Gala. 2. Papam antichristum conuitiati sunt. Integerrimus etiam Hadrianus 6. PP. Germanus, patria Ultraiectinus, ann. 1522. felicitis recordationis: post mortem quoq; opproprijs oppletus est à nugiuendulis saginatis. Iobannem Chrysostomum quidam loquaculum nugonem uocauit. Erasmus appellant quidam Lucianum, quidam atheon diagoram. Alius uocat ueteres scriptores Aegyptias ranas. Aurelium Augustinum (scribit D. wicelius) ceu unicū Euāgelicū cōmendant. &c. At quæso, quid uobis cū Augustino commune? Liberum arbitrium ille statuit, uos plane negatis. Ille uocat Iustitiam, bonā uitā, idq; cum alijs, tum in libro de Iustitia

per

*perfecta: Vos secus. Ille orthodoxe sentit de ope-
 ribus: uos heretice. Ille probat sui temporis
 Monasteria, quibus regulam tradidit, sicut &
 Basilius: At uos ea execramini. Ille seruat Ce-
 remonias serio, uos ea cachinno excipitis, aut
 pro ludicris habetis. Ille negat infantes credere
 Vos affirmatis. &c. Sic & cum alijs dissentiunt:
 Dionysius Arcopagita sancti Pauli auditor, ac
 Hierothei discipulus in lib. de ecclesi. hierarch.
 ca. 7. sex sacramenta ponit, quanquam sanctus
 Epiphanius etiā septimū addiderit. Ipsi uerò nō
 nisi tria, imò pro usu scripturæ non nisi unū esse
 garriunt, & tamē in his dissentiunt. Docuit idem
 diuini Pauli discipulus lib. eccle. Hierarch. ca.
 5. ritū consecrandi præsulis, & sacerdotis, atq;
 ministri: Ipsi uero nos idola uncta uocant, &
 quod peius est, absq; ordinatione constituunt
 idiotas sedentarios. Supercælestium rerum per-
 scrutator egregius inter homines angelos di-
 cit esse sacerdotes: Ipsi uerò catholicos mys-
 stas idololatrias uocant. Petro primatum ne-
 gant, & hunc scilicet Petrum Dionysius
 supremum decus & antiquissimum theologo-
 rum columen in lib. de diuinis nominibus ebu-
 cinat. Vbi sacra illa exomologesis etiam Apo-
 stolorum temporibus in usu fuisse deprehenditur*

Dionysius
 ann. dom.
 96. primus
 Parisiorū
 episcopus

Epip in
 tracta. de
 laude eu-
 charist.
 Scribit
 Rob. Gan-
 guinus Mi-
 caelem
 constanti-
 nopoli. Im-
 perat. 5.
 dionysij
 libros ceu
 μνημο-
 συναγο-
 αν. 823 Ca-
 rolo mag-
 no trans-
 misisse.

Ipsi non solum confessionem confundunt sed uerba ad Apostolos dicta de ligandi soluendiq; potestate sic torquent, ut uelint ea duntaxat de fide posse ac debere intelligi. Sanctorum canonizationem pulcherrimo ac religiosissimo ritu temporibus Apostolorum fuisse tradit Dionysius in 7. cap. hierarchiae ecclesiasticae. Illi uero sanctam illam consuetudinem in Romano illo pontifice omnino rident ac detestantur Simili uesania Tertullianum blaterat Argutulus quidam, hominem mendacem. ineptum, & frigidum fuisse &c. Verum ad institutum. Episcopi cuncti nosq; sacerdotes omnes Idolum Iustitiarijs illis sanctulissimus. Nemo sacerdos, inquam, (quod Paulus scribit. 1. Timo. 5.) duplici honore dignus ipsis est: Iustum ne id est aduersus clarum euangelion, multaq; libertatem assuetudine totum deponere exturbareq; sacerdotium? Quauis enim Iudas unus inter Apostolicum senatum, Ioan. 19. Ananias unus, act. 2. Symon, act. 8. aut alter in ecclesiam irrepant, ob id ne Apostoli cuncti, ut alibi diximus, fugadi sunt & lapidandi? An quia rotula una in fenestra rotata destructa est, rotulas reliquas omneis, atq; totam fenestram comminuamus? Non sic impij non sic, &c. Porro quid attinet hic immorari longius? acutulorum enim Vanitates

& era

& errores, columbinam simplicitatem, scilicet;
 si calamo explicare possem, non caperent om-
 nes pelles Madian (Qui tanquam Nadab & A-
 biu. Leuiti 10. alienum ignem ad altare dei of-
 ferunt: Sed cum Hieroboam, 2. reg. 14. aliquā-
 do daturi penas) Cum planissime dictum sit:
 Omnis hypocrita nequam, & uniuersum os lo-
 cutum est stultitiā: Extrinsecus sepulchra deal- Hesai. 9.
 bata. Math. 23. &c. Scio quidem hæc impium
 catabaptistam lychnobium libidinosum irrisu-
 rum esse: at non mirum, nam & furiosi morbum
 & confusionem suam non agnoscunt. Verum
 quid ego, uel minimus, illi cui nihil orthodoxi
 proferat ergo iuxta placitum consectaneus
 quidquid libuerit, sexcētis possum adhuc para-
 doxis obuiare, Hercules olim aduersus hydram
 Lerneam & cancerum congressurus, coactus est
 alienam opem implorare, qui solet opitulari
 ceteris, Ego unus cum tot monstris dimicans,
 ijsq; subindæ nouis exorientibus, quid faciam?

Hæc sat erit lector tibi me retulisse benignū.

Nunc redeo in sedes unde reuersus ego.

Vos igitur maiores populi, Nauarchæ, qui-
 bus orbis conditor, dominantium dominus
 opt. Maxi. gubernacula huius ingentis nauis

gū credidit, & qui præstis torporem pelliter
expergiscimini, imò tot tamque crebris con-
cussionibus iam diu experrecti, inspicite in-
inevitabilem necessitatem: laborat ex omni
parte vastissimis fluctibus mirū in modū iactata
navis ecclesiæ. Reuoluite annales, & uidebitis
peiora non irrepsisse in orbem. Attendite uos
bis & uestratibus: (sepe est olitor ualde oppor-
tuna locutus) considerate uestra culpa eccle-
siam Christi Augiæ stabulum penè referre, Sa-
tagite eam quàm primum expurgare, ne iras-
catur dominus, & pereatis de uia iusta. Zelum
sanctum induite: Diligite cum Regio Propheta,
decorem domus domini, ne nobis & uobis ex-
emplo Iudeorum malum, quod & 1. Corin.
10. uidemus, contingat. Vestrum est abusus
corrigere. & ecclesiæ prospicere: Gladius
prothomystarum non sit cruentus, sed sit uer-
bum dei, sint lachrymæ. Errores, & caco-
ethes anathematis flagello castigate, 1. Cor-
inth. 5. Mittite manus ad aratrum, & retrò
respicere, agricolæ infelicis est: Vos, inquam,
Naturæ in terris, iuxta Herodotum, simulacra
estis. Et nullus est quem oporteat, uel plura
uel meliora scire quàm principem, cuius doctrina
debet omnibus prodesse subiectis. Sic Menander.

Imago

Imago, inquit, animata dei est rex, & Cicero
 lib. 1. de diuinatione. Regale est sapere & diuina
 dicare. &c. Cognoscite tandem deo uos ratio-
 nem reddituros propter ecclesiam. Quæ una
 est periclitantium animarum portus & asyllum
 adflictæ conscientie solatium: Hanc à Christo
 tuendam suscepistis. Ibi sit omnis uestra cura,
 omnis cogitatio: omnis labor, præcipua spes uitæ
 æternæ: Tales extitere Maiores uestri, August.
 Ambr. Hieronij: Gregor. Constantinus: Got-
 fridus, Otthones, &c. qui indefatigabili studio
 ecclesiã Romanã ampliauerunt, nimis longũ esset
 recensere singulos, annalia Maiorum locupletissi-
 me cõtinēt, ubi potestis imbibere. Vestrũ esto iu-
 diciũ, quã irreuerēter ne dicam impiẽ de diuinis
 literis sentiāt miseri Hæresiotæ, nusquã nõ hal-
 lucinātur, Partiũ scripta illud testātur, et quiq; **Factiosi**
 doctiores uiri suis cõsutationibus dudum cinis- **diuerlis**
 comprobant: Exemplum epistola Iacobi, quæ **opinoni**
 nunc illis stramentia reijcitur, nunc aurea sus- **bus ipsi**
 cipitur. Diuis ipsi nunc audent obloqui nunc **metpug-**
 eosdem laudant. Petromastiges elapsis aliquot **nanti.**
 annis affirmavit expiatorium, mox eadem
 reuocauit. Simili uesania etiam in sanctorum
 professionem catholicam & sacrosanctã co-
 rum monumenta, sibi uirgam censoriã sumunt,

hæc probando illa carpendo, &c. Respiscite
ergo & equitatem & equabilitatem è post-
liminio reuocate. Attendite lupum. Aperite
oculos: & tot schmatarchas uiros cernite:
Arrigite aures: & tot ululatus luporum, &
tot fremitus leonum audite: manifestatus est
lupus, patefactus est errorum labyrinthus.
Expergiscimini tandem, & ut inquit Esaias ca.
36. elu zedaka, hoc est, facite iustitiam,
Hostis diabolus est, cuius satellites certè cer-
tè omnibus neruis intendunt, ut uel arte uel
ui sua, zion capiant, destruant, subuertant:
Mementote Arrij: Nestorij: Sabellij. &c.
hæretistarum, quorum dogma falsum pri-
mitus scintilla & fomes erat, sed in magnam
postmodum excreuit flammam, Resecandæ
sunt putridæ carnes, & scabiosa ouis à caulis
repellenda, ne omnia putrescant, intereant.
pereant. Quæ est, inquit Hieronij: ista miseria-
cordia, quæ ista bonitas, uni parcere, & om-
nes in discrimen adducere? Mementote, in-
quam, quanta portio Europe sit ablata præ do-
lore enumerare nequeo. At quid laterem lauo,
Aethiopum de albo, bouemq; ad Ceroma
mitto? multos enim regina Discordia sopire
fecit, ut cum pacificorum uenia loquar, Cum
nihil

Capitulum
disparitas
exitiosum
malum.

Euersio
Reipub.
Romanæ,
in diuisione
Iulij &
Pompei.

nihil certe in quacunq; republica calamitosius
atq; pestilentius sit quàm capitum disparitas,
(ciuilem & intestinam seditionem eleganti
carmine depinxit Arbiter Petronius) ex hac
enim seditiones factionesq; exoriūtur, & ut scri
ptū est. Regna inter se diuisa desolantur, quod
Experientia rerum omnium magistra non uiro
docuit euentu: Etheocles & Polynices fratres
concurrentes dissociatis animis fortē in pugna,
ambo mutuis uulneribus consumpti sunt & oc
cubuerunt: Et certum est Turcas, tenuem, ob
scuram & barbaram nationem, ē Scythiæ late
bris prorepentem, nostris creuisse disidijs, &
hāc Imperij molem exedificasse. Nihil enim mo
nomachijs & gladiatōria laniena crudeliū aut
immanius: Et quemad, δαλασσα πάντα τ'
αυτην ὥπρω κακαί (id est, eluit mare omniū ho
minū mala) ita bellum operit omnium scelerū
sentinā. Etiam Romanorum perijt splendor, dis
cordatibus inter se, uide Florū lib. 4. Et Græci
quādiu coniūctis uiribus Rom. Pōtificis authori
tatē defendebāt, erāt inuicti: distractis autē ani
mis, et in sua priuatim cōmoda respiciētibus, fa
cti sunt praeda tyrānis, & ita pessundati, nullus
ut hodie sit populus calamitosior, Caput enim et
seges omniū incōmodorū dissensio et elata mēs.

Concor-
diæ uis
quanta.

Ex discessione cōtigat lapsus Luciferi, ciectio A-
dami ex Paradiso, destructio Troiæ, &c. Peten-
dū igitur à deo opt. Max. quā diligēter et assi-
due ut istiusmodi seditiones atq; discordias, quas
in presenti seculo uidemus tanq̃ in speculo, effu-
gere possimus, (quoniā id à Catone ciuitatis ue-
nenū uerissime est appellatū) et placida pax de-
super in orbē mittatur: ubi enim incōstantia, ibi
et cōtentio Iacob 1. 3. &c. Pacē docet Hesiodus
à dijs procreatū. Bellū autē à gigātibus. Alecto,
crimina belli serit, principes stimulis agit, fra-
tres unanimes armat in prælia, funereas infert
faces: odijs uersat domos; uipereas inspirat ani-
mas: Paci Phæbus præest comosus, formo-
sus, Vates. Bello Mars terrificus, galeatus, ha-
status, deformis impius, unde Lucanus.

Nulla fides pietasq; uiris, qui castra sequuntur.

Crates Thebanus ubiq; illud studuisse legitur
ut pacificis sermonibus dissidentes domus con-
cordiæ pristinae restitueret. Pari consilio dissi-
dentes fidei causas legimus sustulisse D. Gre-
gorium Nazianzenū D. Hieronij. Præceptorē.
Cōcordia uerò unus idemq; mutuus multorum,
qui alioqui sunt statu diuersi, in uita moribusq;
animus est. Proh deum atq; hominum fidem
possunt ne homines adeo esse immites; & ut
offerri

Concor-
diæ quid.

effferri sint magis, quā implacabiles feræ: Quis
leo leonē iugulat? Quis usus ursinos fat? rapit?
Quæ tigris interimit tigres? At homines nūc in
uicē dilaniāt: In bellis et luctifica discordia disc-
cūt homines scuire, furere, insanire. In pace ue-
rò bene beateq; uiuēdi rationē apprehēdūt. Bre-
uiter: constat ex membrorū harmonia constare
corpus. Subsistit ergo & principum fide & cō-
cordia Patriæ salus. Vnde quidam.

O proceres Latij: tuq; ô Germania fortis:
Et tu Papa sacer: Christi defendite nomen,
Inter uos pietas, sit pax, constantia firma,

Sed ad institutum. Vestrum igitur est Viri,
eam fidem quā à maioribus suscepistis ad san-
guinem usq; defendere (tales presbyteros nutrit
ecclesia, inquit Ireneus lib. 4. cap. 44. de qui-
bus propheta ait. Dabo principes tuos in pace,
& episcopos tuos in iustitia, &c.) nec quicquā Esaiæ 60:
immutare in ijs quæ orthodoxæ fidei morumq;
sunt, quod à patrum uestigijs diuariet: & id cu-
rare, ut subditi, ab omni labe hærescos sint im-
munes, sint cōstantes, sint dicto obsequētes corū
qui ecclesijs moderādis legitime præsunt, Me-
minerint principes cur gladij usum habeāt, cur
illis relictus sit à Christo, à Iohanne, deniq;

à tota ecclesia. O ecclesie magnates, qui à matri-
 ce ecclesia stare cōtenditis, ipsam tādē audite,
 quā si in hāc diē audiuiissetis, nō audiretis iā uos
 bis insultātes hāresiotas, quibus quod respōdeat
 tis nihil habetis. Sectæ iracundæ quidem quidul
 effutiunt, sed abusus uerè taxant. Conuertimini
 ni, conuertimini, idq; citissimè: attendite irā dei
 undiq; insonantem, & securim arbori appositā.
 Cōuertimini, cōuertimini, et uos ipsos reforma-
 te, dum adhuc pēnitentiæ locus est. Audite &
 contremiscite Iudicis districti uerbum. Hie. 50.
 etc. Sed eheu, sicut cerui cū arrexere aures acer-
 rimi sunt auditus, cū remisere surdi. Ita & nūc
 nō parū multi, qui uel Betho aēre crassiores, si
 quid arridet id procul etiam percipiūt, si quid
 secus nō intelligūt, obsurdescūt: uter uēto reple-
 tus cum acu pungitur flaccescit. Heroēs, uestre
 animæ luent, uestra corpora dependent in ge-
 hennæ flamma, si tot ac tam immanibus flagi-
 tijs, autoritate seueritateq; uestra obuiam non
 ibitur. Aedictis, & diplomatis membranaceis
 nihil proficitur, nisi manum quoq; dei ministrā,
 admoueritis. Officium spiritus sancti est, ut
 fiamus ac simus Christiani. At per uos stat,
 ne simus aut fiamus propalam gentes. etc.
 Erasmus. Eiusmodi uerò, quasi funiculis peccatorum,
 &c.

Qui dege-
 nerandi
 pericula
 common-
 strat, non
 derogat
 ordini, sed
 rem ordi-
 nis agit.
 Erasmus.

ut diuini uates testatur, *Myſtarum: Heroium: at-*
que Vulgi ſeu plebeorū, peccata ſunt compacta, Omnes or
ut difficile ſit, de unius ordinis delictis inquire- dines ſerē
re, quin reliquorum ſimul ordinum peccata em- Endimio
mergant: præſenti tempore luxata omnis diſci- nis ſomni
plina: aruit meſſis terræ, Ioel. 3. Apo. 14. &c. um dormi
Malitia ſupra malitiam in dies horasq; accreuit: unt, claudi
Trahit ſiquidem ſua quosq; uoluptas. Corruit in cant.
plateis ueritas, tradita eſt ueritas in obliuionem, Eſai. 1.
Eſa. 59. & Oſeas cap. 4. Non eſt ueritas, non
eſt miſericordia. & non eſt ſcientia Dei in ter-
ra. Tempus malū eſt, inquit Amos, iuſtitia reli-
ctis terris in cœlū aufugit &c. Omnes ſerē ſe mu-
tuo perſequuntur: Quis enim cuius non inuidet
ciui? Quis plenam uicino exhibet charitatem?
Omnes quippe à ſe, etſi loco non abſunt, affe-
ctu abſunt. Hodie puerascunt & per tranſennam
conſpiciunt non parum multi. Hodie ouium nu-
merosa multitudo, pauciores ueri paſtores, pa-
tres pauciſſimi. Hodie fallaces opes Hebri, Ta-
gi, paſtoli, Gangis: Omnes ordines ſerē excaca-
runt: Nemo pias gazas, cœleſtia munera, theſ-
ſaurum æternum & inuetuſtabilem, dona beata,
querit. &c. Sic ergo omnes ordines una oratio-
nis ſerie accuſans Hezechiël uates ille altiloquus
in perſona domini loquitur, Sacerdotes eius con-
Ec s tempſe

tempserunt legem meam, & polluerunt sanctuda-
 ria mea, inter sacrū & prophanum nō habuerūt
 distantia. Principes eius in medio illius, quasi lupi
 rapientes prædam ad effundendum sanguinem,
 ad perdendum animas, & auare sectanda lucra.
 Populi terræ calumniabantur calumniam: &c.
 haftenus propheta. Quæ utinā ad illa solū tem-
 pora pertinerent, ac non nostri quoq; temporis
 imaginem referrent. Et cū scriptum sit nobis, in-
 quit Saluianus li. 4. ut omnia faciamus in gloriā
 Dei, nos ē diuerso cuncta in Dei facimus iniū-
 riam. Cumq; ipse saluator noster ad nos quoti-
 die clamet: sic luceat lux uestra coram homini-
 bus ut uideant opera uestra bona, & glorificent
 patrem uestrum, qui in cœlis est. Nos ita uiuimus
 ē contrario, ut filij hominum uideant opera nō-
 stra mala, & blasphemant patrem qui est in cœ-
 lis. &c. Hæc Saluianus. At hæc omnia prædixit
 dominus, dicens. Ecce percutiam domum mē-
 iorem ruinis, & domum minorem scissionibus.
 Et alio in loco scriptura. Egressus est à filia Zi-
 on omnis decor eius, &c. Summa. Dilectio Dei
 & proximi nunquam frigidior: philautia, Cenō-
 doxia, colacia, Tryphe nunquā feruentior in
 omni populo, iacet cura præsidetium, friget stu-
 dium omnis ordinis. Sed reprimamus nunc uerba
 usq;

Amos 6.

dominus, dicens. Ecce percutiam domum mē-
 iorem ruinis, & domum minorem scissionibus.
 Et alio in loco scriptura. Egressus est à filia Zi-
 on omnis decor eius, &c. Summa. Dilectio Dei
 & proximi nunquam frigidior: philautia, Cenō-
 doxia, colacia, Tryphe nunquā feruentior in
 omni populo, iacet cura præsidetium, friget stu-
 dium omnis ordinis. Sed reprimamus nunc uerba
 usq;

usq; ad tempus magis oportunum, Nam introdu-
ctiones tantum scribimus. &c.

Ad duo Orbis Christiani Lumi-
na, Paraclesis.

Hoc pensa ô pontifex Maxime: præcogita
pater Beatissime, qui uices Christi geris
in terris, cuius interest tantas Christi in-
iurias & fidelium ulcisci. Moueat te diuina pie-
tas, & miserere christianitatis tuæ, qui scis &
potes, cui ad nutum omnes christiani catholici
principes, uindicaturi christianorū iniurias (cō-
tra lunigeros Sarmatas) facile obtemperabunt,
iacula præuisa minus feriūt. Moueat te fides Pe-
tri, moueāt te dilacerata sanctorū reliquiae, ædes
sacræ euerse. Eccē, prob dolor, templa Dei, pro-
phanata sterquilinijs sunt, Reliquiae martyrum &
aliorum sanctorū iam cum Christo regnantium,
cū sanctissima eucharistia, aut porcis aut canibus
obiiciuntur, aut pedibus conculcantur. Iam sacra
ecclesiastica disiciuntur atq; proteruntur. Iam
nulla statua sine singulari probro dimittitur. Ba-
silicæ euertuntur. Sacerdotum collegia fugātur,
cūcta mæror ingens ueluti diffusa caligo occupat,
quandò omnia nunc sacra tanto turbine atque
intemperie, summa cum ignominia christiani no-
minis,

minis, ac maximo cum periculo Romani imperij
 miscentur. Vbi ecclesiasticæ disciplinæ uigor?
 Vbi canonum reuerentia, quando diuina, huma-
 na, sacra, profana, commixta sunt omnia? Vbi
 nunc sincere orthodoxi? Quis hæreticorum
 Communionem se pollui existimat? Sūma: ex chri-
 stianismo prolapsi filij tenebrarum in ethnicis-
 mum & Babylonismum. &c. O ignominia gentis
 christianæ, ô dedecus nostri nominis sempiternū.
 O seculum illud infœlix: ô ferreum seculum. O ne-
 detestabile uitium, resq; nunquàm audita. O ne-
 phas inexprimibile. O Lemnium malum prob im-
 pudentiam impudicam. Terris tandem dii auer-
 tite pestem. Euigila ergo animo, Heli memento,
 qui in filios Ophni & Phinees negligens, grauem
 in se excepit ultionem, fractis ceruicibus, perem-
 ptis liberis, Ablata Arca.

ΕΠΙΦΩΝΕ-
 ΜΑ, quod
 in fine ac-
 clamatur.

Preficitur pastor baculo munitus adunco.
 Ut uigili errantibus lumine seruet oues.

ET TV DIVE CAROLE qui totius chri-
 stiani orbis uel Hyperaspistes i. defensor es sce-
 pti ferus, haud dissimilis Pelleo magnanimo, seu
 Cesari dictatori: te alloquor, & olitor aliquan-
 do opportuna locutus es, à magnanimitate enim

Maio

Maiorum tuorum minime degeneras, sed ueluti
 hereditariā accepisti uirtutem: Viuunt in te Im-
 peratoris Maximiliani Aui uirtutes: Viuit, in-
 quam, adhuc recens, & posteritate ipsa crescit
 proauī tui Friderici uiri forssimi memoria, Hon-
 nestos ille labores, pro ludo habuit, terris iacta-
 tus & alto: uoluptatem & ocium non secus fugiebat (pestem teterrimam) ac Maximilianus.
 Quot hyemes sub pellibus egit Maximilianus,
 pius, fœlix, Augustus? quantis angustijs sua se ui-
 gilia expediuī Fridericus? Quid obtinuit,
 quo non summa cum laude sit persunctus? debent
 illa pectori tuo, Maxime Caesar, infixā sedere:
 onerant aliās te tuorū imagines, non illustrant,
 nisi quibus factis illi sibi nobilitatem pepererunt,
 ijs tu tuearis imagines eorum, et alas eorū titula.
 Huc te uocat generis tui Habsburgici claritas, huc
 patriæ pietas, aderūt fortibus ausis superi fauē-
 tes. Audaces adiuuat ipse Deus. In re honesta su-
 us cuiq; animus Deus est. Sic sic itur ad cœlum.
 Maxima pars stadij tibi iam decursa est: hoc ala-
 crius ad metam propera, quo propior es. Tule
 bumeris innixa est patria. Illi despondebūt ani-
 mum, nisi cum præstiteris, quem semper esse iu-
 dicarunt. Hæc ruitura est si te subduxeris. Ardua
 est, iuxta Hælodum, uia, sed in uertice manet in-
 aestima

estimabile præmium. Vere regium, magniq; ani-
mi est, male audire, quum benefeceris. Asina per
medios ignes succurit sub fœtui, & Imperator
fortissimus destituet patriã periclitantem: cuius
pars sunt & liberi? Eò ergo perge, nō quo te re-
uocat mundus, sed quo te uocat Christus. An te
remoratur difficultas, ubi cælum promittitur?
An dubitas de præmio, ubi promissor est Deus?
Deus Opt. Max. hoc sanctissimū propositum tuū
confirmet & adiuuet. Amen. Amen. Non autem
hec scribo, Potentissime Caesar, quo te cessan-
tem extimulem, sed quo sponte currenti calcas
(quòd aiunt) addam. &c. TV hætenus hucusq;
strenuissimus Athleta S. Romanæ ecclesiæ extia-
tisti fortissimus Tu Caesar: Imperator: Auguste

Caesar mū dominus mūdi es iuxta l. deprecatio. ff. ad legem
di domi rhod. de iactu. cū concordia textus in c. in apibus
nus est. 7. q. 1. ac glo. in c. Ius quiritū 1. dist. &c. Tu A-

De Apro-
disi expu-
gnat. Epi. 1550. Et ultra Herculeas colūnas progressus, (ut
grāmata omittam extremas occidentales Indias nullis
pulcherri. seculis ante cognitae) christianum nomen ad
scripsere, Ethiopas horridos & Indos, ad Nilum usque
Adolphus ad

ad Gangem propagasti: Aequinoctialem tibi Meterch
circulum latentem hactenus et furentem, atq; ar
dore solis adustam, antiquorum opiniõe, Zonam, uus Pere
paucis exceptis, tibi parauit Deus, populus res
fertilissimam, amenam, huberem, fortunatissi
mam, auro & cudentibus margaritis & con
chis abundantes. Te gallus: (anno 1525. huius pre
lij dies incidit in Natalem Cesaris, 24. diem Fe
buarj, Ligur, anno 1521. Venetus, paulò post.
Thuscus, anno 1535. horruit. Latium tremuit,
anno 1527. Eodẽ anno tuas cohortes uidit max
ma septicollis (septicollim autem Graci επτα
κορυων uocāt.) Roma. Cervicem tibi submisit Sa
xonius Dux Ioannes Fridericus, Septemuir: &
Catthimelibocēslū princeps Philippus, an. 1546.
& 47. Cesserunt Mauri truces, Arabes: Numi
da: & niger Garamas cū Hariadeno, anno 2535.
Quādo Mulcassen restituiſti: Et an. 1541. quādo Vide Pau.
Argierā obsedisti, quamuis sinistrè successus re
sponderit Dño Deo sic permittente ut hominē te
esse agnosceres. Tua & Sororij tui Lusitani, niri
tute bellica, uictis regibus, subacta est Canonora, Michaēl
uicti Cucini, & Calocuthæ: Malachæ regē, armis Brutum.
defensione parantē tributariū fecerunt tui tria
rij: & aut Molucca omniū aromātū productrix,
quā F. Magellanus primū detexit: ut omittā inte
rim

rim Baduriū Cambaia regē. Mexicana Perurana, & Cuscana regna. Perge in incepto fidei negotio, tibi enim datū est pacem placidā orbi mittere: Vomica, chironium hulus, & phagedæna maturuit, res ad restim redijt.

Quare te potētissime Cæsar, per luculētissimas maiorum tuorum imagines, per egregiā indolem, per sapientiæ laudem cui semper studuisti: per Patriæ expectationem: per bene auspiciata laudum tuarū initia, obtestor, ne committas, ut quum hæcenus ceteros uiceris, à teipso superatus uidearis. Dij tuum propositum cōfirment, utere foelicibus fatis: Breuiter. *παντοίνης ἀρετῆς μικνύσκειο* &c. Fer suppetias, obsecro, Luciferæ Dei ecclesiæ: ecce clamat ad te suum Esdrā et Iosue, submittit sese tuis pedibus: id ipsum Deus sponsus à te efflagitat, ratio suadet, Leges iubēt. en fundi nostri calamitas, in Democriti puteo iā omnis ueritas delitescit. Fac ut reflorescat prisca fidei ueritas, Nam murem in pera nutrire, q̄ tutum sit, prouerbiū docet: Anguis torpentem frigore herinacium domi suscepit, qui calefactus extensis pennis anguem domo pepulit. &c. Mentium efficacissimus transformator, dominus, erit protector uitæ tue & à quo trepidabis: Mittet tibi auxilium de sancto, & de Zion tuebitur te.

Tri

Id est, uni
uersæ uir
tutis me
mento.

Tribuet tibi secundum cor tuum, & omne consilium tuum confirmabit. Deus obijcit clypeum suum in bello, inquit Homerus, ut principes tueatur, qui & Palladem deam Achilli adfuisse finxit. Equus quidem paratur ad belli diem, sed à domino Deo, bellicoso parmulario, est saluatio. Soter in Prou. 21. quam tecum est, Hiere. 20. tanquam fortis bellator, ideo qui tua negotia remorantur & persequuntur, cadent: Patrium est enim Romanis alijs Romanis imperare, inquit Dionys. Halicarnassensis. Quid patriū Imperare. ergo aduersus stimulum calcas pseudoangelice? Non deseretur Romanum Imperium. Nosti Homericum illud. Aeneas τρωεσσιν αὐαξεί. Nosti Vergilianum: Imperium sine fine dedi. Rursum: Vide Orosium lib. 5. Romanos rerum dominos. Vt enim homo, inquit Florus, qui animantium solus rationis ac cogitationis particeps est, ceteris omnibus praefertur animalibus. Ita, Roma. Imperium ceterarum gentium imperia atque respu. excelluit dignitate, etc. Collige igitur, Caesar, te ipsum, uehementer nanque composuisti, animorum motus, exitia interuertisti: tumultus compescuisti. Licuit autem illud tuae reputationi, ac Caesareae Maiestati: Bonos in pace conseruare, & inquietos perduelliones, qui rescindunt decreta, castigare. Nam sicut oculus innatus est corpori: ita & tu Imperator Maximus

Ef me

Carolus. me mūdo adaptatus es: Quod nobis cecinit Agō
Cu Augu petus his uerbis. Ωσπερ οφθαλμος ενπεφυκε
sto, fœ σωαατι, ευτω βασιλεως τω κόσμω ενερμω=
lix Cum σοι. etc. Sic sic: Immortalis eris nunquam tua fa-
Traiano, ma peribit: Stabunt æternos fortia cœpta dies.
iustus. Nō est prolōgata manus domini, ueniet fides, &
Conitanti illa tēporis filia, VERITAS, uictrix stabit. Rea
no, eligio dibit lux pristina ecclēsiæ, sarcietur unitas, cult
lus. tusq; religiōis in pristinum dignitatis gradū cum
Theodo- usura restituetur: Humiliabitur superbia Assur,
stio, pius. & sceperum Aegypti recedet.
Carolo Aurea quippe prius longis amissa diebus.
magno, ui Actas his ualidis manibus reuocata redibit.
etoriosus Resque suas modicas humilis cū diuite pauper
Cum Pō- Acquabit, ueluti fertur uixisse uetustas.
peio Ma-
gno, tellu
rempede
ullat
Zach. 2.

Et alius.

Regnabit pietas cœlo demissa sereno.

A qua descendit quicquid ubiq; boni est.

AUREA Ipse redibit amor, ratio instituetur honesti.

AETAS. Mutabit mores impia turba suos.

Iustitiæ studium ciues uenerabitur inter.

Et quæ nunc uirtus undiq; spreta iacet.

Hesai. 2. In falcem durus curuam formabitur ensis.

Qui modo sua gerit prælia uertet humum.

Veraq; nutanti iam pax donabitur orbi.

Aurea saturni tempora regis erunt.

Epis

Epimicion seu uictoriale & gratu-
latorium carniem.

I cito maxime rex, tibi sic Deus oro benignum.

Præstet iter faueat principijsq; tuis.

Ecce humeris defers mundi, rex fortis habenas.

Iure tibi paret quicquid in orbe uides.

ΤΕΛΟΣ

ECCLESIAE.

Exhortatio ad Christifideles.

Alumnos.

Quocirca stete mecum Christus enim sponsus
meus dilectus, uobis promisit ultima in cœna, di-
cens. Alium paracletum dabit uobis, ut ma-
neat uobiscum in æternum, Spiritum ueritatis, et
iterum: Non relinquam uos orphanos, ueniam ad
uos: atque iterum in eodem loco: Paracletus Spi-
ritus sanctus, quem mittet pater in nomine meo,
ille docebit uos omnia, & suggeret Vobis omnia,
quæcunq; dixero uobis. Hoc dubiò procùl factum
est, proinde non est necesse, ut imbibitâ doctrinâ,
ex ipsis fontibus pietatis nostræ haustâ, ab Apo-
stolorum tēpore sanctissime conseruatâ, aliquorū
ampullosis, leuib⁹, inauditis susurris præponatis.
Perdilecta igitur SVNAMITIS, (q̄ hacten⁹ for-
titer uicisti oñigenos hostes, olim nullis supabilis

Ef 2 armis

armis, & quam nūquā potuit prosternere bel-
lica uirtus) reuertere, reuertere, Reuertere ad
mē dicit dominus omnipotens, Iob. 14. Tit. 1. cā.
6. Hier. 3. 4. Reg. 17. Ezech. 18. Malach. 3. etc.
et ego suscipiam: Remea ad uerum Christi ouile.
Cognosce te ipsum: cōuertere ad dominū: ora ue-
niam: Synaxin rite celebra. Seduxerunt te uiri
pacifici tui, Hie. 38. prostrauit te subdola lingua
nigelli zythobibuli. Et Esa. 3. popule meus, qui
te beatum dicunt, ipsi te decipiunt: Quid te sedu-
ci pateris?

Ah procul à recto seducta uagaris ouili.

Ah miseranda ferts es modo praeda lupis.

G. Vom.

Renōca maiorum fidē, pestiferos foetus ejice,
quid enim ab alijs sperādum. Præponite, charissi-
mi, uobis Herculis exēplū, qui adhuc Ephebus &
in prætextata ætate cū ad biuīū illud quod à Py-
thagora in forma υϥι λοϥ literæ figuratum est
peruenisset, repulsa uoluptate totis ut aiunt ul-
nis uirtutem cōplexus est. Insistite uestigijs san-
ctissimorum patrum, non sunt blefi, balbi, Pytha-
gorici: &c. In me manserunt & ego pro eis steti.
Et quid pulchrius quā prudentē: quid honestius
quā temperatum: quid maius quā fortem es-
se dici? Fidei catholicæ professio, nunquā à Chris-
tifidelibus eripitur, nec surripi potest, neq; nau-
fragio,

Y

fragio, neq; incendio amittitur, nec ui tempe-
statū, nec perturbatione tēporum mutatur: Hæc
se possidentes diuinos efficit: &c. Submitte spon-
so meo Christo Iesu, qui sanguine suo precioso
uineam illam Engaddi rigauit, animos uestros, &
demissis spiritibus ad seruiendum ei, lacrimas,
præces energiticas & intensas effundite, ut pro
sua uoluntate uobis impertiatur misericordiam
suam, ut sicut animus uester superbia impiorum
consternatus est, ita rursum ex afflictione conse-
quatur gloria. Vbi nunc animi uestri constantia
liter æfides? Iuramentum non uos seducit spon-
sa Christi, (Qui enim Christum sequitur, per ea
ius uestigia usq; ad æternæ lucis solium transmea-
bit) tu contra audentior ito.

Ambr. de
mysterio
pachæ
cap. 5.

Fidite uirtuti fortuna fugatior undis.

Mantua
nus. Caro
melita.

Non manet & certam nescit habere domum.

Etiam si, inquam, ultra Getas relegati essetis,
non negabo uos. Quamobrē nunc filioli qui pres-
byteri estis populi Dei, & ex uobis pendet ani-
mus subditorum, uita & prædicatione uestra il-
lorū animi eriguntur: (integritas præsidētum, sa-
lus est subditorū.) Agite ante omnia gratias do-
mino Deo nostro, qui tentat, quemad. & patres
uestros charissimos filios: Reputate hæc ipsa
supplicia esse & flagella domini, quibus quasi

Pascere dō
cet Chri-
stus nō dī.
spescere.

transgressores uos castigat dominus: ponite idcirco fiduciam & spem uestram in domino, & ipse sponsus meus, pater cœlestis, uos mirabiliter & stupendis modis enutriet non tardabit. Non dabit in æternum fluctuationem iusto, Psal. 54. Quid enim illo ditius? Quid illustrius eo? Quid illo potentius? Quid augustius? Quid fortius atq; inuictius? Quid triumphātius? Sapientius? formosius? Quid efficacius? Qui simplici nutu cōdidit uniuersa: Qui omnes cōsolatur, erigit, armat, docet, monet, trahit, rapit, mutat, transformat, omnibus undiq; obuius: Qui nostrū hunc limum induit, nostra tectus forma, nostram humanitatem assumpsit (excepta culpa) ut nos immortalitatis gloria uestiret, & in sui, hoc est summi boni communionē assereret: ad cuius iussu sum silescit mare, uertuntur rerum species, fugiunt morbi, concidunt armati, pelluntur demones, seruiunt elementa, scinduntur petrae, reuiuiscunt mortui, respiscūt peccatores, deniq; nouantur omnia: cuius immensitas adoranda magis quàm explicāda. &c. QVERITE ergo clinicum dum inueniri potest: inuocate eum dum prope est: (multorum seruus est, qui subiectus est uitijs, inquit, D. Ambrosi. de Iacob. libr. 2. cap. 3.) derelinquat impius uiam suam, & uir

Luc. 13.
 Esal. 55.

ini.

iniquas cogitationes suas & reuertatur ad dile-
 ctum meum et miserebitur eius, & ad Deum nos-
 trum, quoniam multus est ad ignoscendum. Exe-
 clamate cū Hieremia. Domine cognouimus im-
 pietates nostras, & iniquitates patrum nostro- Hierem. 14.
 rum (delinquentium) quia peccaui tibi. Ne
 des nos opprobrium propter nomen tuum, neq;
 facias nobis contumeliam, soli gloriae tuae recor-
 dare, ne irritum facias fœdus tuum quod nobiscū Psalm. 110.
 habes: &c. Diligite dominum omnes sancti eius,
 fidos enim tuctur dominus, & abunde retribuit
 his qui superbe agunt. Eia ergo filioli, in os sa-
 cro-sanctum paranymphe mei oculos uestros fi-
 gite: huc aures cordis admouete: ille enim Ianua,
 Ioan. 10. Ille uia, uita, ueritas: Ioan. 5. 14. Ille
 scala sanguinis & aquae, hanc uidit Iacob: in
 illa angeli descenderunt & ascenderunt. Ille
 lactea per quam descendere & ascendere debent
 aroma precum uestrarum plenis acerris. Ha-
 derech, Lechu Bo, Ki Thaa-minu, uel est, Hæc
 Ki Thasmeilu, inqt Esaias de orthodoxa do- est uia, am-
 ctina, ca. 30. Eia, iterum dico charissimi, puras bulate in
 & innocentes manus uestras orantes extēdite. ea, tam hi
 Tim, 2. Io. 9. fiduciā, 1. Io. 3. habete erga Deū, qui ad dex
 et quicquid petieritis, accipietis ab eo. Præcepta trā declina
 eius custodite, & ea quæ sunt placita coram eo, ti: q̄ qui
ad sinistrā

ff 4 facia

facite. Et Ambrosius de Abraham. lib. 2. cap. 10.
Talem te præbe fili, inquit, bonis studijs, & prò-
pta fide, ut Deus tui misceatur, & uocet te
sicut ecclesiam uocauit, dicens. palam factus sum
querentibus me, apparui ijs qui me non interro-
gabāt. &c. Constantes estote, & obfirmetur cor
uestrum omnes qui speratis in dominum: Fratres
quidem nostri & olim filioli qui ubera mea suxe-
runt, Ab longe facti sunt à me, & noti quasi alic-
ni recesserunt à me, dereliquerunt me propin-
qui mei, & qui me nouerant, obliuioni nos tra-
diderunt. Quibus olim dedi sanctum Baptismū,
sacros ordines: &c. ij, Vniclephici porci Husb-
tica glande saginati, nūc rabie canina immanissi-
mos edunt contra me latratus ut me dirumpant.
Lippus ille nigellus ueterator, & homo factus
ad lites, perfidē fidem uiolauit. Pro summis be-
neficijs summum maleficiū reddidit. Me matrē
perturbauit, à qua fuerat nudus egensq; receptus
olim. In quo neq; legū metus: neq; ratio, neq; ius-
iurandi relligio, nec æquitas ulla, nec inferni cru-
ciatus perpetui, nec numinis ullius reuerentia, &
metus, neq; ætatis pudor, & cui nihil canicies Pa-
trū. Si liberos Medæ Colchidis instar, mactasse,
pœnam non fugerem condignam: Sed nunc quan-
do proprijs factis talia dantur, nequeo non flere
imme-

Hiob. 91.
Psal. 119,

immeritum malum. Sors autem mea tu domine
 deus, in hoc sum ut custodiā uerba tua; Vultum
 tuum deprecor ex toto corde, ut miserearis iux-
 tã sermonē tuū: Orphani sunt charissimi mei,
 irrisi, flagellantur toto die, ecce cohæredes tui
 sunt, Rom. 8. Tu Sponse, illorum uulnera por-
 tasti, sauciatus es pro ipsis. Verum, Ba hæc
 buratho nirpalanu: hoc est, eius plagis
 nobis medela & salus contigit, Esai. 53. Posuit,
 inquit Ambros. de fide lib. 2. cap. 1. animam su-
 am ut nostram leuaret, &c. Pro illis supplico
 misericors deus, domine exercitū. Reuertere
 obsecrò, respice de cœlis, et uide, & uisita præ-
 paraq; Vincam istam, quam plantauit dextera
 tua, Psalm. 79. Nequando dicant gentes ubi est
 deus eorū: Tempore tribulationis meæ te (ex-
 tremam ancoram, & postremum subsidium)
 inuoco domine, Psa. 86. nam tu exaudis me. Vi-
 olenti insurrexerunt in me, & cæus audacium
 quærun animas fratrum meorum, neq; habent
 te præ oculis tuis. Sed quemad. in summa rerum
 desperatione, Nautæ solent sacram iacere an-
 coram. Ita ego dispectis omnibus ad te sponsum
 amabilem, propitium cōfugio. Nisi tu deus, uel
 ὡς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, id est, ex improviso, huc te
 ad me cōferas, ecce funditus interij. Tu domine

deus clemens & misericors, qui tardus es ad irascendum, sed propensius ad ignoscendum, lento enim gradu diuina procedis ira, conuerte re ad me & miserere mei, da robur ac salutē mi sero tuo popello, ecce filiolī mei sunt quos mihi tradidisti in lauacro regenerationis, à te enim expecto τρισυγίας ἀποκαλύψεις, id est, ter sanctas reuelationes. Fac mecum signum in bonum, ut eo uiso pudefiant osores mei, quod tu domine auxilium & consolationem tuleris mihi: Quod promissisti Sponse prestabis nec dif fido, cognosce & uide, quod nihil mali molior, nihil præuaricationis, nihil in te peccaui. Sēper in corde meo abscondi eloquia tua: Ipsi uero spu rij uenantur animā ut tollant eam: Venerunt in hereditatem tuā, polluerunt sanctū templū tuū posuerunt morticina seruorū tuorū escas uola tilibus cæli, carnes sanctorū tuorū bestiis terræ:

Psal. 119.

Psal. 78.

1. Mach. 7.
Chaldaei
ce lamasa
bactani.

Math. 27.

Psal. 119.

sed tu iudica inter me et illos. Et quare (iterum dico) dilecte mi sic persequeris me? lama has zautani: Quidenim ego designaui? Quid uerò mali est in manu mea? fremuerūt gētes, & populi meditati sunt inania: concursarunt reges terræ, et principes conuenerūt in unū, aduersus sponsam et populū eius. Diuiserūt sibi uestimēta mea, et super uestē meā miserūt sortē, Psal. 21

Math.

Math. 27. uerum uerbum Christe lucerna est
 pedibus meis, & lux ad iter meum, iuravi, idq;
 constanter prestabo, ut custodiam iudicia iusti-
 tia tue. Adieci animum meum decretis tuis, &
 exequar illa in finem usq; , & adeo eternum.
 Aggrediuntur nos inimici nostri copia iniuriarum
 et iniustitia, ut nos funditus deleant: sed tu ar-
 chidoctor illos in conspectu meo conficies: Fac
 illis sicut Madian & Sysare: sicut Iabin in tor- Psal. 82.
 rente Cyson. Pone principes eorum, sicut Oreb
 zeb & Zebce & Salmana. Contudisti olim
 Amalechitas, contriuiisti Moabitas, Confregisti
 Ammonitas, delesti Edomitas forti manu,
 atq; brachio extento tuo: Ab contunde nunc
 eadem ira & contere, et confringe, & dele ini-
 micos christicidas, capita draconis. Perseuera-
 te ergo in uestigijs predecessorum uestro-
 rum, nolite lecti scernia uestra propria defada-
 re: proprio enim ligone seipsum percutere, uine-
 taq; sua cadere, ac in facta a se fouea decidere, q̃
 imprudens incautusq; sit, uel lippis atq; tōsoribus
 notū est. Iactet in nos cōtumelias aduersarij, nos
 causæ cōfidimus, causā iustissimā tuemur in qua
 nō dubitam⁹ quicq; subesse fraudis. A terrore cor-
 rū ne formidetis, uobis sic uiuendū est, ut si fra-
 ct⁹ illabatur orbis, impauidos feriāt ruina, datū
 quidem

quidē est illis uincere, sed ad tempus. Neq; ani-
 mo frangamini, Labeone enim Oreste q; in sanio-
 res sunt: Quod non debent, agunt: quod non
 uolunt, adinueniunt: Qui ergo se ipsis coniungit
 diaboli uiscario intricatur, in sinu ignem de-
 fert, hamum deuorat. Quin potius Dominū ex-
 ercituū ipsam sanctificate, Is sit timor uester,
 pavor uester. Cauete Spermologos, clamosas
 scriptas, solā fidem identidē iustificare, blate-
 rantes: Hec enim quā profuit, uidete in Chri-
 sti Cōtionum exordio & epilogo Mat. 5. 6. 7.
 Luc. 6. Ioan. 14. 15. 16. 17. Iac. 1. 2. &c. Serui-
 re deo nihil aliud est, quā bonis operibus tue-
 ri & cōseruare iustitiā, inquit Lact. de falsa sa-
 pient. li. 3. ca. 9. Vide de operibus fideiū, Aug.
 cōcio. 1. in Psal. 103. Hilar. in Psal. 129. Ambr.
 in cap. Rom. 14. & in 1. Cor. 7. & in 2. Co. 7.
 & li. 2. offic. ca. 2. et de uocatione gentiū li. 1.
 ca. 3. 8. 9. Vide eundem Am. li. 2. de fide ca. 4.
 & in prol. lib. 2. Greg. li. Moraliū 32. ca. 2. &
 li. 9. ca. 14. & 26. Aug. in Psal. 118. concio. 11.
 & 12. & idem Aug. in Psal. 120, & in Psal. 121
 & 134. Amb. in ca. Rom. 6. Hieronij. li. 2. ad
 Gal. ca. 5. Aug. in Apocal. Hom. 2. Cyril. in Eu-
 uangelii Ioan. li. 9. ca. 30. 32. 33. 34. Ambr.
 lib. 4. epist. 1. &c. Loci hi sunt tibi filij stupa &
 cera

Seruire
 deo quid.

cera contra Seirenas (Poëta fingunt, tres fuisse
 filias Acheoloi) circumueniunt certè uos lubrici
 mille meandris. Sūma, estote fideles usq; ad mor-
 tē, & habebitis coronā uitæ. apo. 2. Quia nō est
 deficientia timentibus deū, Psal. 34. Baïom Hoseæ 6:
 halisli iekimenu, uenihie Lephanaſ, Psal. 109.
 hoc est, in die tertia suscitabit nos, & uiuemus
 in cōspectu eius. Fer igitur opē Chrīste, qua de-
 fendamur ab improborū matricidarū morsibus
 quoniā te nitimur, & in nomine tuo, dilecte mi,
 Nō erit nobis formidabilis ullus Harmagedon et
 Misanthropos, ἀπολλύων, Apocal. 9. Exter-
 minator, 1. Cor. 10. scismaticus, Hostis bestia. 2. Theſſ. 2.

Oratio ecclesiæ ad dilectum

Sponsū.

Anna ichoua, hoschia, na Anna Psal. 117.
 ichoua, Hatziliah, na. Hoc est ô domine
 saluum me fac: ô domine, bene prosperare: Ex-
 cita potentiā tuā & ueni, & quod ecclesiæ tuæ
 promissiſti, usq; in finem seculi clementer opera-
 re. Hoc fac pie IHESV & citissime, fiat, fiat:
 dicat omnis ecclesia, Ieamen.

FINIS Paracleſeos.

Liuide pone tuum tandem exitiale uenenum.

Non alium ledis te furor ipse necat.

Catalogus erratorū, in hoc opere tumultu-
anter admissorum quibus legendis, memēto pri-
ori numero paginam signari: posteriori lineam,
inde sequi ueram lectionem.

Fol. 18. lin. 24. eporcistas fol. 19. lin. 9. de
idololatria, abundat. fo. 19. lin. 26. sanctum. fo.
19. lin. 4. b. graduum. fo. 20. lin. 13. b. quæ. fo.
21. li. 12. b. charismata. fo. 37. li. 2. a. sapiamus
fol. 40. lin. 26. a. prædari fol. 80. lin. 1. b. con-
stituit. fol. 106. lin. 19. b. Toringi. fol. 109. lin.
15. a. Saxones. fol. 125. lin. 7. a. feudatarius. fol.
39. lin. 10. remouerenturq; etc.

Dilingæ in Rhetia, Sebaldus Mayer ex-
cudebat, Anno M. D. LVI.

1.005.169

to the
to the
to the

1. 10
 2. 10
 3. 10
 4. 10
 5. 10
 6. 10
 7. 10
 8. 10
 9. 10
 10. 10
 11. 10
 12. 10
 13. 10
 14. 10
 15. 10
 16. 10
 17. 10
 18. 10
 19. 10
 20. 10
 21. 10
 22. 10
 23. 10
 24. 10
 25. 10
 26. 10
 27. 10
 28. 10
 29. 10
 30. 10
 31. 10
 32. 10
 33. 10
 34. 10
 35. 10
 36. 10
 37. 10
 38. 10
 39. 10
 40. 10
 41. 10
 42. 10
 43. 10
 44. 10
 45. 10
 46. 10
 47. 10
 48. 10
 49. 10
 50. 10
 51. 10
 52. 10
 53. 10
 54. 10
 55. 10
 56. 10
 57. 10
 58. 10
 59. 10
 60. 10
 61. 10
 62. 10
 63. 10
 64. 10
 65. 10
 66. 10
 67. 10
 68. 10
 69. 10
 70. 10
 71. 10
 72. 10
 73. 10
 74. 10
 75. 10
 76. 10
 77. 10
 78. 10
 79. 10
 80. 10
 81. 10
 82. 10
 83. 10
 84. 10
 85. 10
 86. 10
 87. 10
 88. 10
 89. 10
 90. 10
 91. 10
 92. 10
 93. 10
 94. 10
 95. 10
 96. 10
 97. 10
 98. 10
 99. 10
 100. 10

